Doi fizicieni români

AUTORII UNEI TEORII REVOLUŢIONARE

Motive mai mult sau mai puţin reale au făcut ca ideea de seism să devină sursă de îngrijorare, de stres, de panică. Respectând reperele principale şi proporţiile, putem spune că un cutremur e ca şi cancerul: automat, prin „programele" mentale, îl asimilăm cu distrugerea ireversibilă, cu moartea, chiar dacă nu-l înţelegem exact. Iată însă că doi tineri prahoveni au formulat o nouă teorie fizică pe această temă, relevând şi câteva amănunte aproape senzaţionale, potrivit cărora fenomenul seismic în sine înglobează şi unele elemente – atenţie, confirmate experimental! – capabile să depăşească aşteptările raţionale ale omului comun.

Omul invizibil şi tunelul timpului

Teoria Interacţiilor Finite a fost elaborată de fizicienii români Aurel Enache şi Liviu Luca, în anul 1999. De fapt, metoda de monitorizare a seismelor constituie una dintre aplicaţiile TIF, căci aria ei de cuprindere este mult mai mare, ca domenii restrictive. Însuşi faptul că sub principiile sale pot sta fenomene diferite, manifestate în realitatea cunoscută (foarte probabil, şi dincolo de ea), indică potenţialul nebănuit de explorare pe această cale şi mai ales o relaţie încă neexplicată *logic* şi *raţional* – însă, fără nici un fel de îndoială, existentă – între toate manifestările energetice din Univers.

Studiile celor doi fizicieni au demarat pe o sursă de gravitaţie stimulată, care demonstrează structura discontinuă a spaţiului şi a timpului. Această sursă a putut curba un traseu laser cu circa 10 centimetri, pe o lungime de 8 metri, alte aplicaţii referindu-se la instalaţii radio capabile să recepţioneze defazat emisiuni din alte cadre spaţio-temporale (din trecut sau din viitor). De altfel, s-a realizat deja o instalaţie experimentală care recepţionează emisiuni radio, cu circa două minute înainte ca ele să fie emise. E lesne de înţeles ce perspective extraordinare se deschid astfel cunoaşterii umane. Şi, pentru că domeniul militar este unul privilegiat din mai multe

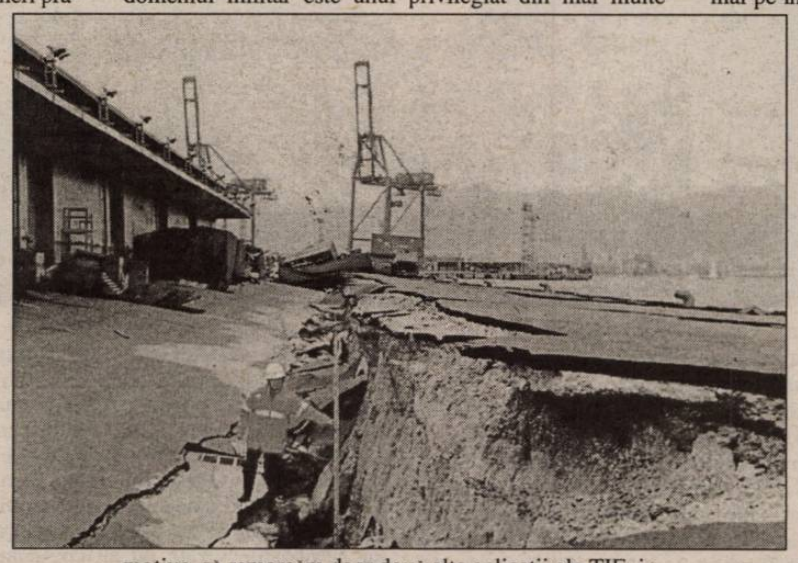

motive, să remarcăm doar două alte aplicaţii ale TIF: invizibilitatea radar şi invizibilitatea optică!

Anticiparea cutremurelor

În momentul de faţă, preocuparea principală a realizatorilor TIF este focalizată pe domeniul cutremurelor. Ei speră ca, într-un viitor apropiat, să poată anunţa fiecare seism cu câteva ore înainte de producerea lui, lucru extrem de important, fie şi numai dacă ne gândim că nicăieri în lume nu s-a ajuns la asemenea prognoze; cel puţin, nu se cunoaşte aşa ceva, oficial. Dar este posibilă o astfel de anticipare făcută cu ajutorul unei aparaturi? Există încă foarte mulţi sceptici, adepţi ai raţionalismului pur, dar cei doi fizicieni români susţin că – teoretic şi practic – au lămurit deja problematica. Un argument „colateral", dar mai pe înţelesul specialiştilor, îl constituie similitudinea funcţionării aparatelor respective cu (aparent) inexplicabilele reacţii ale unor animale, înaintea cutremurelor: comportament nefiresc, zgomotos, până la panică. Pe de altă parte, se ştie că seismele de până la 3,5 grade Richter nu le percepem cu cele cinci simţuri cunoscute, dar ele există şi aparatura specifică le înregistrează. Acestea şi încă alte considerente, puse cap la cap, pot anticipa declanşarea fenomenului şi magnitudinea lui – cu o marjă de eroare de 0,1-0,3 grade Richter.

Ce ne rezervă viitorul?

Zilnic, în România se produc circa 35 de cutremure. Nu le simţim, dar toţi cercetătorii sunt de acord că trebuie să ne aşteptăm şi la o mişcare de amploare, mai devreme sau mai târziu. Cu ce efecte? Depinde în primul rând de magnitudine (pe scara Richter, aceasta înseamnă cantitatea de energie degajată, în timp ce scara Mercalli măsoară intensitatea seismului). Spre edificare, vă oferim şi câteva repere oarecum comune. Astfel, la un grad Richter, cutremurul este comparabil cu explozia puternică a 0,85 kg de trinitrotoluen (TNT); la 4 grade – cu o mică explozie nucleară, 1000 tone TNT; la 7 grade – cu cea mai puternică armă termonucleară, 32 milioane tone TNT; la 9 grade – cu seismul din Chile (1960), 32 miliarde tone TNT. După cum aţi observat, armele inventate de om servesc şi aici drept repere. De altfel, neoficial, se afirmă că la originea unor mişcări tectonice stau şi acestea...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

URIAŞUL CU OCHI ROŞII

În mai puţin de 10 ani (probabil în 2011) va fi lansat pe orbită cel mai mare telescop spaţial. Detectorii săi în infraroşu ar putea descoperi noi evenimente legate de crearea Universului.

Un ochi se închide, celălalt se întredeschide. Hubble, celebrul telescop spaţial, îşi trăieşte ultimele „clipe". Succesorul său, James-Webb, se află în „aşteptare". Cu el, Agenţia Spaţială americană inaugurează a II-a generaţie de instrumente spaţiale. Faţă de Hubble, James-Webb e mai performant şi mai puţin costisitor (1,5 miliarde euro faţă de 2,6 miliarde euro), e mai uşor (5,4 tone faţă de 12 tone), mai mare (30 m anvergură faţă de 12 m). Şi, în fine, mai îndepărtat pentru că va fi lansat pe orbită la 1 milion şi jumătate km de Pământ. James-Webb, faţă de Hubble, e „condamnat" la perfecţiune, cel puţin aşa afirmă constructorii săi. Nu va avea probleme de memorie, nu vor exista defecte ale oglinzii sau probleme legate de fiabilitatea giroscoapelor, aşa cum s-a întâmplat în cazul Hubble. Oglinda sa cu un diametru de 6,5 m va fi demontabilă pentru a putea fi transportată. E construită din 18 bucăţi hexagonale, un ansamblu controlat cu o mare precizie. Special este sistemul de protecţie termică faţă de radiaţiile solare şi care va asigura scăderea temperaturii de 300 grade Kelvin la 50 grade fiind realizat din 5 straturi din diverse materiale. Un scut mai mare decât un teren de tenis, aflat sub oglindă. În plus, având în vedere faptul că duşmanul nr.1 e căldura, telescopul va fi plasat pe orbită în cel mai rece loc posibil, în aşa-numitul punct Langrange, fiind permanent în umbra Pământului. Detectorii în infraroşu, extrem de sensibili la căldură, vor fi protejaţi suplimentar printr-un sistem criogenic. James-Webb va fi lansat cu o rachetă Ariane 5 şi va călători 3 luni până la locul de observaţie. Misiunea sa este aceea de a „coborî în timp" pentru a descoperi primele lumini din Univers, primele stele şi primele galaxii, adică ceea ce s-a întâmplat la câteva sute de milioane de ani după Big-Bang. Oglinda va scruta o zonă cvasi-virgină, cea a Universului la 300.000 de ani după Big-Bang, când fotonii se eliberează din materie. În Universul nostru aflat în expansiune, în care totul se îndepărtează de noi, lumina îşi micşorează frecvenţa. E vorba de faimosul decalaj spre roşu al stelelor şi galaxiilor, cu atât mai pronunţat cu cât acestea se află mai departe. Hubble a observat lumini slabe de stele care au apărut la 900 milioane de ani după Big-Bang. James-Webb ar putea înainta în adâncul timpului cu încă 400-500 milioane de ani, observaţiile sale fiind de 100 de ori mai precise decât cele ale detectorilor tereştri. Infraroşul nu înseamnă numai a coborî în timp. Înseamnă şi a traversa nori de praf şi nebuloase şi chiar coconii stelari. Asta înseamnă că vor putea fi surprinse noi etape ale formării stelelor şi galaxiilor. Pagini care lipsesc din istoria Universului. În plus va putea vâna planetele extrasolare. Astronomii au descoperit 100 de astfel de planete dar fără să le poată fotografia. Probabil, cele mai mari vor putea fi vizibile datorită unui aparat special, un coronograf, fixat pe unul din cei trei detectori în infraroşu. Şi încă un amănunt, extrem de important: materia neagră, unul din marile mistere ale Universului, invizibilă până acum, pe care James-Webb ar putea să-l dezlege.

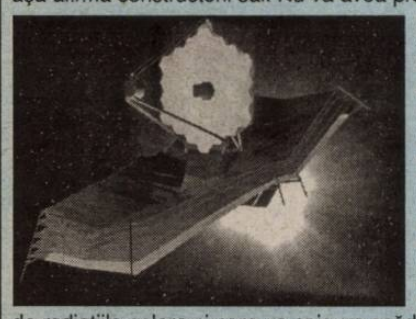

DORIN MĂRAN

Cele mai importante descoperiri ştiinţifice în 2003

Misterioasa fabrică din Univers

La sfârşitul fiecărui an, prestigioasa revistă americană „Science" publică o listă a celor mai importante descoperiri ştiinţifice. Uneori, selecţia şi chiar ordinea lor ridică discuţii şi chiar semne de întrebare. De data aceasta – la sfârşitul lui 2003 – lista în sine nu prezintă nici o problemă. Poate doar „premiul întâi", care revine unui subiect cu totul special, pentru că ne aduce promisiunea unor clarificări fundamentale privind starea actuală şi mai ales viitorul dramatic al Universului nostru.

Soluţii pentru o lume bolnavă

Vom începe însă nu cu „locul întâi", ci poate cu realizările cele mai apropiate de grijile noastre de astăzi. În primul rând, în iunie 2003, cercetătorii anunţau obţinerea unui medicament care limitează alimentarea cu sânge a tumorilor maligne. Administrarea sa în timpul chimioterapiei în câteva mari clinici ale lumii a dovedit că se poate prelungi viaţa pacienţilor cu cancer de colon în stadiu avansat. O adevărată speranţă pentru una din cele mai distrugătoare boli ale lumii contemporane. Apoi, într-un alt domeniu extrem de sensibil, cel al maladiilor mentale, au fost identificate genele care provoacă aceste grave tulburări, fiind printre altele responsabile pentru riscul apariţiei schizofreniei şi al depresiilor.

În fine, nu doar lumea din interiorul nostru suferă, ci şi cea exterioară, lumea cea mare. Premiul trei revine astfel cercetărilor intensive în

domeniul climei care au demonstrat că ne aflăm efectiv în faţa pericolului încălzirii globale, cu teribilele sale consecinţe, de la încălzirea apelor oceanelor şi râurilor, până la alarmanta topire a gheţurilor polare. Şi, cum se spune, odată identificat pericolul, ştii unde să cauţi soluţia. Până nu este prea târziu.

La limita invizibilului

Secolul 20 ne-a obişnuit cu „excursiile" fascinante dincolo de limita vizibilului. Aici au fost observaţi un fel de mici spiriduşi, acizii ribonucleici microscopici, care sunt cei ce hotărăsc evoluţia unei celule, de la primii paşi până la exprimarea finală a unei gene. Tot aici, biologi şi fizicieni împreună au reuşit performanţa de a înregistra activităţile moleculelor individuale în interiorul unei celule, realizare care poate duce la clarificarea şi aplicarea în practică a unei alte descoperiri de premiu: determinarea în premieră a celulelor primordiale (stem) de a se transforma în ovule şi spermatozoizi, marea speranţă a cuplurilor infertile.

Energia întunecată există!

În ceea ce priveşte „premiul întâi", el este deţinut de demonstraţia faptului că într-adevăr energia întunecată există. Este forţa misterioasă care face ca Universul să se afle într-o expansiune din ce în ce mai rapidă. Până când? Se pare că până când nu doar corpurile cereşti, ci chiar şi atomii şi particulele subatomice, chiar şi spaţiul şi timpul vor fi pur şi simplu sfâşiate de această energie care „umple", fără să poată fi văzută de nimeni, trei sferturi din Univers. Dincolo de lumea noastră obişnuită, cu micile şi marile sale probleme, funcţionează, după legi pe care încă nu le cunoaştem pe deplin, fabrica unui Univers mult mai straniu decât ne-am putut imagina vreodată...

MIHAELA DOROBANŢU

Cărămida luminoasă

Nici un obiect nu poate fi atât de banal, încât să nu aibă capacitatea de a ne oferi surprize plăcute. O demonstrează arhitectul maghiar Aron Losonczi, care a

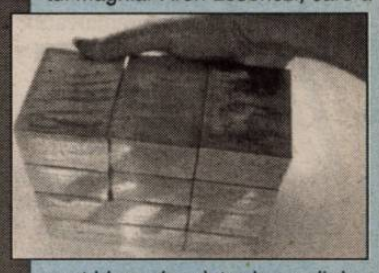

avut ideea de a introduce mii de fibre optice în structura cărămizilor de ciment. Efectul este unul deosebit: lumina zilei străbate pereţii astfel construiţi, până la un metru grosime şi, chiar dacă nu se poate vorbi despre o iluminare interioară *a giorno*, ambianţa creată este foarte plăcută. În plus, cărămizile „restituie" imaginile din exterior, sub forma unui gen de teatru de umbre chinezesc. Botezat *Lightweight* (în traducere liberă, „lumină grea"), materialul respectiv va fi utilizat în premieră la construirea unei capele.

Fosila vie din India

Ne-am obişnuit să dăm speciilor de broaşte atribute defavorabile, dar se pare că noul batracian, descoperit recent în sudul Indiei, are toate şansele să fie considerat cel mai dizgraţios. Are însă o „scuză": este o fosilă vie. Numele său – *Nasikabatrachus sahyadrensis* – evocă forma atipică, ascuţită, a botului.

Animalul este ultimul reprezentant al speciilor ce vor fi convieţuit cândva cu celebrii dinozauri, în era mezozoică. El aparţine de fapt unei familii de batracieni care trăieşte numai pe două microinsule din Arhipelagul Seychelles, dar, firească, nu a ajuns pe continent înotând. Originile sale urcă spre străvechiul continent Gondwana (acum peste 130 milioane de ani), când India şi Seychelles formau un singur teritoriu!

Învăţăm în somn

Cercetătorii belgieni afirmă că zonele cerebrale activate ziua în scopul învăţării sunt reactivate în timpul somnului din noaptea următoare. De aceea, întrucât memoria se formează prin exerciţii, dacă subiectul nu doarme sau doarme rău (de pildă, sub influenţa medicamentelor), capacitatea sa de a memora ceea ce

a învăţat în ziua anterioară rămâne la un stadiu fragil. Aceasta nu înseamnă totuşi că se poate învăţa dormind. Dacă ar fi aşa, simplul fapt că ne-am culca ascultând – să spunem – casete cu cursuri de germană ne-ar transforma rapid pe toţi în germanofoni. Rămâne încă destul de controversat rolul siestei, în procesul de învăţare, dar, potrivit aceloraşi cercetători, cele mai noi date arată că şi aceasta favorizează consolidarea cunoştinţelor. A nu se înţelege că ar fi cazul să dormim din ce în ce mai mult, în speranţa că astfel vom deveni mai învăţaţi... *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Proiectul „Dezvăluirea" continuă

Una dintre personalitățile remarcabile care au participat în ultimii ani la Conferințele internaționale anuale de ufologie de la *Laughlin* (Nevada) a fost și dr. Steven Greer fondatorul și directorul internațional al Centrului pentru studiul inteligențelor extraterestre (CSETI). El este convins că un mic grup de persoane, format din vârfuri ale complexului economic și militar, cunoaște bine adevărul despre OZN-uri și profită de el. Chiar și președinții Statelor Unite ar fi scăpat din mână, în ultimele decenii, informațiile despre acest subiect.

Tehnologii extraterestre ținute secret?

Greer mai crede că dacă s-ar face publice principiile tehnologice extraterestre, ținute secret de acel grup de oameni, s-ar putea pune capăt, pe întregul glob, sărăciei, poluării și altor mizerii, care ne mai așteaptă în viitorul apropiat.

Din august 2000, în cadrul proiectului „Dezvăluirea" (*The Disclosure Project*), CSETI a început să înregistreze depozițiile unor martori la evenimente sau proiecte OZN. La începutul anului 2001, Greer avea în evidență peste 400 de persoane – militari, funcționari guvernamentali sau din categorii apropiate – care afirmau că, prin atribuțiile lor de servici, au văzut OZN-uri, ocupanții lor, fragmente recuperate, tehnologii extraterestre utilizate pe Pământ (în primul rând în armamente) etc. dar au fost obligați să jure să nu divulge nimic din toate acestea, fiind amenințați chiar cu moartea. Aceste persoane ar fi dispuse să depună mărturie în Congresul american despre cele văzute, cu condiția să fie dezlegați de jurământul depus. Dintre cei 400, circa 100 au fost intervievați și înregistrați pe 120 ore de casete video, unii însă cereau păstrarea anonimatului.

O conferință de presă fără precedent

În ziua de 9 mai 2001, la ora 9 dimineața, la *National Press Club* din Washington DC, a avut loc o conferință de presă dedicată proiectului *Disclosure*, conferință calificată drept cea mai mare din istoria respectivului centru de presă. Peste 20 de personalități: militari, funcționari guvernamentali, cercetători etc. au vorbit despre evenimentele OZN sau din spațiul extraterestru la care au fost martori. Înregistrarea video cu rezumatul depozițiilor, accesibil prin pagina de web www.DisclosureProject.org a fost vizionat până acum de circa 10 milioane de persoane.

Oare toți acești oameni serioși se înșală?

Cei în cauză au adus în discuție mărturii privind OZN-uri prăbușite, extratereștri capturați, fotografii existente în documentații la care unii spuneau că avuseseră acces, tehnologii extraterestre utilizate de armată, înregistrări radar, incidente la silozuri cu rachete nucleare, urme pe Lună văzute de astronauți etc. Între martori erau personalități precum generalul de brigadă *Steven Lovkin*, care, începând din 1959 și-a făcut serviciul la Casa Albă, sub președinții Eisenhower și Kennedy, *John Callahan*, fost șef al serviciului de accidente și investigații din Administrația Federală de Aviație a SUA, locotenent colonelul *Charles Brown*, erou al Air Force în al doilea război mondial, alți ofițeri și angajați ai Air Force și NASA etc.

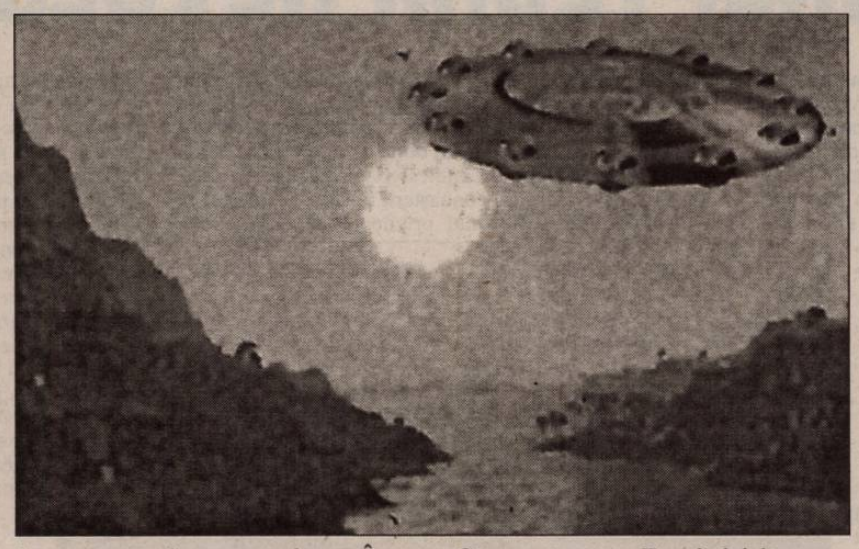

Întrebat fiind dacă este de părere că extratereștrii ar putea constitui o amenințare la adresa securității naționale, Greer a răspuns „Fără îndoială ar putea, dacă ar vrea". Greer a rugat toți cetățenii americani să scrie reprezentanților lor din Congres și Senat cerând audierea în Congres a martorilor, singura cale, crede el, de a face ca adevărul să iasă, în sfârșit, la lumină. Deocamdată însă, în ciuda acestor presiuni, nu au fost planificate astfel de audieri, iar autoritățile vizate nu au comentat evenimentul. De asemenea apelul lui Greer la sponsorizarea unor acțiuni de lărgire a bazei de informații au avut un ecou sub așteptări.

DAN D. FARCAȘ

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și cu arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 225.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ____, bl. ____,
sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____
cod _____, județul _____.

M/4

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

DOSARUL VIITORULUI POSIBIL

O metodă veche de când lumea: TELEDETECȚIA

„Dowsing" cum mai este cunoscută după numele său englezesc, această metodă a fost folosită de secole fără număr (unii vorbesc de 7000 de ani sau chiar mai mult) pentru găsirea în pământ a apei, aurului, metalelor, comorilor ascunse de alții, a oamenilor chiar – în general pentru a citi în străfundurile Terrei viitorul și trecutul.

A fost folosită de vechii egipteni și chinezi, în evul mediu pentru a localiza apă și zăcăminte de minereuri și este folosită și în prezent, inclusiv de marile companii, în lucrări arheologice și geologice sau, de exemplu, pentru localizarea conductelor sau cablurilor deteriorate.

Tradițional teledetecția se realizează folosindu-se o creangă de lemn bifurcată – cele mai bune esențe par a fi alunul, salcia sau arțarul. Unii preferă să recurgă la un pendul. Important însă este că cel care recurge la această tehnică „se acordează" pe el la obiectul căutat, prin vizualizarea acestuia.

Dacă se recurge la o creangă, aceasta se ține de capătul bifurcat, avându-se grijă ca ambele palme să fie îndreptate în sus. Căutătorul începe apoi să se deplaseze, până când creanga începe să tremure și apoi se apleacă, indicând locul căutat. Dacă se folosește pendulul, acesta se lasă să oscileze deasupra unei hărți.

Avem nevoie, desigur, de o explicație rațională a teledetecției: cum poate simplul mers cu o crenguță' în mână să indice cu atâta precizie fie unde se află apa, fie unde se află o comoară?

Au existat nenumărate încercări de a explica incredibilele rezultate obținute de acești căutători (și nu trebuie să ne grăbim să tratăm cu ușurință teledetecția – mi s-a relatat cum un distins geolog de la noi, după ce s-a trasat o hartă cu obiectivele care urmau să fie studiate, înainte de a-și pune semnătura pe documentele finale, a chemat un bătrân țăran pe care îl cunoștea el demult, acesta a venit cu crenguța lui de alun și doar când s-a dovedit că ceea ce era pe hartă fusese marcat și de bătrânul căutător, a semnat cu inima ușoară profesorul!) Scepticii, din nou, au sugerat că localizarea sursei subterane de apă, de exemplu, ar fi rezultatul unor „indicații" care vin de la terenul exterior și nu din pământ, chiar dacă cel care caută nu realizează acest lucru și procedează doar din instinct. Alții cred că o forță exterioară este cea care ghidează instrumentele – dar aceasta nu explică de ce căutătorii au absolută nevoie de instrumente! Nu este mai curând vorba de faptul că ei își acordează modificările fiziologice la factorii externi care îi conduc spre locul căutat? Este interesant de discutat ipoteza cea mai tulburătoare: căutătorul are capacitatea de a se acorda, de a intra în rezonanță, cu forțe pe care știința încă nu le-a identificat. O fac prin intermediul unui instrument. Dar ceea ce văd, ceea ce simt, toate acestea sunt dezvăluite de ceea ce există adânc în ei. Și în noi toți, de altfel, chiar dacă nu ne dăm încă seama de acest lucru...

EUGEN CELAN

Invazia lumilor paralele

ESENȚA DIVINĂ A SUFLETULUI

O dispută care datează de secole, între materialiști, care consideră că materia primează asupra spiritului, o materie care nu a fost „creată" de nimeni, și idealiștii care consideră că spiritul, conștiența, inteligența, psihicul există înainte de a fi existat orice formă de materie. Ideea care nu poate fi ocolită într-o asemenea discuție este cea a existenței lui Dumnezeu. O idee care până de curând „nu a avut loc" în știință. Dar... lucrurile s-au schimbat de o manieră de-a dreptul spectaculoasă. Ajungem astfel să-l auzim pe Iuri Osipov, președintele Academiei de științe a Rusiei, făcând o afirmație total surprinzătoare: „Ideile de spațiu, timp și cauză s-au schimbat... lumea nu mai pare astăzi să fie o simplă mașină în care să nu fie loc pentru Dumnezeu. Știința de astăzi își pune problema originii Universului, o problemă căreia de fapt teologia i-a găsit demult un răspuns..." Este oare același lucru? În mod aproape incredibil, același Iuri Osipov continuă: „Exista ceva înainte de momentul când timpul era egal cu zero? Dacă nu, cum a putut să apară Universul? Și oamenii de știință au ajuns la concluzia că există Creatorul. Elaborând orice sistem științific logic, se ajunge în mod inevitabil la gândul că există o viață absolută, sau Dumnezeu."

Cercetătorii au refuzat mult timp să discute problema sufletului, numindu-l o „invenție a preoților". Aceasta în timp ce „folclorul" i-a admis dintotdeauna existența, atribuindu-i cel mai important rol în viața omului. Acest lucru se vede și din nenumăratele expresii în care, în orice limbă, apare sufletul. Parapsihologii l-au numit „scânteie divină", atribuindu-i calitatea de esență energetică. Și nu este vorba doar de o problemă de definiție: ci de ceva mult mai profund. Și anume că omul nu poate prezice în mod științific gândurile și faptele lui Dumnezeu. Putem să tot încercăm să „ghicim" de ce ne este dat sufletul – faptele relatate anterior ne demonstrează că în situații extreme, această „scânteie divină" se declanșează, începe să opereze în corpul omului, înlocuind creierul și, mai mult, face acest lucru DUPĂ ce viața a părăsit corpul. Aceasta nu se întâmplă prea des (probabil că se întâmplă doar în situații când omul respectiv are de îndeplinit o misiune trasată de Dumnezeu) altfel, încheie academicianul Osipov, nu poate fi concepută o explicație acceptabilă pentru asemenea fenomene – oameni complet lipsiți de cap care încă mai reușesc să caute un document, îl găsesc și îl trec celui care trebuie să le îndeplinească până la capăt datoria sau care mai au puterea să facă ceea ce trebuie pentru a salva alte câteva vieți.

MIHAELA DOROBANȚU

Halucinații sau legende?

MULTIPLICAREA PERSONALITĂȚII

Maladie psihiatrică sau fenomen parapsihologic? Controversele iscate de problemele multiplicării personalității – cel mai frecvent întâlnită fiind dedublarea – nu au condus la o concluzie fermă, deși balanța pare să încline spre o deviație psihică temporară sau cronicizată. Semnele de întrebare persistă mai ales datorită diverselor ciudățenii (simptome) care înconjură cazurile studiate de ambele tabere. Dacă Anthony Quinn (celebrul actor) a suferit de o dedublare clasică – agasarea omului matur de către personalitatea copilului, prezentă în mintea sa ca o a doua conștiință –, Dorothy Wies, o fată de 15 ani din Germania, a devenit cazul clasic de studiu pentru o multiplicare incontrolabilă a personalității. Dorothy susținea că este tracasată de mai multe prezențe ale unor copii cu vârste mai mici, practic ea însăși la 5, 8 și 10 ani. Fiecare dintre aceste „prezențe invizibile dar zgomotoase" avea ceva să-i reproșeze și să-i dea numeroase sfaturi pentru comportamentul ei. Adolescenta se îndrăgostise de un băiat care iubea o altă fată și voia cu orice preț să-l atragă spre ea. Dar această atitudine nu era pe placul personalității ei de la vârstele mai mici, care doreau s-o facă să renunțe la acea ambiție... Părinții au dus-o la psihiatru, căci Dorothy nu se mai putea concentra la lecții, bântuită fiind de personalitățile ei în orice împrejurare, fapt care-i atrăsese distanțarea de anturaj. Abia când s-a mutat din orașul natal, ea a scăpat de personalitățile pe care le avusese până la 15 ani și a scris o carte pe această temă.

PAUL IOAN

Obsesia clasamentelor

PERSONALITĂŢILE CARE AU SCHIMBAT LUMEA

● Sfidând opinia unanimă conform căreia nu se pot compara cele mai proeminente personalităţi din diferite domenii, mai multe grupuri de sociologi şi istorici continuă să întocmească astfel de „liste ale luminii”
● Aflându-se pe un teritoriu unde abundă subiectivitatea, astfel de anchete în rândul marelui public evidenţiază gradul de cultură şi modul cum istoria civilizaţiei este văzută de oamenii obişnuiţi
● Înşişi realizatorii acestor „clasamente prin excludere” (limitate la un număr restrâns de personalităţi) recunosc faptul că orice astfel de tentativă este discutabilă dar tocmai de aceea extrem de interesantă

„Lista celor 15” stârneşte confuzie

Un amestec inadmisibil de „mărimi” din cele mai diverse domenii este ilustrat de „Lista celor 15 – cele mai proeminente personalităţi din toate timpurile”. Acestea ar fi, în ordine alfabetică şi nu conform importanţei lor: ***Aristotel, Augustus Octavian, Buddha, Columb, Confucius, Einstein, Galileo, Gutenberg, Iisus Christos, Mohamed, Newton, Pavel Apostolul, Shi Huang Ti şi T’sai Lung*** (după History Channel). Din hăţişul întrebărilor (citeşte reproşurilor) izvorâte faţă de această listă se detaşează, după opinia noastră, total inadecvata amestecare a unor entităţi religioase de prim rang, care au influenţat spiritual lumea (şi vor continua s-o influenţeze) cu persoane de geniu care au făcut istorie în ştiinţă şi tehnică. Iisus, Mahomed şi Buddha sunt alături de – culmea ironiei! – personalităţi despre care marea majoritate a publicului neasiatic nu ştie mai nimic (Shi Huang Ti este primul mare unificator al Chinei antice, iar T’sai Lung este considerat inventatorul „hârtiei pe bază de bambus”). Nimeni nu contestă, de exemplu, meritele excepţionale ale lui Augustus Octavianus privitoare la consolidarea Imperiului Roman, epocala invenţie a lui Gutenberg sau lucrările lui Galileo, însă forţa spirituală a unor personaje divine precum Iisus şi Mahomed (totalul creştinilor şi musulmanilor depăşeşte 2,5 miliarde de adepţi) sau uriaşi învăţători care au schimbat radical modul de gândire şi viaţă al asiaticilor, precum Buddha şi Confucius, nu pot avea nici un termen de comparaţie. Tot respectul pentru Newton şi Columb, dar ni se pare inoportun să fie prezenţi pe aceeaşi „listă” cu primul mare doctrinar al creştinismului, Sf. Pavel (Paul)... La rându-i, Einstein a fost considerat omul secolului XX, dar grupurile de oameni de ştiinţă care au adus tehnica de calcul la nivelul actual (de exemplu) nu sunt oare demne de semnalat în astfel de ocazii? De aceea, oricât de mult ar dori autorii „listei” să nu ierarhizeze, se face implicit un clasament prin excluderea altor mari personalităţi, care, inevitabil şi impardonabil, devin de „mâna a doua”... Apropo, unde sunt Leonardo da Vinci, Shakespeare şi, de ce nu?, Henri Coandă?

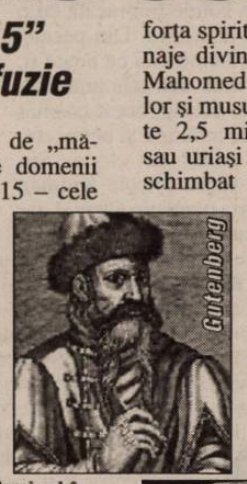

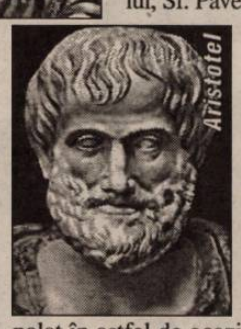

Un talmeş-balmeş în toată regula

„Lista celor 30 care au schimbat lumea” risipeşte cea mai importantă contestare a „Listei celor 15”, şi anume includerea divinităţilor. Însă melanjul impresionant de domenii stârneşte un mare semn de întrebare asupra acetui mod de a ne testa cultura generală. Muzică, politică, religie, filosofie, ştiinţă, cine să mai înţeleagă unde trebuie pus accentul? Iată, fără comentarii, doar pentru curiozitatea cititorilor, care este această listă (în ordinea dată de autori pe History Channel): *Beethoven, Henry Ford, Bach, Napoleon, Mozart, James Watt, Lincoln, Gengis Han, Washington, Adam Smith, John Locke, Gandhi, Hitler (???), Jefferson, Edison, Pasteur, Freud, Leonardo, Galileo, Copernic, Einstein, Marx, Columb, Shakespeare, Darwin, Luther, Newton şi Gutenberg...* Aşteptăm opiniile cititorilor noştri privitoare la aceste „liste” şi propriile lor „clasamente”, pentru a le prezenta în această pagină. Specificaţi pe plic „Sondaj”. Vă mulţumim anticipat!

PAUL IOAN

Anatomia secundei

Întrebările medicinei moderne 2

Continuu să trec în revistă întrebările începute în numărul anterior, întrebări care vizează direct universul organismului uman, la fel de fascinant ca şi universul exterior nouă.

Vom învăţa, cândva, să ne regenerăm organele interne, trupul nostru, în general, aşa cum fac salamandrele, râmele, unii peşti? Deocamdată ni se întâmplă la piele, sânge, la vârfurile degetelor şi ţesutul ficatului. Mai mult nu. De ce? De ce nu, răspund specialiştii în biologie celulară, recomandând procedee apropiate de clonare, care să însemne prelevarea unui nucleu de celulă de la persoana care vrea, de pildă, să-şi regenereze creierul (exagerez, firește), introducerea lui într-un ovocit, al unui ovul, declanşarea, printr-un stimul electric, al procesului de divizare a celulei, oprirea lui, după a 6-a zi de dezvoltare, pentru a prelua celulele susă (sau precursoare), care arată a se fi specializat în... creşterea unui viitor creier (al unui viitor făt, care însă, nu mai apare); creşterea acestor celule, separat, va duce la obţinerea unui ţesut de creier, având consistenţa şi alcătuirea ţesutului cerebral; care, introdus apoi în ţesuturile bolnave ale pacientului donator, nu va fi refuzat de acesta – căci are propriul său ADN şi va fi „recunoscut” de sistemul imunitar – va face, se speră, că aceste ţesuturi să se regenereze.

Putem stăvili bolile infecţioase? Cine ar fi crezut, acum 40 de ani, când penicilina şi streptomicina defilau, în glorie, promiţând eradicarea tuturor acestor boli, că la câteva decenii distanţă omenirea se va trezi, din nou, în faţa aceloraşi duşmani milenari, tuberculoză, holeră, variolă, varicelă, cărora li se vor adăuga perfidele SIDA şi SARS? Dar folosirea antibioticelor în exces a dus, se ştie, la apariţia unor viruşi şi bacterii imuni, prin adaptare, la marea majoritate a medicamentelor de acum. În consecinţă, se caută acum altceva, de la remedii pe care le pot oferi algele până la reconsiderarea unor otrăvuri (gen thalidomida).

Se poate învinge cancerul? Da, în multe cazuri, se poate. Cercetări se fac, în toate laboratoarele şi clinicile planetei, pentru că de la 10.000.000 de oameni care au dezvoltat tumori maligne în 2000 (6,2 milioane au murit în acel an) se va ajunge la 15 milioane, în 2020. Pentru cancerele de piele şi sân vindecările sunt acum normale, supravieţuirea, peste 5 ani, de la intervenţia chirurgicală este curentă, medicamentul Gleevec, tehnologiile chineze de tratament, chimio-terapia sunt eficiente – aşa că 30 de ani de cercetare îşi aduc contribuţia pozitivă la combaterea cumplitei maladii. Medicamentele din viitor, specializate pe fiecare bolnav şi descărcându-şi „gloanţele” în exact ţesutul malign, plus cercetarea mai profundă a genelor pacientului plus depistarea cât mai precoce a tumorii sunt poteci pe care se va merge, în viitor. Maladie grea, cancerul stă din ce în ce mai în bătaia ţevii puştii oncologului.

Pentru a răspunde la întrebări este nevoie, evident, de bani şi de creiere de valoare. Bani însă vor veni, în mare măsură, de la statele bogate, ai căror cetăţeni – bogaţi – vor forţa administraţiile să cheltuiască, pentru a-şi asigura, şi lor, o viaţă mai lungă şi mai sănătoasă. Iar creiere capabile să rezolve marile ghicitori – ei bine, aici ţările sărace pot contribui, cu minţi sclipitoare, la marea cercetare ştiinţifică.

Şi ei, şi noi, împreună.

ALEXANDRU MIRONOV

Întrebări pline de candoare

DE CE VORBESC PAPAGALII?

A devenit proverbială această bizară capacitate a papagalilor (de fapt, doar a unora dintre ei), de a vorbi „ca oamenii”. De fapt – spun cercetătorii – papagalii nu vorbesc, în înţelesul propriu al cuvântului, ci ne imită, reproduc cuvinte rostite de oameni în preajma lor. Şi nu sunt nici măcar singurii capabili de această performanţă. Unele mierle, grauri, corbi se joacă „de-a oamenii”, cu mai mult sau mai puţin talent.

Din familia destul de mare a papagalilor, cel mai vorbăreţ, adică mai dotat pentru aceasta, este cel denumit Cenuşiul de Gabon. Pentru a ne putea imita, el dispune deopotrivă de o memorie excelentă şi de un aparat vocal cu totul special. Ca toate zburătoarele, şi această pasăre are ceea ce se cheamă syrinx – un organ situat în punctul de separare dintre trahee şi cele două bronhii şi compus din mai multe inele cartilaginoase legate între ele prin muşchi. Datorită acestor elemente anatomice, păsările respective îşi pot modula sunetele emise. Spre deosebire de alte specii, papagalii au în plus o limbă foarte cărnoasă şi mobilă, care le permite să pronunţe sunete extrem de diverse. Astfel, ei sunt capabili să reproducă sunete complexe şi surprinzătoare, cum ar fi soneria telefonului, scârţâitul unei uşi, sirena vapoarelor şi, bineînţeles, cuvintele noastre. Iată deci că, nu întâmplător, despre persoanele care au darul vorbirii foarte dezvoltat se spune uneori că „au papagal”.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ghidurile necesare ale societăţii

REŢETA NOROCULUI!

Cu zece ani în urmă, profesorul Richard Wiseman de la Universitatea Hertfordshire şi-a propus să studieze cu toată seriozitatea un subiect pe care nici un cercetător nu considerase până atunci că ar fi potrivit pentru o disertaţie ştiinţifică: norocul.

De ce sunt oamenii diferiţi?

Ideea de pornire a fost simplă: de ce unii oameni se află totdeauna la locul potrivit şi la momentul potrivit, în timp ce alţii par a nu avea niciodată „noroc”. Prof. Wiseman a procedat... ştiinţific. A publicat anunţuri în marile cotidiene naţionale britanice şi sute de oameni, bărbaţi şi femei, s-au oferit voluntari pentru studiul pe care îl efectua. Au acceptat să se prezinte la discuţii personale cu el şi chiar să-şi aibă viaţa „monitorizată” de catedra de psihologie a Universităţii. Primul rezultat surprinzător a fost că, deşi toţi aceşti oameni nu aveau practic nici o idee asupra cauzelor care îi făceau norocoşi sau nenorocoşi, norocul lor era de cele mai multe ori determinat de gândurile nutrite şi comportarea. Cum spune Larry King, celebrul star de televiziune american, „cei care au reuşit în ceva şi nu spun că au avut noroc se păcălesc singuri”...

Un experiment interesant

Ei bine, tocmai ca să demonstreze acest lucru, Wiseman a imaginat un experiment simplu. A inclus într-un ziar o fotografie şi, pe jumătate de pagină, a scris: *„Telefonaţi-i experimentatorului că m-aţi văzut şi câştigaţi pe loc 250 de lire!”* Textul era scris cu litere de 1 cm înălţime, în bold: imposibil să nu fie observat! Apoi a adunat un mare număr dintre voluntarii săi, norocoşi şi nenorocoşi, le-a dat ziarul respectiv şi le-a cerut să numere câte fotografii sunt în ziar. Cum s-ar spune, fiecare dintre ei a avut aceeaşi şansă. Constatarea: nenorocoşii au trecut peste fotografia respectivă, numărând-o, dar fără să remarce textul! Nenorocoşii au, se pare, o tendinţă pronunţată de a... rata oportunităţile! Ei sunt mai tensionaţi, au o doză sporită de anxietate, mereu caută altceva şi de aceea, cum se spune, nu au noroc!

Monitorizarea ocaziilor

Trebuie să învăţăm de la cei norocoşi. Aceasta a făcut şi prof. Wiseman, „extrăgând” de la ei patru principii de generare a norocului: 1. să ştii să creezi şi să observi ocaziile când ţi se prezintă o şansă; 2. să-ţi asculţi intuiţia când iei o decizie; 3. să-ţi stabileşti scopuri pozitive şi să-ţi defineşti în acest fel aşteptările şi 4. să adopţi o asemenea atitudine încât să transformi nenorocul în noroc.

Profesorul a selecţionat un grup dintre voluntarii săi şi le-a cerut să acţioneze o lună întreagă după aceste principii. Rezultatul: 80% dintre ei s-au schimbat. Cei nenorocoşi au devenit norocoşi iar cei norocoşi... şi mai norocoşi!

Astfel, convins că a găsit factorul care defineşte norocul, Wiseman ne oferă şi „reţeta”:

- Ascultaţi-vă instinctele bune, în mod normal sunt corecte.
- Fiţi deschişi la noi experienţe şi gata să renunţaţi la rutina dv. normală
- Petreceţi câteva momente zilnic rememorându-vă lucrurile care v-au reuşit
- Gândiţi-vă la dv. ca la cineva norocos înainte de o întâlnire importantă sau de un telefon decisiv. Norocul este deseori o profeţie care se împlineşte singură.

În fond, de ce nu am încerca reţeta profesorului Wiseman? Nu a spus oare Tennessee Williams că *„Norocul înseamnă să crezi că eşti norocos”*? Ceea ce şi noi vă urăm dumneavoastră tuturor!

MIHAELA DOROBANŢU

E bine de ştiut

Ţesuturile din organismul uman sunt circulate de un lichid incolor cunoscut sub numele de limfă. Acesta asigură, într-un anumit fel, schimburile de substanţe nutritive şi înlătură reziduurile.

Pe cursul venos „merge" o reţea capilară întinsă în care se colectează limfa. În toată această reţea limfatică sunt intercalaţi nodulii limfatici care au mărimi între gămălia unui bold şi cea a unui bob de fasole.

NODULII LIMFATICI

Mulţi dintre noduli sunt plasaţi subcutan, ca de exemplu cei pre şi post pavilionari: sub bărbie, lateral gâtului, în axile şi inghinali. Alţi noduli însă se află în profunzime, în torace şi în abdomen. Toţi nodulii limfatici au însă rolul de a filtra agenţii patogeni ca şi alţi corpi străini din limfă.

Limfocitele formate de ei apără corpul uman de infecţii. Când nodulii anihilează substanţele străine aceştia se tumefiază şi devin foarte sensibili. Dacă nodulii se măresc în volum în tot organismul sau în cea mai bună parte este semnalul că o infecţie este pe cale să se producă. Nu-i mai puţin adevărat că în vreme ce o invazie bacteriană, puternică atacă, chiar nodulii limfatici se pot tumefia.

Dacă procesul avansează se produc închistări purulente, nodulul limfatic este distrus şi puroiul pătrunde prin tegument ca atunci când vine de la un furuncul din profunzime.

Infecţia dintr-un focar infecţios este semnalată printr-un striu roşu, cu orientare spre inimă. În astfel de cazuri o septicemie este pe cale să se producă.

Aşadar, tumefierea nodulilor este un semnal de boală şi nu necesită un tratament. În cazul în care creşterea acestora în volum este alarmantă, se impune însă consultul medicului de mare şi strictă urgenţă.

Mai mult, când acest semnal nu este însoţit şi de alte semne de boală dar când febra creşte, pezentarea la medic este o urgenţă majoră.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

O problemă de look

Pentru un star este un adevărat coşmar să apară la un soirée îmbrăcată cu o rochie identică cu altcineva. Din păcate, o surpriză mai neplăcută nici că poate fi. Iată însă că nu demult actriţele americane au transformat acest coşmar în prilej de întâlnire şi petrecere, acceptând roluri de clone. Superba Nicole Kidman (6) purta o creaţie Chanel, iar actriţa January Jones, una identică. Lui Catherine Zeta-Jones (1) i-a făcut concurenţă frumoasa Jemina Khan. Cameron Diaz (4) a avut surpriza de a o vedea pe Gwyneth Paltrow îmbrăcată în acelaşi top Vivienne Westwood. Madonna şi Melanie Griffith (5) au ales aceeaşi creaţie Versace: un mantou cu franjuri, extrem de sexy, purtat peste un pantalon din piele. Liz Hurley şi Tasha de Vasconcelos (3) par uşor de confundat în rochiile-furou, extrem de feminine şi sexy. Pentru a fi cuceritoare Caprice Bourret (actriţă şi manechin) şi Paris Hilton (2) mizează pe rochii mini.

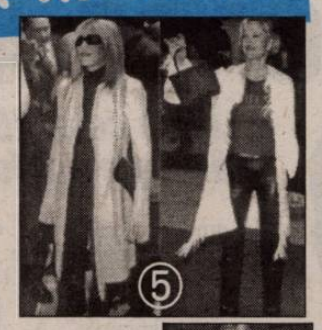

Pentru dumneavoastră, doamnă

2004 un an nu tocmai liniştit?

Dacă doriţi să plonjaţi în lumea fascinantă a numerologiei, vă dezvăluim surprizele pe care vi le rezervă 2004. (Potrivit specialiştilor în numerologie, cifrele pot oferi informaţii despre personalitatea şi destinul fiecăruia). Anul 2004 este reprezentat de cifra 6, obţinută din adunarea celor patru cifre componente (2+0+0+4=6). 6, ca toate cifrele pare, are o conotaţie feminină, care reprezintă sentimentele. Concret, aceasta ar semnifica o perioadă marcată net mai mult de reflecţie decât de acţiune. O perioadă în care se ascultă mai mult de „glasul inimii" şi de intuiţie. Aceasta ar induce unele dificultăţi suplimentare în gestionarea relaţiilor cu cei apropiaţi, dar şi în luarea deciziilor. Este anul în care se reglează conturile familiale, deci, nu tocmai liniştit.

Dar să vedem cum va fi 2004, din prisma numerologiei, pentru dv. (Pentru a afla cifra dv., adunaţi cifrele zilei de naştere cu luna naşterii şi cu 6 – cifra anului. Dacă rezultatul este format din două cifre, trebuie să le adunaţi, pentru a obţine o singură cifră, cuprinsă între 1 şi 9).

1: veţi cunoaşte o ascensiune surprinzătoare Cifra 1, masculină, se identifică cu Soarele. Reprezintă tinereţea, iniţiativa, creativitatea, dar şi voluntarismul şi autonomia. Cifra 1 posedă toate atuurile reuşitei.

Dacă vă veţi canaliza energia, veţi repurta victorii frumoase în 2004. Trecutul se îndepărtează cu mănunchiul său de amintiri proaste. Chiar dacă nu aţi parcurs un timp al hibernării şi aşteptării venirea primăverii, pe dv., vă repune în mişcare.

Demaraţi un ciclu de nouă ani pe parcursul cărora veţi dispune de cele mai bune şanse pentru a întreprinde tot felul de activităţi şi a cunoaşte o ascensiune fulgerătoare. Pe plan profesional veţi beneficia de schimbări pozitive. Dacă visaţi la propria afacere, anul 1 vă va fi deosebit de propice. Vă veţi bucura de uşi deschise şi veţi găsi persoanele capabile să vă susţină. Prime neaşteptate sau plasamente judicioase vă vor ajuta să vă înmulţiţi banii.

Celibatarii vor fi în faţa unei frumoase poveşti de dragoste. Dar nu săriţi etapele tradiţionale. Nu veniţi cu valizele să vă instalaţi din prima săptămână pentru că s-ar putea să rataţi totul. Pentru cupluri se întrevăd perioade armonioase.

În privinţa sănătăţii, atenţie la efectele secundare ale stresului.

Lunile dv. norocoase vor fi aprilie, august şi septembrie. Contactele pe care le-aţi pus la punct la începutul anului vă vor permite realizarea unor proiecte. Veţi face să înflorească o afacere, în domenii noi, într-o ambianţă convenabilă. În august, pentru celibatori este zvon de verighete... În cuplu, partenerul nu are ochi decât pentru dv. În septembrie vi se propun colaborări bănoase. Nu refuzaţi pe motiv că sunteţi prea ocupaţi. Surplusul de muncă nu vă va face rău, ci, din contră, vă va dinamiza. Foarte rapid veţi avea proba că eforturile îşi vor arăta roadele.

Alte detalii, despre cifrele reprezentând ceilalţi ani, săptămânile viitoare.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

ÎMPOTRIVA STRESULUI

Tensiuni diverse şi stresul cotidian ne supun corpul la probe grele. Cu ajutorul câtorva exerciţii de gimnastică efectuate de-a lungul zilei putem remedia disconfortul generat.

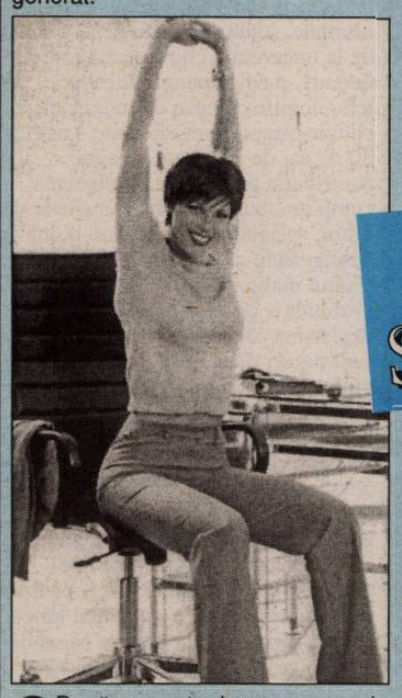

1 După o noapte de somn, organismul are nevoie de cel puţin o oră pentru a-şi găsi tonicitatea sa optimă. Când ajungeţi la birou, muşchii sunt încă amorţiţi. Pentru a începe bine ziua de lucru, adoptaţi o atitudine dinamică. Aşezată pe scaun, cu spatele drept, picioarele depărtate şi tălpile paralele, întindeţi deasupra capului şi trageţi bine braţele, expirând profund. Menţineţi-vă în această poziţie timp de 10 secunde. Repetaţi exerciţiul de 2 ori.

2 În caz de dureri musculare, eliminaţi compresia stânjenitoare. De-a lungul zilei resimţiţi torsiuni sau tensiuni la nivelul gâtului, coloanei vertebrale sau umerilor. Aceste zone musculare se contractează şi rămân „sub tensiune". Pentru a elimina contracturile, se recomandă un exerciţiu simplu: din poziţia stând pe scaun, cu picioarele depărtate, aplecaţi trunchiul înainte, cu braţele legănându-se. Rămâneţi 5 secunde, apoi ridicaţi-vă îndreptând încet coloana vertebrală.

3 Nu este uşor să stai mult timp în aceeaşi poziţie. Spatele şi umerii cedează. Muşchii fiind mai puţin oxigenaţi, se pierde din energia generală a organismului iar puterea de concentrare se diminuează. Iată un remediu simplu: aşezată pe scaun, cu spatele drept, picioarele depărtate, ridicaţi braţele semiîndoite, fixaţi bărbia, trageţi bine coatele spre exterior şi priviţi drept, înainte, timp de 10 secunde.

4 De multe ori viaţa la birou este presărată cu capcane ce parazitează eficienţa şi conduc la stres şi surmenaj inutil. Obişnuiţi-vă să eliminaţi, pe parcursul zilei, această energie negativă acumulată. Cu picioarele depărtate, ridicaţi braţele cu pumnii strânşi şi „boxaţi", cu „lovituri" rapide, înainte, timp de 10-15 secunde. Este un mijloc de refulare rapid şi eficient.

Gastronomice

Iată alte reţete sugerate de cititoarea noastră fidelă, d-na Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca:

FASOLE VERDE RECE

400 g fasole păstăi, 1 ceapă mare, 3-4 roşii, 1 lingură pastă de roşii, 1 lingură ulei, piper, sare, 1 priză de zahăr, oţet diluat sau suc de lămâie.

Ceapa se toacă mărunt şi se călească în ulei, se adaugă fasolea şi se înăbuşă puţin în ceapă sub capac. Se toarnă pasta de roşii diluată cu apă, se condimentează şi se fierbe înăbuşit până ce fasolea se înmoaie. Înainte de-a fi gata se pun roşiile curăţate de coajă şi tăiate în bucăţi. Se acreşte cu puţin oţet sau suc de lămâie şi după ce s-a răcit, se serveşte.

FRIPTURĂ DE PASĂRE

1 pui de 800 g, 40 g miere de albine, 30 g unt, 30 g arahide pisate, 1 lingură apă de trandafir, 1/2 linguriţă ghimbir măcinat, unt pentru prăjit.

Untul se topeşte şi se freacă bine cu mierea. Cu un ac gros se împung pieptul şi pulpele puiului, apoi se umpu cu acest amestec. O parte din acest amestec se subţiază cu apă de trandafir şi se unge puiul pe dinăuntru, apoi se coace în cuptorul încins. Puiul se unge mereu cu unt. Când este gata se taie în patru bucăţi, se aşază pe platoul de servit, iar deasupra se presată arahidele şi ghimbirul.

MÂNCARE DE MAZĂRE VERDE

1 kg mazăre verde (conservată sau uscată), 50 g untură, 30 g făină, sare şi zahăr după gust, pătrunjel tocat mărunt.

Mazărea spălată se înăbuşă în untură încinsă. Când coaja boabelor a început să se înmoaie, se presară făină, puţin zahăr şi sare. Se stinge cu zeamă de carne sau apă, se adaugă pătrunjel verde şi se lasă să fiarbă înăbuşit, la foc încet, până când mazărea devine moale.

PEŞTE CU CASTRAVECIORI ACRI

800 g peşte, 4 castraveciori în oţet, 80 g măsline, 100 g arpagic, 1/2 cană ulei, 1 foaie de dafin, 1 lămâie, piper, sare.

Ceapa tăiată felii subţiri se înăbuşă în ulei adăugând câte puţină apă, apoi sare şi piper. Peştele curăţat se taie felii mai groase şi se pune în cratiţă cu ceapă, apoi se adaugă măslinele fără sâmburi şi castraveciorii tăiaţi cubuleţe. Se acoperă cu apă şi se fierbe la foc mic cu foaia de dafin. O jumătate de lămâie se stoarce în mâncare iar restul se adaugă felii. După un clocot se serveşte. Este o mâncare foarte gustoasă servită rece după aperitive.

BUDINCĂ MADRILENĂ DE PEŞTE

800 g peşte, 400 g roşii, 3 ouă, 40 g margarină, 1/2 pahar de vin cu ulei, 200 g maioneză, piper, sare, pesmet alb fin.

Peştele fiert, nu prea tare, se desface bucăţi şi se curăţă de oase. Roşiile decojite se înăbuşă în ulei, până se terciuiesc. Ouăle bătute se amestecă cu peştele. Se pun sare şi piper. Compoziţia se toarnă într-o formă de budincă bine unsă şi presărată cu pesmet. Se fierbe o oră şi jumătate în baie de apă. Budinca se serveşte caldă, cu unt topit sau maioneză şi cartofi fierţi în coajă.

Remedii naturale...

CEAIURI CONTRA BRONŞITEI

◆ În faza iniţială, când *tusea* este seacă, este bine venit ceaiul preparat din petale de mac roşu (3 linguriţe), rostopască (1 linguriţă), talpa gâştii (4 linguriţe), fructe de anason (2 linguriţe). Plantele se amestecă, iar ceaiul se pregăteşte sub formă de infuzie dintr-o lingură din întreaga cantitate de plante la o cană de apă clocotită. Pentru o zi sunt necesare două căni de ceai. Se beau la fiecare două ore câte 3 linguri de infuzie îndulcită cu miere.

◆ În *tusea „uscată"* (în faza de expectoraţie, după calmarea acceselor de tuse sau în bronşitele cronice) medicina populară foloseşte ceaiul pe bază de: flori de nalbă, flori de tei, flori de lumânărică, frunze de potbal şi frunze de pătlagină, în părţi egale. Se prepară o infuzie dintr-o lingură de amestec de plante la o cană cu apă clocotită. Copiilor li se recomandă o cană pe zi, dar adulţii pot bea şi 2-3 căni pe zi, în mai multe reprize. Ceaiul e recomandabil să fie îndulcit cu miere.

◆ Efect benefic are şi siropul din muguri de brad.

Accesele de tuse datorate bronşitei acute pot fi calmate şi urmând câteva dintre „sfaturile bunicii":

◆ Beţi cât mai multe lichide – ceaiuri medicinale, dar şi supă de pui cu multe zarzavaturi (în special morcovi, păstârnac, ţelină, pătrunjel etc.)

care ajută la eliminarea mucozităţilor.

◆ Mâncaţi usturoi şi ghimbir, care favorizează grăbirea vindecării.

◆ Aplicaţi zilnic pe piept, timp de 20 de minute, comprese calde.

◆ În faza de expectoraţie, faceţi gargară cu apă sărată (o linguriţă de sare la o cană cu apă călduţă).

MENINGITA ATACĂ DIN NOU

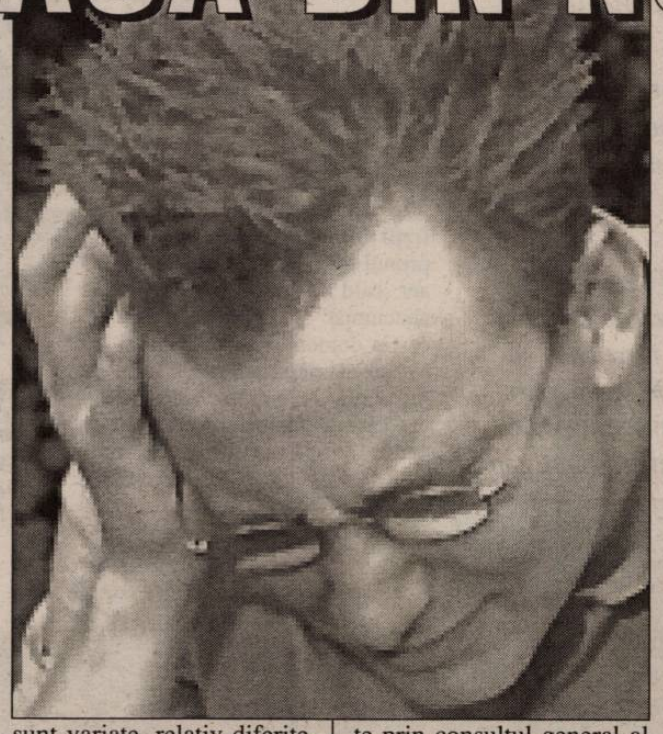

La început puţine ca număr şi izolate ca arie de răspândire, apoi extinse în mai multe zone ale ţării, cazurile de meningită au transformat fenomenul într-o adevărată epidemie, soldată şi cu decese. Mureş a fost unul dintre cele mai afectate judeţe. La Clinica de Boli Infecţioase din Târgu Mureş au fost constatate două noi cazuri de meningoencefalită: o fetiţă de câteva luni şi o femeie în vârstă de 72 de ani. Numai în judeţul Mureş, numărul cazurilor de meningoencefalită a ajuns la cinci, în numai două săptămâni, în condiţiile în care anul trecut au fost înregistrate zece cazuri. Primul deces datorat acestei boli a fost un bărbat în vârstă de 59 de ani, care nu figura în evidenţele Direcţiei de Sănătate Publică Mureş. Acesta şi-a pierdut viaţa imediat după internarea sa în spital.

Primele semne

Meningitele sunt de mai multe forme în funcţie de cauzele care le produc, dar cele mai frecvente sunt **meningitele acute virale**, caracterizate prin inflamarea meningelui (foiţa care învelește creierul) şi cauzate de numeroase virusuri (de exemplu, ECHO, Coxsackie, urlian etc).

Agenţii patogeni pot pătrunde în organism fie pe cale intestinală, fie faringiană (enterovirusuri), nazofaringiană (virusul urlian, virusul Armstrong şi altele) sau cutanată, prin înţepături de insecte infectate (arbovirusuri).

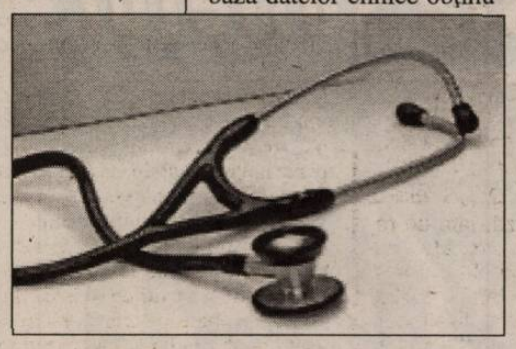

Simptomele bolii sunt variate, relativ diferite în funcţie de însuşirile virusurilor implicate şi de modul de reacţie al organismului fiecărui individ. Debutul este în general brusc, cu febră, dureri mari de cap, vărsături şi semne specifice iritaţiei meningiene (ceafă rigidă, tendinţa de a ţine bărbia în piept etc.). La acestea, se adaugă fotofobie, ameţeli, furnicături ale pielii, dureri musculare iar, în unele cazuri, chiar pareze trecătoare. Febra se ridică spre 39-40 grade C şi poate dura câteva zile (7-10 zile).

Diagnosticul de meningită se pune în spital, pe de-o parte pe baza datelor epidemiologice (de exemplu, când pacientul provine dintr-o colectivitate în care sunt cazuri de oreion sau dintr-o localitate afectată de epidemie), iar pe de alta pe baza datelor clinice obţinute prin consultul general al stării de sănătate, confirmate de examene de laborator (ale lichidului cefalorahidian şi sângelui – în vederea identificării virusului care a produs boala). Izolarea virusului din lichidul cefalorahidian are mare însemnătate, deoarece în funcţie de acesta se stabileşte şi tratamentul. În prezent, prin investigaţii competente virusologice şi serologice se poate preciza agentul patogen în peste 90% din meningitele virale acute.

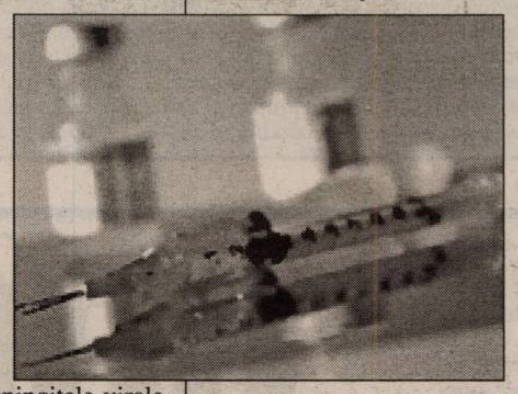

În ceea ce priveşte **tratamentul**, în majoritatea cazurilor, meningitele pot fi vindecate relativ repede şi complet, dacă sunt respectate câteva condiţii: prezentarea la medic de la primele simptome de boală, identificarea rapidă şi corectă a virusului de către persoanele calificate, urmată de adoptarea terapiei potrivite. Totuşi, există posibilitatea, evidenţiată statistic, ca după „vindecare", să mai persiste o perioadă unele tulburări din perioada de convalescenţă. De asemenea, se admite că meningita poate avea şi unele consecinţe îndepărtate în timp, manifestate prin cefalee (dureri de cap), senzaţia de presiune intracraniană, tulburări psihice, chiar şi anomalii EEG. Dar acestea sunt corelate cu gravitatea meningitei şi cu existenţa unei componente encefalitice (afectarea nu doar a meningelui, ci şi a encefalului).

Deşi meningitele se tratează şi se vindecă, **un tratament destinat exclusiv acestei boli cu multe variante nu există**. Medicii uzează în primul rând de tratament simptomatic, ceea ce înseamnă repaus la pat, linişte, antitermice (aspirină, paracetamol), antiinflamatorii (aplicate la nevoie), antiedematoase cerebrale (perfuzii intravenoase cu diferite soluţii medicamentoase), toate acestea pentru reducerea presiunii intracraniene. Bolnavii cu cefalee intensă, agitaţi sau cu trecut convulsivant, sunt deopotrivă sedaţi cu diazepam sau fenobarbital etc. Cazurile grave (cu componentă encefalitică, de exemplu, şi nu numai) impun şi alte proceduri terapeutice cum ar fi corticoterapia pe cale intravenoasă sau orală, corectarea tulburărilor hidolelectrolitice ş.a. Enumerarea pe scurt a tuturor acestor manevre terapeutice demonstrează de fapt că vindecarea meningitei – care este o boală mortală – se poate face numai în spital, sub supraveghere medicală competentă.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Mariana Picu din Bucureşti. În literatura de specialitate, anevrismul este înregistrat ca o afecţiune a sistemului circulator, care afectează îndeosebi bărbaţii trecuţi de vârsta de 40 de ani. Cea mai importantă cauză amintită în această categorie şi considerată aproape exclusivă a acestei boli este sifilisul, vechi şi prost tratat. Din ceea ce ne scrieţi, acest aspect nu intră însă în discuţie, mai ales că sunteţi încă la o vârstă tânără. Aşa cum sugeraţi, e posibil de luat în calcul componenta ereditară (în familie au mai fost cazuri de decese datorate anevrismului, respectiv accidentului vascular cerebral) pe care specialiştii o recunosc, deopotrivă, drept cauză a declanşării acestei boli. Anevrismul congenital se datorează unei insuficienţe a dezvoltării fibrelor elastice ale arterelor, în special a celor de la nivel cerebral. Din această cauză, pereţii arterei, mai fragili prin constituţie, „cedează" într-o anumită zonă, permiţând să se formeze un fel de buzunar sau de sac care face presiuni asupra zonei învecinate (de obicei un canal venos), ajungând chiar să-şi construiască un canal de comunicare cu vena respectivă, sângele din arteră se amestecă cu cel din venă. Circuitul normal sangvin este evident perturbat. Boala se manifestă în modul cel mai evident prin frecvente (sau permanente) tulburări de ritm cardiac şi de respiraţie (implicit prin oboseală şi lipsă de performanţă fizică). Dacă e vorba de anevrism arterio-venos la nivel cerebral, pericolul este major (de obicei, cu prognostic sumbru) deoarece, în timp, se poate solda cu tulburări cardiace grave şi ireversibile sau cu rupturi ale pereţilor traseelor sangvine bolnave şi cu hemoragii la nivel cerebral. Tratamentul medicamentos se adresează de obicei simptomelor (epuizare psihică, lipsa capacităţii de concentrare, insomnii, dureri de cap etc.) şi nu cauzei care, atunci când specialiştii în neurochirurgie apreciază că e posibil, poate fi înlăturată doar chirurgical (prin extirparea sacului şi obturarea orificiilor vaselor debile, pentru restabilirea circuitului normal al sângelui prin artere şi vene).

ANEVRISMUL LA NIVEL CEREBRAL

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

PROGRAM DE SĂNĂTATE PE INTERNET

Organizaţia Mondială a Sănătăţii a lansat la sfârşitul anului trecut, în întreaga lume, un program de educaţie pentru sănătate pe Internet. Realizat de Academia de sănătate a OMS, în parteneriat cu societatea de informatică americană Cisco, programul a fost „verificat" în anul universitar 2003-2004 în 40 de şcoli din Iordania şi Egipt, scopul fiind lărgirea accesibilităţii la informaţiile medicale necesare prevenirii şi vindecării a sute de maladii. Programul, realizat în limba engleză, urmează a fi tradus în şase limbi (oficiale ale OMS) şi adaptat culturilor locale.

„Intenţia noastră nu este doar legată de informarea populaţiei, vizăm de fapt influenţarea comportamentului, a atitudinii, în sensul încurajării unui mod de viaţă mai sănătos, menit să contribuie la reducerea diferenţelor între prosperitate şi sărăcie, de fapt între sănătate şi boală" au declarat reprezentanţii OMS.

Conţinutul programului se bazează pe informaţii medicale şi documente ale OMS iar oamenii care lucrează la actualizarea şi adaptarea acestuia în funcţie de zona geografică sunt formaţi de specialişti de la Cisco Networking Academie.

DOUĂ PROBLEME TOTAL DIFERITE...

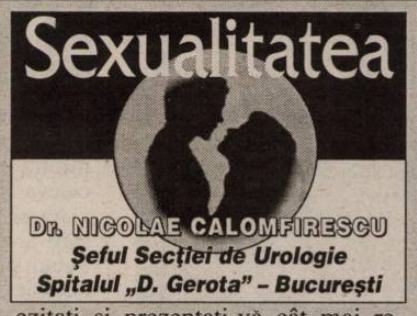

De la o corespondentă din Craiova, MC, ne sosește prima scrisoare de astăzi, cu următoarea problemă care o necăjește: ***„Sunt gravidă în luna a VI-a şi sufăr de constipaţie. Înainte de sarcină nu am avut această predispoziţie. Nu ştiu ce medicamente să folosesc pentru a nu-mi afecta sarcina. Ce puteţi să-mi recomandaţi?"***

– Stimată doamnă, vă puteţi rezolva problema de constipaţie întrebându-l pe medicul ginecolog care vă supraveghează sau un medic gastroenterolog din Craiova. Dar nu ezitaţi şi prezentaţi-vă cât mai repede la un specialist!

–„Mă numesc Silviu şi am 25 de ani" *– ne spune corespondentul nostru din Medgidia. În continuare el ne mărturisește:* ***„Am citit în presă despre «sexul rapid» – fenomen apreciat că ar fi «revoluţionat» actul sexual al secolului 20. Din câte înţeleg «metoda» ar fi simplificat la minimum jocul seducţiei şi preludiului generând un act sexual rapid, fără tandreţe dar foarte satisfăcător. V-aş ruga să mă lămuriţi şi pe mine despre ce este vorba din punct de vedere medical şi dacă îmi recomandaţi această aşa-zisă metodă."***

– „Sexul rapid" este ca alergarea de 100 de metri plat în atletism. Adică un efort scurt cu satisfacţie minimă pentru cei mai mulţi. De fapt şi numele are rezonanţă sportivă. Depinde ce vrea fiecare femeie/bărbat/cuplu. A face dragoste este total diferit de a face sex, mai ales rapid.

Sexualitatea este atât de complicată structural încât normalul este al fiecăruia în parte.

Dragă Silviu, te rog să faci dragoste cu adevărat.

MIHAELA DOROBANŢU

MICHAEL FLANNIGAN, PERSECUTAT PENTRU CĂ A INVENTAT PRIMA „VIAGRA”

Cel mai controversat inventator-aventurier irlandez a oripilat Casa Regală britanică (în 1820) atunci când a dezvăluit secretul afrodisiacului său apreciat de președintele american Monroe

Având o vocație de geniu în privința dispozitivelor mecanice, Flannigan contribuise decisiv la victoria navală a lui Nelson la Trafalgar, în 1805

De la motoare cu abur și pe bază de urină și până la cutii muzicale și „vibratoare de scos ceara din urechi”, orice părea o „jucărie” pentru Flannigan

Veșnic tânăr, neliniștit și ignorat

Abia în 2003 a apărut prima biografie completă a „inventatorului candriu” Michael Flannigan (scrisă de Emily Chesley). Viața sa este de fapt un roman de aventuri despre un geniu care, începând de la 13 ani, nu a contenit să-i uimească pe cei din jurul său. Născut providențial în anul în care frații Montgolfier au efectuat primul lor zbor cu un balon cu aer cald (1783), „irlandezul zbuciumat” s-a implicat cu succes în domenii serioase, dar și în „probleme secundare”. Doar înșiruirea invențiilor sale ne-ar lua câteva pagini... A început ca ajutor de patiser la Paris, apoi, fiind ucenic al inventatorului Philippe Le Bon (“termolampa”), Flannigan zămislește la rându-i „lămpi cu alcool pe bază de cartofi”. Motoarele încep să-l pasioneze și, alături de Richard Trevithick (motor cu abur de înaltă presiune pentru locomotivă), pune la punct câteva „pufăitoare” (motoare cu abur) pentru diverse dispozitive mecanice. Intrând ca mus în flota britanică, lui Flannigan nu-i place frecventa cu care trag tunurile de pe corăbii și inventează un fel de bandă rulantă pentru proiectile, manevrabilă cu o singură mână, pentru a ridica numărul loviturilor pe minut. Așa a câștigat amiralul Sir Horace Nelson bătălia de la Trafalgar contra alianței franco-spaniole. Era anul 1805 și Flannigan putea să intre în istorie dar, plictisit de viața de marinar, pleacă în America.

Dispozitiv portabil de evaluat poziția și distanța tunurilor inamice

Mașina cu motor pe bază de urină (acid uric), căreia nu i s-a permis să circule decât două zile, din cauza emanațiilor care agresau nemiloase nasul londonezilor

Obsedat de îmbunătățirea motoarelor cu abur, neobositul inventator lucrează (și se remarcă) la construirea navei Savannah, cu care a efectuat prima traversare a Atlanticului (1819) – un alt moment istoric din viața sa. În timpul liber, Flannigan se dedică altor „jucării”. El patentează produsul numit FAPE (Flannigan Astonishing Pinnipedia Elixir), considerat astăzi prima formă de Viagra și care era un afrodisiac pe bază de... penis de focă! Președintele american Monroe îi laudă invenția și Flannigan este chemat la Curtea Marii Britanii (1820) pentru a o prezenta majestăților lor. Dar, când prințesa Caroline și doamnele de onoare (care dizolvaseră pudra excitantă în șampanie) află originea „medicamentului”, leșină, George IV îl alungă din Anglia pentru ultraj! Va reveni în patrie abia după zece ani, la „apusul” regelui.

Evenimentul îl va costa scump pe „candriul irlandez”, printre invențiile căruia se mai află și un foarte util dispozitiv portabil de estimat distanța tragerii cu tunul. Însă inventivul Flannigan va cădea în umbră, episodul FAPE având o greutate mai mare decât contribuția lui la victoria de la Trafalgar.

CROCODILUL EUROPEAN

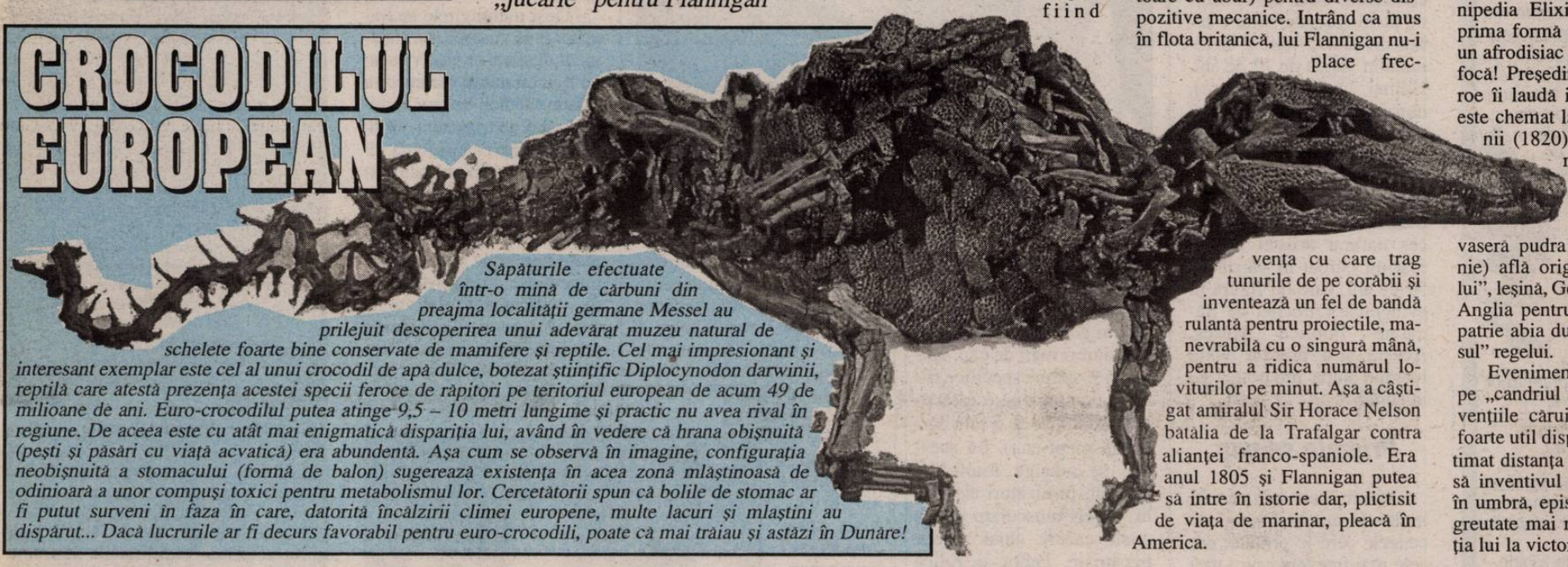

Săpăturile efectuate într-o mină de cărbuni din preajma localității germane Messel au prilejuit descoperirea unui adevărat muzeu natural de schelete foarte bine conservate de mamifere și reptile. Cel mai impresionant și interesant exemplar este cel al unui crocodil de apă dulce, botezat științific Diplocynodon darwinii, reptilă care atestă prezența acestei specii feroce de răpitori pe teritoriul european de acum 49 de milioane de ani. Euro-crocodilul putea atinge 9,5 – 10 metri lungime și practic nu avea rival în regiune. De aceea este cu atât mai enigmatică dispariția lui, având în vedere că hrana obișnuită (pești și păsări cu viață acvatică) era abundentă. Așa cum se observă în imagine, configurația neobișnuită a stomacului (formă de balon) sugerează existența în acea zonă mlăștinoasă de odinioară a unor compuși toxici pentru metabolismul lor. Cercetătorii spun că bolile de stomac ar fi putut surveni în faza în care, datorită încălzirii climei europene, multe lacuri și mlaștini au dispărut... Dacă lucrurile ar fi decurs favorabil pentru euro-crocodili, poate că mai trăiau și astăzi în Dunăre!

ARTE NECONVENȚIONALE

GHEAȚA care încălzește sufletul

Când sculptezi în gheață, parcă dai naștere unor fantome tăcute care te lasă să le vezi zvâcnind inima invizibilă. Dar transparența este înșelătoare, căci în corpul lor nu se vede nimic altceva decât un suflet cosmic de rece. Și totuși, operele zămislite în cel mai pur material disponibil pentru artă produc o senzație de căldură privitorului, într-un mod asemănător marmurei albe a fântinilor Romei... Lăsând exercițiul de admirație deoparte, nu putem să nu amintim că în fiecare iarnă se desfășoară expoziții de profil ale unor școli specializate de artiști proveniți din țări devenite tradiționale pentru această artă neconvențională. Astfel, în Rusia, Canada, Finlanda și Japonia (pentru a enumera doar câteva patrii ale sculpturilor în gheață) se desfășoară în luna decembrie un fel de carnaval al fantomelor glaciale efemere. Artiștii sunt conștienți că operele lor nu vor dura în timp precum capodoperele maeștrilor marmurei și bronzului, dar exotismul „lutului” pe care-l modelează încântă an de an zeci de mii de privitori.

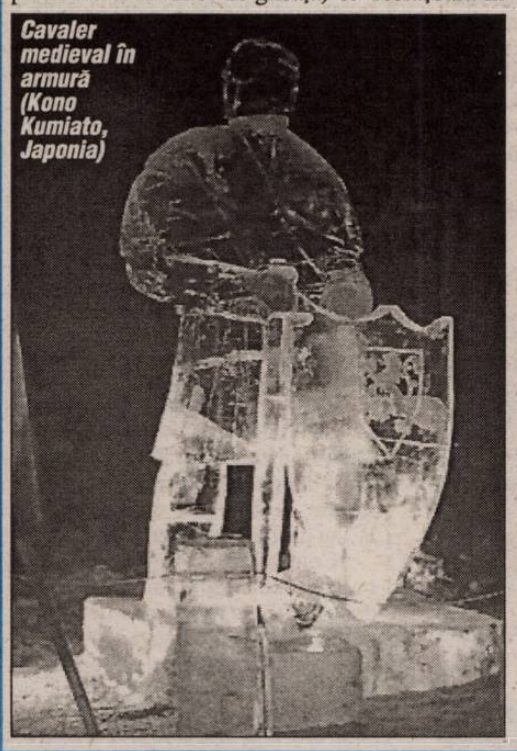

Cavaler medieval în armură (Kono Kumiato, Japonia)

Unul dintre zecile de truditori profesioniști ai gheței din Japonia, Kumiato Kono, este un împătimit al istoriei medievale europene și lucrează inspirându-se după gravuri din acea epocă. Însă Kumiato, ajuns la vârsta senectuții, nu mai are aceeași mână sigură ca altădată și și-a propus să-și conserve câțiva dintre cavalerii de gheață în incinte vidate și termostatate la minus 4 grade Celsius. Numai că orgoliul său a fost rănit de o pană de curent provocată de un cutremur... Interviul acordat unei reviste de artă americane este de fapt o lecție de antinarcisism: „Aș fi fost un erou dacă aș fi reușit să sculptez în gheață la ecuator sau dacă m-aș fi mutat la Polul Nord... Tot ceea ce a mai rămas din opera mea sunt fotografiile cavalerilor medievali care s-au transformat în cele mai reci lacrimi de pe Pământ”, spune Kumiato.

Prim-plan cabalin (Simion Denisov, Rusia)

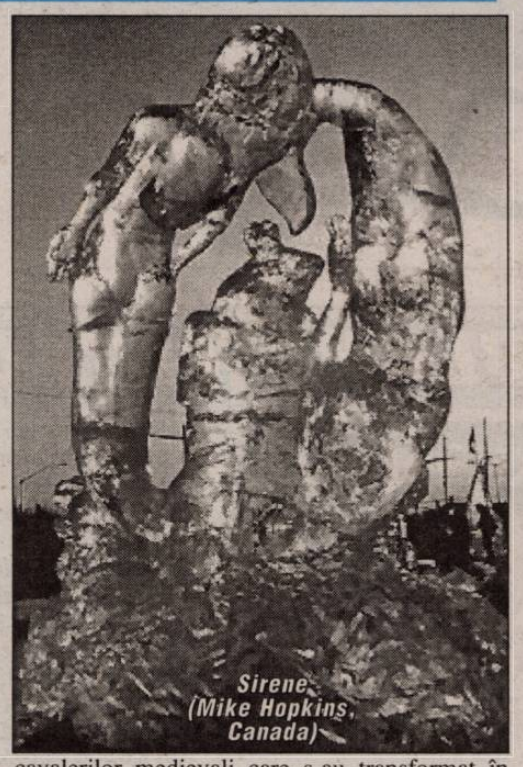

Sirene (Mike Hopkins, Canada)

Divinitate azteca (Harry Michelson, Canada)

Ideile din acest interviu al unui artist resemnat să creeze „sculpturi de duminică” ar putea inspira un scriitor de basme. Ce-ar fi dacă cineva și-ar culege lacrimile dintr-o întreagă viață și apoi le-ar trasforma în gheață? Apoi, care ar fi cea mai nimerită formă pe care ar trebui s-o dea acestei materii prime a durerii și bucuriei? Poate că forma unui ochi care, sub adierea razelor Soarelui, ar începe să recreeze picăturile de rouă umană devenite pentru o clipă mai reci decât obrajii pe care s-au plimbat în voie...

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ *...muselinul era un dregător din trecut din țările musulmane? Era un locțiitor al guvernatorului, viceguvernator al unui district.*

◆ *...primele fotografii pe hârtie au fost realizate în 1834 de fizicianul și inventatorul englez*

William Talbot (1800-1877)? Ele se numeau talbotipii.

◆ *...carboava era o veche monedă rusească de argint? A circulat și în țările române.*

◆ *...balsamina este o plantă anuală originară din India? La noi este răspândită ca plantă ornamentală, apreciată pentru florile ei albe-roșietice sau pestrițe.*

◆ *...scriitorul norvegian Björn-Björnson (1832-1910) a fost supranumit „Victor Hugo al Norvegiei" pentru activitatea sa literară și politică? A fost primul scriitor scandinav distins cu premiul Nobel (1903).*

◆ *...samurul este un mamifer carnivor cu o blană foarte apreciată? Este cunoscut și sub nume-*

le de zibelină și trăiește în Rusia, Mongolia și nordul Chinei.

◆ *...xilofagele sunt viețuitoare care se hrănesc cu lemn provocând deprecierea acestuia? Din această categorie fac parte carii, larva fluturelui Cossus, larvele de cerambicide, dăunători periculoși ai arborilor.* (I.S.)

Napoli
orașul Soarelui

Renumit pentru climatul său blând, arhitectura, așezarea de o frumusețe unică, bucătăria și spiritul vesel al oamenilor, orașul Napoli este, fără discuție, unul dintre cele mai vestite așezări italiene.

Fondat de greci, în jurul secolului al VI-lea î.Ch.purta numele unei sirene mitice – Parthenope – nume schimbat ulterior în Neapoli, ceea ce însemna „Orașul nou".

În timpul Imperiului Roman era socotit cu precădere un loc ideal de vacanță, cu toate că purta amprenta evidentă a culturii grecești, manifestată mai ales prin construcții și mulțimea teatrelor. Printre personalitățile de seamă care au locuit o vreme aici trebuie amintiți Nero și Lucullus și mai ales marele Virgiliu, care a fost chiar înmormântat în aceste locuri.

În secolul al VI-lea a intrat sub dominația bizantină. Era o dominație strict formală, pentru că orașul își păstra o perfectă autonomie. Situația a durat până în 1139, când a fost înglobat Regatului Normand. În timpul evului mediu istoria orașului se identifica, întru totul, cu cea a întregii regiuni, devenind cel mai important oraș din Campania.

Dinastia normandă este urmată în secolul al XIII-lea de regii Hohenstauffen, în timpul lui Frederick al II-lea cetatea reprezentând un important centru de cultură și artă. Între secolele XIII-XIV, sub casa de Anjou, acest nivel atinge cote și mai înalte, în această perioadă înălțându-se construcții ca Maschio Angioino, cunoscut și sub numele de Castel Nuovo sau Castel Sant Elmo. Orașul atrage acum personalități de primă mărime, ca faimosul scriitor Boccacio. În secolul al XV-lea puterea este preluată de Casa de Aragon, iar în secolul al XVI sunt instalate aici trupe spaniole, conducătorul orașului fiind un vicerege, de asemenea spaniol. Perioada de prosperitate economică și culturală durează până în secolul al XVII-lea când localnicii încep să fie din ce în ce mai nemulțumiți. În 1647 are loc o revoltă populară, iar în 1656 ciuma ucide 400.000 de napolitani.

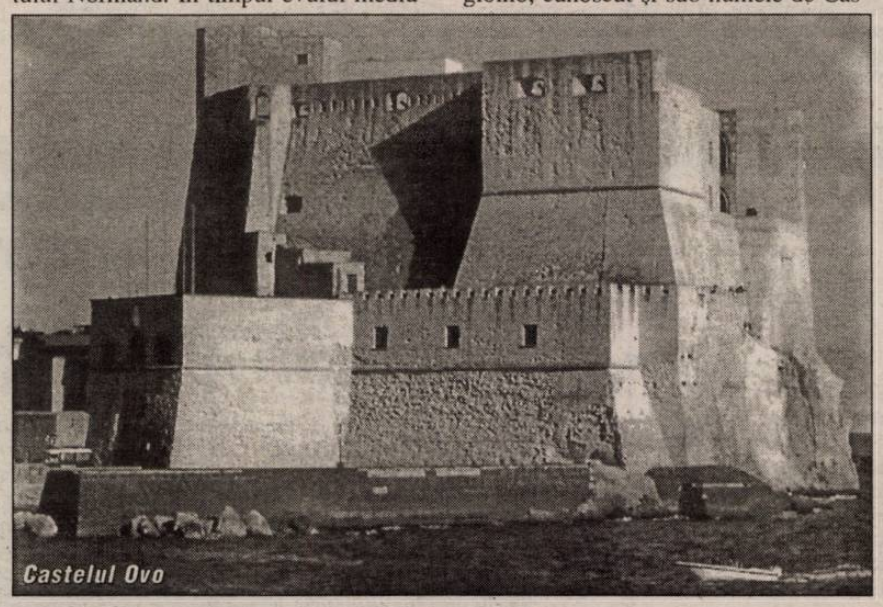

Castelul Ovo

Palatul Capodimonte

Burbonii devin noii conducători ai orașului iar în secolul al XVIII-lea întreaga activitate culturală și artistică este încununată de construcția Palatului Capodimonte și de fabrica de porțelanuri din apropiere, ale cărei produse devin vestite pe întregul Continent. Tot acum muzica lui Cimarosa și Pergolesi sau conceptele filozofice ale lui Giovanni Battista Vico mențin vie faima orașului. Secolul al XIX-lea este marcat de perioada napoleoniană, de domnia lui Murat, cumnatul Împăratului, și restaurația Burbonilor. În 1869 însă, Garibaldi sosește la Napoli și-l anexează Regatului Italiei. Istoria mai recentă amintește cele patru zile de lupte eroice din 1943, când orașul a fost eliberat de ocupația nazistă, iar printe personalitățile de seamă ale secolului trecut pot fi amintiți filozofi de seamă ca Benedetto Croce sau dramaturgi ca Eduardo De Filippo.

Scăldat în soare și mângâiat de acordurile muzicii, orașul umple de frumusețe golful pe țărmul căruia se întinde. Din mulțimea palatelor, muzeelor catedralelor, ochii se înalță pe Muntele Vezuviu din apropiere și amintirea orașelor acoperite de lavă îți aduce și mai aproape de suflet orașul Napoli, care a rămas neclintit în lumină de-a lungul unei istorii complicate și crude ca întreaga istorie a lumii.

IRINA STOICA

Casa lui Avram Iancu

Așa s-a stins din viață în 1872 pe prispa unui țăran din Baia de Sus, lăsând în urmă sufletele îndoliate ale țăranilor și plopii foșnitori din curtea casei, puși de propria sa mână.

Aflată în comuna cu același nume, fostă Vidra de Sus, în crierul Munților Apuseni, la umbra deasă a copacilor, se află o casă micuță. Este cea în care, în 1824, s-a născut marele patriot numit de poporul nostru „Craiul Munților".

Acoperișul ascuțit, în pante repezi, ferestrele mici, cele câteva trepte de la intrare sunt elemente de construcție specifice zonei și amintesc frumoasele biserici de lemn.

Interiorul păstrează o serie de documente, fotografii, arme și alte obiecte care au aparținut lui Iancu și familiei sale. Sunt mărturii care urmăresc perioadele cele mai importante din viața revoluționarului: școlile din Câmpeni, Abrud, Zlatna și din Cluj unde termină Facultatea de Drept, activitatea de revoluționar din 1848, când s-a aflat în fruntea luptătorilor pentru eliberare socială și națională a românilor din Transilvania, adunările populare de la Blaj, zilele uriașei mișcări populare.

După înfrângerea revoluției, Iancu a pribegit prin țară întovărășit doar de fluierul său, cu care-și spunea aleanul.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

SATELITUL
care urmărește pinguinii

Recent, Administrația națională americană pentru aeronautică și spațiu, NASA, a anunțat că a folosit date de la un satelit artificial care evoluează pe o orbită circumterestră polară, pentru a monitoriza... populațiile de pinguini Adelie, stabilite în Antarctica și a stabili în ce mod aceștia sunt sau nu dependenți de fitoplanctonul din apropierea coastelor continentului înghețat din emisfera sudică a Pământului.

În general se cunoaște că pinguinul este o pasăre marină palmipedă, ihtiofagă și nezburătoare dar foarte bună înotătoare, care are culoarea albă pe burtă și neagră pe spate; se știe, de asemenea, că pinguinii trăiesc în regiunile polare pe coastele continentului înghețat din emisfera sudică și că au înălțimi cuprinse între 40 și 90 de centimetri. Cu ocazia investigațiilor efectuate din satelit, s-a putut stabili că zonele din vecinătatea coastelor Antarcticii reprezintă regiuni ideale pentru dezvoltarea fitoplanctonului. Denumite „polynias", aceste regiuni se formează atunci când vânturile puternice îndepărtează efectiv crusta de gheață superficială care se formează în special în apropierea coastelor continentului înghețat și permite razelor solare să pătrundă în interiorul straturilor de la suprafața apei, obținându-se astfel condiții ideale de dezvoltare pentru mai sus amintitul fitoplancton; la rândul lui, acesta atrage krill-ul și alte viețuitoare din ocean, care reprezintă principala hrană a pinguinilor de tip Adelie.

Fotografiile luate și transmise de pe orbita polară de satelitul meteorologic și științific ORBVIEW-2, inițial având alte destinații, au fost din anul trecut îndreptate aproape în exclusivitate pe urmărirea evoluției pinguinilor menționați, în raport cu regimul climatic, stabilindu-se corelarea dintre evoluția planctonului și dezvoltarea populațiilor de pinguini, în Antarctica de Est, unde 90% trăiesc în zonele numite „Polynias".

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Cealaltă față a coloșilor din piatră

După un secol și jumătate de studii în urma cărora s-au vehiculat diverse opinii legate de uriașele capete din piatră – din care nu lipsește intervenția extratereștrilor – sculptate de olmeci în urmă cu 2500 de ani, o nouă teorie încearcă să explice semnificația acestora.

Reconstituirea transportului capetelor megalitice pe cale fluvială

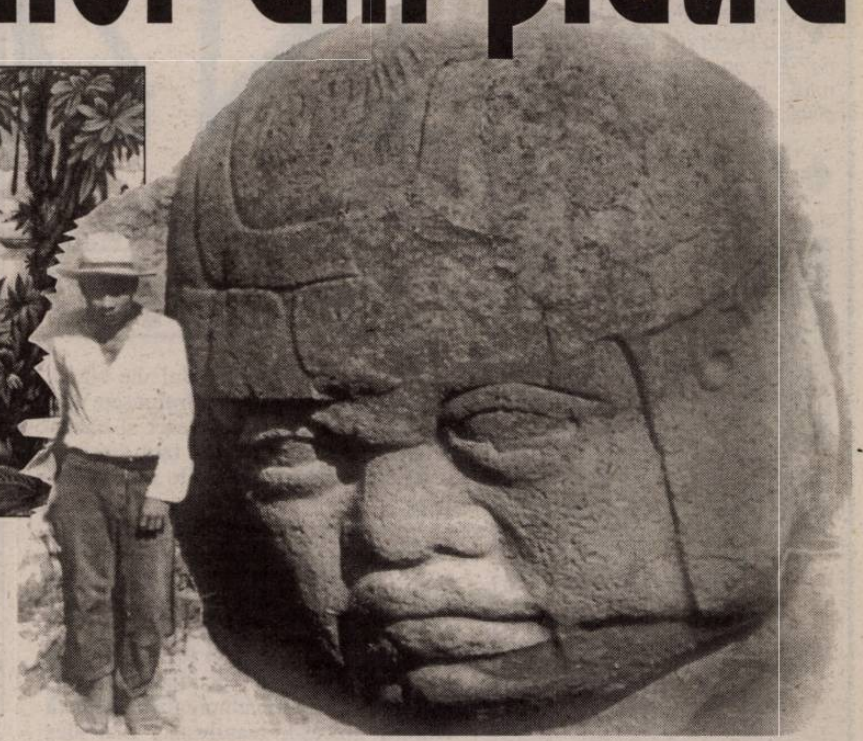

În 1862, un explorator american află de existența unei sculpturi (cap) de mari dimensiuni reperată de un localnic în desișul vegetal de pe o colină din San Martin (Veracuz), la est de Mexic, și pleacă în căutarea sa. După un periplu aventuros prin luxurianta pădure din statul Veracruz, reușește să ajungă la fața locului, încremenind înaintea unui monolit de 8 tone, pe jumătate îngropat în pământ. O uriașă statuie reprezentând un cap enigmatic care va fi degajată de-abia în 1939. Urmează un lanț de descoperiri ale altor capete gigantice îngropate la o mică adâncime, acoperite de o vegetație devoratoare. Un caz unic în America. Cui aparțineau aceste chipuri fenomenale, 17 la număr, ultimul dintre ele fiind exhumat în 1994? Toate sunt diferite. Prin formă, trăsături, greutate. Unele dintre ele, tăiate în bazalt sau andezit, o rocă eruptivă de origine vulcanică, se apropie de 50 de tone! Cele mai mici cântăresc în jur de 8 tone. Aproape toate au fost găsite în incinta complexelor ceremoniale în apropierea unor monumente. Degajarea coloșilor a dus la descoperirea unor numeroase obiecte: stele, sculpturi, ceramică etc., noi mărturii ale civilizației olmecilor, o civilizație matcă a Americii Centrale în care își află rădăcinile maiașii și aztecii. Între 1200 și 500 î.Ch., olmecii ocupă aproape tot spațiul Americii Centrale, un spațiu în care se vor dezvolta civilizațiile precolumbiene. Descoperirile au avut loc mai ales în statele Veracuz și Tabasco, dar olmecii au trăit și în bazinul Mexico, în Valea Oaxaca sau în Guatemala. Prin anii 60, au mai fost descoperiți noi monoliți de dimensiuni mai mici, pe coasta Pacificului, explorările continuând în statul Chiapas, în zone inospitaliere, măcinate de lupte de gherilă. Specialiștii au încercat să dezlege, printre altele, enigma tehnologiei de care dispuneau olmecii, atât în ceea ce privește extracția blocurilor de piatră cât și a transportului acestora din masivele stâncoase. O performanță, având în vedere faptul că olmecii nu cunoșteau roata și nici metalul. Un alt semn de întrebare viza existența acestui popor și a acestor personaje sculptate. De unde proveneau? Din zona golfului? Din cea a coastei Pacificului? Au fost identificate trăsături africane pe fețele personajelor de piatră. O sursă de speculații privind traversări transoceanice sau chiar debarcări maritime ale miticilor atlanți. Având în vedere faptul că statuile aveau o cască pe cap s-a presupus că ar fi vorba de jucători cu mingea, un joc emblematic în America Centrală. O altă ipoteză se referea la capetele tăiate, capete-trofeu ale dușmanilor. O ipoteză recentă articulează ideea autoglorificării. Un cult al personalităților, mai ales al celor care se diferențiau fizic de semeni prin masa corporală, obezitatea sugerând abundență și fertilitate. Mai exista și o altă categorie, cea a indivizilor cu fețe diforme care, în credința olmecilor, aveau capacitatea de a comunica cu lumea de dincolo. Spre sfârșitul secolului V î.Ch. începe declinul olmecilor. Un declin asociat cu dispariția statuilor uriașe care sunt îngropate sau distruse parțial și cu abandonarea obiceiului de a ciopli în piatră alte chipuri.

DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

ATACUL FINAL ASUPRA COMORII

Prima tentativă de recuperare a epavei navei Pollux a avut loc la 9 septembrie 1841, dar dificultățile tehnice au făcut-o imposibilă, deși o echipă de scafandri ajunge la navă și pentru câteva clipe reușește chiar să o miște din loc. În anul 2000, după o documentare extraordinară, arheologi, specialiști în recuperări și oficialități din mai multe țări sunt gata să pregătească „atacul final".

Patru englezi la Genova au închiriat pentru un total de 175.000 de euro un remorcher pentru operații în larg și o macara specială. Așa cum aveau să anunțe mai târziu... plecaseră fără să știe prea bine ce vor și „absolut întâmplător" au dat peste epavă. Apoi, în 21 de zile de muncă au tăiat-o pur și simplu în bucăți. Pe puntea remorcherului au fost aduse în tot acest timp 1.400 de tone de nisip, nămol, fiare vechi și... adevărata comoară. Curioșii și-au făcut imediat apariția dar au fost ținuți la distanță, echipajul era obligat de fiecare dată să se adune la pupă, dar în final nimeni, inclusiv autoritățile maritime, nu au considerat că acolo se petrece ceva ilegal. Erau niște oameni care își făceau treaba, probabil niște cercetători. Într-o zi au dispărut, dar cine mai avea timp să se mai sesizeze de un asemenea amănunt...

Comori la licitație Șocul avea să se producă însă în curând, și anume în momentul când la o licitație londoneză este scoasă la vânzare o colecție fabuloasă: 2.000 de monede din argint, 311 de aur, diamante, smaralde, argintărie... Carabinierii italieni sunt primii care își dau seama despre ce este vorba și îi anunță imediat pe colegii lor de la Scotland Yard. Se deschide o anchetă. Vama engleză verifică și găsește declarația celor patru: afirmau clar că se întorceau din Italia cu obiecte extrem de prețioase pe care le găsiseră... în apele internaționale. La vama italiană însă, tot ei declaraseră că duceau cu ei doar niște obiecte de valoare neînsemnată. Și nicăieri nu se vorbea despre Pollux. Pentru a produce dovada, carabinierii din echipa subacvatică de la Genova se pun pe treabă. În 20 de zile identifică și ei epava, exact în locul unde operaseră piratii englezi. Era luna iulie. În octombrie, același an, bunurile jefuite sunt înmânate poliției din Florența. Mai rămâneau totuși câteva lucruri de clarificat. Cunoșteau englezii locația exactă a epavei? Și dacă da, cum? Aveau complici printre italieni? Doar cei patru puteau răspunde. Dar... fuseseră condamnați la o amendă și eliberați. Evident că după aceasta dispăruseră fără urmă.

Iunie 2003. Folosind cele mai sofisticate echipamente de cercetări submarine, o altă echipă internațională localizează epava navei Pollux. Dar, pe ecranul sonarului nu apare decât o pată cenușie. Henri Delauze, președintele Comex din Marsilia, compania care a efectuat gratuit cercetările, declară cu tristețe: *„Au distrus-o. Nu a mai rămas nimic. Pollux este irecuperabilă."* Dar comoara? „Ochiul" robotului submarin trimis să cerceteze locul sesizează bucăți de lemn și, prin el, cei de la suprafață pot vedea sclipiri care nu pot avea decât o singură explicație. Comoara se află încă acolo. Risipită printre grăunțele de nisip de pe fundul mării. Visul poate continua...

MIHAELA DOROBANȚU

Obiceiuri străvechi

Botezul cailor

Chiar dacă marea sărbătoare a creștinilor ortodocși – *Bobotează* – a trecut, ne vom referi în cele ce urmează la un obicei întâlnit, mai ales în Oltenia, cunoscut sub numele de *Incuratul cailor.*

Gospodarii, în ziua de Bobotează, iau caii din grajduri și-i duc în curtea bisericii pentru ca preotul satului să-i stropească și pe ei cu agheasmă, dându-le, în acest fel, botezul Domnului. Se spune că apa sfințită îi va apăra de boli și de accidente iar stăpânului îi va aduce bunăstare și belșug.

În comuna Maglavit, din Dolj, spre exemplu, flăcăii își împodobesc caii cu franjuri și panglici multicolore, îi „îmbracă" în cioltare – piese țesute în război, de un colorit impresionant – și pleacă pe ulițele satului. *„Botezul cailor"* sau *„încuratul cailor"* alungă relele și aduce bucurie.

Tot în Oltenia, un obicei păstrat până în zilele noastre, un fel de ritual, este *„păzitul fântânilor"*. O sărbătoare comunitară unde, în noaptea de Bobotează, participă aproape tot satul.

Se alege o fântână aproape de mijlocul satului. Sătenii o împodobesc cu ramuri de brad iar lăutarii cântă în jurul acesteia. Cei prezenți se prind în joc, se chiuie și se petrece până dimineața. Nelipsite de la acest ritual sunt țuica fiartă și vinul.

Un alt obicei, întâlnit astăzi, destul de rar, în Bucovina, este acela de-a păși pe urmele preotului venit cu botezul la casa gospodarului. Fetele nemăritate aleargă pe urmele preotului, existând credința că în acest fel se vor mărita în anul respectiv.

De *Bobotează*, când gerul ar trebui să „crape lemnele", obiceiurile populare sunt multe și neștiute. Deși frumoase și, destul de morale, obiceiurile noastre populare s-au făcut uitate, în timp ce împrumutăm tot felul de sărbători străine care ne îndepărtează de filonul nostru popular.

IOANA PROCA FLORIA

Panteon creștin

SFÂNTUL ȘI DREPTUL SIMEON ȘI SFÂNTA PROROCIȚĂ ANA

În ziua de 2 februarie biserica ortodoxă sărbătorește *„Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos"*. Așa cum ne arată preotul Nicolare Barbu, în ziua amintită, Maica Domnului, respectând legea, la 40 de zile după nașterea Mântuitorului îl aduce la templu, fiind însoțită de Iosif. Aici, sunt întâmpinați de bătrânul Simeon și de proorocița Ana. Potrivit unor tradiții, Simeon este unul dintre cei 70 de bărbați din vremea lui Ptolemeu Filadelful care au tradus Sfânta Scriptură a Vechiului Testament din limba ebraică în limba greacă. Până la vârsta de 360 de ani, în timpul împăratului Augustus, așteaptă ca și alți evrei, venirea lui Mesia.

Sfântul și Dreptul Simeon

Alte surse susțin că Simeon este nepotul lui Simeon traducătorul și că viața sa virtuoasă, plină de credința în Dumnezeu și încredere în venirea lui Mesia, a făcut, așa cum se arată în Evanghelia lui Luca, să i se vestească de către Duhul Sfânt că „nu va vedea moartea" înainte de a-l întâlni pe Hristos. De aceea, având 100 de ani, inspirat de forța divină el iese în întâmpinarea Maicii Domnului, ia pruncul în brațe rostind celebrele cuvinte „Acum solobozește pe robul Tău, Stăpâne" și moare la scurt timp după aceea. Tot el este cel care proorocește Maicii Domnului că va fi martora suferințelor fiului: „Prin sufletul Tău va trece sabia" convins că Mântuitorul este pus spre căderea și ridicarea multora din Israel și că va stârni multă împotrivire.

Proorocița Ana este și ea un exemplu de cinste și credință. Avea 84 de ani și trăise cu soțul ei numai 7. După moartea acestuia a venit la templu, slujindu-l pe Dumnezeu și ducându-și viața în post și rugăciune. Era fiica lui Fanuel din seminția lui Așer și, pe bună dreptate își câștigase reputația de sfântă.

Ca și *Dreptul Simeon* ea îl „lăuda pe Dumnezeu și vorbea despre Prunc tuturor celor ce așteptau mântuire la Ierusalim" așa cum ne spune Sfântul Evanghelist Luca.

Cei doi sfinți, făcând parte din categoria proorocilor și drepților care au vestit lumii venirea și întruparea Mântuitorului, sunt prăznuiți în ziua de 3 februarie, adică la o zi după ce biserica sărbătorește Întâmpinarea Domnului. În felul acesta sunt consacrate darurile lor, puterile minunate, semne ale harului divin, prin cinstirea acestora credincioșii cinstindu-l indirect pe Dumnezeu.

IRINA STOICA

Ce le trece unora prin minte?

◆ *După opt ani petrecuți la zdup, americanului George Wilcks îi era foarte greu să-și găsească o nevastă în orașul său natal, Gimstone (Nebraska), pe care nu voia să-l părăsească. Aproape un an a încercat, la cei 39 de ani ai săi, să-și apropie o femeie care să-i accepte trecutul. Dar într-o bună zi i-a venit ideea unui anunț matrimonial în care n-a specificat decât că știe să gătească. Și bietul George s-a pomenit la ușă și la telefon cu dame de toate calibrele cât pentru zece vieți. De asemenea, mai multe restaurante i-au oferit de lucru. În cele din urmă, burlacul și-a ales mireasa care a acceptat să învețe de la el arta culinăritului.*

◆ *David Smile a avut o altă idee percutantă pentru cei din jurul său. După aproape 20 de ani de căsnicie monotonă, el și-a montat rulota pe un suport aflat la nouă metri înălțime, în vecinătatea casei. Motivul principal al acestei inițiative buclucașe a fost faptul că soția sa (casnică) devenise o sedentaristă înrăită și nu mai făcea nici cumpărăturile, stând mai toată ziua la televizor. În noua situație, dacă voia bani pentru ceva, trebuia să urce scara până la rulotă, căci acolo se aflau economiile. Metoda a funcționat, dar este greu de imitat.*

◆ *Până unde poate duce inconștiența unor părinți? Elise și Hans Urmann, dresori profesioniști de circ, și-au propus ca fiul lor să le calce pe urme, de aceea trebuia obișnuit cu animalele. Cea mai grea „probă" la care l-au supus pe micuțul Jurgen a fost aceea în care l-au pus față în față cu pitonul Jim, devenit animal de casă. Spre bucuria lor, Jurgen nu s-a intimidat, ci a luat la săpunit reptila ca pe un cățeluș. Faptul a stârnit un imens scandal în presa germană. (P.I.)*

TRIBUL PRIMITIVILOR... MODERNI

Lumea științifică, oricât de temeinic s-ar sprijini ea pe argumente raționale, mai este câteodată scurtcircuitată de evenimente imprevizibile și mai mult decât jenante. E cam ca la talcioc: vezi o mașină lucioasă, ispititoare, comersantul îți jură că n-a scos-o din garaj de două ori și, abia după ce ai bătut palma cu el și banii tăi au devenit amintire, constați că motorul tușește din rărunchi, iar rugina îi curge de la toate încheieturile. Așa s-a întâmplat în zilele noastre, o dată cu „descoperirea" celebrului trib Tasaday, în Filipine.

„Regizorul" uriașei farse a fost Manuel Elizalde jr., funcționar guvernamental însărcinat cu protecția minorităților indigene. În 1971, acesta a lansat „bomba": dintr-o sursă, firește, demnă de încredere, ar fi aflat că pe Insula Mindanao trăiesc membrii unei comunități foarte vechi, adăpostiți în grote montane, echipați cu unelte specifice epocii de piatră și trăind numai din ce le oferea pădurea tropicală. Nu cultivau pământul, nu aveau arme, nu creșteau animale domesticite iar așa-zisa îmbrăcăminte era doar o protecție pentru zonele sexuale. Un an mai târziu, același funcționar a organizat un fel de excursie cu elicopterul pentru câțiva cercetători și ziariști, în mijlocul celor 26 de Tasaday. Succes enorm! Un antropolog i-a botezat pe loc paleofilipinezi, celebra National Geographic le-a consacrat un dosar consistent iar canalul de televiziune NBC i-a oferit lui Elizalde 50.000 dolari pentru realizarea unui documentar. Ca întotdeauna, lumea civilizată a intrat într-o agitație febrilă – articole de presă, reportaje tv., cărți, studii lingvistice etc. – după care tot entuziasmul s-a stins, treptat și primitivii au fost lăsați să umble mai departe goi, prin pădure, după rădăcini și fructe. Lucru cu care se pare că nu prea au fost de acord.

Scăderea interesului față de Tasaday a fost stimulată și de evenimentele politice nefaste din Filipine, încheiate abia în 1986. În acel an, jurnalistul elvețian Oswar Iten a revenit în Mindanao, dornic să afle ce s-a mai întâmplat cu cei 26 de primitivi, dar – stupoare: grotele acestora erau goale și nici măcar o urmă nu lăsa să se creadă că acolo viețuiseră oameni. A început astfel o anchetă, care însă a durat puțin.

Vechile cunoștințe ale lui Iten trăiau într-o epocă incomparabil mai apropiată de a noastră, printre sătenii triburilor Manubo și Tboli. Acolo cultivau pământul, dormeau în colibe, pe paturi de lemn și umblau îmbrăcați cu șorturi. Amețitoare metamorfoză! Dar „misterul" s-a lămurit, o dată cu mărturisirea făcută de un ex-Tasaday: totul fusese o înscenare abil pusă la cale de Elizalde, care, desigur, avusese de profitat din plin de aici. Interesant este că, abia după această dezvăluire, antropologii au început să găsească în celebrul caz diverse „defecțiuni", pe care le-ar fi putut repera la fel de bine și cu 15 ani în urmă. Mai sunt însă astăzi și cercetători rămași fideli visului frumos trăit odinioară la întâlnirea cu „primitivii" din epoca de piatră. Ne putem totuși întreba – așa, ca nespecialiști – oare câte asemenea vise frumoase ne sunt prezentate sub lumini de reflectoare, fără a ni se spune ce se află cu-adevărat în culise?! *(A.N.P.)*

Doi organizatori chinezi ai unei petreceri deocheate destinată unor turiști japonezi au fost condamnați, la închisoare pe viață pentru prostituție organizată, iar alte 12 persoane implicate în această afacere, de la 2 la 15 ani închisoare, de către un tribunal din Zhuhai, din sudul Chinei. Poliția chineză a cerut Interpolului să emită mandate de arestare pentru alți trei inculpați care au reușit să părăsească țara. Petrecerea, care a avut într-adevăr o anvergură greu de imaginat, implicând 380 de turiști niponi și nu mai puțin de 500 de prostituate chineze, s-a desfășurat timp de trei zile în Zhuhai International Convention Center Hotel. Această orgie a provocat un nou val de antipatie față de japonezi, care, în 18 septembrie 1931, au invadat China. Ministerul chinez al Afacerilor Externe a formulat o cerere autorităților din Tokyo prin care le-a atenționat să-și educe cetățenii pentru a se purta civilizat într-o țară străină. *(D.M.)*

TURISM DE MILIOANE... de dolari!

Ce nu pot face banii! Într-o lume în care cei bogați parcă nu mai știu ce vor pentru că le-au cam încercat pe toate, în Statele Unite a și fost înființată o firmă privată, Space Adventures, care, pe bază de contract cu Agenția Aviatică și Spațială a Rusiei, vinde bilete pentru excursii pe Stația Spațială Internațională (ISS), la bordul rachetelor rusești Soyuz. Ultima noutate sunt doi americani, amatori de senzații tari, ale căror nume încă sunt ținute secrete, dar care și-au și achitat câte un loc pe următoarele două zboruri spre ISS și înapoi. Prețul: câte 20 de milioane de dolari fiecare! Durata zborului: între 8 și 10 zile. Cei doi nu sunt primii turiști spațiali. Ni-l aducem cu siguranță aminte pe pionierul absolut al zborurilor turistice, milionarul american Dennis Tito. Al doilea a fost un antreprenor sud-african în domeniul tehnologic, Mark Shuttleworth. Zborurile lor din 2001 și 2002 au costat cam aceeași sumă. După cum spuneam noii turiști sunt americani. Despre primul se știe că are 38 de ani, se ocupă cu afaceri imobiliare și trăiește în Manhattan. Despre cel de-al doilea nu se știe încă nimic. Primul va zbura în trimestrul trei al acestui an iar celălalt, probabil la începutul lui 2005. Space Adventures, *„agenția de bilete"* americană, a anunțat că mai are disponibile doar două locuri, lista fiind apoi completă până în 2007.

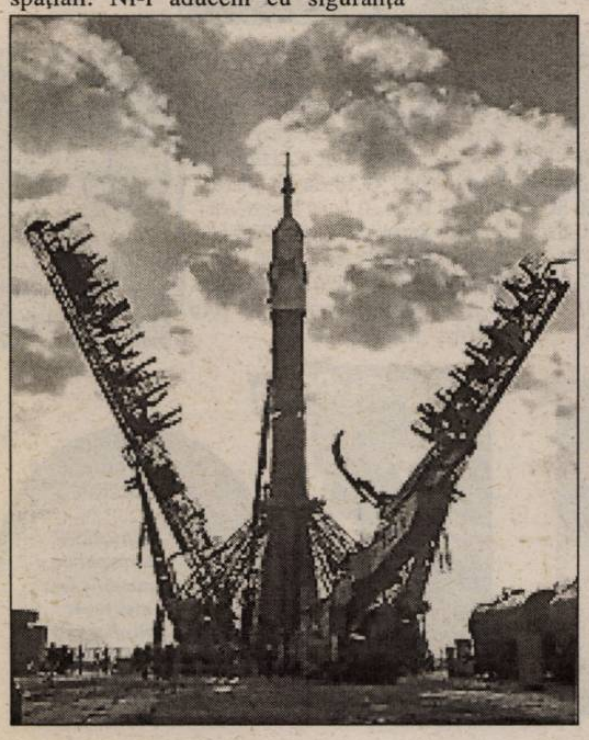

Interesant este că încă de la anunțul competiției pentru cele două locuri, în luna iunie 2003, peste zece candidați s-au prezentat pentru probele medicale și au și plătit taxele pentru acestea.

Banii care vor fi încasați pentru bilete vor fi folosiți în principal pentru construcția rachetelor Soyuz care, se știe, nu sunt reutilizabile. Și, oricum, 40 de milioane reprezintă o adevărată gură de oxigen pentru programul spațial rusesc aflat în mare suferință. Dar și comunitatea spațială se bucură, pentru că acestea au rămas, după dezastrul navetei Columbia, singura legătură cu Stația Spațială Internațională... *(M.D.)*

CANGURII, MEMBRII CLUBULUI DE GOLF

Celebrul club de golf din Stanthorpe (Australia), care a împlinit venerabila vârstă de 100 de ani, este un loc din ce în ce mai atrăgător pentru membrii săi. Asta cu mici excepții, pentru că de la un timp, pe terenul de glof se aude, în mod firesc, fâlfâitul aripilor păsărilor care trec în zbor, la care se adaugă și „stupida" prezență a cangurilor, după cum spun unele persoane care nu agreează acești companioni. „Mingile de golf le șuieră pe lângă cap, dar marsupialele par a nu fi deloc deranjate. Umblă de colo-colo, ba chiar se apropie foarte curioase de jucătorii concentrați pe executarea loviturilor... Iar noile legi spun că, dacă nimerești din greșeală, un cangur, lovitura trebuie executată din nou. Mie, de exemplu, mi s-a întâmplat acest lucru de trei ori la rând", declara purtătorul de cuvânt al clubului, vădit iritat de noii „membri" ai clubului, cu statut special. În ciuda vociferărilor de acest fel, există însă și un avantaj: numeroși vizitatori sunt atrași tocmai de intrușii care în mod obișnuit nu au ce căuta pe un teren de golf; e de la sine înțeles că supărarea membrilor clubului e cu atât mai mare, mai ales că marsupialele nu sunt, din punctul lor de vedere, deloc agreabile, fiind foarte agresive. Nici vorbă să se lase mângâiate sau ademenite cu vorbe dulci. Inventivi și totodată pentru a face haz de necaz, membrii clubului și-au propus să facă un campionat în care să fie desemnat cel care a lovit cu mingea cei mai mulți canguri. Câștigătorul nu va fi însă premiat, ci va fi obligat să plătească organizarea unui turneu de golf... *(A.P.)*

TURNUL EIFFEL în haine noi

Parizienii s-au obișnuit cu luminile care învăluie seara faimosul turn, simbol al orașului. Uneori numărul becurilor instalate aici în acest scop atinge cote uriașe. Garnitura montată pentru sărbătoarea din 14 iulie 2001 număra 20.000 de asemenea becuri. Alteori ele impresionează prin coloritul lor. La inaugurarea Turnului, la 31 martie 1881, din vârf un far răspândea în jur culorile tricolorului francez: albastru, alb și roșu. O lumină albă a marcat expoziția din 1937, o nouă strălucire a avut Turnul la 31 decembrie 1985, nimbul albastru simbolizând trecerea din anul 2000 în 2001. Acum Turnul se pregătește să îmbrace o haină roșie. Evenimentul s-a produs pe 24 ianuarie. A marcat Anul Nou Chinezesc și a fost însoțit de o paradă tradițională pe Champ-Elysees. Luminile se vor menține o săptămână întreagă, în cursul căreia se va derula vizita președintelui Chinei, Hu Jintao. Este un moment când două civilizații strălucite își dau mâna, apropiind meridiane extreme, prin artă și frumusețe. *(I.S.)*

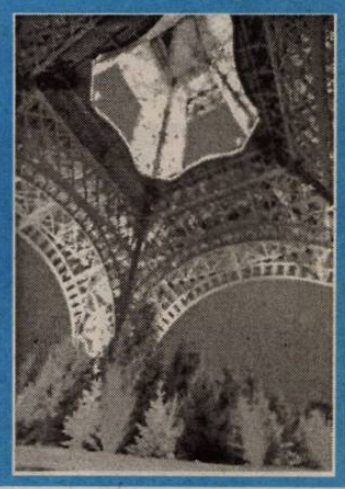

VINERI - 30 ianuarie

România 1

7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.00 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 10.00 Jocul planetelor (r) 11.00 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 13.00 Serial: „Destine secrete" 16.00 Sănătate pentru toţi 16.30 Interes general 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Formidabilul 2" (SUA, 1993). Cu: Charlie Sheen 22.00 Serial: „CSI – Investigaţii" 23.30 Taverna 1.00 Serial: „Şapte zile".

PRO TV

7.00 Ştirile ProTV 9.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" 12.00 Serial: „Seinfeld" (r) 13.30 Film: „Arsenic şi dantelă veche" (SUA, 1994). Cu: Cary Grant 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Eliberatorul" (coprod., 1995) 22.00 Film: „Omul întunericului II" (SUA, 1994) 23.45 Serial: „Alias" 1.45 Film: „Arsenic şi dantelă veche" (r).

Antena 1

7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.15 Tonul câştigător 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.30 Serial: „Salvamontiştii" 16.30 Serial: „Păcatul" 18.00 „Benny Hill" 19.00 Observator 20.00 Film: „Un alt Karate Kid" (SUA, 1994) 22.00 Film: „Înger şi demon" (SUA, 1987). Cu: Mickey Rourke, Robert de Niro 0.00 Reality show: Cool Hunting 0.45 Film: „Avalon" (SUA, 1990).

Prima TV

7.00 Focus 07 10.00 Serial (r) 11.50 Desen animat: „Fiica oceanului" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 17.30 Serial: „Trăsniţi în NATO" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Nasul 3" (SUA, 1974. Cu: Al Pacino, Diane Keaton 22.00 Focus Plus 22.45 Mircea şi Oreste Show 23.45 Serial: „Mutant X" 0.45 Câştigul nopţii.

Acasă

5.00-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe" 23.50 Serial: „Profu'".

2

8.00 Serial (r) 10.20 Tenis - Australian Open 12.30 Insolit (r) 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Împreună, în Europa 16.00 Autostrada Banilor 16.30 Doc.: „«Oraşul Sf. Andrei»" 17.10 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Tenis - Australian Open 21.00 Dincolo de lume 22.00 Film: „Piraţii" (coprod., 1986). Cu: Walter Matthau 0.00 Serial: „Niciodată nu e prea târziu!".

Tele 7

8.30 Lumea lui Jonathan Singh 9.00 Videoclipuri 12.30 Documentar 15.00 Videoclipuri 17.30 Documentar 18.15 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Prin lume călător - China 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.00 Videoclipuri.

SÂMBĂTĂ - 31 ianuarie

7.00 Ceasul deşteptător 8.10 Desene animate 9.00 Întâlnire de basm 10.15 Debut 50 Plus 11.30 O vedetă populară 13.00 Spectacolul lumii... 13.30 Caravana premierelor 14.15 Cartea TvRecordurilor 15.30 Lumi ascunse 16.30 Euro Police - R.R. 17.00 Lesley Garret (II) 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Carter, zis Uraganul" (SUA, 1999). Cu: Denzel Washington 22.45 Film: „Dovezi însângerate" (SUA, 1995). Cu: Peter Strauss 0.20 Serial: „Şapte zile".

8.30 Desene animate 9.00 Serial: „Beyblade" 9.30 Ski Magazin 11.00 Promotor 11.30 Doc.: „Planeta în pericol!" 13.00 Serial: „Prietenii tăi" 14.00 Serial: „Jack şi Jill" 15.00 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones – Vântul schimbării" 17.00 Film: „Râul ucigaş" (SUA, 1994). Cu: Meryl Streep 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Răscumpărarea" (SUA, 1996). Cu: Mel Gibson, Rene Russo 22.30 Film: „Eclipsă totală" (SUA, 1993) 0.15 Film: „Armata întunericului" (SUA, 1992).

9.00 Tonul câştigător 10.00 Desene animate 12.00 Film: „Povestea lui Jack" (ultimă parte) 13.30 Gillete World Sport Special 14.00 Serial: „Aventuri extreme" 15.00 Serial: „Îngerul păzitor" 16.00 Serial: „MacGyver" 17.00 Film: „Campionatul de bowling" (SUA, 2000) 19.00 Observator 20.00 Film: „Legionarul" (SUA, 1998). Cu: Jean-Claude Van Damme 22.00 Film: „Un admirator fanatic" (SUA, 1996). Cu: Wesley Snipes 0.00 Film: „Jocul întâmplării" (SUA, 1988).

7.00 Om bun 8.00 Minute de milioane 9.00 Ora nouă a României 11.00 Sport Magazin 13.00 Viteză maximă 13.30 Motor 15.00 Poliţia în acţiune 16.00 Ce vor fetele? 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Conflict de interese" (Canada, 2002) 22.00 Film: „Verdict sub ameninţare" (SUA, 1994). Cu: Armand Assante 0.00 Weekend.

9.15 Serial: „Juana" 12.15 Căsătorie de probă (r) 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Clona" 15.30 Serial: „Hoţul de inimi" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Inimă sălbatică" 20.00 Serial: „Sărmana Maria" 22.00 Serial: „Fetele Gilmore" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe" 23.50 Serial: „Profu'" 2.00 Chat Acasă.

7.00 Via Sacra (r) 9.00 Conjugând verbul „A şti" 9.45 Serial: „Rebelii" (r) 10.30 Top sport 11.00 Ora fără catalog 12.00 Casa mea 12.30 Spune-mi ce te doare 13.30 Atenţie, se cântă! 15.00 Film Puzzle 15.45 Doc.: „Călător prin lume" 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Ruleta rusească 18.30 Serial: „Jocurile vieţii" 19.00 Serial: „Farmece" 20.00 Telejurnal 20.15 Film: „Să mori tânăr" (SUA, 1991). Cu: Julia Roberts 22.15 Tenis - Australian Open (rezumat) 23.15 Serial: „Niciodată nu e prea târziu!".

9.00 Aventurile ştiinţei 12.30 Auto Run 13.30 Folclorul la români 15.00 Femei cu idealuri 18.00 Abecedarul părinţilor 19.20 Şapte ştiri 20.00 Paradisul vacanţelor - York 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.00 Film: „A 10-a victimă" (coprod., 1965). Cu: Marcello Mastroianni, Ursula Andress 0.00 Videoclipuri.

DUMINICĂ - 1 februarie

7.00 Universul credinţei 8.30 Desene animate 9.30 Jocul planetelor 10.00 Dincolo de hartă 10.30 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Lumea-n care trăim 14.15 Film: „Nepot vs. unchi" (SUA, 1998) 16.05 Serial: „Felicity" 17.00 Bravissimo! 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Evadare în Texas" (SUA, 1999) 22.15 Film: „Dovezi însângerate" (ultima parte) 0.05 Serial: „Şapte zile".

8.30 Desene animate 9.00 Serial: „Beyblade" 9.30 Serial: „Lassie" 10.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood" 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Prietenii tăi" 13.30 Seria: „Tupeiştii" (ep.1) 14.30 Bucătăria lui Radu 15.00 Film: „Marele jaf al trenului" (SUA, 1979). Cu: Sean Connery, Donald Sutherland 17.15 Film: „Marele restaurant" (Franţa, 1966). Cu: Luis De Funès 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Alerta" (SUA). Cu: Dustin Hoffman, Rene Russo 22.30 Film: „Războiul stelelor - O nouă speranţă" (SUA, 1977).

8.00 Serial: „Pe cont propriu" 9.00 Tonul câştigător 10.00 Desene animate 11.30 Serial: „Dinozaurii" 12.00 Serial: „Seaquest" 13.00 Serial: „Aventuri extreme" 14.00 Serial: „Împotriva destinului" 14.50 Serial: „MacGyver" 15.50 Film: „The Cockleshell Heroes" (SUA, 1995) 17.40 Cutia neagră 19.00 Observator 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Film: „Echipa de bob" (SUA, 1993) 23.00 Film: „Preţul libertăţii" (SUA, 1998).

7.00 Agromania 8.00 Minute de milioane 10.00 Oglinda poveştilor 11.30 Evenimentul săptămânii 13.00 Academia mămicilor 13.30 Pet Show 14.35 Nişte boieri 15.00 Levintza prezintă 16.00 Film: „Şcoala militară" (SUA, 1986). Cu: George Clooney 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Nu privi în urmă" (SUA, 1998). Cu: Jon Bon Jovi 22.00 Film: „Lunetistul" (coprod., 1989). Cu: Martin Sheen 2.30 Chat Tv.

9.15 Serial: „Juana" 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Clona" 15.30 Serial: „Hoţul de inimi" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Inimă sălbatică" 20.00 Film: „Prinţul mareelor" (SUA, 1991). Cu: Barbra Streisand, Nick Nolte 22.15 Serial: „Fetele Gilmore" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe" 23.50 Serial: „Profu'".

8.00 Ferma 9.00 Doc.: „Natură şi Aventură" 10.20 Desene animate 11.40 Serial: „Steaua oceanului" 12.35 Serial: „Viaţă de câine" 13.00 Doc.: „Viaţă în sălbăticie" 14.30 Piersic show 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Ruleta rusească 18.30 Handbal masculin 20.00 Telejurnal 20.15 Vacanţă la Roma 21.15 Televiziunea, dragostea mea 22.15 Tenis - Australian Open (rezumat) 23.15 Serial: „Niciodată nu e prea târziu!" 0.00 Serial: „Cracker - psihologia crimei".

9.00 Mapamond creştin 12.30 Folclorul la români (r) 13.30 Jurnal european 14.00 Pastorul cel bun 15.30 Auto Motor Sport 17.30 Caleidoscopul artelor 19.20 Şapte ştiri 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.15 Film: „Casanova '70" (cop., 1965).

LUNI - 2 februarie

7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.00 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.00 Nocturne (r) 13.30 Sănătate pentru toţi (r) 15.30 Pro Patria 16.00 Kronika 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Ochiul magic 22.00 Serial: „Unitatea specială 2" 22.50 România 1... şi strada 23.30 Profesioniştii 0.30 Film: „Valsul" (SUA, 1982) 3.45 Film: „Viaţa merge înainte" (Canada, 1992).

7.00 Ştirile ProTV 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 11.45 Serial: „Prietenii tăi" (r) 13.30 Film: „Marele restaurant" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Lupul singuratic" (SUA, 1983). Cu: Chuck Norris 22.00 La Bloc 22.30 Chestiunea zilei 23.45 Serial: „Seinfeld" 0.45 Icstrim tivi 2.15 Film: „Viaţă dublă" (SUA, 1995). Cu: James Belushi, Linda Hamilton.

7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Divertisment 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.30 Serial: „Salvamontiştii" 16.30 Serial: „Păcatul" 18.00 „Benny Hill" 19.00 Observator 20.00 Film: „Revolta" (Canada, 1995) 22.35 Marius Tucă Show 23.35 Gheorghe.

7.00 Focus 07 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „În familie" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 16.30 Prima Ediţie 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Decadenta" (coprod., 1994) 22.00 Focus Plus 22.45 Film: „Fiorul morţii" (SUA., 1992). Cu: Adam Baldwin 0.45 Serial: „Roseanne".

5.00-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe".

8.00 Arca lui Noe (r) 9.00 Film Puzzle (r) 12.30 Doc.: „În vizită la noi acasă" 13.15 Piersic show (r) 15.00 Primul pas 16.30 Eco-Magazin 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Doc.: „Istorie şi fizică în secolul XX" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 21.00 Serial: „Rauzan" 21.50 Circ 23.00 Serial: „Niciodată nu e prea târziu 23.45 Serial: „Mafia din Sankt Petersburg".

8.30 Agua Viva 9.00 Videoclipuri 11.30 Auto Motor Sport (r) 12.30 Jurnal european 15.00 Mapamond creştin (r) 16.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Vremurile fiarei" 22.00 Vacanţe de pomină.

MARŢI - 3 februarie

7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.00 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 13.00 Serial: „Destine secrete" 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „August" (M. Britanie, 1996). Cu: Anthony Hopkins 22.00 Serial: „Unitatea specială 2" 23.30 Poveste fără de sfârşit 0.30 Film: „Sânge şi onoare" (SUA, 2000, partea I).

7.00 Ştirile ProTV 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 11.00 Film: „Pentru patrie" (România, 1977, partea I) 13.30 Doc.: „Jacques Cousteau - Incursiune în adâncuri" (ep.1) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.10 Film: „Infernul alb" (SUA, 2002) 22.00 La Bloc 22.30 Chestiunea zilei 23.45 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Mission Hill - Cartierul trăsniţilor".

7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Divertisment 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.30 Serial: „Salvamontiştii" 16.30 Serial: „Păcatul" 18.00 „Benny Hill" 19.00 Observator 20.00 Film: „Two Shades of Blue" (SUA, 2000) 22.35 Marius Tucă Show 23.35 Gheorghe.

7.00 Focus 07 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „În familie" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 16.30 Prima Ediţie 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Învingătorii" (SUA, 1999). Cu: John Voight 22.00 Focus Plus 22.45 Serial: „Mutant X" 23.45 Serial: Roseanne".

5.00-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe".

8.00 Serial (r) 10.30 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Emisiune în limba germană 16.30 Răscruci 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Doc.: „Aniversare la Grădina Zoologică" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Puls 2004 21.00 Serial: „Rauzan" 21.50 Circ 23.00 Serial: „Niciodată nu e prea târziu" 23.45 Serial: „Familia şi legea".

8.30 Agua Viva 9.30 Videoclipuri 11.30 Viitorul azi (r) 14.35 Videoclipuri 17.30 Documentar (r) 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Tăcerea sufletului" 22.00 Euro Maxx.

MIERCURI - 4 februarie

7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.00 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 13.00 Serial: „Destine secrete" 15.00 Convieţuiri 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Văduvele" (SUA, 2002, partea I) 21.30 Gafe, bâlbe 22.00 Serial: „Unitatea specială 2" 23.30 Nocturne 0.30 Film: „Sânge şi onoare" (ultima parte).

7.00 Ştirile ProTV 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 11.00 Film: „Scrisori despre viaţă" 13.30 Doc.: „Jacques Cousteau - Incursiune în adâncuri" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.10 Film: „Forţele speciale" (SUA, 2002) 22.00 La Bloc 22.30 Chestiunea zilei 23.45 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Mission Hill - Cartierul trăsniţilor".

7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Divertisment 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.30 Serial: „Salvamontiştii" 16.30 Serial: „Păcatul" 18.00 „Benny Hill" 19.00 Observator 20.00 Film: „Storm" (SUA, 1999). Cu: Luke Perry 22.35 Marius Tucă Show 23.35 Gheorghe.

7.00 Focus 07 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „În familie" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 16.30 Prima Ediţie 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Fără limite" (SUA, 1991) 22.00 Focus Plus 22.45 Serial: Mutant X" 23.45 Serial: Roseanne".

5.00-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" (ultimul ep.) 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe".

8.00 Serial (r) 10.30 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Parnasul 16.00 Conferinţa de presă 17.10 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Parinaj artistic - CM 2004 22.30 Circ 23.00 Serial: „Niciodată nu e prea târziu" 23.45 Eurofotbal 0.45 Veni, video, vici.

8.30 Ague Viva 9.00 Videoclipuri 12.30 Dosarele Terrei 13.00 Film (r) 14.40 Videoclipuri 17.30 Dosarele Terrei (r) 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Dreptul de a şti" 22.00 Euro Maxx 23.45 Videoclipuri.

JOI - 5 februarie

7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.00 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 13.00 Serial: „Destine secrete" 14.30 Aventura sunetelor 15.00 Akzente 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Zorba Grecul" (coprod., 1964). Cu: Anthony Quinn 23.30 Garantat 100% 0.45 Film: „Aline" (coprod., 1992).

7.00 Ştirile ProTV 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" 11.45 Parte de carte (r) 13.30 Doc.: „Jacques Cousteau - Incursiune în adâncuri" 14.00 Serial: „Seinfeld" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Măsuri disperate" (SUA, 1998). Cu: Michael Keaton, Andy Garcia 22.00 La Bloc 22.30 Chestiunea zilei 23.45 Serial: „Seinfeld" 0.45 Marcă înregistrată.

7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Îngerul păzitor" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Divertisment 14.40 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.30 Serial: „Salvamontiştii" 16.30 Serial: „Păcatul" 18.00 „Benny Hill" 19.00 Observator 20.00 Film: „Under Pressure" (SUA, 1999). Cu: Rob Lowe 22.35 Marius Tucă Show 23.35 Gheorghe.

7.00 Focus 07 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „În familie" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 16.30 Prima Ediţie 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Al şaselea simţ 21.00 Poliţia în acţiune 21.30 Reporter incognito 22.00 Focus Plus 22.45 Serial: Mutant X" 23.45 Serial: Roseanne".

5.00-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Îndoiala" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe".

8.00 Serial (r) 10.30 Tonomatul DP2 12.30 Acces la succes (r) 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Siesta 16.30 Doc.: „Istorie şi arheologie" 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Doc.: „O lume a misterelor" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Insolit 21.00 Patinaj artistic - CM 2004 23.30 Serial: „Niciodată nu e prea târziu" 0.15 Serial: „Nemuritorul".

8.30 Agua Viva 9.00 Videoclipuri 12.30 Cocktail japonez 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 18.50 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Drumul spre Redemption" 22.15 Euro Maxx.

ANTHONY HOPKINS
– marţi, 20.00 –

URSULA ANDRESS
– sâmbătă, 22.00 –

CARY GRANT
– vineri, 13.30 –

JULIA ROBERTS
– sâmbătă, 20.15 –

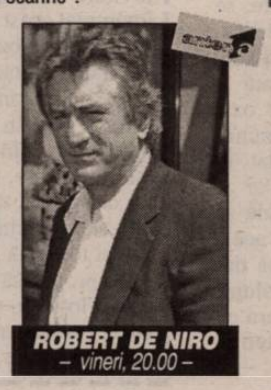

ROBERT DE NIRO
– vineri, 20.00 –

BARBRA STREISAND
– duminică, 20.00 –

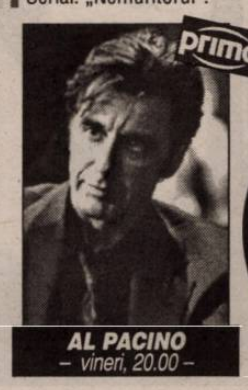

AL PACINO
– vineri, 20.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOCUL UMBRELOR DE ARGINT

Emoţiile pentru premiile Oscar de anul acesta au început. În cursa pentru mult râvnitele trofee s-au înscris 254 lung metraje, lansate în cinematografe între 1 ianuarie – 31 decembrie 2003. Alte două condiţii care au fost luate în calcul: fiecare producţie să dureze cel puţin 40 de minute şi să fi fost difuzate cel puţin şapte zile consecutiv. Nominalizările au fost anunţate pe 27 ianuarie a.c. iar cea de-a 76-a ceremonie de decernare a Oscarurilor va avea loc pe 29 februarie.

Potrivit experţilor, favoriţii de anul acesta sunt: *Stăpânul Inelelor: Întoarcerea regelui* (cea de-a treia parte a trilogiei semnate de Peter Jackson, care deja a câştigat două premii „Globul de Aur 2004", pentru cel mai bun film dramatic şi cel mai bun regizor), epopeea *Întoarcerea la Cold Mountain* (fresca lui Anthony Minghella privind războiul civil american), comedia dulce-amară *Lost in translation* regizată de Sofia Coppola („Globul de Aur 2004" pentru cea mai bună comedie)şi thrillerul sumbru *Mystic River* creat de Clint Eastwood.

Făcând o sinteză a creaţiilor cu cele mai mari şanse la statuete, unii critici de film au ajuns la concluzia că anul acesta ceremonia Oscarurilor va avea ca fundal sonor... tropotul de cai, ca şi cum ar fi vorba de o cursă hipică. Marele spectacol filmic va aduce pe ecranul competiţiei mii de cabaline, conduse de jockei, hobbiţi, samurai, combatanţi în războiul de secesiune, care de care mai neînfricat şi mai dornic să câştige lupta.

11 filme de animaţie au fost înscrise în competiţia pentru Oscaruri şi dintre ele numai trei vor fi nominalizate. Regulile sunt şi la această categorie foarte precise: producţia trebuie să dureze cel puţin 70 de minute şi să conţină în majoritatea ei animaţie propriu-zisă. Asta nu înseamnă că filmele în care evoluează actori adevăraţi împreună cu personaje animate sunt excluse, doar că animaţia trebuie să reprezinte cea mai mare pondere a lung metrajului.

Măiestria în efecte speciale este şi ea atent drămuită de către membrii Academiei americane de film care, după ce vizionează câte un extras de 15 minute din fiecare film înscris în competiţie, trebuie să aleagă trei producţii, pentru nominalizare. Candidaţii „evaluaţi" pentru Oscarurile de anul acesta au fost: *Hulk*, *Stăpânul Inelelor: Întoarcerea Regelui*, *Master and Commander*, *Peter Pan*, *Piraţii din Caraibe*, *Terminator 3* şi *X2*.

Cineastul Blake Edwards este cel care va primi anul acesta premiul Academiei americane pentru întreaga sa carieră cinematografică. Regizor, scenarist şi producător, Edwards Blake, în vârstă de 81 de ani, şi-a ocupat un binemeritat loc în istoria filmului din toate timpurile, prin abilitatea cu care a folosit întregul arsenal clasic al comediei (gaguri, quiproquo-uri, travestiuri). Numele său se înscrie în filmografia de gen în special prin seria *Pantera roz* şi rămâne celebru pentru capodopera *Mic dejun la Tiffany* (1961).

Poate se va răzgândi până când covorul roşu de la Kodak Theatre îşi va primi oaspeţii, dar încă de la sfârşitul anului trecut, Russell Crowe a ţinut să anunţe oficial că nu va participa la cea de-a 76-a ceremonie a Oscarurilor, indiferent că se va afla printre nominalizaţi sau nu. Actorul australian, deţinător al unui Oscar (pentru rolul din *Gladiatorul)*, a precizat că preferă să-şi petreacă timpul cu fiul său. *Master And Commander: The Far Side Of The Worl,* filmul în care străluceşte ca protagonist, este totuşi considerat unul dintre filmele cu mari şanse la premii. „Rolul meu de tată va fi de aici înainte mai presus de orice alt rol", a subliniat actorul.

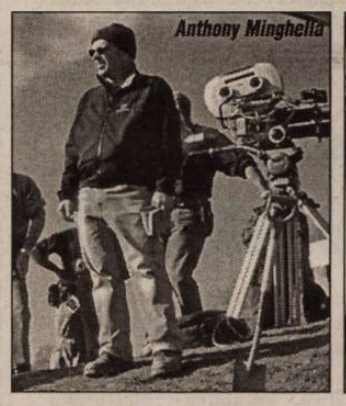
Anthony Minghella

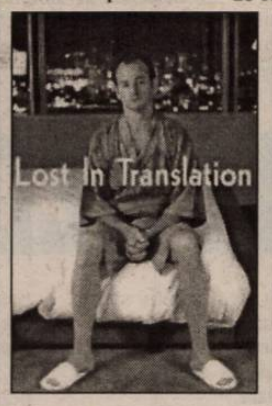

Mathew Minami şi Bill Murray („Globul de Aur 2004" pentru cel mai bun actor de comedie

Sean Penn în «Mystic River»

DANNY DeVITO
STRIPER DE LA GÂT ÎN SUS

Cu statura sa de copil, cine ar crede că Danny DeVito a împlinit în noiembrie anul trecut 59 de ani! Rămâne însă acelaşi actor îndrăgit de public pentru talentul şi umorul său. Lucru bine ştiut şi de producătorii serialului *Prietenii tăi* care i-au propus starului să participe la un episod al sitcomului. Danny DeVito se va strecura în pielea unui striper care îşi va face numărul... la o înmormântare. Evident, umorul vine de la sine, actorul neavând nici talia, nici muşchii unui chippendale. Pentru a menţine interesul spectatorilor faţă de serial la cote acceptabile, producătorii comediei *Prietenii tăi* au apelat de mult timp încoace la prezenţa unor staruri de primă mărime – actori sau cântăreţi celebri.

DEMI MOORE
îi face viaţa grea iubitului ei

Primele semne de discordie în nonconformistul cuplu hollywoodian format de Demi Moore (40 de ani) şi Ashton Kutcher (26 de ani) nu sunt provocate, aşa cum s-ar putea crede, de diferenţa de vârstă, ci de tipul de relaţie pe care actriţa o întreţine cu fostul ei soţ, Bruce Willis. Tânărul Ashton nu poate să accepte că între cei doi „foşti" a rămas o prietenie strânsă, cu atât mai mult cu cât între ei există un numitor comun imbatabil – existenţa celor trei copii. Faţă de iubirea pe Demi care le-o oferă copiilor el dezvoltă o mare gelozie, iar în „bătrânul" Bruce vede un potenţial rival demn de luat încă în seamă. Tinereţea nu-l ajută prea mult să privească cu detaşare aceste „inconveniente".

MICKEY MOUSE
un copil de 75 de ani

Incredibil, dar unul dintre cei mai îndrăgiţi eroi ai filmelor de desene animate – e vorba de Mickey Mouse – merge deja pe 76 de ani. Actul său de naştere datează din 18 noiembrie 1928, când părintele său, celebrul Walt Disney, îl lansa pentru prima oară pe ecrane. Ideea realizării acestui personaj nu i-a aparţinut însă marelui cineast, ci soţiei acestuia, Lilian. Cei doi soţi se aflau într-un tren care îi ducea de la New York la Los Angeles, când Walt Disney, pe atunci un tânăr de numai 26 de ani, a constatat că a pierdut desenul cu personajul pe care voia să-l facă star de cinema, un iepure... Atunci, soţia lui i-a sugerat să creeze un alt erou, întruchipat de un şoricel. la început ideea nu prea i-a surâs realizatorului pentru că el... nu suporta şoarecii, apoi s-a gândit că ar fi interesant. Şi a imaginat figura nostimă, mereu veselă, a animăluţului cu urechi rotunde şi negre. A vrut să-l boteze Mortimer, însă tot Lilian a fost cea care s-a opus considerând că e un nume mult prea pretenţios şi că „nou-născutului" i s-ar potrivi mai mult numele Mickey. Şi aşa a rămas.

Cariera artistică a simpaticului şoricel e demnă de invidiat: a apărut în peste 140 de filme, în nenumărate desene animate şi, totodată, chipul lui a fost imprimat pe milioane de produse – haine, rechizite, jucării etc. Cu figura sa veselă, a rămas mereu tânăr, deşi anii au trecut iar Mickey a ajuns la venerabila vârstă de 75 de ani. Filmele în care a jucat au fost traduse în 17 limbi şi au fost difuzate în 25 de ţări. Concurentul său cel mai acerb a fost răţoiul Donald, cu care, mai bine de 20 de ani (după 1930), Mickey a trebuit să se lupte pentru supremaţie.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

MEL GIBSON
subiect de serial TV

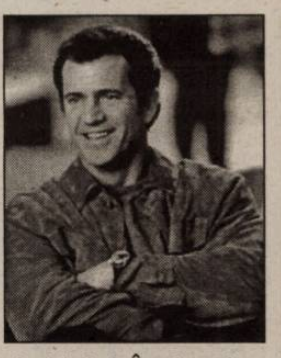

Model al Hollywood-ului în ceea ce priveşte viaţa de familie, Mel Gibson, căsătorit de peste două decenii cu aceeaşi femeie şi tată a şapte copii, lucrează la un proiect cu canalul de televiziune ABC pentru a realiza un serial inspirat chiar din viaţa lui. Subiectul filmului va fi oarecum redimensionat: Mel Gibson, personajul principal al serialului, va întruchipa un tată, nevoit să-şi crească singur cei cinci fii. Scenariul şi regia vor fi realizate de Julie Thacker şi Mike Scully (*Familia Simpsons*). Faptul că ei sunt părinţi a cinci fete i-a făcut să-şi dorească să scrie şi să pună în scenă o comedie cu o familie cu cinci băieţi. În plus, şi-au dorit dintotdeauna să lucreze cu Mel Gibson, prieten vechi cu ei şi totodată omul care cu siguranţă ştie cum se creşte un băiat. Bine spus un băiat, căci din cei şapte copii ai săi, şase sunt fete.

CELEBRITĂŢILE
AJUTĂ CRUCEA ROŞIE

La iniţiativa companiei Canon, sute de vedete din lumea show-bizului sau a artei au fost de acord ca fotografii de-ale lor, realizate cu aparate de fotografiat digitale (firma Canon) să fie reunite într-o expoziţie de fotografie, fondurile obţinute urmând să fie destinate Crucii Roşi. Intitulată „De cealaltă parte a obiectivului", expoziţia itinerantă a fost găzduită de Londra, Milano, Berlin şi Paris şi a cuprins instantanee ale celebrităţilor. Emmanuelle Béart a fost prezentă cu mai multe clişee pe care le-a realizat în timpul unei croaziere, top modelul Helena Christensen a oferit patru momente ale apusului de soare, surprinse în diferite locuri de pe glob cu ocazia unui lung turneu de-al ei.

ANTIMATERIA, ÎMPOTRIVA CANCERULUI

O nesperată cale oferită de terapiile complementare în vindecarea maladiilor mortale este indicată de un proiect actual, mai mult decât îndrăzneţ: „înrolarea" antimateriei în lupta contra cancerului.

Locul desfăşurării primelor experienţe a fost Consiliul European pentru Cercetări Nucleare (CERN), trei fizicieni reprezentând nucleul echipei de cercetători şi totodată iniţiatorii proiectului. Principiul de bază – bombardarea tumorilor cu antiprotoni – datează din anii 80, dar atunci apărea ca un vis, la limita imposibilului: întâlnirea antimateriei cu viul. Totuşi, sâmburele de speranţă există, argumentul ştiinţific constituindu-l observaţia că energia eliberată de un proton în apă (principalul constituent al corpului omenesc) se limitează la un volum de ordinul milimetrilor cubi. Aşadar, o armă ideală pentru a ataca o tumoare.

Există şi o motivaţie foarte serioasă, din punct de vedere terapeutic, pentru abordarea ideii menţionate, deşi aceasta ar costa mai mult decât radioterapia. Razele X distrug, fără discernământ, celulele maligne şi celulele sănătoase, al căror ADN moare, pe întregul traiect al radiaţiilor. Ideal ar fi aşadar să se poată concentra acţiunea razelor numai asupra tumorii, adică exact ceea ce fac protonii. De altfel, *protonterapia* se utilizează deja în circa 20 de centre din lume, în distrugerea anumitor tumori solide. Succesul este incontestabil. Numai la Orsay (Franţa), peste 2500 de pacienţi, suferind în special de tumori oculare sau la baza craniului, au fost trataţi astfel cu succes. Precizarea tipului de cancer are o semnificaţie deosebită, întrucât aceasta reprezintă o dovadă importantă, în plus, a eficacităţii metodei, în cazul îmbolnăvirii ţesuturilor extrem de fragile, unde protejarea celulelor sănătoase din vecinătate este vitală. De exemplu, tratamentul convenţional al melanomului ocular nu aduce vindecarea, pe când protonterapia ajută la salvarea ochiului.

Dacă această terapie se aplică deja cu succes, folosirea antiprotonilor se poate dovedi cu mult mai eficace, întrucât o singură asemenea particulă are capacitatea de a distruge mai multe puncte atinse de boală. În plus, precizia „tirului" poate fi ţinută sub control din afara corpului pacientului, în timp real. Prin urmare, antiprotonul ar putea deveni arma perfectă împotriva tumorilor solide situate în organele fragile sau în imediata lor vecinătate. Mai trebuie puse la punct câteva probleme, legate în primul rând de armonizarea metodelor specifice fizicii cu cele specifice biologiei. Pentru aceasta, se desfăşoară experimente – deocamdată, nu pe om sau pe animale, ci pe celule de hamster. Pe parcursul primului test, tumoarea virtuală a fost distrusă în întregime, neputându-se astfel determina doza minimă necesară, nici dacă într-un organism viu s-ar putea produce eventuale modificări genetice. Important este că iniţiatorii proiectului au reuşit să-i convingă pe experţi de necesitatea continuării testelor, la nivel avansat. Iar de-aici, nu ezită ei să susţină, este foarte probabil să apară metoda terapeutică realmente revoluţionară, în vindecarea diverselor forme de cancer.

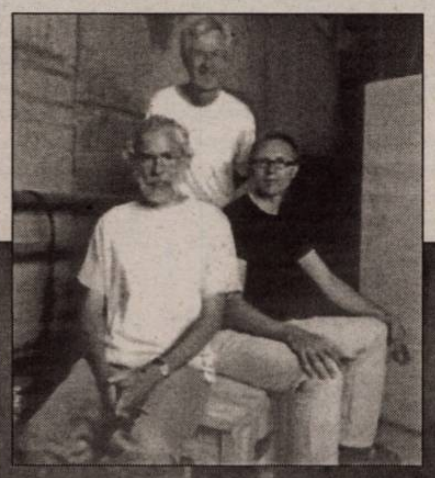

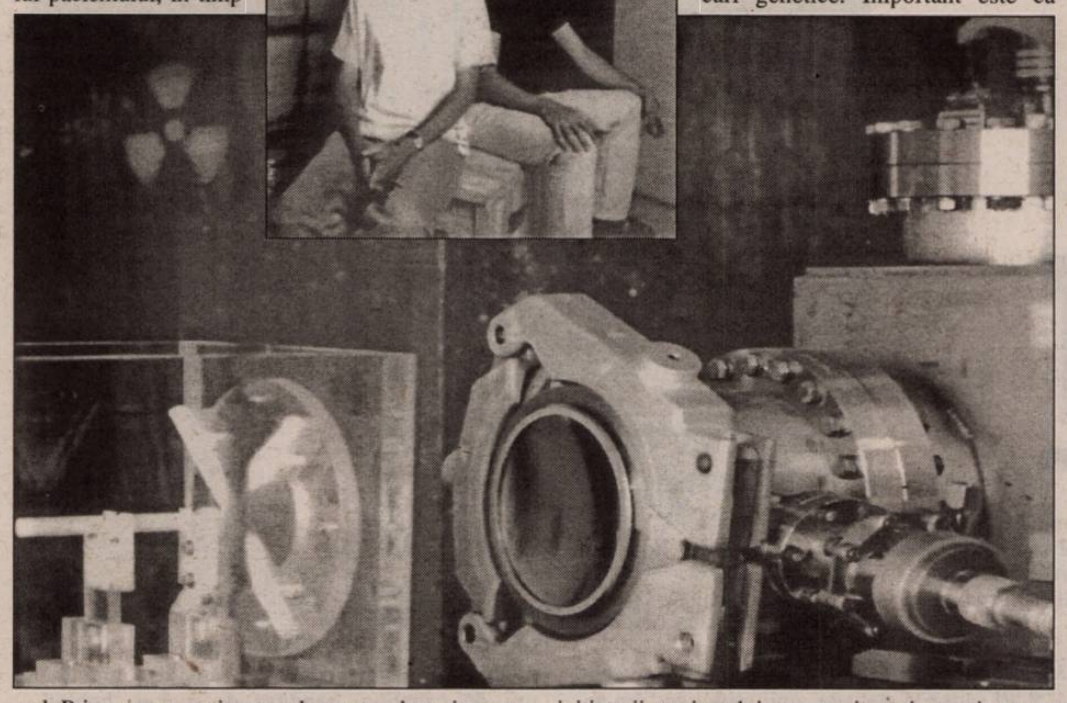

Devitalizarea organismului

De obicei, nu prea suntem dispuşi să ne ordonăm viaţa potrivit ideii înţelepte că e mult mai uşor să previi, decât să tratezi bolile. Tocmai de aceea, numeroase manifestări patologice par banalizate şi nu le acordăm atenţia cuvenită. Dacă însă ştim să recunoaştem, dincolo de ele, o serie întreagă de avertismente adresate sănătăţii noastre, vom învăţa cu certitudine şi să ne preţuim starea de confort, aşa cum ne arată binecunoscuta terapeută Mihaela Opran.

Cele mai importante sunt semnele care indică o mare oboseală fizică sau psihică, anumite tulburări musculare, digestive, cardiace sau nervoase. În general, de oboseală se plâng persoanele deprimate şi triste. Acestea se simt epuizate chiar imediat după trezire, dimineaţa, lipsa permanentă de energie putându-se transforma uşor în boli dintre cele mai diverse.

La nivel muscular, devitalizarea se traduce prin senzaţia de picioare grele, junghiuri în coapse, frisoane sau o permanentă stare de frig, crampe frecvente, toate manifestându-se fără vreun motiv aparent. Balonările, eructaţiile, aerofagia, diareea, spasmele esofagului, arsurile la stomac indică *devitalizarea digestivă.* Din cauza lipsei de energie, organele funcţionează prost, însă acest lucru nu apare indicat la ecografii, acestea putând fi normale. Persoanele cu carenţe energetice prezintă uneori accelerarea *bătăilor inimii,* adică tahicardie sau, dimpotrivă, încetinirea ritmului cardiac, adică brahicardie. De asemenea, pot apărea dureri toracice sau senzaţia de durere în zona inimii.

Devitalizarea *centrilor nervoşi* se manifestă prin „extreme": fie insomnie, fie – dimpotrivă – o somnolenţă permanentă, la care se adaugă dureri de cap, uneori ameţeli, reflexele sunt mult diminuate, scad auzul, acuitatea vizuală şi memoria. Diminuarea considerabilă a vitalităţii o indică şi înnegrirea unghiei degetului mare de la picior, căderea rapidă a părului de pe cap şi de pe pulpe, apariţia unor pete roşiatice, mai ales pe mâini, precum şi celulita. Aceste semne ale devitalizării organismului sunt uşor de observat şi de ele ar trebui să se ţină cont în mod deosebit şi constant. Atenţionarea noastră nu e deloc întâmplătoare şi e bine să fie tratată cu toată seriozitatea, fie şi numai dacă ne gândim că între 40 şi 50 de ani există o perioadă critică, în care apare riscul acentuat al maladiilor mortale.

ASTROLOGIE MEDICALĂ

Relaţia dintre organismul uman şi ritmurile cosmice, ca şi interacţiunile determinate de poziţia Terrei faţă de celelalte corpuri cereşti (stele, planete, meteoriţi ş.a.m.d.) au generat, cu mii de ani în urmă, o ştiinţă de graniţă – astrologia medicală – încă prea puţin (re)cunoscută la noi. Terapeuţii Ludmila şi Dumitru Botezat continuă să vă prezinte sub această idee cele mai bune sugestii, pentru a vă proteja organismul de diverse aspecte negative, în intervalul 29 ianuarie – 04 februarie 2004. Precizăm că este vorba despre indicaţii generale, pentru fiecare individ în parte putând fi însă stabilite datele strict personale, în funcţie de elemente neaplicabile la altă persoană.

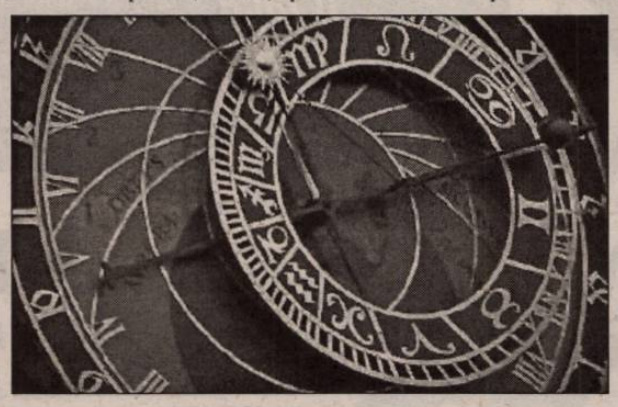

29.01. – *Recomandări şi interdicţii.* Au eficienţă procedurile fizioterapeutice. Nu se recomandă suprasolicitarea sistemului nervos.

30.01. – Sunt indicate toate tipurile de băi şi, de asemenea, ziua este favorabilă pentru utilizarea infuziilor şi a tratamentelor medicamentoase vasodilatoare. Dietele de slăbire cunosc şi ele un moment de eficacitate sporită.

31.01. – O zi foarte potrivită pentru activităţi fizice moderate, alergare, aerobic şi, la fel ca în ziua precedentă, pentru proceduri de slăbire, pentru curăţarea organismului de diverse toxine şi reziduuri. Au efect pozitiv sporit ceaiurile, tincturile şi medicamentele pentru inimă; în schimb, nu se recomandă efectuarea de extracţii dentare.

01.02. – În continuarea zilei precedente, sunt indicate activităţile fizice moderate, gimnastica aerobică, hatha-yoga. Ar fi foarte potrivite şi abţinerea de la mâncare pe 24-36 ore (post negru) şi totodată băile fierbinţi (dacă este posibil, sauna) pentru întărirea sănătăţii trupului. Refacerea psihică este favorizată astăzi, cel mai bine, de odihnă, iar tratamentul fitoterapeutic cunoaşte o eficacitate sporită. Nu se recomandă suprasolicitările emoţionale. Evitaţi alimentele iuţi şi – în special Taurii şi Capricornii – e bine să adopte o dietă moderată, fără condimente iuţi şi fără curmale.

02.02. – Rămânând la alimentaţie, se recomandă legumele, pilafurile, arpacaşul, sana, kefirul, laptele bătut, ca şi suplimente de sucuri proaspete. Baia de aburi (sauna) ajută la întărirea generală a organismului; de asemenea, sunt eficace gimnastica respiratorie şi tratamentele pentru articulaţiile picioarelor. Nu se recomandă practicile extrasenzoriale.

03.02. - Zi foarte potrivită pentru curăţarea intestinului gros, ca şi pentru curăţarea prin argiloterapie (comprese locale) a organelor bolnave. Se recomandă o dietă moderată, pentru normalizarea activităţii intestinului; de exclus condimentele iuţi. Curăţarea de toxine a corpului se poate realiza prin împachetări calde şi umede. De asemenea, aromaterapia este eficace astăzi, în mod deosebit. Nu trebuie suprasolicitată inima şi trebuie evitate dezechilibrele emoţionale.

04.02. – O zi favorabilă pentru tratarea bolilor de piele. E bine să se efectueze exerciţii fizice moderate şi plimbări în aer liber, băi de aburi (saună), iar în privinţa alimentaţiei este indicat postul negru, cu lichide mai puţine. Muzica de meditaţie şi aromaterapia au un efect pozitiv puternic asupra organismului, în schimb nu se recomandă tratamentele medicamentoase cu efecte rapide. Astăzi, ca în toată perioada 01-03 februarie, Taurilor şi Capricornilor li se recomandă aceeaşi dietă moderată, fără condimente iuţi şi fără curmale.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Consultaţii parapsihologice

SUNTEM CEEA CE GÂNDIM

Ideea nu e nouă. Despre impactul direct al mentalului asupra sănătăţii şi, în general, asupra întregii noastre existenţe, s-a vorbit şi se vorbeşte de foarte mult timp, pe diferite canale. Iar dacă ne aflăm încă departe de a-i acorda acestui fenomen atenţia cuvenită, motivul trebuie căutat în mentalitatea moştenită şi perpetuată sub semnul restrictiv al raţiunii care exclude intuiţia. Totuşi, există, credem, elemente mai mult decât suficiente, în măsură să ofere căi pline de indicii clare că nu este vorba despre roade ale fanteziei. Colaboratoarea noastră ***Emilia VLĂDESCU*** *– psiholog, parapsiholog, bioterapeut şi medium – ne prezintă în acest sens o serie de lămuriri, din perspectiva domeniului său de activitate.*

Toate aspectele negative

din viaţă au la origine frica; şi nu neapărat reacţia spontană în faţa unei ameninţări, denumită astfel, ci şi nenumărate alte forme ale ei. De pildă, lipsa încrederii în forţele proprii înseamnă frica de eşec, frica de ceea ce ne-ar putea rezerva viitorul, în cazul asumării cu încredere a responsabilităţilor. La fel, gelozia se traduce prin frica de a pierde ceva considerat „al tău" sau de a nu (mai) primi din partea anumitor persoane anumite avantaje, preponderent afective. Exemplele pot continua, ele explicând în fond de ce suferim, de ce devenim atât de vulnerabili, când de fapt avem absolut toate mijloacele şi capacităţile – în noi înşine – necesare să excludă categoric fricile. Iar ca să înţelegem că este chiar aşa, să ne amintim acele imagini televizate (senzaţionale, ne grăbim noi să le şi „clasificăm"), cu procesiuni de credincioşi ce se lasă răstigniţi, cu indivizi care tractează vehicule prin intermediul unor cârlige înfipte în piele etc. Sau, mai aproape de ştiinţă, să remarcăm experimentul unui medic care a pregătit mental 20 de studenţi, pentru a merge pe jar încins, cu tălpile goale. La momentul testului, 19 l-au trecut, chiar fără a rămâne cu arsuri pe piele şi doar unul dintre ei a clacat pe la jumătatea drumului, când s-a temut, brusc, că va avea de suferit; ceea ce s-a şi întâmplat!

Materializarea bolilor se produce,

de multe ori, din cauza fricii faţă de boală. Un caz înregistrat de E. Vlădescu: pacientul – un bărbat în a cărui familie mai multe femei muriseră din cauza unor forme de cancer genital, astfel încât el însuşi avea gândul obsedant că va contracta o asemenea boală. Teama de îmbolnăvire devenise patologică, deşi analizele clinice nu indicau aşa ceva iar soţia încerca, fără succes, să-l convingă că totul se află în închipuirea lui. Cu toate acestea, la un moment dat bărbatul a început să aibă dureri la un testicul, o uşoară inflamaţie şi... boala s-a meterializat. Dar, de fapt, fricile cu întreaga suită de neajunsuri ne sunt programate încă de la începutul vieţii pământeşti şi le transmitem noi înşine copiilor noştri, începând cu acele replici – deloc inofensive – „dacă nu eşti cuminte, vine bau-bau la tine" sau „dacă nu mănânci tot, mama nu te mai iubeşte" şi aşa mai departe. Domeniul este foarte vast şi extrem de important, astfel că asupra lui vom reveni, cu ajutorul colaboratoarei noastre.

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri, lansându-vă în acelaşi timp o provocare; şi anume, să vă adresaţi colaboratoarelor noastre în condiţiile precizate mai jos, dar şi făcând în aşa fel încât experienţa dumneavoastră s-o putem face cunoscută şi celorlalţi cititori ai revistei „Magazin". Aceasta, numai cu acordul dumneavoastră scris, care va însemna, firesc, şi o lecţie de viaţă în plus pentru oricine ne va citi. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă *(Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701)* trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

Cu respect şi fără

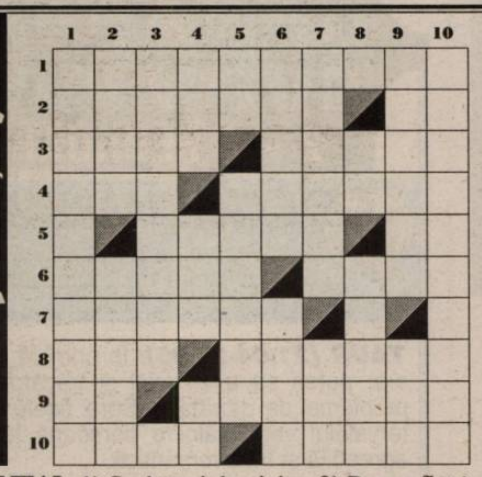

ORIZONTAL: 1) Sprinteni de picior. 2) Pun suflet în artă şi nu numai – Posed. 3) Aflat la strâmtoare – A respecta. 4) Produs din lapte – Dus cu preşul. 5) Un părinte respectat – Sfârşit de rate. 6) Misterele Constanţei. 7) Uragane. 8) Bun şi la cusut – Protejare. 9) Zeu la egipteni – Folosit cu respect la prăjituri. 10) Era cândva la modă – Aşezări urbane.

VERTICAL: 1) Distrugătoare. 2) Folosită la ras – Un copac din Canada. 3) Se întinde cu respect. 4) Animal nordic – Soţia lui Manole – La început a fost cuvântul. 5) Câteva gene – Numai ochi şi urechi. 6) Micuţii Terrei – Monedă din Europa prea mult respectată. 7) Perseverenţi – Cândva măreţ în Rusia. 8) Primii ogari! – Folosită la torturi. 9) Din loc în loc – Nu-l mănâncă nici pisica. 10) Fără consistenţă (pl.).

COCA ELENA GHEORGHIU – *Constanţa*

SOLUŢIA CAREULUI ("Cu respect şi fără"): ALERGATORI - TALENTE - AM - AMAN - ONORA - CAS - AMAGIT - A - TATIC - TE - TAINE - ICAR - ORCANE - R - I - ATA - TUTELA - RA - CARAMEL - EROU - ORASE.

Verificaţi-vă cunoştinţele

PUŢINĂ MUZICĂ

1. Ce este muzica?
2. Când au apărut primele ştiri asupra muzicii româneşti?
3. Cine a compus, în 1715, suita pentru orchestră „Muzica apelor"?
4. Cum era reprezentată, de obicei, în mitologia greacă, muza muzicii.
5. Ce poet român a scris mai multe poezii intitulate – fiecare – „Romanţă fără muzică"?
6. Ce pictor spaniol, stabilit în Franţa din 1904, reprezentant de frunte al artei moderne, a pictat, în 1921, tabloul „Cei trei muzicanţi"?
7. Ce regizor a realizat, în 1993, filmul „Muzica destinului"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Din punct de vedere anatomic ochiul este organul vederii, de formă globulară. 2) Zeul monstru grec Argos avea 100, sau după alte legende chiar 1.000 de ochi, risipiţi pe tot corpul. După uciderea sa de către Hermes, Hera i-a strămutat ochii pe coada păunului. 3) Romanul „Ochii Maicii Domnului" a fost scris de Tudor Arghezi (1880-1967). 4) Tabloul „Ochi negri într-un ocean oranj" este opera pictorului Ion Ţuculescu (1910-1962). 5) În vorbirea curentă prin „ochi de tigru" se înţelege o piatră semipreţioasă de culoare maro cu dungi alb-gălbui. 6) Filmul „Ochii Laurei Mars" a fost realizat în 1978 de regizorul american Irvin Kershner. 7) Planta cunoscută în popor sub numele „Ochiul boului" face parte din familia Compositae.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 1 a.c. având tema „Poduri" am primit:

◆ 7 răspunsuri corecte: *Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei* şi *Mihai Waspusch – Bucureşti.*

◆ 6 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea - Topliţa* şi *Monica Vlad – Timişoara.*

◆ 5 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra Neamţ* şi *Ion Petrescu – Bucureşti.*

Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei. După cum aţi observat ţinem cont de diferenţele existente în sursele de informaţie şi luăm în consideraţie toate variantele de răspuns. Vă felicităm pentru neobosita dv. activitate.

Mihai Waspusch – Bucureşti. Atenţia cu care ne citiţi ne onorează, dar nu putem da prea multe amănunte în întrebări deoarece ar deveni prea uşoare. *(Irina Stoica)*

Fotografii de la cititori

**Membrii cercului «Enigma 2»,
Şcoala generală Părhăuti - jud. Suceava**

ŞAH

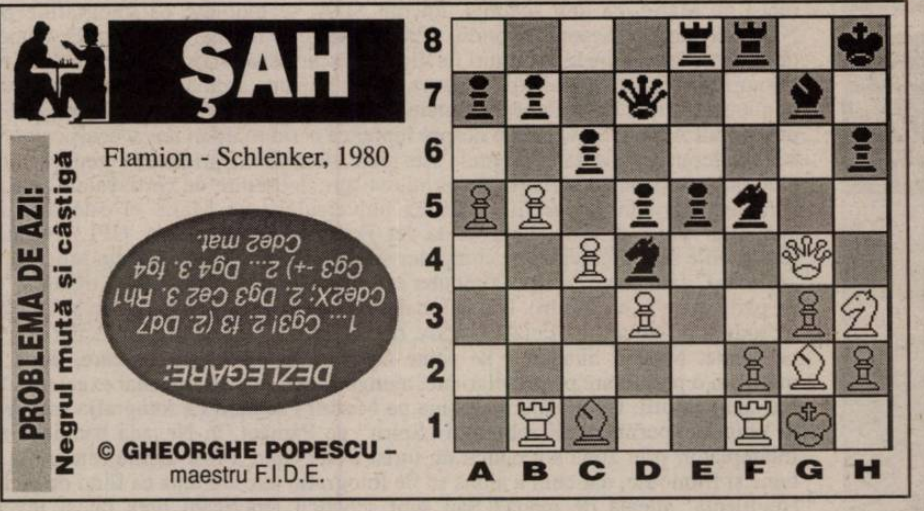

PROBLEMA DE AZI:
Negrul mută şi câştigă

Flamion - Schlenker, 1980

DEZLEGARE:
1... Cg3! 2. f3 (2. Dd7 Cde2X; 2. Dg3 Ce2 3. Rh1 Cg3 +) 2... Dg4 3. fg4 Cde2 mat.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Această plantă cu frunze mici, de culoare verde-pal, brăzdată cu dungi albe, ce creşte fără prea multe pretenţii şi e deja destul de răspândită, e considerată de multe persoane banală, „de serie", fără farmec. Dar, fiţi convinşi, planta are frumuseţea ei dacă e pusă în valoare şi bine îngrijită.

VARIEGATA

Aşezată într-un vas decorativ din ceramică şi tunsă permanent pentru a nu da voie tulpinilor să crească exagerat în lungime, obţinem „un buchet" des, foarte atrăgător ca aspect. Nefiind pretenţioasă, Variegata poate fi plantată într-un ghiveci mare, înalt, sau într-un butoiaş de lemn, împreună cu alte plante colorate; i se lasă tulpinile să crească lungi, pentru a forma un fel de perdea în jurul vasului. Se va obţine un efect deosebit.

Planta, dacă vrem să-i oferim condiţii optime, preferă lumina directă a soarelui şi o umiditate relativ crescută. Dar rezistă şi într-o încăpere orientată spre nord, după cum supravieţuieşte la variaţii de temperatură şi la aer uscat. *(A. Popescu)*

POANTE

Integramă de GHEORGHE POPESCU

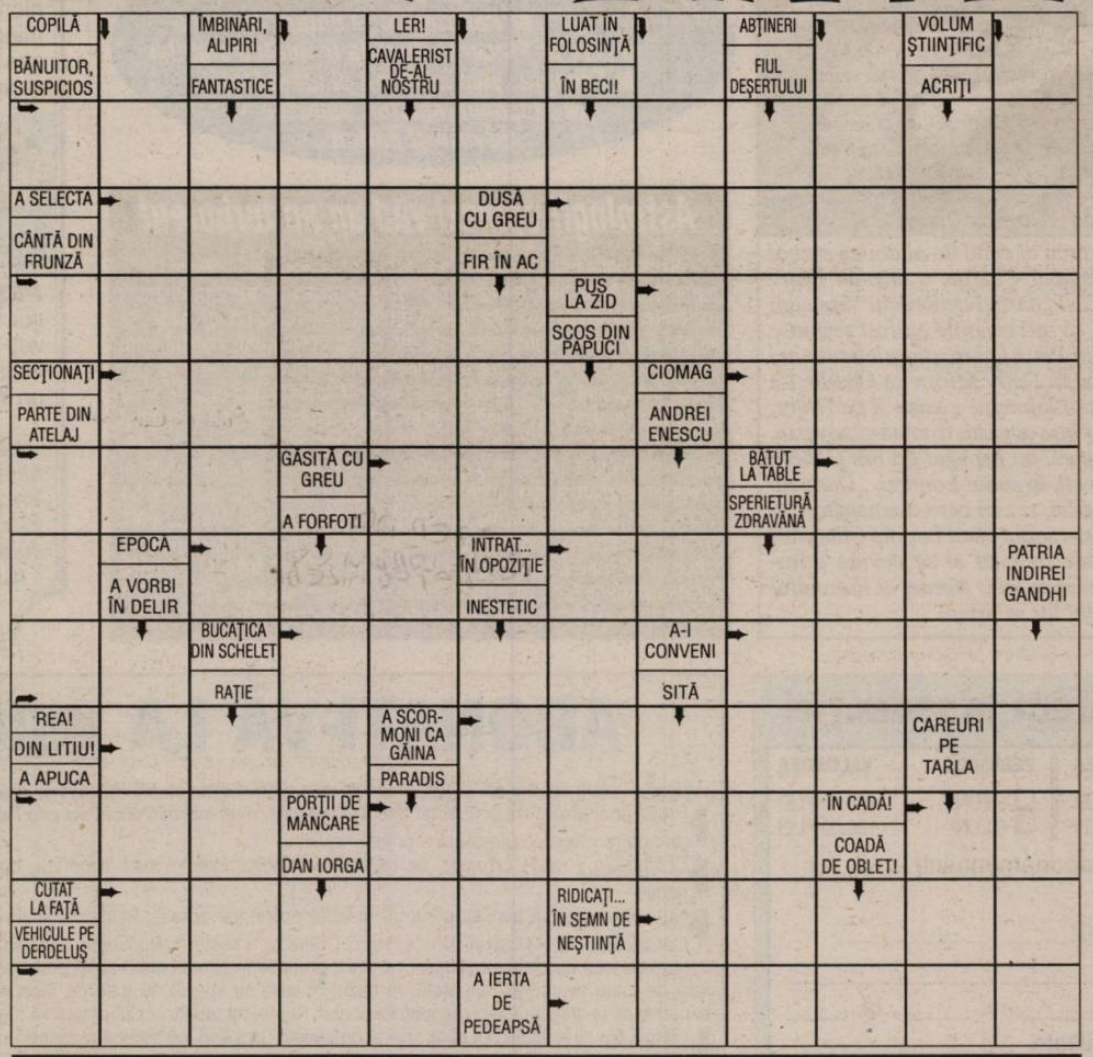

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „PRINTRE RÂNDURI"

Orizontal: T - L - G - D - Z - P - BINEFACATORI - ROCHIE - ROIT - CUTU - NAPI - AI - RAITA - ASALT - BI - RARISTI - A - I - GENIU - ICS - SAN - TINE - EON - RUTA - ILEANA - PT - ARMEAN - DT - AURII - NOROI - VREA - IMITARE.

SPORT FLASH

Nu Fu Davis. Dumunică în sala Sophia Gardens din Cardiff s-a încheiat open-ul galez la snooker (un gen de biliard). Revelaţia acestei ediţii, a 13-a, a fost asiaticul Marco Fu care a ajuns până în semifinale, părând că va juca şi finala. Nu Fu aşa pentru că a fost eliminat de Steve Davis. În cele din urmă finala a fost jucată de Ronnie O'Sullivan şi Steve Davis, legenda vie a snooker-ului mondial, 46 de ani şi de nouă ani fără nici o performanţă notabilă. Davis nu mai jucase de nouă ani la open-ul galez şi spera într-o revenire istorică. În cele din urmă nu fu nici Davis! Şi asta pentru că O'Sullivan a fost mai tare. Davis l-a condus permanent pe O'Sullivan, 3-0, 4-1 pentru a fi egalat la 4. Apoi, din nou Davis a condus cu 8-5 pentru ca O'Sullivan să egaleze la 8. Astfel, pentru a treia oară în istoria open-ului galez finala s-a jucat în setul decisiv, al 17-lea-a. După un teribil joc al nervilor, după câteva ratări de ambele părţi, Ronnie O'Sullivan a intrat în posesia trofeului, singurul care-i lipsea din palmares, şi a unui cec de 52.000 lire sterline. Şi a încă unui cec de 5.000 lire sterline pentru că a reuşit cel mai mare break din turneu, de 139 de puncte, reuşit chiar în finala cu Davis. Să mai spun că Steven Hendry, eliminat în sferturi de finale chiar de Fu, deţine recordul break-urilor de peste 100 de puncte, el reuşind în timpul carierei de 19 ani, nu mai puţin de 631, performanţă greu de egalat, darămite de depăşit.

Pavel, până unde? Andrei Pavel, cel mai valoros tenismen român al orei, a avut o prestaţie excelentă la Open-ul australian, motiv pentru care mă simt obligat să consemnez victoria sa în turul 3 contra lui Jiri Novak. Şi asta pentru că victoria n-a fost una obişnuită. Imitând stilul „Năstase" (tenismenul nu premierul), Pavel a început practic partida de la 0-2, pentru ca, printr-un efort remarcabil, să-şi depăşească adversarul în următoarele trei seturi. Din păcate, Andrei Pavel a ratat calificarea în sferturile de finală, fiind invins de spaniolul Fererro, ratând în acest fel şi atingerea celei mai bune performanţe a unui tenismen român la Open-ul australian, primul turneu de *grand slem* al anului.

Lance Armstrong, activist. Cum preşedintele SUA a lansat campania naţională contra dopajului în sport (adică să se dopeze băieţii, dar nu cu medicamentele interzise de pe listele oficiale), iată-l şi pe celebrul ciclist american Lance Armstrong că iese la lumină pe post de activist sportiv. Într-un interviu recent acordat unui ziar din Los Angeles, Lance Armstrong s-a referit şi la cazul de dopaj al echipei franceze Cofidis: „Ce s-a întâmplat cu echipa franceză nu e un lucru bun pentru sportul cu pedale, care primeşte o nouă lovitură. Îmi este dificil să comentez această afacere, deoarece nu ştiu mai multe lucruri decât cele prezentate prin internet. Oricum, este ceva rău pentru noi toţi din lumea ciclismului". Şi pentru că tot nu ştia mare lucru despre afacerea „Cofidis", Lance a spus că obiectivul său principal este câştigarea, pentru a şasea oară, a Turului Franţei, având un program trasat în funcţie de realizarea acestei performanţe. După Turul Franţei, Armstrong nu va întrerupe activitatea, având de gând să participe şi la Jocurile Olimpice de la Atena. Pentru Turul Franţei îl va avea ca principal susţinător pe ciclistul portughez Jose Azevedo, care îl înlocuieşte pe spaniolul Roberto Heras, plecat la gruparea Liberty Seguros, plictisit să-l mai slujească pe american la US Postal.

GEORGE CUŞNARENCU

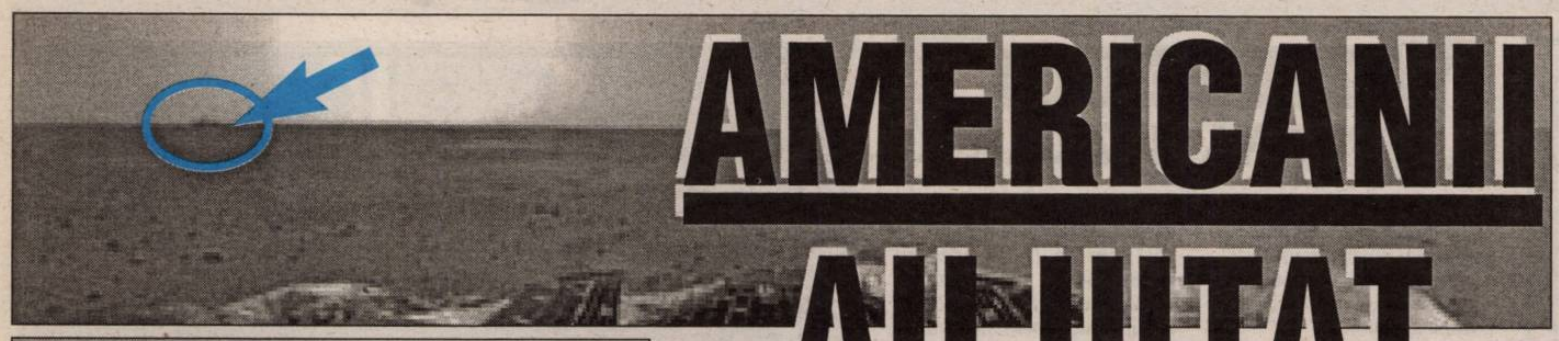

AMERICANII AU UITAT O MAŞINĂ PE MARTE

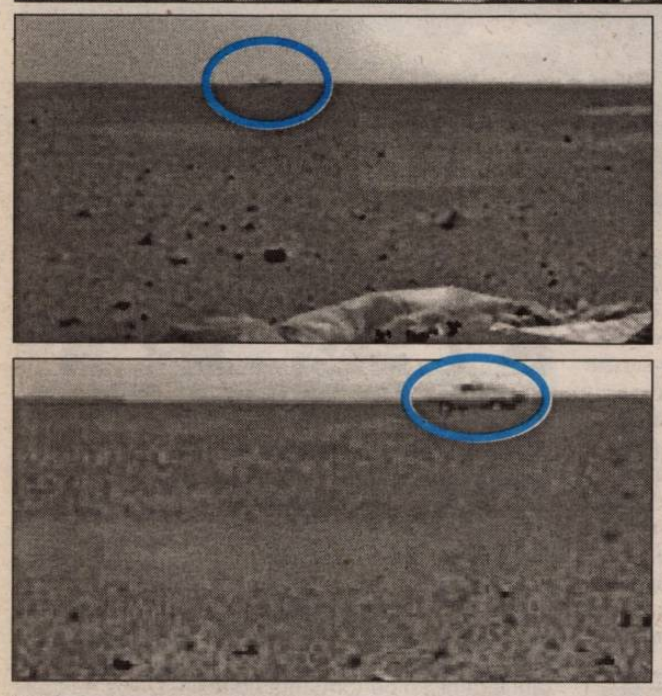

Imagine din deşertul nord-african Safsaf, foarte asemănătoare cu cele de pe solul marţian transmise de robotul Spirit

Săptămâna trecută robotul american Spirit a transmis pe Pământ fotografii color sau alb-negru, panoramice sau detaliate de pe Marte. Între timp Spirit a ieşit din uz, dar al doilea robot marţian „Opportunity" a amartizat şi a şi început să transmită imagini de pe Planeta roşie. Numai că nici n-a trecut bine şocul emoţional al primilor metri pe Marte, că unii sceptici, tot din SUA, se îndoiesc că fotografiile pe care NASA le pune pe seama robotului aflat pe Marte ar fi chiar de acolo. Pe unele situri de pe internet, pe unele forumuri de discuţie, scepticismul este de nestăvilit. Studiind fotografiile oficiale, „analiştii" observă o prea frapantă asemănare între „deşertul" plin de pietre ascuţite de pe Marte şi unele zone de pe Pământ, cum ar fi deşertul Safsaf din nordul Africii. Se vorbeşte despre faptul că cerul marţian are aceeaşi culoare ca şi cel din deşertul Nevada, că Soarele este prea „desenat" la orizont în vreme ce umbrele pietrelor marţiene sunt contra Soarelui, că spre deosebire de cerul Lunii care apărea complet negru în fotografii (culoarea universului), pe Marte el este de culoarea nisipului. Chiar şi specialiştii de la Jet Propulsion Laboratory (JPL) recunosc că fotografiile sunt prelucrate pe computer şi amintesc că există chiar un program numit „Maestro" care poate crea pe computer orice peisaj („Photoshop-ul să trăiască!" spune un participant la un forum). Dar cel mai amuzant exemplu apare pe un sit în care este reprodusă o fotografie oficială NASA, despre care se spune că este făcută de „Spirit" pe Marte. Mărind imaginea, se poate observa un obiect neclar care, după încă o mărire şi o prelucrare pentru claritate, ajunge să fie... o maşină, mai exact un Chevrolet, spun autorii. Cum a ajuns maşina pe Marte? Probabil că fotografia este realizată în timpul experimentării robotului „Spirit" pe Pământ, în Nevada bănuiesc autorii. Întâmplător, prin zonă s-a rătăcit un turist exact când a fost făcută fotografia. Toate bune şi frumoase, dar cum a ajuns să fie fotografia terestră dată ca fiind de pe Marte? Neglijenţă, iuţeală de mână? Sau sunt scepticii americani prea răi şi inventează poveşti doar de dragul infirmării versiunilor oficiale?

PAPAGALUL LUI CHURCHILL NU-L ÎNJURA PE HITLER

Papagalul despre care s-a spus că a aparţinut celebrului Winston Churchill, prim-ministru britanic, erou al celui de-al doilea război mondial, a împlinit săptămâna trecută 104 ani. Papagalul Charlie, a afirmat Daily Mirror, continuă să spună şi acum „nenorocitul Hitler" şi „naziştii nenorociţi" aşa cum l-ar fi învăţat Churchill în urmă cu 60 de ani. Numai că informaţiile au fost respinse de fata lui Churchill, Mary Soames. Charlie aparţine lui Peter Qram, proprietarul unei crescătorii la Reigate (sud-estul Angliei), care a afirmat în Daily Mirror că Charlie i-a fost vândut lui Churchill în 1937, acesta învăţându-l să-i înjure pe naziştii şi pe Hitler, pentru distracţia invitaţilor lui. Mary Soames a distrus însă această frumoasă poveste. La mijloc este o confuzie între Charlie şi Polly, spune ea, un papagal gri din Gabon, care a trăit într-o veche casă a lui Churchill din Chartwell, în sudul Londrei. „Dar tatăl meu n-a avut niciodată o specie de papagal ara, ca Charlie, şi nici ceva asemănător," a declarat ea Agenţiei de presă AP. Papagalul Polly a fost vândut când familia Churchill s-a mutat la Londra, la începutul războiului şi înainte ca tatăl ei să devină prim-ministru. Lady Soames exclude posibilitatea ca distinsul ei tată, laureat al Premiului Nobel pentru literatură, să-l fi putut învăţa pe papagalul lor să înjure.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

■ *Vaccinul care te lasă de fumat* ■ *Povestea unui Cyborg* ■ *Palpitaţiile, o bătaie de inimă în plus* ■ *Plăcerea de a da în mintea copiilor* ■ *Tanagra, vals între mit şi arheologie* ■ *Stăpânul Inelelor, amestec de rase şi culturi*

Astrologii chinezi văd un an turbulent

Săptămâna trecută chinezii au sărbătorit la Pekin anul nou şi intrarea în anul Maimuţei, iar astrologii prevăd un an pe măsura imaginii maimuţei din zodiacul chinezesc: turbulent. Raymond Lo, de pildă, se aşteaptă la conflicte internaţionale din cauza echilibrului instabil între cele cinci elemente de bază ale universului chinezesc, lemn, foc, pământ, fier şi apă. „În anul care vine, lemnul va domina fierul. În mod normal fierul distruge lemnul şi atunci când lemnul domină elementul său distructiv e semn de lipsă de armonie". La şaizeci de ani după 1944, când lumea era în plin război mondial, acum e acelaşi an al Maimuţei şi aceeaşi dominare a fierului de către lemn, spun astrologii. Maestrul Lo crede însă că economia va prospera. Un alt astrolog, Ma Lai-wah, crede, dimpotrivă, că va fi un an rău pentru economie. În schimb, el nu crede că va fi un an al conflictelor. Pe plan personal, însă, el crede că toate căsătoriile între nativi din zodia „cocoşului" şi cea a „porcului" în timpul anului Maimuţei vor fi pline de noroc în dragoste.

HOROSCOP 2 – 8 FEBRUARIE

BERBEC (21.03-20.04): Principala caracteristică a acestei perioade este scăderea lentă a curbei financiare. Este posibil chiar să vă „îmbrăţişeze" un ghinion, aşa că atenţie la buzunare!

TAUR (21.04-21.05): În primele zile s-ar putea să aveţi mici şi trecătoare probleme de sănătate. Spre finele intervalului veţi întâlni o persoană foarte agreabilă şi încă romantică.

GEMENI (22.05-21.06): Curba psihicului prezintă oscilaţii alarmante, semn că parcurgeţi o perioadă dominată de pesimism. Din fericire, curba financiară are un maxim foarte promiţător.

RAC (22.06-22.07): Două bucurii vă vor întâmpina în această săptămână destul de agitată, cu multe şi mărunte probleme la serviciu. Ambele clipe de graţie sunt de natură financiară.

LEU (23.07-22.08): Marţi sau miercuri veţi primi o veste excelentă din mediul profesional. Probabil că eforturile dv. din ultimul timp vor fi recompensate în mod neaşteptat.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Una caldă, una rece. Aşa s-ar putea caracteriza acest interval în care viaţa sentimentală are de suferit, dar în sfera financiară situaţia devine rozalie.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Totul şi toate vă merg din plin, căci toate curbele astrale se situează la cote înalte. Cea mai zglobie este cea a dragostei, semn că viaţa în cuplu are gust de miere.

SCORPION (23.10-21.11): Curba financiară are sinuozităţi alarmante, deci fiţi foarte atent la cele mai mici cheltuieli. În a doua parte a intervalului s-ar putea să primiţi o vizită parfumată.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Planurile pentru această săptămână s-ar putea spulbera din cauza unui eveniment neaşteptat. Poziţia lui Uranus faţă de Soare pare să indice situaţii imprevizibile.

CAPRICORN (21.12-19.01): Un ghinion financiar stă la pândă marţi sau miercuri. S-ar putea ca astrele să greşească, însă, într-una din zilele următoare veţi primi mulţi bănişori.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): O veste interesantă, din sfera profesională, vă va întâmpina luni sau marţi. Vă veţi îmbujora de bucurie şi veţi simţi nevoia să trageţi un chef monstruos. Calmaţi-vă la timp!

PEŞTI (19.02-20.03): Primele zile vor fi monotone, însă de miercuri, când veţi primi o sumă consistentă de bani, viaţa va prinde din nou culoare. Atenţie la un Rac din anturaj!

Personalităţile săptămânii: *Geo Bogza, Miron Radu Paraschivescu, C.Rădulescu-Motru, Vasile Cârlova, Adrian Maniu; James Joyce, Felix Mendelssohn-Bartholdy, Victor Hugo, Jules Verne.* ***Notă:*** *între 2.02.1928 şi 5.10.1930 a apărut prima serie a „Biletelor de papagal", editată de Tudor Arghezi.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 662 • ANUL XLVII • 5 FEBRUARIE 2004 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 5 (2412)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Deşi sunt atât de diferiţi, înţeleptul şi bruta sunt cei mai temuţi oameni.*
(Honoré de Balzac)

■ *Cei care suferă din pricina copiilor răsfăţaţi sunt cei care îi răsfaţă.*
(Léo-Paul Desrosiers)

■ *Raţiunea îşi vede de drumul ei, chiar dacă e frântă, şchioapă sau ruptă din şale.*
(Montaigne)

IUBIRE ŞI CRIMĂ ÎN LUMEA ALBASTRĂ

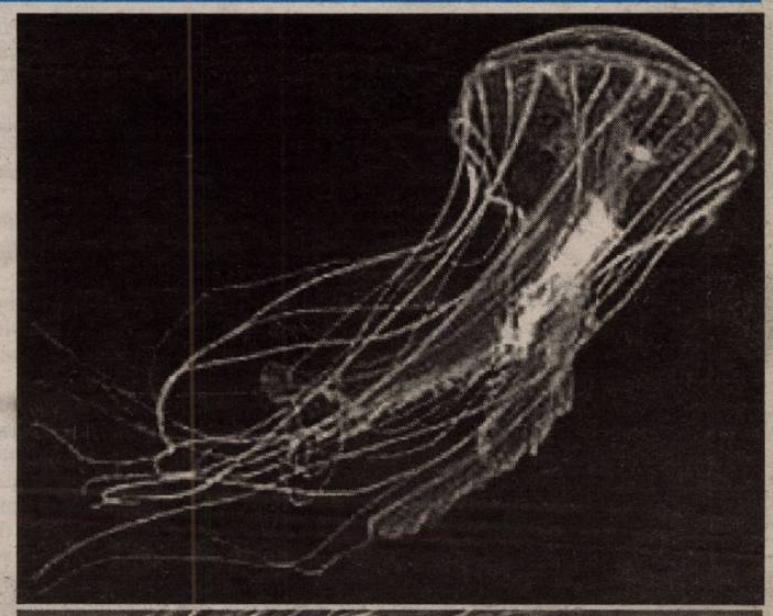

Leagănul vieţii, oceanul, această lume acvatică poate chiar mai fabuloasă decât cea terestră, este ultimul teritoriu sălbatic de pe Pământ care-şi aşteaptă încă exploratorii, locul în care mai trăieşte singurul animal gigant de pe Terra, balena albastră. Faptul că nimeni nu ştie deocamdată locul în care se duc balenele albastre pentru a se reproduce, este doar o lacună a cercetătorilor, prea preocupaţi de naşterea Universului pentru a mai observa misterele de pe Pământ. Un adevărat balon de oxigen pentru cercetători, mai mult decât un documentar „despre animale", filmul „Planeta albastră" realizat de BBC, apărut la sfârşitul anului 2003, este un document tulburător care surprinde, la adâncimi niciodată vizitate de om până acum, forţa fenomenală a oceanului. Ideea filmului s-a născut în urmă cu nouă ani, în 1995. După care a urmat, timp de cinci ani, o serie de filmări subacvatice în toate mările şi oceanele lumii, fiind atinse adâncimi maxime de 4.500 metri. Rezultatul a fost o colecţie de imagini incredibile, dezvăluind existenţa şi viaţa unor specii marine şi comportamente necunoscute care i-au stupefiat chiar şi pe cercetători. Realizatorii au surprins pe peliculă momente unice, cum ar fi naşterea crabilor, lupta bancurilor de sardine contra prădătorilor mării, hoarde de rechini ieşiţi la vânătoare, condamnarea la moarte a unei balene, după ce a fost hărţuită bestial, timp de şase ore, de un grup de orci, acesta fiind singurul episod sângeros din film. Cea mai scumpă producţie finanţată vreodată de Unitatea de Istorie Naturală de la BBC, „filmul „Deep blue" a cunoscut în Marea Britanie un succes de audienţă care a depăşit sitcom-urile cele mai la modă în arhipelagul britanic, „Eastenders" şi „Coronation street". „Am lucrat un an şi jumătate numai la construirea scenariului, vorbind cu pescari şi oameni de ştiinţă" au declarat cei doi realizatori ai documentarului, Andy Byatt şi Alastair Fothergill. Am vrut să-i lăsăm pe spectatori să se „scufunde" în apa oceanului, să se lase înconjuraţi fără teamă de un banc de sardine sau de apariţia de-a dreptul „extraterestră" a meduzelor. Pentru ca senzaţia să fie completă, documentarul „Planeta albastră" i-a încredinţat comentariul lui Sir David Attenborough (curator al British Museum, preşedinte al Royal Society for Nature Conservation şi producător la BBC) şi a beneficiat de un sunet pe măsură, compus de George Fenton şi interpretat de orchestra filarmonică din Berlin. Au fost filmaţi 40.000 delfini, zeci de rechini, peste 70.000 de păsări, au fost descoperite două specii necunoscute de peşti şi au fost înregistrate imagini în premieră. „Niciodată până acum n-au fost filmate păsări înotând la 15 metri adâncime, niciodată n-a mai fost filmat un urs polar înotând pe sub apă 20 km într-o oră", spune Didier Noirot, operatorul care a participat şi la filmările navei *Calypso* a lui Cousteau. „Spectatorii trăiesc filmul ca o experienţă de istorie naturală inedită, fără nici o comparaţie cu filmul „Lumea tăcerii" a lui Cousteau. Aici, în „Planeta albastră", este vorba despre viaţa care colcăie până la adâncimi impresionante, în timp ce la Cousteau era vorba despre creaturi marine solitare în căutare de hrană", mai spune cameramanul francez. O concluzie a acestui documentar fabulos, pe care, poate, vor avea norocul să-l vadă şi spectatorii români: în lumea marină, Natura a încercat tot ce a fost posibil. Până la urmă, nici pe pământ lucrurile nu stau altfel...

PLĂCEREA DE A DA ÎN MINTEA COPIILOR

Femina club

Modă
Fastul faraonilor

Dosarele frumuseţii
Forme de vis

■ Pro TV
■ România 1
■ TVR 2 ■ Acasă
■ Antena 1
■ Prima TV
■ Tele 7 abc

MOARE ZIDUL CHINEZESC?

După ce s-a spus că e singura construcţie de pe Pământ care se vede de pe orbita cosmică, după ce a fost traversat, prin piatră,cu ajutorul unui truc iluzionist de celebrul David Copperfield, iată că mai nou, Zidul chinezesc se deteriorează pe zi ce trece. Motivul nu ar fi intemperiile sau cataclismele naturale, cât faptul că a devenit, mai curând, victima celor zece milioane de vizitatori de pe tot globul care trec anual pe cărările lui. „Doar o treime din cei 6.350 km ai Zidului chinezesc mai există şi chiar şi această parte continuă să se degradeze" informează agenţia de presă chineză. Parţial finalizat în jurul anului 221 î.Ch., sub dinastia Qin, Marele Zid chinezesc a fost conceput să apere imperiul de invadatori. Dar cea mai mare parte a lucrării, construită din piatră, cărămizi şi pământ, care traversează ca un şarpe coline, munţi şi câmpii din nordul Chinei, a fost construită sub dinastia Ming, între 1368 şi 1644. Deşi, Marele Zid face parte din Patrimoniul mondial din 1987 şi e protejat şi de legea chineză, zidul este nu doar victima turiştilor în căutare de suveniruri , ci şi a ţăranilor din diversele zone ale ţării care folosesc pietre şi cărămizi extrase din zid pentru construcţia de case. Va dispărea Marele Zid chinezesc? Probabil că nu atât de curând, chiar dacă, din motive de presiune mediatică dirijată, China este mai nou locul de unde vin toate nenorocirile, de la virusul pneumoniei atipice (care a făcut câteva sute de morţi în lume) până la, mai nou, epidemia (de doar câteva cazuri) gripei aviare. Despre gripa spaniolă, care a făcut câteva zeci de milioane de victime la începutul secolului al XX-lea, nu se vorbeşte încă. Dar timpul nu e pierdut...

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

Alegoria morţii neacceptate

Colecţia „Biblioteca Polirom", îngrijită de Denisa Comănescu, ne oferă un alt exemplu de literatură universală de foarte bună calitate: este vorba despre romanul scriitorului albanez Ismail Kadare, intitulat „Florile înghețate de martie", apărut la *Polirom* în 2003 în tălmăcirea lui Marius Dobrescu. Ismail Kadare s-a născut la 26 ianuarie 1936 la Gjirokaster, un orăşel din sudul Albaniei, a absolvit Facultatea de Filologie la Tirana, apoi

şi-a continuat studiile la Institutul de Literatură „Maxim Gorki" din Moscova. A debutat cu poezie, dar adevărata notorietate i-a adus-o, primul său roman (şi poate cel mai cunoscut), *Generalul armatei moarte*, publicat într-o primă variantă în 1963 (şi editat în limba română în două versiuni diferite, în 1973 şi la *Polirom* în 2002). După o perioadă în care a locuit la Paris, Ismail Kadare se întoarce, în 2001, definitiv la Tirana, asta după ce, în ultimul deceniu, fusese nominalizat de patru ori la Premiul Nobel pentru literatură, nominalizări rămase doar la acest stadiu. Romanul *Florile înghețate din martie*, scris în 2000, reia un motiv obsedant al prozatorului – acela al *kanun-ulm*, codul de legi străvechi după care s-au condus în trecut obştile de munteni din nordul ţării. O autoritate necontestată timp de aproape o mie de ani. Pe fondul schimbărilor fundamentale prin care trece Albania contemporană, renaşte monstrul răzbunării *(gjakmarrje)*, unul dintre cele mai tragice capitole ale *kanun-ului*. Cum va reacţiona societatea albaneză de azi faţă de trezirea la viaţă a teribilului cod moral medieval? Cronică a războiului mut purtat între cele două tabere, apărătorii codului şi cei care îl resping, romanul reliefează eterna confruntare dintre vechi şi nou, dintre bine şi rău. Dincolo de aceste consideraţii critice, iată un extras din Contracapitolul doi, conţinând începutul unei enigmatice alegorii: *„Într-o noapte întunecoasă, la poarta unui om obişnuit bate trimisul morţii. La întrebarea celui dinăuntru «Cine e?"» el răspunde ca de obicei: «Deschide, sunt mesagerul morţii». Dar omul strigă din casă: «întoarce-te de unde ai venit, n-am treabă cu tine». Trimisul face o grimasă, îşi închipuie că omul acela 1-a luat drept altcineva. Drept portărel sau perceptor. Deşi nu are nimic de-a face cu judecătoria, iar taxele şi le-a plătit. Trimisul este obligat să mai bată o dată şi să repete anunţul cunoscut, dar, spre uimirea lui, din casă vine acelaşi răspuns: întoarce-te înapoi, n-am treabă cu tine. Mesagerul încremeneşte în loc. Este pentru prima oară când i se întâmplă aşa ceva. Înainte de a mai bate o dată în poartă, scoate din geantă condamnarea, verifică numele destinatarului, ora, ba chiar şi clipa când trebuie să intre în vigoare (şi a trecut, între timp, ceva vreme de când omul trebuia să-şi fi dat duhul, deşi, uite, el încă mai respiră) şi, supărat de data asta de-a binelea, bate în poartă pentru a treia oară."*

Despre roman, Bashkim Kuçuku scrie că *„Florile înghețate de martie* este, înainte de toate, un roman al simbolurilor, alegoriei şi cugetărilor profunde, care atinge nu doar cotidianul epocii postcomuniste, ci probleme eterne, general umane." Într-o societate aflată la limita descompunerii, în care dezumanizarea capătă formele cele mai variate.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

ELENA PASCU, Iaşi: *„...Cred că nu toate previziunile astrologice pe care le auzim la radio (nu vreau să dau nume) sunt făcute de astrologi profesionişti. Spun asta pentru că ni se spun nişte amănunte ale vieţii de zi cu zi pe care nimeni nu le-ar putea cunoaşte, cum ar fi „vei lua un taxi albastru şi vei avea probleme la plata cursei..." Ce înseamnă obrăznicia asta? Mi se pare o bătaie de joc la adresa ascultătorilor (...) V-am scris pentru a vă relata despre faptul că fiica mea din Los Angeles, care are 34 de ani şi este necăsătorită, a fost la un astrolog de acolo pentru probleme de dragoste. Eu am sfătuit-o să nu facă aşa ceva, dar ea mi-a zis că numai din curiozitate s-a dus la consultaţie. Ceea ce a aflat de la un profesionist nu are importanţă, însă aş dori să compar cu răspunsul dumneavoastră la întrebarea: femeile din Scorpion sunt ghinioniste în dragoste sau au un fel de a fi care resping bărbaţii serioşi şi-i atrag numai pe cei neserioşi? Fiica mea nu mai este la vârsta aventurilor de-o zi, aşa că aş dori să ştiu dacă, aşa cum am auzit de la cineva, femeia din Scorpion este o lampă pentru fluturii de noapte (...) Mai trebuie să vă spun că şi eu sunt din Scorpion, însă am avut o căsnicie foarte bună timp de 26 de ani, iar acum sunt văduvă. Soţul meu a fost Capricorn şi mă întreb dacă asta a avut vreo importanţă. Aş mai dori să ştiu dacă numele de Elena, pe care-l poartă şi fiica mea, are vreo semnificaţie pentru destinul ei. Vă mulţumesc anticipat!"*

O lampă pentru fluturii de noapte...

– Stimată doamnă, vă mulţumesc pentru lunga şi interesanta dumneavoastră scrisoare. Am să vă răspund în ordinea problemelor care vă interesează. Astfel, vă mărturisesc că-mi vine greu să cred că mesaje „astrologice", precum cel citat de dumneavoastră, au vreo legătură cu astrologia sau sunt simple găselniţe radiofonice. Pe de altă parte, femeia-Scorpion îşi face singură destinul sentimental, căci este foarte ambiţioasă şi pretenţioasă (până la o vârstă). Ea are afinitate maximă pentru Raci şi Scorpioni şi afinitate minimă faţă de cei din Fecioară. Statisticile spun că este una dintre cele mai adaptabile femei şi neveste. Despre numele de botez Elena vă pot spune că are în etimologia sa termenul grecesc pentru Soare (helios), de aceea ea este de obicei o femeie foarte atrăgătoare şi, inevitabil, încearcă să se apropie de ea tot felul de bărbaţi, inclusiv fluturii de noapte; mitologia spune că ea singură poate declanşa un război, cum a fost cel al Troiei. Îi urez fiicei dumneavoastră mult succes în dragoste!

Taurii sunt imprevizibili în dragoste

– Dragă *Camelia*, situaţia ta este foarte delicată şi cred, totuşi, că nu ai nevoie de sfaturi de la altcineva decât de la tine însăţi. Este momentul să-ţi demonstrezi ţie însăţi cât eşti de înţeleaptă şi cât de mult îţi iubeşti soţul – nu oficial, ci în profunzimea sufletului tău. Din punct de vedere astrologic, femeia-Balanţă se împacă foarte bine cu Leii, cu Balanţele şi Capricornii, trebuind să evite Taurii, Fecioarele şi Peştii – aşa spune teoria. Despre Tauri se spune, într-adevăr, că sunt impulsivi şi imprevizibili, dar totodată pasiunea lor în dragoste este excepţională, iar femeia iubită de Taur trebuie să fie fidelă şi supusă şi să nu-l provoace în nici un mod... Sper să ieşi cu bine din delicata situaţie în care te afli şi mai scrie-mi!

LUCIAN, Constanţa: *„...Revelionul a fost pentru mine o pacoste. Este al patrulea an în care mi se întâmplă să mă îndrăgostesc de o fată care nu vrea să aibă relaţii serioase cu mine. Mi se pare că fac impresie proastă, deşi nu există motive pentru aşa ceva (...) Toate fetele pe care le-am cunoscut de revelion au fost iubiri trecătoare şi asta mă face să cred că toată viaţa voi avea parte numai de legături scurte şi fără conţinut, deşi aş vrea să mă căsătoresc la un moment dat. Sunt din zodia Leilor, asta spune ceva?"*

CAMELIA din Bucureşti: *„...Deşi sunt căsătorită de opt ani şi mă simt foarte bine alături de soţul meu, s-a întâmplat să cunoasc un bărbat din Vărsător (eu sunt din Balanţă) faţă de care mă simt atrasă foarte mult (...) Nu vreau să se înţeleagă că vreau să-l părăsesc pe soţul meu, însă nu ştiu cum să pun capăt acestei iubiri (poate că este un fel de iubire) care mă obsedează de câteva luni. Soţul meu a observat o schimbare la mine şi este foarte curios ce s-a întâmplat, dar nu ştiu dacă este bine să-i spun tot adevărul, pentru că nu ştiu cum va reacţiona (...) Trebuie să mai spun că soţul meu a mai fost căsătorit o dată şi că a avut probleme mari cu fosta soţie, se pare că din cauza ei. El este din zodia Taurului şi am auzit că este impulsiv şi are reacţii imprevizibile. Ce sfat îmi puteţi da pe această temă?"*

Iubirea preţ de-un revelion

– Dragă *Lucian*, poate că este bine că s-a întâmplat aşa, pentru că o fată care ar fi ţinut la tine nu ţi-ar fi făcut astfel de figuri. Şi mai cred că tu, în calitate de Leu, tragi prea repede concluzii despre tine însuţi şi te demoralizezi fără nici un motiv. Pe viitor, fii mai circumspect şi nu te arunca în bazin până nu vezi câtă apă are în el...

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Îţi doreşti un copil?

Când începem să ne gândim la viitorii noştri copii? Uneori chiar din copilărie! Aşa încât ni s-a părut firesc să întrebăm câţiva adolescenţi dacă doresc să aibă copii. Deşi vremurile sunt grele pentru a-ţi asuma această ancestrală responsabilitate, cea mai mare parte dintre ei şi-au asumat-o, teoretic, încă de pe acum.

◆Da, dar la momentul potrivit. Pentru că un copil îţi poate înfrumuseţa viaţa, te poate face fericit dar te şi poate distruge. *(Ştefan Eremia, 17 ani)*

◆Da. Unul l-aş face chiar acum şi altul peste 20 sau 30 de ani. Cred că adevăratul miracol al naşterii unui copil îl simţi cu adevărat când începi să îmbătrâneşti. *(Tudor, 18 ani)*

◆Numai în cazul în care voi simţi că dragostea dintre mine şi soţul meu va fi ca în prima zi şi când voi fi sigură că nimic nu ne va despărţi. Pentru că în urma unui divorţ, cel care va creşte copilul, adică mama, aşa cum se întâmplă în cele mai multe cazuri, îşi va sacrifica viaţa personală. *(Daniela Roşu, 19 ani)*

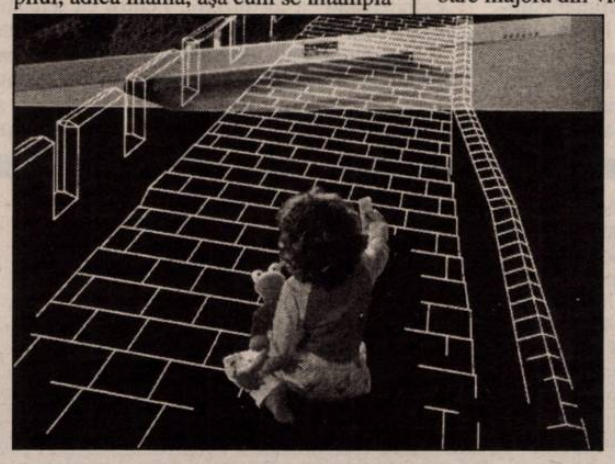

◆Da. El te împlineşte, dă sens vieţii tale. Îţi întregeşte iubirea prin iubirea de părinte. El aduce fericirea şi lumina în casă. El este ultima schimbare majoră din viaţa unui om. *(Iuliana Dragomir, 18 ani)*

◆Şi da şi nu. E prea devreme să mă gândesc serios la asta. Poate că mi-e frică de prea multă schimbare. Deşi sunt foarte tânără, sunt bătrânicios de conservatoare. *(Camelia, 17 ani)*

◆Da, pentru că prin el îţi retrăieşti copilăria. *(Ionuţ Pantazescu, 18 ani)*

◆Pentru asta e mare nevoie de o mamă sau o soacră pe care te poţi baza şi de foarte mulţi bani. Copiii sunt mai costisitori decât înainte vreme când îl încălţai cu tenişi chinezeşti, le dădeai o minge şi o felie de pâine cu untură şi îi trimiteai la joacă pe maidan. *(Costin Iura, 18 ani)*

◆Un copil îţi oferă cea de-a doua viaţă pe Pământ. *(Dinu Mânzatu, 17 ani)*

◆Nu, pentru că mai devreme sau mai târziu, o şterge în Occident. *(Andrei, 18 ani)*

◆Da, în felul ăsta voi avea şi eu un scop în viaţă! *(Lucreţia Simion, 18 ani)*

◆În mod sigur voi face un copil pentru că la asta mă pricep cel mai bine. *(Doru Zanea, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Parteneriat de succes

În urma aplicării în Occident a unor norme drastice legate de „molestarea" copiilor de către părinţi, relaţiile dintre aceştia s-au modificat sensibil în ultimii ani. Constatând că nu sunt pedepsiţi fizic, copiii îşi cam iau lumea în cap, adoptând faţă de părinţi o atitudine de autonomie şi chiar sfidare. Pentru a-i disciplina, aceştia încearcă să recurgă la tot soiul de strategii, de la răsfăţ la restricţii, care nu întotdeauna dau rezultate. Mulţi părinţi au încercat să înlocuiască autoritatea sau răsfăţul cu un fel de parteneriat prin care vor să-i ofere copilului cât mai multe soluţii pentru a-şi petrece timpul şi a-şi dezvolta într-un mod atractiv personalitatea, acesta oferindu-le în schimb mai mult respect şi chiar recunoştinţă. S-a constatat că accesul la calculator, excursiile, vizionările de spectacole, participarea copilului la cursuri de actorie sau muzicale etc. constituie importante punţi de comunicare şi apropiere între acesta şi părinţi.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 224.39.96

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

INVENTATORI ROMÂNI

ENERGIE FĂRĂ POLUARE

Din pleiada inventatorilor români contemporani, despre care poate nu se vorbeşte public pe măsura meritelor lor, ne-a atras atenţia în mod deosebit prof. univ. dr. ing. ***Gheorghe VOLCOVINSCHI,*** *a cărui activitate de cercetare şi de inventică este foarte complexă şi prolifică. Maramureşeanul născut în Sighetu Marmaţiei a urmat cursurile Facultăţii de Mecanica Transporturilor (neterminate, din cauza situaţiei materiale precare), mai târziu a absolvit Chimia Industrială, specializarea Tehnologia Substanţelor Anorganice, apoi a devenit şi specialist în ergonomie. Nu este vorba despre o succintă carte de vizită menită să impresioneze, ci rapida punere în temă asupra unei vieţi profesionale prodigioase, desfăşurată în prezent la Universitatea de Nord din Baia Mare.*

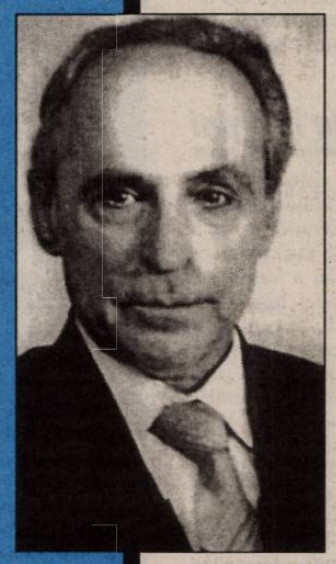

Oprindu-ne la activitatea de inventică a d-lui Gh. Volcovinschi, să remarcăm că a înregistrat la OSIM peste 180 de invenţii, din mai multe domenii ale ştiinţei şi tehnicii: – valorificarea materiilor prime minerale; – materialele de construcţie; – antipoluare; – agricultură; medicină.

Dincolo de acestea remarcăm în mod deosebit un aspect care nu trebuie să rămână doar idei aşternute pe hârtie: cercetătorul băimărean a pus accent permenant pe reducerea considerabilă a investiţiilor, pe aspectul ecologic al tehnologiilor propuse, menţionând totodată situaţia când se exportă minereuri neferoase contra plăţii elementelor de bază, deşi ele conţin şi alte produse foarte valoroase. De aceea, o serie de invenţii ale sale urmăresc tocmai separarea şi recuperarea unor asemenea componente, inclusiv din apele reziduale şi din nămoluri, din deşeurile menajere şi din cenuşile de la termocentrale.

Din numeroasele invenţii ale d-lui Gh. Volcovinschi, este imposibil de selectat doar câteva care ar putea fi „mai importante". Şi din această cauză, ne-am oprit la aspecte ce pot suscita într-o mai mare măsură interesul cititorilor „Magazinului", datorită unui plus de spectaculozitate şi de aplicabilitate în viaţa noastră cotidiană. De exemplu, *generatoarele care transformă diverse forme de energie hidraulică, magnetică şi gravitaţională, în energie electrică.* Centralele cu asemenea generatoare pot fi amplasate în orice punct de pe Pământ, nu au nevoie de conductori electrici, sunt mobile şi deci se pot muta acolo unde este nevoie; de asemenea, nu sunt poluante.

În construcţii, tehnologia de obţinere a unor materiale de construcţii permite valorificarea unor deşeuri (celulozice, zguri, soluţii etc.), prin utilizarea cărora se reduce şi poluarea. Pentru *agricultură,* o tehnologie inedită foloseşte materiale cu proprietăţi magnetice (de preferinţă deşeuri), prelucrate cu scopul îmbunătăţirii creşterii plantelor, creşterii recoltelor şi eliminării oricărui tip de poluare.

În fine, să amintim şi invenţiile înregistrate de d-l Gh. Volcovinschi pentru domeniul *medical* – soluţii originale şi simple pentru ameliorarea stării de sănătate a organismului uman: dispozitive pentru stimulare bioenergetică, stimulare reflexogenă, stimulare vasculară, transportul soluţiilor prin membrane; instalaţii pentru obţinerea apei energizate, a apei uşoare şi a apei magnetizate. Desigur, lista poate continua, însă sperăm că şi numai cele câteva informaţii conţinute de articolul de faţă demonstrează, o dată în plus, nu doar capacităţile de excepţie ale unui cercetător dăruit total activităţii sale profesionale, ci şi valoarea deosebită a inventicii româneşti.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Vulcanii lui Marte

Un nou meteorit de origine marţiană, descoperit în munţii din sudul Marocului, a stârnit recent interesul cercetătorilor. Motivul principal – cele două bucăţi de rocă extraterestră (de 414 şi de 383

grame) fac parte din categoria SNC (shergotite, naklite, chassignite), cel mai rar tip de meteoriţi, care numără mai puţin de 20 de exemplare cunoscute. Ele sunt singularizate de vârsta mult mai mică decât cea a altor meteoriţi – 1,3 milioane de ani, faţă de 4,5 milioane de ani – şi de faptul că provin din acelaşi corp mineral. Întrucât micul călător spaţial, numit *NWA 1950,* relevă o origine vulcanică, acest amănunt extrem de important pentru oamenii de ştiinţă se speră că va ajuta foarte mult la cunoaşterea şi înţelegerea mai bună a istoriei geologice a Planetei Roşii şi poate chiar la estimarea cantităţilor de fluide – deci, şi de apă – eliberate pe Marte de activitatea vulcanilor.

Electricitate pentru degete

Legătura verificabilă ştiinţific, dintre semnalele cerebrale şi răspunsurile date de musculatura membrelor, încă nu are un contur foarte clar. Totuşi, un important pas înainte în acest sens l-au făcut cercetătorii Universităţii din Ierusalim, în urma experienţelor de laborator efectuate pe cimpanzei. Ei au afirmat că nu există încă o tehnologie capabilă să permită decodarea semnalelor care comandă – de exemplu – degetele unui pianist, dar se pot defini semnalele electrice emise de o anumită parte a creierului, pentru a comanda membrele cu care va acţiona cimpanzeul. Această realizare dă mari speranţe în ce priveşte realizarea, pentru persoanele paralizate, a unor proteze acţionate prin intermediul amintitelor semnale cerebrale.

Arma peştelui-arcaş

Micuţul *Toxotes jaculator* („peştele-arcaş") se hrăneşte vânând insecte aflate deasupra apei, proiectând cu forţă un jet de apă asu-

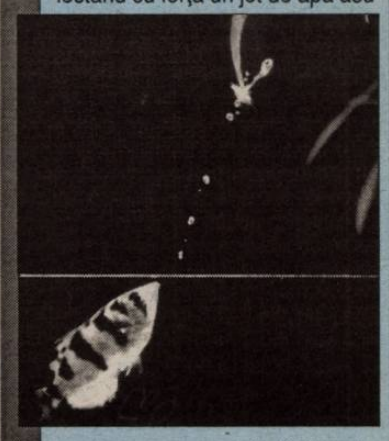

pra lor, ca pe un proiectil. Nu e însă de-ajuns, pentru a avea certitudinea că prada nu va ajunge în... alt stomac, ci trebuie să prevadă locul unde aceasta va cădea, ca s-o poată recupera. La acest capitol, agilul vânător dă dovadă de calităţi ieşite din comun: toate mişcările precizate mai sus le duce la bun sfârşit în primele 100 milisecunde ce urmează atacului! Comparativ cu un jucător de tenis, care trebuie să urmărească mingea permanent, cu mare atenţie, pentru a-şi calcula lovitura, peştişorul are nevoie de o singură şi rapidă privire, pentru a extrage toate informaţiile necesare anticipării traiectoriei victimei sale. *(A.N.P.)*

VACCINUL care te lasă DE FUMAT

O serie de laboratoare din SUA, Anglia, Elveţia sau Franţa încearcă să realizeze un vaccin antitabac – în realitate, antinicotină. Specialiştii se confruntă însă cu o problemă delicată: în afară de nicotină există şi alte substanţe implicate în dependenţa de fumat care ar putea compromite vaccinul.

Imaginaţi-vă o lume în care plăcerea fumatului nu există. Sau în care fumătorii fără ţigări nu se mai chinuiesc. Cam asta îşi propun mai multe firme de biotehnologie lansate într-o adevărată cursă contra cronometru pentru a realiza un vaccin antinicotină care să blocheze accesul ei la nivel cerebral şi să anuleze aşadar nevoia fumătorilor de a-şi aprinde o altă ţigară. Cel puţin teoretic. Numai că fumul de ţigară conţine aproximativ 4000 de compuşi şi se pare că printre ei se află şi câţiva care, alături de nicotină, creează dependenţă. Experienţele efectuate pe cobai au înregistrat unele succese: s-a constatat că 30-60% din nicotina care circulă prin sânge a fost neutralizată de sistemul imunitar mobilizat de vaccin. Ţinta cercetărilor o constituie însă o diminuare un procent de 90%. Cercetătorii au fabricat acest vaccin în aşa fel încât nicotina din sânge să fie detectabilă de sistemul nostru imunitar, pentru a putea fi neutralizată. În urma acestei „agresiuni", moleculele de nicotină nu mai pot ajunge în creier pentru a se fixa la nivelul receptorilor nicotinici cerebrali. Ceea ce anulează senzaţia de plăcere şi dependenţă a fumătorului.

Printre substanţele care joacă un rol important în procesul de dependenţă au fost depistate o serie de arome, alcaloizi etc. dar nicotina rămâne un ingredient indispensabil în coctailul sinergic al dependenţei. Dacă se constată că nicotina constituie factorul decisiv în procesul de creare al dependenţei şi blocajul acesteia la nivel cerebral va fi realizat, vaccinul urmează să fie comercializat. Dacă se constată că nicotina nu constituie un factor decisiv, vaccinul va fi un eşec. Există însă şi riscuri anexe. De pildă, pentru a recupera senzaţia de plăcere, fumătorul vaccinat ar putea fi tentat să tragă mai des din ţigară şi să-şi dubleze sau tripleze raţia. Pe de altă parte, câţi fumători vor fi dornici să suporte injecţiile a căror periodicitate este încă neprecizată? În plus, ei vor trebui să fie consultaţi în prealabil şi vor avea nevoie de o prescripţie medicală. Dincolo de posibilul succes al vaccinului, se impune, poate, o observaţie de ordin psihologic: un mare număr de împătimiţi ai tutunului nici nu se gândesc să se lase de fumat, considerând asta una din puţinele plăceri ale vieţii. (Nu spune celebrul scriitor Oscard Wilde că ţigara reprezintă prototipul perfect al plăcerii desăvârşite?) Cel puţin atâta vreme cât nu se simt ameninţaţi de boli. Sau de moarte.

DORIN MĂRAN

Riscul nanoparticulelor

Promisiunile adevăratei revoluţii pe care o pot aduce Nanotehnologiile acoperă aproape tot ce se poate imagina. De la domeniul sănătăţii la industria bunurilor de larg consum şi a celor industriale. Ken Donaldson, profesor de Toxicologie respiratorie la Universitatea din Edinburgh, trage semnalul de alarmă în ceea ce priveşte pericolul inhalării acestor nanoparticule care pot trece prin membranele celulelor corpului nostru şi să pătrundă peste tot. După cum au arătat experienţe efectuate pe şoareci, ele pot migra până la creier şi să se amestece în sânge. Deocamdată nu este clar dacă oamenii se vor confrunta chiar cu aceleaşi pericole. Dar Donaldson îndeamnă la precauţii ori de câte ori avem de-a face cu nanotehnologiile: „Marea noastră preocupare trebuie să fie legată de faptul că aceste nanoparticule sunt fundamental diferite de orice alte particule periculoase la care suntem deja expuşi şi în cazul cărora organismul nostru şi-a pus la punct căi eficiente de acţiune". Într-adevăr, omul modern respiră tot timpul un număr substanţial de nanoparticule, de la gazele de eşapament la cele... de bucătărie. La anumiţi indivizi, acestea pot declanşa astm sau chiar probleme cardiovasculare, forţând sistemul imunitar „să ia măsuri". Noile tehnologii însă manipulează materia la o scară de o miliardime de metru – de aproximativ 80.000 de ori mai puţin decât grosimea unui fir de păr. Şi la asemenea dimensiuni nu se ştie cât de severe pot fi reacţiile. De partea cealaltă însă, Mike Horton, profesor de medicină la University College, Londra, şi co-director al nou creatului Centru Londonez pentru Nanotechnologie, a afirmat de curând că oamenii de ştiinţă tratează problema „extrem de serios" pentru că au învăţat foarte bine lecţia tulburărilor publice în ceea ce priveşte ingineria genetică.

Topul tehnico-ştiinţific al anilor din urmă a inclus o descoperire care promite salturi de civilizaţie fără precedent şi cifre de afaceri de multe miliarde de dolari: nanoparticulele, ale căror dimensiuni nu le depăşesc pe cele ale câtorva atomi puşi laolaltă. Dar cercetările care au urmat au dezvăluit un pericol la care nimeni nu se gândise: aceste particule pot ajunge direct în creier.

El a propus mai multe experimente pentru a stabili modul în care nanoparticulele ajung la creier şi care poate fi impactul lor. Tot el însă a respins ideea unui moratoriu asupra nanotehnologiei! Pentru a reveni la genetică, aceasta ar însemna acelaşi lucru cu efectul moratoriului aplicat în Germania privind modificările genetice, care au desfiinţat practic un întreg domeniu al ştiinţei timp de 30 de ani.

Ar fi un dezastru, după cum adaugă el. Pe care în momentul de faţă nimeni nu şi-l mai poate permite.

MIHAELA DOROBANŢU

Răpiți de OZN-uri

Un evantai plin de ciudățenii

Oferim cititorului revistei „Magazin" alte câteva intervenții de la conferințele internaționale de ufologie de la Laughlin (Nevada) din 2002 și 2003, pentru a ilustra diversitatea problematicii din acest domeniu, la acest început de mileniu.

Întâmplări din Brazilia

A. J. Gevaerd, director pentru Brazilia al asociației IUFOC a prezentat cazul unui bătrân care călătorea cu nepoțica lui într-un Volkswagen „broscuță". Ei au fost ridicați la înălțimea de 100 de metri și introduși într-o navă spațială, unde au rămas cam un sfert de oră. Bărbatul a întrebat fâpturile cu care s-a întâlnit aici dacă cred în Dumnezeu. I s-a răspuns că este același Dumnezeu în care credem și noi, adăugând că ei și noi suntem doar o parte din ceva mult mai mare decât lumea pământeană. Vizitatori vin din multe locuri – unii sunt prietenoși, alții mai puțin – majoritatea făcându-și însă doar datoria.

Gevaerd a istorisit și alte cazuri. Un bărbat traversa un râu cu soția sa bolnavă în luntre. O lumină i-a învăluit, făcându-i să se simtă straniu și i-a însoțit până pe malul celălalt. Aici femeia era vindecată. O altă femeie a descoperit la radiografie un implant la rădăcina nasului. Peste puțin timp, când conducea mașina, o lumină a coborât din cer și a auzit o voce spunându-i să nu îndepărtaze implantul. O pictoriță a fost răpită, arătându-i-se pe un ecran peisaje de o mare frumusețe de pe alte planete. De atunci ea pictează aceste peisaje, iar talentul ei s-a îmbunătățit mult. Și performanțele unui pianist au crescut după o răpire. Ș.a.m.d. Întrucât localnicii confesează sistematic preoților toate întâmplările stranii, Gevaerd era de părere că Biserica Catolică știe probabil mai multe despre OZN-uri decât guvernul SUA.

Un colecționar de imagini

Michael Hesemann este director IUFOC pentru Germania, autor de cărți și propagandist al fenomenului care a conferențiat în peste 25 de țări, inclusiv la Universitatea din Lateran a Vaticanului, primind aprecierile papei Ioan Paul II, pentru activitatea sa. El a organizat o arhivă de înregistrări video cu OZN-uri din lumea întreagă. La Laughlin a prezentat mai multe cazuri din Rusia, unde, de la terminarea războiului rece, au ieșit la iveală numeroase dosare cu cazuri OZN. Astfel, în 3 aprilie 1990 un obiect în formă de țigară de foi a oprit traficul pe o șosea. Două obiecte au fost fotografiate zburând în 15 august 1993 deasupra Mării Negre. O altă fotografie, făcută de un ofițer deasupra Volgăi, înfățișează un obiect zburător în formă de pălărie. Hesseman avea informații că armata sovietică a trimis de multe ori avioane de vânătoare să intercepteze OZN-uri; uneori s-a incercat folosirea armamentului, care însă nu a funcționat.

Alte întâlniri

Angela T. Smith, autoare de cărți, având și un doctorat în psihologie, s-a specializat în domeniile interacțiunilor minte-materie (psihokinezie) și percepție la distanță (clarviziune). Ea afirmă că a avut întâlniri cu ființe nepământene încă din copilărie, iar în 1990 a și atins cu mâna o astfel de creatură, care pătrunsese la ea în dormitor. A avut impresia că atingerea ei l-a stresat puternic pe nechematul vizitator. Ea a spus că a avut parte de mai multe astfel de întâlniri, într-una vizitatorii dorind să-i introducă o sondă în creier. Angela a rămas de mai multe ori gravidă dar fătul a dispărut în mod misterios în primele trei luni de sarcină; ea cunoștea și alte femei care au pățit la fel...

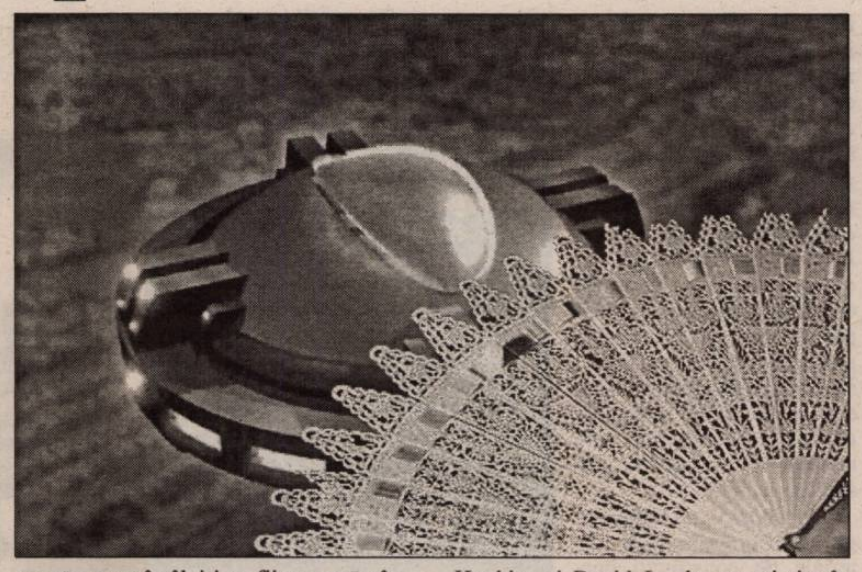

Angela Smith crede că răpirile sunt de două tipuri: (1) cele descrise de Budd Hopkins și David Jacobs, reamintite în bună parte prin regresie hipnotică și care lasă în urmă vânătăi, cicatrice sau alte semne de felul acesta și (2) interacțiuni cu oameni, poate militari, aflați în relație cu guvernanții, care colectează mostre de piele și sânge și induc amnezia cu ajutorul unor substanțe chimice. Mulți suferă ambele tipuri de răpiri. Tipul al doilea este mai nociv pentru sănătate. O observație amuzantă este că atât ea cât și alte persoane (de pildă Whitley Strieber) au fost uneori răpite împreună cu pisica din casă.

DAN D. FARCAȘ

DOSARUL VIITORULUI POSIBIL

În numele lui Apolo

O veche poveste vorbește despre un păstor grec, al cărui nume era Kouretas, care a observat cum caprele sale pe care le ducea la păscut pe pantele înverzite ale muntelui Parnas, parcă își ieșeau din minți și începeau să se comporte într-un mod foarte straniu când ajungeau într-o zonă aproape de satul denumit Kastri, dar care este mai cunoscut sub numele de Delphi, unde se aflau tot felul de adâncituri în pământ. S-a grăbit să le transmită informația vecinilor săi care au venit în număr mare să vadă despre ce era vorba. Ajunși acolo și aplecându-se din curiozitate peste locurile din care ieșea tot timpul un fum, mulți dintre ei au intrat în transă și unii au început să spună vorbe de neînțeles la început, care mai apoi au devenit clare și s-a constatat că erau... profeții! Și nu puțini au fost cei care s-au lăsat purtați de transă, și-au pierdut mințile, ca și caprele lui Kouretas, și s-au sinucis aruncându-se în adânciturile nesfârșite...

Se spune că șeful satului din vecini sau o preoteasă a Demetrei, zeița Pământului a avut atunci ideea de a desemna o femeie care să servească drept *„sibilă"*, altfel spus, drept oracol – Pythia. Peste fisura din pământ a fost plasat, ca o măsură de precauție, un trepied. Au urmat și alte construcții, inclusiv un altar și o casă pentru preoteasă.

Vestea s-a răspândit în toată lumea și oamenii au început să vină din toată Grecia, dar și din Egipt, Asia

Mică sau chiar Italia, pentru a-și afla viitorul. Satul a înflorit, așa că au mai apărut și un teatru și un stadion. Centrul era însă Templul lui Apolo. Iar inima acestuia era altarul. Sub Templu, așa cum au dovedit-o pentru prima oară săpăturile arheologice ale francezilor, se afla o piscină, unde Oracolul își făcea baia rituală, departe de ochii mulțimii. Așa începe de fapt orice zi la Delphi. După sacrificiul unei capre și cercetarea sa, pentru a vedea dacă totul este favorabil profețiilor, urma purificarea și îmbrăcarea preotesei în veștmânt ceremonial. Apoi mesteca câteva frunze de laur, se așeza pe trepied, inhala vaporii amețitori și... era gata pentru a răspunde la nenumăratele întrebări care îi erau adresate. Aceasta pentru că Pythia avea cunoștințe într-un număr impresionant de domenii, de la istorie, religie și filosofie, la politică și matematică. Problema era doar că răspunsurile sale erau întotdeauna criptice, ceea ce a făcut ca mulți să le interpreteze într-un sens greșit, rezultatul călătoriei la Delphi fiind de fapt o adevărată catastrofă. Pelerinii se supuneau și ei unor reguli foarte stricte. Aduceau o ofrandă, apoi erau admiși în ambianța plină de fum a Templului. Nu aveau voie să se adreseze direct Pythiei – întrebările le scriau și le dădeau asistenților, după care se așezau într-un colț și așteptau să le fie adus un răspuns. Totul se desfășura într-o atmosferă de ritual strict și de profundă spiritualitate. Pentru că era convingerea generală că Apollo însuși era cel care vorbea prin intermediul Pythiei, aceasta doar „împrumutându-i" corzile sale vocale...

EUGEN CELAN

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și cu arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 225.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ____, bl. ____,
sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____
cod _____, județul _____.

M/5

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Halucinații sau legende?

Salut de la capătul lumii

În „Dosarul viziunilor extreme" – din care face parte și capitolul dedicat „excursiilor" într-o altă lume – se găsește și o clasă de viziuni sau halucinații în care subiectul nu părăsește bătrâna noastră planetă, ci ajunge la... capătul ei. Nu e nici o glumă, iar ideea că o sferă are un punct terminus nu intră în discuție. Viziunile unor persoane ajunse în stare de comă și care au revenit la normal au drept punct terminal – simbolizând moartea – o întindere de ape din care iese maiestuoasă silueta unui gigant având aspect care aduce aminte de un monstru batracian. Numai că prezența acestuia nu este înspăimântătoare pentru cel care călătorește spre infinit, ci de-a dreptul prietenoasă...

Aceasta ar fi, în foarte puține cuvinte, povestirea unor persoane accidentate grav și care, în stare de inconștiență, au avut senzația că „traversează tot Pământul spre capătul lui", adică spre dispariția fizică de pe tărâmurile locuite de cei vii. Personajul hidos este de fapt un salvator, căci le întoarce din drum, reorientându-le spre normalitate. Prezența acestuia face trimitere la miturile în care tărâmurile de dincolo erau păzite de tot felul de „vameși" perfizi, însă în halucinațiile de acest gen marele paznic este un aliat al vieții de aici, și nu de dincolo... mai trebuie amintit și faptul că toți cei care au avut astfel de halucinații au fost persoane fără nici un fel de tulburări psihice și care au depus mărturie independent unele de altele.

PAUL IOAN

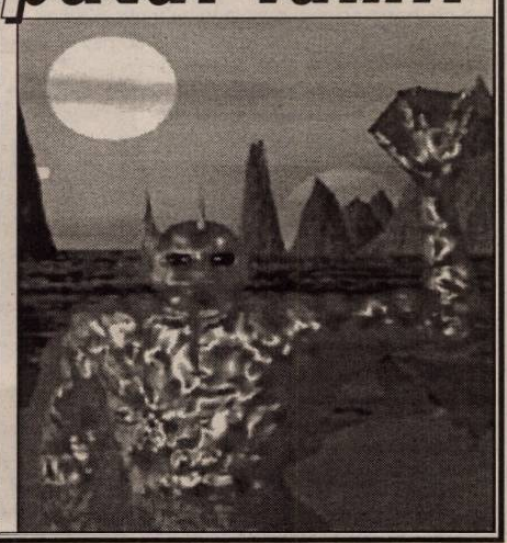

Invazia lumilor paralele

O LIMBĂ NECUNOSCUTĂ

Se numește „xenoglosie" – capacitatea unor oameni de a vorbi într-o limbă care nu este a lor și pe care nu au învățat-o niciodată. Este unul din fenomenele cele mai uluitoare și spectaculoase. Și cel mai puțin înțelese. S-a vorbit despre persoanele care au acest „dar" ca despre o dovadă palpabilă a existenței reîncarnării. S-a vorbit despre „posedarea" temporară de către o altă entitate, care, evident, se exprimă prin gura „gazdei de ocazie" în limba care îi este ei proprie. De fapt însă foarte puține cazuri au putut fi cercetate în mod sistematic și chiar și pentru ele rezultatele au fost nesatisfăcătoare.

Unul dintre cercetătorii care s-au dedicat acestui tip de studii, americanul Ian Stevenson, a observat că nu era vorba de o cunoaștere în amănunțime a limbii sau limbilor respective, ci doar a unui număr limitat de cuvinte, repetate în mod stereotip ca răspuns la întrebările investigatorului. Apoi, a fost vorba de multe ori de cazuri grosolane de fraudă, când subiectul respectiv pretindea că vorbește „un vechi dialect tibetan, astăzi dispărut", sau limbi moarte astăzi, cum sunt sanscrita sau aramaica, dar „darul" înceta imediat ce în vecinătate apărea un specialist în domeniu. Aceasta, evident, când nu era vorba de falsificări grosolane, când respectivul subiect învăța în prealabil câteva cuvinte dintr-o limbă, cât mai exotică cu putință...

Un caz foarte interesant, dar (din păcate pentru amatorii de mistere insolubile) cu o explicație foarte simplă, este cel al unui american care vorbea o limbă rusă absolut ireproșabilă, și ca lexic și ca accent, deși nu o studiase niciodată. Explicația? Vecinul de apartament al familiei sale era... un profesor de rusă. Copil fiind, americanul nostru „auzise", chiar fără să-și dea seama, lecțiile de rusă ale profesorului, care i se întipăriseră inconștient în creier. Și care „izbucniseră" la un moment dat! Capacitățile creierului nostru, după cum ne convingem din ce în ce mai mult, sunt uluitoare. V-ați întrebat vreodată cât timp îi este necesar creierului pentru a-și „elabora" propria realitate? Benjamin Libert, de la Universitatea Californiei din San Francisco, a reușit să calculeze acest interval: 500 milisecunde! Dacă însă face acest lucru în mod inconștient, timpul este chiar de trei ori mai scurt. Dar nimeni nu poate spune cu claritate cum reușește creierul să „asambleze" informațiile în cadrul unitar în care funcționează el. S-a vorbit de existența unui fel de... ecran în interiorul creierului, pe care se proiectează un fel de film care începe încă înainte de naștere și continuă și după ce viața noastră, aparent, s-a încheiat.

MIHAELA DOROBANȚU

Omul în oglindă

ELIXIRUL TINEREȚII

îmbătrânește pe rafturi

- **Doar două din zece persoane cred că hormonii produși sintetic pot avea vreun efect în privința menținerii primăverii vieții**
- **Numai patru din zece persoane chestionate de revista franceză „Notre temps" au auzit de hormonul tinereții cu numele de cod DHEA, cel mai răspândit în țările occidentale și-n SUA**
- **Dintre cei care au cunoștință de existența DHEA, nouă bărbați din zece se gândesc la dinamica sexuală, iar femeile, în unanimitate, se gândesc la prospețimea pielii și la evitarea osteoporozei**

Teama de a nu deveni cobai

Pe cine nu ar tenta să încerce produsele care, conform abundentelor reclame gălăgioase, vă pot menține într-o formă fizică și psihică excepțională? Această întrebare ar fi fost una retorică acum câteva decenii, însă iată că astăzi sociologii constată că populația trecută de o anumită vârstă a devenit foarte reticentă și manifestă o prudență de neimaginat în anii 80 ai secolului XX. Dar nu numai oamenii de rând, ci autoritățile din diverse state occidentale sunt vigilente în legătură cu o astfel de păcălire a naturii umane și a legilor existenței muritorilor. Astfel, produsul sintetic DHEA (științific fiind inițialele compusului DeHidroEpia Androsteron), poreclit „hormonul tinereții", este permis la vânzarea liberă în SUA (de exemplu), dar nu și în Franța. Și totuși...

Dacă o celebritate franceză precum Johhny Halliday își permite să caute o tinerețe eternă și artificială, oamenii obișnuiți, departe de scenă și ecran, gândesc la ora actuală cu totul altfel. Sindromul vacii nebune și alte maladii bizare și crude cu viața omului, dar și o anumită transparență a informațiilor despre experimentele științifice i-au făcut pe oameni să fie precauți. Revista „Notre Temps" accentuează (într-un recent sondaj de opinie) că publicul se întreabă tot mai des: *de unde sunt prelevate proteinele și hormonii care intră în compoziția miraculoaselor produse de înghețat evoluția spre bătrânețe? Care sunt rezultatele testelor pe animale? Ce efecte secundare pot avea în cazul oamenilor?*

Statisticile ilustrează și un alt adevăr privitor la nivelul ridicat al realismului omului modern. Și asta pentru că dintre cei care au auzit de DHEA, numai 18 la sută se gândesc la prelungirea vieții. Majoritatea bărbaților de peste 55 de ani tânjesc la o dinamică sexuală îmbunătățită (adusă la nivelul vârstei de 30-35 de ani), la oprirea evoluției calviției și – atenție! – la dezvoltarea simțului umorului. Majoritatea covârșitoare a femeilor vrea să preîntâmpine efectele menopauzei asupra sistemului osos (osteoporoza), să-și mențină tenul măcar ca la 40 de ani și să uite de celulită. Comun ambelor sexe este următorul deziderat: păstrarea memoriei și vioiciunii intelectuale în bună formă! Se pare că, dincolo de sex și farmecul propriei imagini, memoria de scurtă durată (recentă) a devenit o obsesie a vârstelor înaintate. Ridurile și apetitul sexual trec, la unele persoane, pe planul secund.

Un burete pentru nopțile albe și etilice

Hormonul tinereții ar putea avea un efect palpabil asupra persoanelor care au știut să se ferească de pierderea nopților și de chefurile prelungite și repetate. Cei (cele) care au avut meserii cu stres ridicat (chirurgi, psihiatri, detectivi, magistrați etc.) degeaba ar apela la elixirul tinereții, căci îmbătrânirea a fost deja grăbită față de alte categorii socio-profesionale. Pe de altă parte, se pare că însăși neîncrederea persoanelor instruite (cu studii superioare) în succesele de acest gen ale medicinei este un mare obstacol în dobândirea efectelor pozitive ale hormonului tinereții. Este ca și cum un ateu s-ar duce la biserică... După opinia noastră, dacă un astfel de tratament ar putea menține la un nivel ridicat simțul umorului, atunci tot ar fi un câștig pentru o umanitate din ce în ce mai încrâncenată.

PAUL IOAN

Întrebări pline de candoare

DE CE CÂINII DAU DIN COADĂ?

Foarte simplu – se vor grăbi mulți să răspundă, folosindu-se de o idee „moștenită", convingere potrivit căreia bucuria este întotdeauna motivul pentru care cel mai bun prieten al omului își flutură coada. Totuși, oricât ar părea de surprinzător, etologii susțin că nu buna dispoziție a patrupedului declanșează această mișcare, ci faptul că el se află într-o situație emoțională și comportamentală specifică: nehotărâre, excitație, dorința de a-și manifesta dominația ș.a.m.d.

Se merge mai departe: mișcarea cozii indică un... conflict interior, resimțirea simultană a două emoții opuse. De exemplu, ca atunci când se bucură de întoarcerea stăpânului acasă, dar se și teme de manifestările atotputerniciei acestuia. Consecința unei asemenea dileme? Coada începe să oscileze intempestiv, când la stânga, când la dreapta! Ceva similar se petrece la întâlnirea câinelui cu un confrate necunoscut: conflictul interior îi pune în față, alternativ, un prieten sau un adversar. Și, dacă e un adversar, apare a doua dilemă: trebuie să atace sau să fugă? Apoi, scenariul poate deveni din ce în ce mai „arborescent", la vedere apărând însă una și-aceeași imagine – legănarea cozii subiectului lătrător. Un amănunt încă neelucidat îl reprezintă factorii aflați la originea acestei mișcări: simple stări de excitare, în contexte diferite, cum ar fi hăituirea prăzii la vânătoare sau apropierea de o femelă, pentru împerechere.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Întâlniri neașteptate

Povestea unui CYBORG

Să presupunem că sunteți invitați acasă la profesorul Steve Mann, de la Universitatea din Toronto. Are 41 de ani, așa că nu vă veți face probleme că veți întâlni tipicul „savant distrat și nebun" pe care ni l-au tot arătat filmele. Dar... vă înșelați. Șocul va fi încă și mai mare. Vă deschide ușa un tip care vă zâmbește, dar dumneavoastră nu reușiți să vă conformați nici celor mai elementare reguli de politețe. Pentru că aveți în față un tip care poartă un cadru de plastic fixat de urechea dreaptă și care în fața ochiului drept „ține" o videocameră. Fire multicolore îi înconjoară capul. Lumini roșii și albe clipesc pe sub tricoul pe care îl poartă. Schimbă câteva vorbe, dar își pierde repede interesul, pentru că urmărește ceva pe monitorul fixat și acesta în așa fel încât să-l vadă tot timpul. Și realizați, înmărmuriți, că aveți în față imaginea clasică (din filme, cel puțin, și din romanele SF) a unui Cyborg, a unui organism cibernetic. Acesta este modul în care Mann își petrece ore întregi în fiecare zi: privind lumea pe un monitor de calculator. A ajuns să se obișnuiască atât de mult cu acest lucru, încât fără tot „echipamentul" se simte... dezbrăcat, instabil și chiar de multe ori are o puternică senzație de greață! Ceea ce face profesorul Mann este un exercițiu de „mediere a realității", cum îi place lui să spună. „Lumea" este cea pe care i-o dă video-camera. Pe monitor „curg" informații furnizate de un computer cuplat prin telecomandă la corpul său. Ca și cum ar „transfera" imaginile de pe acest computer pe retina ochilor! Are un fel de joystick în mână cu care comandă calculatorul – a încercat și un sistem de electrozi montați direct pe piele, pe care să-i comande direct prin undele sale cerebrale, dar reușita a fost doar parțială. Pentru că scopul său final este de a se transforma într-un Cyborg pentru a deveni în opinia lui... mai uman!

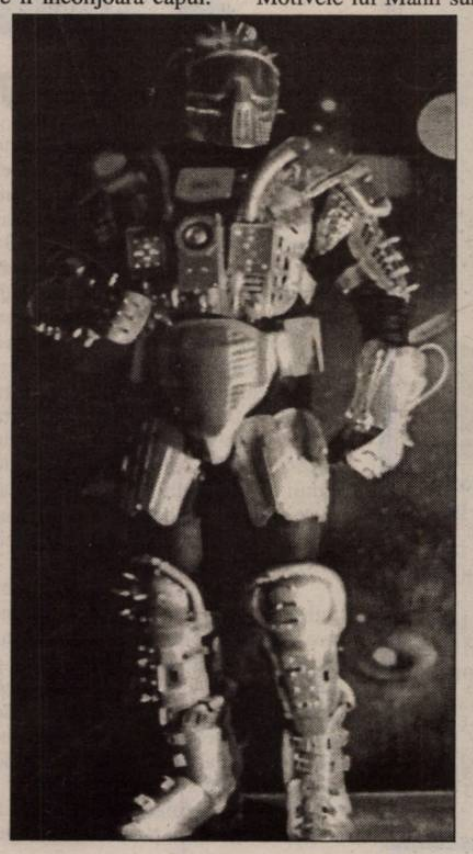

Ființele viitorului?

Fantezie? Nebunie? Anti-SF? *„Anti... orice"*, pentru că omul trebuie să fie guvernat de spirit, rațiune și instinct, dar fără ca acestea să-i fie furnizate de un sistem de cabluri, fire și dispozitive pe bază de siliciu. Motivele lui Mann sunt însă foarte serioase și foarte clare. Le-a imaginat și formulat încă de acum 25 de ani: „dublându-și" ființa cu calculatoare și camere de luat vederi, realizând, cum spune el, o „imersie electronică", Steve Mann este convins că omul va avea o putere mai mare de a-și salva intimitatea și individualitatea. Primul lucru pe care l-a făcut a fost să recurgă la computer pentru a „filtra" toată publicitatea care îl înnebunea. Apoi, el afirmă un lucru simplu: într-o lume din ce în ce mai dominată de sisteme de supraveghere, singura reacție este ca omul să poarte asupra lui computere din ce în ce mai puternice. Ca să... echilibreze lucrurile!

În fond, așa cum ne reamintește acest profesor canadian care se și pregătește pentru lumea mileniului trei, nu se spune că „oamenii se simt stăpâni pe propriul destin doar atunci când au cu ei absolut tot ce le este necesar"? Deși s-ar putea foarte bine ca aceasta să nu fie decât o altă iluzie. Poate cea mai teribilă dintre toate...

MIHAELA DOROBANȚU

Anatomia secundei

CUM STĂM CU UNIVERSUL?

Am profitat de liniștea ultimelor zile ale anului 2003 pentru a-mi strânge articolele din revistă într-o carte – care se va numi, firește, „Anatomia secundei". Și trebuie să vă spun că am fost izbit, citind „bârfele" pe care, de atâția ani, vi le prezint, săptămânal, de dinamica noutăților pe care le-am transferat, de la tribul cercetătorilor în științe și tehnologii, către Domniile Voastre, cititorii! Domeniul cu cea mai fantastică fierbere este, fără îndoială, Cosmosul. Căci în ultimii 10-15 ani, mai mult ca niciodată, ochii și mințile pământenilor s-au dilatat enorm, vedem și auzim de mii de ori mai mult decât acum un deceniu, iar ceea ce vedem ne uluiește pur și simplu...

...Ce straniu mi se pare că știm acum vârsta exactă a Universului în care trăim: 13,7 miliarde de ani! Siguranța observațiilor făcute mai are și un alt efect: teoria Big Bang-ului este definitiv confirmată, adică, împotriva bunului simț, tridimensional, al nostru, această casă în care trăim, Universul, s-a auto-născut dintr-un atom inițial, a evoluat, autodezvoltându-și particulele sale, componente de bază, atomii, apoi s-a auto-organizat în nebuloase, stele cu planete, galaxii, pulsari, quasari, găuri negre și se dilată, cu viteză înspăimântătoare, neglijând să respecte pe însăși Sfânta Sfintelor fizicii clasice, gravitația.

...Iar când vă mai spun că experimente și observații făcute de „spionii" din ceruri – sateliți cititori de toate cele – ne ștampilează concluzia că Universul este plat, că are 11 dimensiuni și că și-a permis, în prima lui tinerețe, să lase lumina, fotonii să circule cu ce viteze aveau ei atunci nevoie să circule – deci dincolo de C = 300.000 km/sec., cât a stabilit Michelson și a confirmat Einstein – vă dați seama că noi, pietonii simpli pe străzile satului planetar, ne lăsăm târâți în cea mai neagră resemnare: așa o fi, dacă așa spun astronomii, fizicienii, matematicienii, cu ecuațiilor lor, înlocuind limbile pământene, graiul normal...

...Am ajuns la alcătuirea Universului – ceea ce se spune acum despre materie ar putea îmbolnăvi de inimă pe orice fizician sau astronom sau, mă rog, persoană cu adevărat cultă a anilor 1950-1960. Pentru că savanții vremii noastre au acum, în orbită, pe „Hubble", telescop celest analizând lumina vizibilă necenzurată de atmosfera Pământului, pe WMAP, satelit care „citește" o cascadă de radiații, venite din genuni de cosmos, pe Chandra, capabil să deslușească razele X, alte aparate de măsură, de pe alte sonde cosmice, care simt căldura și radiațiile gamma. Iar aceste unelte au tupeul să ne spună că Universul este format din următoarele categorii de materie-energie: 73% energie neagră (sau întunecată, spuneți-i cum vreți; esențial este că, probabil, o energie latentă a Cosmosului face ca Universul să fie în expansiune accelerată, destrămând forța de gravitație); 23% materie neagră (întunecată; nu avem semne concrete ale existenței ei, nu o putem măsura, din felul în care galaxiile se mișcă s-a dedus că materia invizibilă, în cantități uriașe, ține în clești nevăzuți stele, planete, nebuloase); 4% materie ordinară neluminoasă (atomi, în cantitate prevăzută de modelul Big Bang-ului); și – doar – 0,4% materie luminoasă, adică stele, nebuloase, galaxii, planete plus ceea ce populează planetele! Pas de mai înțelege ceva...

Încercând cât de cât să-și salveze obrazul subțire, fizicienii lansează ipoteza (Newton, vă amintiți: Eu nu construiesc ipoteze! – dar trăim acum alte vremuri...) că energia neagră rezultă din proprietățile fizice al spațiului gol, idee asemănătoare cu constanta cosmologică pe care o introdusese Albert Einsein, în 1917, în Teoria lărgită a relativității. Sau, cine știe – își arată, și ei, nedumerirea – poate că o fi vorba de un nou câmp, să-i spunem, quintesențial, născut și el o dată cu Big Bang-ul. Materia neagră este alcătuită din particulele neutrino, strigoi care, se pare, se găsesc în Univers în raport de 100 de milioane pentru fiecare atom existent (rari, doar 0,2 atomi de N la un metru cub de spațiu); neutrino le-a ieșit din ecuație, de prins în capcane însă nu l-au prins... Mai există, poate, și WIMP-și, particule grele, contrabalansându-le pe cele știute, hadronii din Universul „cuminte" (cel de 0,4%!), sau axionii – dar nimeni niciodată nu a văzut nici un WIMP, nici un axion, nici prin aparate, nici în ecuații. Abia pe ultima categorie o stăpânim – ea e cuminte și respectă legile fizicii – planete, nori de gaz, petice negre și albe, stele neutronice și luminoase, găuri negre, miliarde de miliarde de comete.

O lume mult mai stranie decât ne-am fi imaginat vreodată că poate fi lumea – iată ce se desenează în mințile noastre în acești ultimii ani...

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Displazia coxo-femurală

La copilul mic, specialiştii constată existenţa displaziei coxo-femurale. Cauzată de o malformaţie ce îi poartă numele, această displazie este, în primul rând, congenitală şi se constată mai frecvent la fetiţe decât la băieţi.

La aceste persoane, cavitatea coxo-femurală este absentă (displazie). Acest fapt face posibil ca femurul să gliseze lateral. Deocamdată, cauza deficienţei este necunoscută, fapt pentru care este incriminată în special predispoziţia ereditară. Oricum este ştiut că displazia – uni sau bilaterală – are debut în faza de dezvoltare embrionară. Indiferent dacă displazia este de o parte ori de ambele părţi, faptul acesta se constată încă din primele luni de viaţă şi mai ales după ce copilul începe să meargă. Acesta poate avea fie un mers şchiopătat fie legănat ca de raţă.

Simptomele majore, pot fi identificate chiar de mame. Aşezat pe un pled, cu faţa în jos, complet dezbrăcat, pe spatele picioarelor se observă pliuri asimetrice în zona şezutului şi a genunchilor. Mai mult, întinderea membrelor inferioare va fi redusă şi inegală în lungime. Trebuie să se ştie însă că displazia coxo-femurală dă dureri atroce pentru care copilul, ce prezintă acest defect, refuză să se aşeze jos şi plânge.

Aşadar, pliurile pe şezut şi la plica genunchilor sunt asimetrice şi evident aplatizate. La fel, lungimea piciorului afectat diferă de a celui sănătos şi chiar întinderea laterală este redusă.

La consultul de rutină, medicul pediatru observă această deficienţă, dar diagnosticul este pus definitiv abia după luna a patra de viaţă a copilului şi numai pe imaginile date de radiografii. Mai recent, cu ajutorul ecografiei, metoda fără nici un pericol de iradiere, diagnosticul poate fi pus chiar în prima lună de viaţă. Oricum, cu cât tratamentul este mai precoce, cu atât se va evita persistenţa acestei deficienţe. Odată precizată displazia coxo-femurală, se va impune purtarea unui chilot de gips. Oasele femurale trebuie să fie la mediana cavităţii defecte, faţă de care se fixează în această poziţie, pentru ca imaginea laterală să se formeze normal. Până la vârsta când copilul va învăţa să şadă, tratamentul este încheiat.

Dacă terapia se face cu întârziere, (la vârsta alergării) chilotul nu mai este eficient, luxaţia s-a stabilit. Aceasta va fi redusă sub anestezie şi fixată prin atele şi feşe. Şi totuşi, când mersul nu se redresează, reducerea se face operatoriu.

Pentru mersul frumos şi alergarea elegantă a adolescentului de mai târziu, oricâte eforturi vor fi necesare, merită!

Dr. VALERIU MANTA

FASTUL FARAONILOR

Săptămâna trecută, la Paris, creatorii de modă celebri şi-au prezentat modelele „haute couture" pentru primăvară şi vară. *John Galliano* de la Dior redescoperă fastul şi bogăţia faraonilor Egiptului şi le asociază rochiilor-furou şi corsetelor preţioase propuse pentru 2004. Rochiile brodate, cu turcoaze şi coral, impun obligatoriu... glezne pline de bijuterii.

Karl Lagerfeld, de la Chanel, a creat, pentru frumoasele zilei sau ale nopţii, un univers al contrastelor, rezultând ţinute ultrafeminine, bogate în volane, dantele, tul. (Pentru a purta una dintre creaţiile Chanel, elegantele planetei plătesc, fără să clipească, 30.000 euro).

Christian Lacroix, recunoscut drept marele creator al ţinutelor de seară, pentru ceremonii şi petreceri, a realizat un „univers pastelat", capabil să evidenţieze frumuseţea siluetei. Creaţiile de zi, taioarele şi robes-manteaux-urile, prin magia accesoriilor pot fi purtate la orice oră. (Toate cele 39 de modele prezentate de Lacroix au fost cumpărate). Şi colecţia *Valentino* a mizat pe rochia-bijuterie.

Emanuel Ungaro şi *Jean Paul Gaultier* mizează pe coloritul pastelat şi lejeritatea mătăsii. Multe dintre creaţiile *Donatellei Versace* reamintesc ambianţa de paiete şi seducţie a Hollywoodului. De altfel, multe dintre cele 24 de modele au fost deja rezervate de starurile ce vor fi prezente la decernarea premiilor Oscar.

Gastronomice

De această dată, cititoarea noastră fidelă, d-na Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca, ne trimite câteva reţete de prăjituri:

BISCUIŢI

1 cană cu sifon sau iaurt, 2 ouă, 1 cană cu zahăr, 1 cană cu ulei, 1 praf de copt stins cu oţet sau suc de lămâie, vanilie, coajă de lămâie, făină cât cuprinde.

Se bat ouăle întregi cu zahărul şi cu un praf de sare, se adaugă uleiul câte puţin şi se bat în continuare cu telul. Se adaugă sifonul, o linguriţă de vanilie şi coaja de la o lămâie. Se împarte această compoziţie în două şi se adaugă făină cât cuprinde şi praful de copt stins. Primul aluat să fie bun de întins. Al doilea aluat să fie mai consistent pentru a obţine biscuiţi sprităţi. Se întinde primul aluatul (3-4 mm) şi se decupează fursecuri cu formele dorite sau cu un pahar. Se aşază în tavă şi se coc alb frumos. Se lasă să se răcească şi apoi se ung cu gem lipindu-se câte două. Se pudrează cu zahăr vanilat. Al doilea aluat se frământă bine mai consistent şi se lasă la rece în frigider 2-3 ore sau până a doua zi. La maşina de tocat, fără sită, se aplică o formă de biscuiţi sprităţi. Se fac biscuiţi cam de 10 cm lungime. Se unge o tavă cu ulei sau unt, se aşază biscuiţii şi se dau la cuptor la foc potrivit 40-45 minute. Se coc albi sau rumeniţi.

TURTĂ DULCE CU CREMĂ DE NUCI

2 ouă, 1 cană cu zahăr, 1 cană cu apă, 1/2 cană ulei, 2 prafuri de copt, scorţişoară pisată, cuişoare praf câte un vârf de cuţit, rom. Se caramelizează într-o crăticioară 2 linguri cu zahăr.

Zahărul rămas se amestecă împreună cu apa şi se toarnă peste zahărul ars. Se ţine pe foc să dea în 2-3 clocote. Se lasă la răcit, apoi se adaugă uleiul, 3 căni cu făină şi obţinem un aluat ca pentru chec. Aluatul se pune în tava unsă cu unt şi tapetată cu făină. Tava să fie pătrată. Se dă la cuptor. Când este gata, se taie în două pe lungime. Se face o cremă de nuci sau alune. Se unge o foaie peste care se pune a doua foaie. Se presează bine. Se taie felii groase după ce s-a răcit.

PRĂJITURĂ DE CIOCOLATĂ

150 g zahăr, 5 foi gelatină (sau 5 linguriţe), 2 batoane de ciocolată, 250 g frişcă.

Se topeşte ciocolata în puţină apă pe foc. Se adaugă zahărul, se amestecă bine pe foc mic, până se formează un sos. Se trage cratiţa deoparte şi se adaugă gelatina dizolvată şi frişca şi se amestecă. Se udă forma cu apă şi se toarnă compoziţia. Se dă la frigider. Ca să se desprindă de pe formă, înainte de a servi, se scufundă puţin fundul formei în apă caldă, apoi se răstoarnă pe o farfurie.

PRĂJITURĂ CU CREMĂ ŞI FRUCTE

500 g biscuiţi, 1 kg caise, banane sau portocale.

*Crema: **4 ouă, 0,5 l lapte, 250 g zahăr, 2 linguri cu smântână, 2 linguri cu făină, vanilie.***

Se ia o tavă dreptunghiulară, se aşază biscuiţii în strat şi peste ei se pune jumătate din caise sau din alte fructe. Se prepară crema: se bat ouăle, se amestecă cu laptele în care s-a dizolvat zahărul, se adaugă smântâna şi se amestecă, se încorporează uşor şi bine făina şi vanilia. Se toarnă crema peste fructe şi se dă la cuptor. Când este coaptă se scoate şi se pune pe un platou.

Dosarele frumuseţii

FORME DE VIS

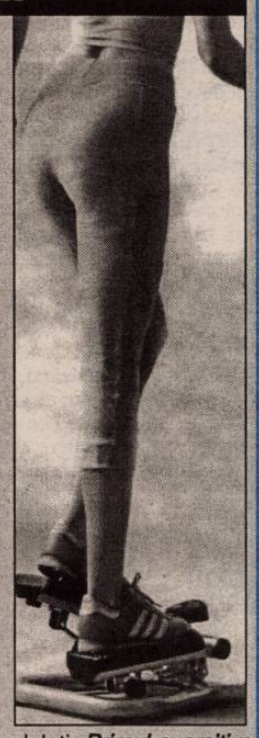

Exerciţii de gimnastică efectuate cu rigurozitate, unele masaje uşoare şi folosirea unor creme anticelulitice sunt suficiente pentru a modela trupul. Dacă perseveraţi în eforturile dv. efectul nu va întârzia. Şi cum muşchii fesieri, fermi, frumos rotunjiţi sunt un atuu al şarmului, merită să încercaţi. Gândiţi-vă, în egală măsură, că trebuie să vă supravegheaţi alimentaţia, reducând consumul de grăsimi şi dulciuri, pentru a evita depunerile de ţesut adipos.

◆ Masajul îl puteţi efectua cu ajutorul unor mănuşi, în timpul duşului sau imediat după duş. Fricţionaţi, cu blândeţe, zona muşchilor fesieri timp de 30 de secunde. Intensificându-se microcirculaţia, pielea va deveni mai receptivă la produsele anticelulitice pe care le veţi aplica masând uşor, prin mişcări circulare. Pentru mai multă eficacitate, se recomandă să efectuaţi de două ori pe zi, dimineaţa şi seara, atât masajul cât şi aplicarea cremei.

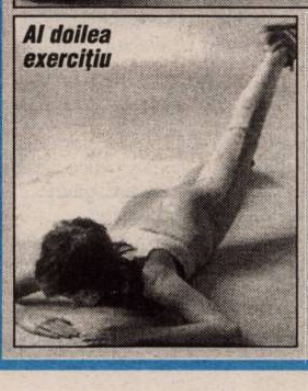

◆ Eforturile dv pot fi consolidate prin exerciţii fizice. Iată două exerciţii de gimnastică ce acţionează în special asupra zonei pe care doriţi să o modelaţi. ***Primul exerciţiu:*** întinsă pe covor, îndoiţi piciorul stâng şi puneţi glezna dreaptă pe genunchiul stâng. Ridicaţi apoi bazinul încordând abdomenul şi fesierii, păstrând spatele drept. Rămâneţi în această poziţie 10 secunde, apoi coborâţi uşor. Repetaţi de trei ori, cu fiecare picior.

Al doilea exerciţiu: întinsă pe burtă, cu braţele îndoite în faţă, ridicaţi cât puteţi de sus piciorul drept, fără a deplasa pieptul sau celălalt picior. Trebuie să rămâneţi bine lipită de sol. Repetaţi de 30 de ori cu fiecare picior. Exerciţiul recunoscut de mult pentru uşurinţa practicării şi pentru eficienţa maximă îl reprezintă urcatul scărilor. Dacă preferaţi aparatul care permite simularea urcării unei scări, vă putem spune că în zece minute „urcaţi" o sută de trepte şi se recomandă trei şedinţe pe săptămână.

Pentru dumneavoastră, doamnă

2004 un an nu tocmai liniştit?

Specialiştii în numerologie spun că parcurgem o perioadă în care ascultăm mai mult de „glasul inimii" şi de intuiţie. În 2004 vom avea dificultăţi în luarea deciziilor şi în relaţiile cu cei apropiaţi. Aşa sună anticipările generale, dar, să vedem ce surprize le rezervă acest an celor ale căror date de naştere însumate, (adunate cu 6, cifra anului) obţin cifra 2. Feminină, cifra 2 reprezintă yin şi yang, sau talerele balanţei, sau cele două feţe ale Lunii. Cifră a echilibrului, simbol al maternităţii, simbol al legăturii în cuplu, 2 este în căutarea armoniei, în ciuda sensibilităţilor diferite.

În 2004 o veţi lua înaintea timpului. Dacă nu veţi ignora succesiunea etapelor, totul vă va reuşi. Contactele durabile care se leagă de-a lungul anului vă vor ajuta. Pe **plan profesional,** lăsaţi lucrurile să se aşeze. Competenţele vă vor fi recunoscute. Colaboratorii, încântaţi de munca dv., vă vor susţine.

În **privinţa finanţelor,** plasaţi-vă capitalul şi limitaţi-vă cheltuielile. Orice aţi face totul depinde de nivelul financiar al anului precedent. **2**

În **privinţa iubirii,** celibatarii îşi vor găsi sufletul pereche graţie prietenilor, dar nu vă grăbiţi să luaţi nici o decizie. Chiar dacă sunteţi sfătuiţi să vă mutaţi în acest an 2. Mamele să fie atente cu copiii şi să evite conflictele cu mamele lor. Conflictele se pot stinge în familie. În privinţa perioadelor norocoase, reţineţi că în luna februarie cunoştinţe mai vechi se îndreaptă spre dv susţinându-vă în proiectele interesante ce le aveţi în vedere.

Luna *august* va fi cea mai importantă: în cuplu totul va fi la superlativ, iar celibatarii îşi vor găsi „sufletul pereche".

În luna *noiembrie*, în ciuda faptului că va trebui să clarificaţi o afacere delicată, capitalul financiar va creşte. Detalii despre anii următori, săptămâna viitoare.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Remedii naturale...

SUC DE CEAPĂ CU MIERE

Această reţetă este un renumit leac popular contra varicelor (acţionează favorabil asupra circulaţiei sangvine, mai ales în zona membrelor inferioare). De asemenea, este indicat în insuficienţele circulatorii periferice de diverse naturi, mai ales venoase, în congestiile prostatice, în arterioscleroza generală sau cerebrală, în asteniile de diverse naturi, mai ales în astenia sexuală (atât pentru bărbaţi cât şi pentru femei).

Reţeta spune că e nevoie de *1 kg de ceapă roşie* şi *300 g miere* din flora montană. Ceapa se curăţă, se spală, se taie în bucăţi, se introduce în storcătorul de fructe pentru a se obţine 600 ml suc limpede. În lipsa

storcătorului, în nici un caz nu se folosesc răzătoarea sau maşina de tocat carne pentru a nu intra în contact cu metalele. Soluţia? Ceapa se zdrobeşte şi se stoarce printr-o pânză deasă. Sucul se toarnă într-o sticlă curată în care se adaugă 300 g miere. Se amestecă bine şi se păstrează la frigider.

Administrarea: se beau câte 150 g de suc pe zi, în trei doze de 50 g înaintea sau în timpul meselor principale. Cura se face timp de o lună, apoi se face pauză o lună şi se reia până la dispariţia varicelor. Chiar şi după aceea se recomandă câte o cură de o lună, de două ori pe an, primăvara şi toamna.

Preparatul are contraindicaţii în cazul bolnavilor cu diabet, gastroduodenite, ulcere gastrice şi duodenale.

Termenul de valabilitate a sucului este de 2-3 zile dacă e păstrat la temperatura camerei şi de o săptămână dacă e ţinut la frigider. *Atenţie!* Preparatul devine toxic dacă nu se păstrează în condiţiile amintite.

PALPITAŢIILE O BĂTAIE DE INIMĂ ÎN PLUS

Cuvintele „palpitaţii" sau „extrasistole" sunt folosite frecvent de oamenii obişnuiţi, dar şi de medici, pentru a descrie bătăile cardiace rapide, apăsătoare sau neregulate. Este o situaţie cu care se confruntă mai frecvent sau cu totul întâmplător, dar se confruntă, orice persoană, indiferent de vârstă sau de sex. Bunăoară, între bătăile ritmice, normale, ale inimii poate apărea o pauză. Pot apărea chiar 5-10 pauze pe minut. Alteori senzaţia este că inima produce o bătaie suplimentară, o extrabătaie. Dacă persoana care are această problemă se întinde pe pat, resimte neregularitatea într-un mod mai pronunţat decât în poziţie verticală sau în mişcare. Să fie vorba de o afecţiune a inimii, care impune un anumit tratament medicamentos şi alte îngrijiri suplimentare?

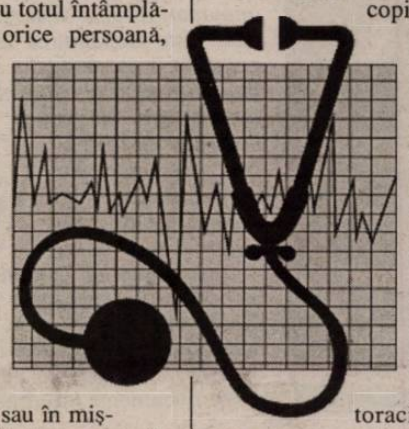

Prudenţă, nu exagerare

Specialiştii susţin că, dacă aceste perturbări de ritm apar pe o inimă sănătoasă, nu există nici o semnificaţie patologică. Evident, nu aceeaşi interpretare poate fi dată palpitaţiilor cauzate de o boală cardiacă sau de afecţiuni extracardiace. În general, maladiile cardiace caracterizate prin dereglări ale irigării sangvine a inimii sunt cele care afectează şi ritmul cardiac. Bolile valvelor cauzate de reumatism, prolapsul de valvă mitrală, fibrilaţia atrială etc. se numără printre ele. La un consult efectuat chiar şi de către medicul de familie se depistează însă uşor problemele valvulare, căci cu stetoscopul se pot auzi sufluri sau anumite sunete parazite. Ecografia cardiacă clarifică şi mai mult situaţia. În ceea ce priveşte bolile propriu-zise ale muşchiului cardiac (cardiomiopatiile), acestea sunt din fericire destul de rare. Abuzul de alcool poate provoca, de exemplu, afecţiuni ale muşchiului cardiac, după cum şi unii viruşi sunt în măsură să declanşeze o maladie asemănătoare gripei, care lasă cicatrici microscopice în muşchiul cardiac (miocardita), printre alte consecinţe ale bolii înregistrându-se şi extra-bătăi sau palpitaţii, cum le spunem noi în mod curent. Investigarea cauzelor extrasistolelor include de obicei şi teste de sânge (pentru a se exclude anemia sau nivelul scăzut al potasiului sau supra-activitatea tiroidiană), precum şi radiografie toracică, ecocardiografie, monitor Holter (înregistrare EKG timp de 24 de ore) şi test de efort.

La persoanele cu boli extracardiace, palpitaţiile pot apărea mult mai frecvent în cazul consumului de alcool sau cafea, al fumatului sau ca reacţie la unele medicamente. Tulburările de ritm cardiac pot apărea nu neapărat imediat, ci după 12-24 de ore de la excesele amintite şi nu doar la persoane suferinde de boli cronice, ci şi la cele sănătoase. Cantitatea redusă de oxigen din sânge cauzată de unele boli pulmonare sau supra-activitatea tiroidiană sunt deopotrivă surse de aritmii cardiace.

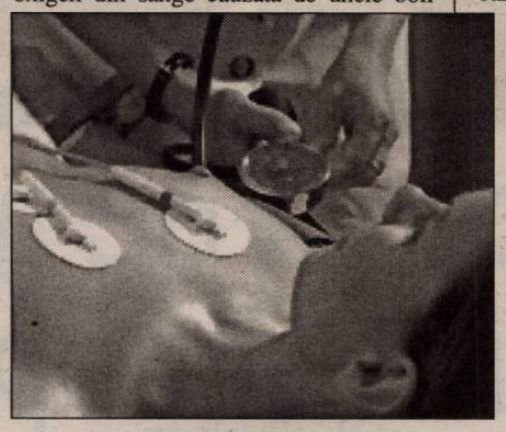

Semne „premonitorii"?

Bătăile „lipsă" sau cele suplimentare apar frecvent şi la persoane tinere, sănătoase, şi nu provoacă efecte nocive. La inima normală, acestea nu au nici o legătură cu pericolul de infarct, cu moartea cardiacă subită sau cu insuficienţa cardiacă. O cauză precisă a acestei „disfuncţii" nu se cunoaşte, nu se poate spune că există un motiv iminent care face ca inima să bată „aiurea" într-un moment sau altul al zilei. Tratamentul medicamentos nu e indicat persoanelor cu inimă sănătoasă, deoarece efectele adverse le pot depăşi pe cele benefice. În general, se consideră că un număr de 5 până la 15 „pauze" pe minut la o inimă normală nu are nici o semnificaţie îngrijorătoare şi nu necesită tratament medicamentos. Există şi situaţii când, deşi inima este sănătoasă, apare câte o pauză după fiecare două bătăi normală, fără ca medicii să considere că e vorba de o afecţiune cardiacă. Totuşi, unele persoane sănătoase, dar care se sperie, ajungând chiar la accese de panică din cauza extrasistolelor li se recomandă betablocante. De asemenea, în cazurile în care apar frecvent episoade de bătăi cardiace foarte rapide, între 150 şi 180 pe minut, se apreciază că este vorba de tahicardie atrială paroxistică şi se instituie un tratament medicamentos.

Numeroase studii americane care au utilizat monitorul Holter pe grupe mari de persoane sănătoase au ajuns la concluzia că 66% din subiecţii studiaţi au înregistrat aritmii ventriculare (aşa-zisele pauze), fapt care susţine ideea că, în absenţa unor boli cardiace serioase, vibraţiile, bătăile neregulate, extrasistolele, palpitaţiile sau cum vrem să le denumim pot fi ignorate. Atâta vreme cât ştim, în urma consulturilor periodice, că inima e sănătoasă.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Codruţa Mâner din Slobozia. Balbismul (bâlbâiala) se caracterizează prin lipsa de coordonare între respiraţie şi articularea cuvântului, ceea ce duce la tulburarea fluenţei şi a ritmului vorbirii. Cauza bâlbâielii nu este cunoscută, deşi există mai multe teorii. Este posibilă o predispoziţie genetică, la care se pot adăuga anxietatea, timiditatea, complexe de inferio-

BÂLBÂIALA LA COPIL

ritate etc. În cazuri mai rare cauza ar putea fi legată de existenţa unor leziuni cerebrale. În nici un caz însă, bâlbâiala nu poate fi asociată cu tulburări psihice (deci ea nu reprezintă un semn al dezvoltării vreunei boli psihiatrice), aşa cum vă temeţi dv. Statisticile arată că bâlbâiala este de 4 ori mai frecventă la băieţi decât la fete şi că 3-4% dintre copii traversează o perioadă de balbism. De obicei, este trecătoare, dispare fără tratament de specialitate. Doar 1% dintre copii suferă din cauza bâlbâielii după începerea şcolii. Totuşi, dacă situaţia copilului dv. vă îngrijorează foarte tare, e bine să îl supuneţi unui control medical (la pediatrul care îl are în supraveghere), să solicitaţi eventual un bilet de trimitere la un specialist (poate psihiatru sau neurolog) şi, în funcţie de ce decide acesta, deci dacă e cazul, să apelaţi la un centru de logoterapie.

ANTIGRIPALELE PROVOACĂ SOMNOLENŢĂ

Guturai, tuse, nas înfundat, gripă sau alte probleme de sănătate specifice iernii sunt motive care duc, mai mult decât în oricare altă perioadă a anului, la consumul exagerat de medicamente, combinaţia dintre produse fiind adesea cauza multor altor necazuri decât cele iniţiale. Cocteilul hibernal de medicamente duce în primul rând la scăderea atenţiei, a vigilenţei, a capacităţii de reacţie, situaţie care îşi spune cuvântul în activităţile curente, fie ele gospodăreşti, profesionale sau de trafic rutier. Accidentele casnice, de muncă şi de circulaţie sunt mai numeroase, o bună parte dintre acestea având la origine somnolenţa indusă de amestecul de medicamente „de rutină", care se vând fără reţetă şi se folosesc în cadrul... automedicaţiei. În afară de paracetamol şi aspirină, toate celelalte „antigripale" au efect sedativ. Chiar şi banalul sirop de tuse. În compoziţia lor sunt incluse codeină sau alcool (în procent de până la 14%), ingrediente care îşi spun cuvântul asupra atenţiei şi reflexelor. Diminuarea acestor calităţi este nefastă în special în cazul conducătorilor auto.

Ceea ce se constată în majoritatea ţărilor dezvoltate sau în curs de dezvoltare este tendinţa tot mai crescândă a persoanelor încadrate în muncă să ducă boala pe picioare, să nu accepte ideea repausului la pat măcar pentru câteva zile, timp în care să aplice tratamentele necesare în siguranţă. Abundenţa sortimentelor de medicamente antirăceală şi gripă, precum şi reclama care li se face prin mass-media induc ideea că acestea au valenţe miraculoase şi că dozele de şoc sau combinaţiile dintre ele vor duce la un răspuns rapid, fără ieşirea din ritmul activităţilor obişnuite. Automedicaţia fără discernământ - în afara consultului medical - este practicată de opt din zece persoane iar consecinţele nedorite se concretizează fie în accidente de tot felul, fie în acutizarea unor boli cronice, cărora nu le „priesc" toate componentele din „inofensivele" antigripale.

Părinţii pot face greşeli, uneori din dragoste!

– M-am cam săturat să mă plâng mereu de câte ceva (...) Nu sunt agresiv în societate, în familie nici atât, pe unde mă duc sunt *prea liniştit* ***(...) Oare de ce iubim atât de mult şi facem pasiuni faţă de persoane care ne resping? (...) De ce oameni care nu au nimic decât locul străzii şi mor de foame mai ţin la viaţă, chiar dacă nu mai au nimic? (...)*** *Ce consecinţe negative* ***poate avea onania asupra*** *sănătăţii fizice şi psihice? (...)*

– Dragă Marius, a face haz de necaz poate fi o bună terapie uneori. În schimb, faptul că eşti „prea liniştit" cu cei din jur are ca revers o agresivitate faţă de tine însuţi, şi asta nu e bine. Uneori e mai sănătos să-ţi mai „verşi nervii" şi pe ceilalţi, decât să ţii totul în tine. În ceea ce priveşte inteligenţa ta, ştii cum se spune, dacă doi oameni îţi spun că eşti beat, du-te şi te culcă. Aşa şi tu, dacă mai mulţi îţi spun că eşti inteligent, nu înseamnă neapărat că o fac pentru a te simţi tu mai bine, ci pentru că, probabil, e adevărat.

Cu sănătatea, e altceva. Când ţi-ai făcut ultima oară analizele? S-ar putea să ai nevoie de nişte vitamine şi minerale, te-ar ajuta şi în plan fizic, dar şi psihic. Şi dacă tot suntem la capitolul medici, eu nu cunosc efecte negative ale onaniei, dar poate, ca să te liniştesti, ar fi bine să mergi la un medic specialist, să afli şi opinia lui. Din punctul meu de vedere, efectele negative s-ar putea referi la frământările pe care le ai din cauza asta, frământări care îţi afectează în mod indiscutabil „bunăstarea" psihică. Spui că vrei cu orice preţ să scapi de fanteziile tale referitoare la femei. Eu cred că toate eforturile extraordinare pe care le faci nu duc decât la menţinerea acestor fantezii în mintea ta. Te culpabilizezi prea tare şi le acorzi prea multă importanţă, ca urmare, ele devin mai puternice, mai presante. Încearcă să procedezi invers: să spui „Ei, şi ce?! O grămadă de bărbaţi gândesc aşa" – în definitiv, e adevărat. Ideea cu prostituata nu e rea, ea nu te-ar judeca, poate te-ar şi ajuta. Nu cred că poţi să uiţi că ai nevoie de femei, cu atât mai mult cu cât îţi faci atâtea probleme în privinţa onaniei. O comă? La ce te-ar ajuta? Oricum, nu ai şti că nu mai ştii nimic...

De ce iubim atât de mult persoane care ne resping? Pentru că este ca o provocare, să reuşim să câştigăm ceea ce nu ne este la îndemână, pentru a ne dovedi valoarea. Sau, în cazul tău, poate pentru a-ţi dovedi lipsa valorii, ştiind în sinea ta că nu ai nici o şansă cu acele femei. De ce unii ţin la viaţă deşi „nu merită"? Pentru că au un instinct de autoconservare puternic. Spre deosebire de alţii. Sau poate pentru că sunt mai aproape de moarte, preţuiesc mai mult viaţa.

Nu ştiu ce să-ţi spun în privinţa „fenomenelor" din computerul tău. Presupun că nu mai are nimeni acces la el, din familie?! Aşteptăm scrisoarea pe care ne-ai promis-o – înţeleg că ultima înainte de armată? Pe curând!

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

ATELIER DE DEZLEGAT ENIGME

Cum au sprijinit eschimoşii descoperirea Americii?

- *Contactul dintre civilizaţia popoarelor Arcticii – eschimoşii – şi cea a navigatorilor normanzi (vikingi) a grăbit descoperirea „târzie" a Americii de către Columb*
- *Normanzii nu cunoşteau meşteşugul alcătuirii hărţilor, pe care l-ar fi învăţat de la eschimoşi*
- *Hărţile coastelor de est ale Canadei au fost ulterior schiţate de normanzi, iar cópii ale acestora au intrat şi în posesia marelui descoperitor genovez*

Un Homer al Nordului dezvăluie secretul

Aşa cum marele poet-mitograf al grecilor n-a fost crezut până la descoperirea ruinelor Troiei, nici scrierile islandezului Snorri Sturlesson (1178-1241), preot, poet şi istoric, n-au fost luate în serios până când legendarul tărâm din apusul Atlanticului numit de normanzi Vinland („ţara viţei-de-vie" sau „a vinului") nu a fost identificat cu Insula Terra Nova din estul Canadei de azi. Saga (povestea) lui Snorri despre călătoria lui Leif Ericson (fiul lui Eric cel Roşu) în jurul anului 1000 promovează ideea că descoperirea Vinland-ului „de peste mare"a fost un act deliberat şi nu o întâmplare provocată de curenţi marini şi furtuni. Înaintea lui Eric, un negustor islandez (Bjarne) ajunsese din întâmplare acolo şi povestise la întoarcere despre „pământul verde pe care nu avusese curaj să pună piciorul"... Expediţiile ce-au urmat după anul 1000 nu numai că au confirmat existenţa pământurilor Canadei de azi, dar ne-au adus şi informaţii extraordinare despre legăturile dintre băştinaşii arctici, eschimoşii, şi normanzi (popoarele germanice nordice ce-şi spun „vikingi"). *Poate că cel mai important rezultat al acestor contacte este dobândirea de către normanzi a meşteşugului schiţării liniilor ţărmurilor sau a hărţilor rudimentare (de obicei încrustate în lemn), căci popoarele din nordul Europei nu aveau astfel de cunoştinţe!*

Inscripţiile şi „hărţile" normande (având caractere runice) descoperite în SUA şi în Europa au condus la confirmarea ipotezei că denumirile date de vikingi în aceste documente au următoarele corespondenţe: *Vinland* –Terra Nova; *Heluland* (Ţara Pietroasă) – Peninsula Labrador şi *Markland* (Ţara Pădurilor) – Insula Baffin. Copii ale acestor ţărmuri din nord-estul Canadei au fost făcute în secolele următoare de cartografi profesionişti ai epocii (probabil italieni, spanioli sau portughezi). Cel puţin una dintre acestea confirmă faptul că în anul 1354 (cu 138 de ani înaintea lui Columb!) o expediţie comandată de regele Magnus al Norvegiei a pornit spre vestul Atlanticului, cunoscând perfect ruta călătoriei.

Drakkarul sau Snekkja („Corabia lungă") avea o lungime medie de 25 de metri, o lăţime de 3,5 metri şi era prevăzută cu bănci mobile pentru vâslaşi, inovaţie excepţională care le uşura efortul

De la simplii „cartografi" eschimoşi, prin intermediul vikingilor, şi până la Columb se aşterne astfel o explicaţie logică şi istorică a faptului că amiralul genovez s-a ambiţionat să descopere „Indiile de vest", când de fapt el ştia foarte bine – spun istoricii – că va ajunge pe pământuri mult mai apropiate decât cele asiatice. O copie a hărţilor normande intrase, în mare secret, în posesia sa. Astfel, Vinland-ul pomenit de „poetul" Snorri, cu aproape trei veacuri mai devreme, s-a dovedit a fi o realitate.

Un harpon specific normanzilor, datând din secolul XII, a fost descoperit în Terra Nova (Canada)

INSTANTANEE INCREDIBILE

Rechinii zburători

Oceanografii unei expediţii efectuate în sudul Africii au realizat câteva fotografii de excepţie, reprezentând rechini care zboară cu dezinvoltură la 1,5-2 metri deasupra apei, în pofida masivităţii lor. Se ştia până-n prezent că delfinii, balena ucigaşă (orca) şi alte vieţuitoare marine obişnuiesc să facă salturi graţioase, sfidând gravitaţia şi demonstrând o agilitate şi o suplete extraordinare. Dar „sobrii" rechini nu ne încântaseră privirea cu astfel de performanţe. Cercetătorii explică zburdălnicia delfinilor gri şi chiar a marelui rechin alb („ucigaşul" din preajma coastelor Africii de Sud) prin faptul că, după ce s-au săturat, pur şi simplu se joacă cu prada. Ei aruncă în aer focile pe care prind în aria de vânătoare şi sar după ele, ca într-un bizar joc de-a şoarecele şi pisica, apoi le lasă să se alăture coloniilor lor.

Florile-soarelui care... se udă singure

Plăcerea de a da în mintea copiilor

Australianca Anne Geddes, artist fotograf profesionist cu lucrări răspândite în peste cincizeci de ţări, şi-a intuit vocaţia încă din primii ani ai tinereţii, când a renunţat la avocatură şi s-a dedicat exclusiv copiilor. Dar nu oricăror vârste, ci bebeluşilor. „Până învaţă să meargă şi să vorbească, toţi îngerii care-ţi încântă ochiul cu splendoarea şi candoarea lor... Ce bucurie mai mare a ochiului poate fi decât aceea de a-i contempla metaforic, prin intermediul artei fotografice. M-am gândit de nenumărate ori să realizez un film de lung metraj cu o pereche de bebeluşi care dau lecţii de viaţă copiilor mai mari decât ei şi chiar celor mari, să creez vedete de cinema care nu ştiu să mimeze sentimentele şi al căror creier nu poate încă să conceapă minciuni. Dar ar fi însemnat, totuşi, să artificializez viaţa celor mai inocente fiinţe care populează Pământul", spune Anne Geddes într-un interviu acordat la Paris, după cea mai recentă expoziţie a sa.

Cititorii în stele

Zâmbet de nufăr

Artista a cucerit lumea prin fantezia cu care a înscenat poveşti de o clipă cu bebeluşi numai buni să-i mănânci cu ochii. Albumele, calendarele şi cărţile ei despre copiii care merg de-a buşilea şi gânguresc într-o limbă cunoscută doar de către ei au invadat în ultimii ani tot globul, din Japonia şi până-n Africa de Sud sau Argentina. Deţinătoare a multor premii prestigioase şi căutată de case de modă pentru puradei, Anne Geddes înnobilează banalitatea din jurul nostru cu suflul proaspăt al ţânci-lor. Fie că este vorba de oazele încă pure ale naturii, fie că este vorba de interiorul „prăfuit" al casei, bebeluşii împrospătează spiritul privitorului şi-i trezeşte nostalgii după o vârstă despre care nu-şi mai aduce aminte multe lucruri. „Oricât de expresiv ar fi modul cum o mamă deapănă amintirile acestei vârste a copilului ei, fotografia artistică spune aproape totul. Dacă aş putea face fotografii cu sonor, aş fi cea mai fericită...", afirmă artista australiană.

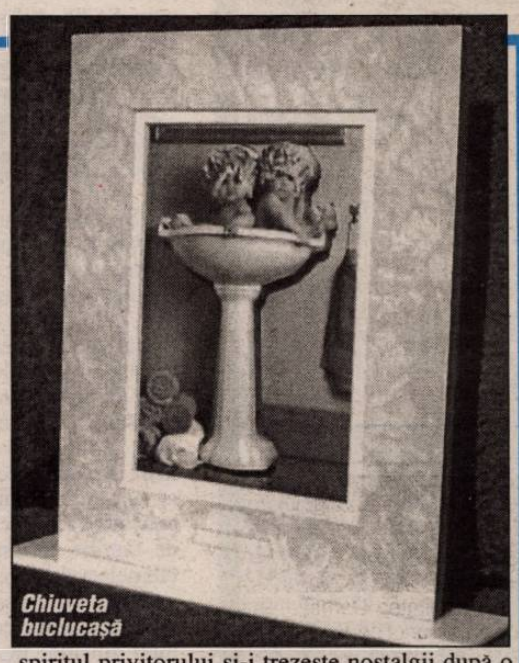
Chiuveta buclucaşă

Succesul Annei Geddes constă în descoperirea secretului lui Polichinelle: puritatea fiinţei umane. Ne naştem cu ea şi o pierdem treptat, savurând toate fructele oprite disponibile. Regretăm această metamorfoză? Faptul că doar o minoritate trăieşte departe de deliciile vieţii, acceptând viaţa monahală, demonstrează că părerile de rău pentru vârstele prunciei sunt cât se poate de şubrede, nu-i aşa?

Două verze cucuiete

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...ctitorul ansamblului Cotroceni este Șerban Cantacuzino? El a domnit între 1678-1688.*

◆ *...lamantinul este un gen de mamifer din ordinul sirenienilor, asemănătoar cu foca? Sunt animale ierbivore care trăiesc în fluvii și estuare și în zonele tropicale din*

Africa, America de Nord și de Sud dar sunt vânate pentru carne, grăsime și piele.

◆ *...Magenta este un oraș în nordul Italiei în apropierea căruia, în 1859, a avut loc o vestită bătălie încheiată cu victoria armatei franco-sarde asupra celei austriece? În urma acestei bătălii, Austria a fost obligată să-l cedeze Italiei.*

◆ *...scriitorul Aleksis Kivi (1834-1872) este considerat întemeietorul literaturii naționale finlandeze? Prozator și dramaturg, el s-a făcut cunoscut în special prin romanul „Șapte frați".*

◆ *...păducelul este un arbust din familia rozaceelor, cu flori de*

culoare albă? Fructele sale sunt comestibile.

◆ *...olanul este o piesă de aur olandeză care, în evul mediu, a circulat și în țările române? Făcea parte din categoria „galbenilor împărătești" și se mai numea „galben austro-olandez".*

◆ *... „fântânelul" este o specie de pește de origine nord-americană? A fost introdus în Europa în 1884.* (I.S.)

COPENHAGA

ORAȘUL LUI ANDERSEN

Adăpostind mai bine de un milion și jumătate de suflete, Copenhaga nu este doar capitala Danemarcei și un important centru financiar, ci și un oraș încărcat de trdiții și un varitabil paradis pentru ciclişti. Fiind cea mai mare și cea mai animată capitală scandinavă a fost privită multă vreme de celelalte orașe din zonă ca o rivală. Capitală cosmopolită în care locuitorii străbat străzile pe biciclete, Copenhaga cuprinde un fel de mic Amsterdam, simbolizând ideea de libertate, și o zonă portuară, de-a lungul canalului Nyhavn, presărată cu docuri, în care așteaptă vasele de lemn. Legată de continentul european printr-o graniță îngustă care o separă de Germania, Danemarca este o țară orientată în exclusivitate spre mare. Chiar numele capitalei reflectă acest lucru, Copenhaga însemnând „portul negustătorilor" și de aici pare să se fi aruncat punți spre necunoscut. Orașul a fost fondat în 1167 de către Absalon, episcop de Roskilde. Acesta venise în Insula Seeland pentru a-și înălța un castel iar dorința i-a fost întru totul îndeplinită. În anii următori insula, castelul și zidul de incidență au devenit un veritabil bastion defensiv între Denemarca și Suedia, țara cu care relațiile alternau între acelea de prieten și dușman, după împrejurări. Două incendii cumplite au distrus orașul în 1728 și 1725 dar după fiecare dintre ele așezarea s-a înălțat mai frumoasă, mai strălucitoare. De la prima reconstrucție s-a moștenit stilul baroc iar de la cea de a doua albul și culorile pastelate ale clădirilor neoclasice, culori care se potrivesc perfect cu edificiile moderne – ca aeroportul sau podul de pe strâmtoarea Sund, ce leagă Danemarca de Suedia.

Toleranța și dechiderea către nou sunt considerate valori culturale locale. Când Columb descoperea America, aici se înălța prima universitate din țările nordice, universitate a cărei faimă a crescut în timp și ale cărei porți sunt deschise zilnic pentru 40.000 de studenți veniți din toate colțurile lumii.

Centrul orașului acoperă o suprafață care se întinde între Parlament și clădirile Tivoli, incluzând calea pietonală Starget și micuța Sirenă, faimoasă în lumea întreagă. Grădinile Tivoli cuprind un minunat parc de distracții, deschis din mai până la sfârșitul lui septembrie, funcționând astfel de mai bine de 169 de ani. Calea Starget conduce spre Kogens Nytorv, o piață cu clădiri monumentale, printre care Palatul Regal și Agenția Europeană a Mediului.

În portul nou se află o mulțime de cafenele pe terasele de piatră, înconjurate de corăbii de lemn.

Emblematică pentru oraș rămâne statuia Micii Sirene, aflată la 10 minute de palatul Amalienbourg, unde locuiește familia regală. De dimensiuni mai reduse decât faima sa, statuia reprezintă unul dintre cele mai cunoscute personaje din poveștile lui Hans Christian Andersen, mândrie legitimă a danezilor. Statuia a fost dezvelită la 23 august 1913 și este opera sculptorului Edvard Eriksen căruia

i-a slujit drept model celebra dansatoare Ellen Price. Întregul oraș pare bântuit de spiridușii și de zânele marelui prozator, iar Micuța Sirenă veghează asupra tuturor în ciuda accidentelor suferite de ea însăși de-a lungul anilor.

De partea celaltă a canalului se află Christiania, o lume modernă, locuită de supraviețuitori ai vechilor hippy, sau cartiere de lux ca Osterboro dar sufletul nostru se întoarce mereu și mereu alături de Mica Sirenă în lumea poveștilor lui Andersen.

IRINA STOICA

Cula lui Tudor Vladimirescu

Localitatea Cerneți de lângă Drobeta-Turnu Severin nu e doar un punct pe hartă, ci și un loc în sufletele și în conștiințele noastre. Există aici o casă care a fost strâns legată de evenimentele de la 1821 și de conducătorul uriașei mișcări populare. Este vorba despre Cula lui Tudor Vladimirescu, locuință care a fost folosită ca depozit de armament și loc de adunare a pandurilor. A fost casa lui Tudor Vladimirescu, pe când acesta era „vătaf de plai", o construcție întărită formată dintr-un parter bine închis, un etaj cu cerdac și foișor pe colț. Ca toate locuințele de acest fel – specifice mai ales Olteniei – și aceasta este prevăzută cu metereze și uși grele, ferecate.

Cula a fost transformată în muzeu, evocând momente din timpul evenimentelor de la 1821 și din timpul vieții lui Tudor Vladimirescu.

De fapt, amintirea acestuia este reînviată și prin bustul lui Tudor, înălțat în localitate, monumentul fiind inscripționat cu câteva cuvinte calde și cu versurile unui cântec popular închinat eroului. *(I.S.)*

Viitorul aparține spațiului

NEBULOASE

spionate de pe orbită...

În anul 1764 astronomul francez Charles Joseph Messier (1730-1817), realizator de cataloage de roiuri stelare și nebuloase, a observat un imens nor cosmic pe care el l-a descris ca o nebuloasă ovală, fără stele în interiorul acesteia. Trebuie menționat că nebuloasele planetare, numite astfel din cauza asemănării lor pe cer cu planetele, sunt obiecte cerești cu strălucire slabă, formate din gaze și pulberi cosmice aflate în spațiul interstelar; ele au forme diferite: circulare, inelare, eliptice etc. și reprezintă rezultatul expulzării învelișurilor gazoase ale unor stele aflate în stadii finale ale evoluției lor. Aceste gaze se extind sub forma unor nori imenși în jurul stelei fierbinți care le-a emis, ele luminând prin fluorescența provocată de emisia ultravioletă a stelei.

Catalogată sub indicativul M27, această nebuloasă este denumită, datorită formei ei, nebuloasa Haltera. Fotografii recente, făcute folosind aparatura Telescopului spațial Hubble, au evidențiat haloul acestei nebuloase și existența totuși a unei stele centrale din această nebuloasă, precum și a numeroase alte stele care formează un fel de „fond stelar", orientat către constelația Vulpecula (Vulpea)...

Nebuloasa M27

Situată la o depărtare de 1200 de ani-lumină de Galaxia noastră, nebuloasa Haltera este considerată ca un fel de model al perspectivei pe care o are Soarele nostru în ultima perioadă a existenței sale, după peste 5 miliarde de ani!...

Cercetarea nebuloaselor, care formează un program de studii astronomice lansat relativ recent, a inclus și observarea nebuloasei HELIX care, așa cum îi arată și numele, are forma unei spirale, a „căpătat" recent de la Telescopul spațial Hubble un set amplu de imagini care, „cuplate" cu fotografiile efectuate cu Telescopul Observatorului național Kitt Peak din Arizona, au relevat detalii încă necunoscute. Astfel, imaginile au relevat, în culori roșu și albastru care semnifică valori termice, un disc având simetrie excepțională, dotat cu filamente ca spițele unei roți de bicicletă.

Depărtată la 650 de ani-lumină, nebuloasa Helix este una din cele mai apropiate nebuloase planetare de Terra, ea având în centru o stea similară Soarelui, dar care este... muribundă!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

TANAGRA

vals între mit şi arheologie

„Femeia în albastru", realizată cu un deosebit rafinament

În secolul XIX, descoperirea unor figurine greceşti, simple şi graţioase, declanşează o adevărată febră în rândul arheologilor, hoţilor şi amatorilor de artă antică.

Tanagra, un sit antic neglijat de vizitatori şi arheolog până în mijlocul secolului XIX. Un târguşor fără însemnătate din vechea Beoţie. Până în decembrie 1870 când nişte ţărani descoperă o serie de morminte în plin câmp. În urma săpăturilor sunt exhumate figurine din argilă turnată cu o înălţime de aproximativ 20 de cm, reprezentând nimfe acoperite cu un voal. Vestea se răspândeşte cu repeziciune şi hoţii ies din viziuni. Un arheolog care investiga necropola din Thespies ajunge în mare grabă la faţa locului şi descoperă faptul că mormintele erau dispuse de-a lungul căilor de acces spre cetate. Săpăturile se intensifică şi curând sute de statuete sunt scoase la lumină. Este actul de naştere al mitului Tanagra care a marcat profund epoca burgheză.

De îndată ce statuetele năpădesc piaţa, febra mitului se intensifică şi asta într-o perioadă în care cultura burgheză se află în plină ascensiune. Burghezii se înghesuie să achiziţioneze obiecte antice pentru a-şi decora saloanele. Pentru ei asta însemna un titlu de noblete. Figurinele cu o policromie seducătoare sunt la mare cinste. Pasiunea pentru ele atinge apogeul cu ocazia Expoziţiei universale din 1878, din Paris, în care sunt expuse peste 50 de nimfe. Un afiş îi pune în gardă pe imitatori: reproducerea statuetelor constituie un delict. Un delict care îi îmbogăţeşte. Copiile apar la tot pasul. Artiştii epocii reproduc un număr impresionant de figurine. Aşa-numita dansatoare din Titeux, de pildă, e copiată, reinterpretată în bronz argintat, în gips patinat, în faianţă emailată sau sticlă. E considerată o înarmare a graţiei şi cochetăriei, un arhetip al femeii burgheze. Specialiştii încearcă să clarifice originea lor. Pentru că nu toate statuetele provin din Tanagra. Un lucru devine însă cert: Statuetele au fost create pentru prima oară în Atena în a doua jumătate a secolului IV î.Ch. Sunt cercetate cu minuţiozitate în laborator. Tehnica de colorare, de pildă, se dovedeşte extrem de subtilă şi sofisticată, straturile de culori sunt dispuse cu măiestrie, creând senzaţia de profunzime. Statuile au ajuns în Tanagra în epoca în care aceasta devine capitala Beoţiei de sud şi în care Theba e distrusă de Alexandru cel Mare (335). Alte statuete sunt descoperite în Alexandria şi Tarente, ele cunoscând o mare arie de răspândire în urma cuceririlor lui Alexandru. Artizanii epocii se mobilizează pentru a realiza cât mai multe figurine pentru a putea fi oferite zeilor şi zeiţelor – Apollo, Artemis, Afrodita – un mare număr de figurine fiind descoperite în sanctuarele în care sălăşluiau aceste zeităţi, iar restul, în cea mai mare parte, în morminte de copii şi tinere femei. O garanţie a protecţiei acestora în lumea de dincolo.

Obiecte de cult realizate în secolul VIII î.Ch. în Beoţia, care însoţeau defuncţii în lumea de dincolo

O figurină tanagra inspirată din atitudinea magistrală a statuii poetului tragic Sofocle

DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

MISIUNE (SECRETĂ) IMPOSIBILĂ!

Omul coboară astăzi în adâncuri numai după ce a studiat în detaliu fundul mării pe ecranul sonarului – un radar pe care apar, rând pe rând, nefericiţii eroi ai tragediilor care au avut loc uneori cu multe, secole în urmă. Una din aceste formidabile aventuri are drept obiect velierul britanic Sussex, Nava Amiral a flotei Majestăţii Sale, care se pregătea să traverseze Strâmtoarea Gibraltar într-o misiune ultrasecretă...

Era ziua de 19 februarie 1694. Nava Sussex avea la bord 80 de tunuri şi un echipaj de 500 de oameni. Se porneşte însă un vânt puternic şi ameninţarea că va zdrobi nava de mal. Se luptă cu stihiile naturii. Timonierul încearcă o mişcare disperată care să o îndrepte direct spre strâmtoare – o idee fatală. Sussex se apleacă pe o latură, ia apă din plin prin ferestrele în spatele cărora se aflau tunurile, apoi, dintr-o dată „plonjează" direct spre adâncuri. În câteva clipe dispare. Tragedia se consumase. Un singur om nu a ştiut ce se întâmplă – căpitanul navei, Francis Wheeler, care în tot acest timp a dormit. Cadavrul său avea să fie descoperit pe coastă după câteva zile. Era încă îmbrăcat în cămaşă de noapte...

După 300 de ani... 1994, tot dimineaţa, când lumea vine la lucru la sediul Companiei specializate în recuperări de epave OME, adică „Odyssey Marine Expedition", din Tampa, Florida. Primii ajunşi găsesc pe fax un document pe cât de senzaţional, pe atât de incredibil. Se intră în alertă şi Greg Stemm, unul din fondatorii OME începe imediat discuţiile în vederea aprobării începerii lucrărilor de recuperare ale epavei, aflate la o adâncime de 900 m. Între timp se planifică şi chiar încep primele expediţii de recunoaştere. Este examinată o zonă de 1.000 de kilometri pătraţi şi se cheltuiesc... 5 milioane de dolari. După opt ani, deşi conform legilor internaţionale, epava şi tot ce se află pe ea aparţin statului englez, Ministerul Britanic al Apărării semnează un acord cu OME, care să-i permită acesteia să recupereze parţial cheltuielile iniţiale prin vinderea unor fragmente din navă la diverse muzee şi colecţionari şi să aibă dreptul la procente între 20% şi 40% din eventuala comoară ce s-ar afla la bord, ultimul procent aplicabil în cazul în care valoarea acesteia ar depăşi 500 milioane de dolari. Care era de fapt această valoare? şi mai ales ce scria în celebrul fax?

Mită de un miliard de dolari Simplu: faxul era copia unei scrisori trimise de un diplomat aflat în serviciu la Paris, la doar câteva zile după tragedia navei Sussex. Şi din scrisoare reiese clar că nava transporta... o mie de lire sterline (un miliard de dolari, în banii de astăzi!!!) în monede de aur şi argint, din care opt sute de mii erau destinaţi Ducelui de Savoia, în încercarea de a-l mitui pentru a se alătura Angliei în intenţia de a stopa orgoliile expansioniste ale Regelui Soare, Ludovic XIV.

Vă lăsăm să calculaţi singuri cât ar reveni companiei americane dacă până la urmă va reuşi să recupereze, în termen de 18 luni, comoara rămasă încă la bordul navei Sussex, după ceea ce s-a dovedit a fi o Misiune Imposibilă...

MIHAELA DOROBANŢU

Obiceiuri străvechi

Zilele Filipilor (Lupilor)

În calendarul nostru popular există destule zile în care obiceiurile sunt legate de lup. Se ştie că dacii şi-au ales ca totem acest animal fioros. S-ar putea spune că această vietate – pe cât de temută, tot pe atât de îndrăgită – i-a făcut pe strămoşii noştri să-l ia chiar simbol al demnităţii. De ce? Pentru că lupului îi place să trăiască numai în libertate. Dacă alte animale sălbatice pot fi îmblânzite şi dresate, *lupul* preferă să moară de foame decât să sară la comandă printr-un cerc de foc pentru a primi o bucată de hrană. Ei, dacii, au dorit, firește, să semene şi să se comporte ca *divinitatea lup;* au invocat-o în luptă dar şi în alte împrejurări, aşa cum ni le prezintă obiceiurile, mitologia, folclorul sau arta populară românească.

Filipii de Iarnă, de Toamnă, Filipul cel Şchiop etc. sunt zile în care au loc practici dedicate lupului. De exemplu, în perioada Filipilor nu se scoteau cărbunii din casă, pentru a nu fi găsiţi de lupoaicele ce-şi caută cu înverşunare perechea: „grija este aşa de mare că se crede că în nopţile acestor zile nu e lupoaică să nu-i dea piciorul prin sat şi să fure cărbuni din gunoi, că dacă nu fură rămâne stearpă" (Fochi, 1976).

Interdicţiile legate de muncă în zilele dedicate lupilor, basmele, legendele, zicalele, tehnicile arhaice de vânătoare şi de prindere a lupilor exprimă laolaltă hotărârea omului de-a lupta împotriva acestui animal, nu numai cu arma ci şi cu spiritul.

Exista, până nu demult, în satele hunedorene, obiceiul ca mamele să dea copiilor primul lapte de la sân printr-o „gură de lup", acest obicei fiind interpretat ca un transfer simbolic al puterii şi vitalităţii animalului, invocat prin intermediul primului lapte supt. În alte regiuni, transferul vitalităţii acestui animal se făcea prin schimbarea numelui copilului bolnav. Ritualul era altul decât cel creştin pentru botezul copilului. Invocarea *Lupului* avea menirea de-a da copilului sănătatea şi vigoarea necesară. Se spune că în ziua de *Bobotează,* lupul curăţă şi purifică spaţiul înconjurător din lumea celor vii, alungând şi sfâşiind dracii.

Lupul, ca forţă benefică, îl găsim numai în „lumea morţilor", unde acesta devine călăuză de nădejde a sufletelor.

IOANA PROCA FLORIA

Panteon creştin

SFÂNTUL HARALAMBIE

În ziua de 10 februarie biserica ortodoxă îl prăznuieşte pe Sfântul Sfinţit Mucenic Haralambie. Tradiţia ni-l prezintă ca un înfocat propăvăduitor al Evangheliei în cetatea Magnesia în timpul lui Septimiu Sever (193-211) după unele surse, sau Alexandru Sever (223-235) după altele. De origine păstor, el ajunge episcop şi se remarcă prin eforturile depuse pentru a-i aduce pe calea dreptei credinţe pe romanii care se închinau idolilor. Aşa cum ne arată preotul Nicolae Barbu aceste eforturi nu sunt deloc bine privite de către Luchian, conducătorul cetăţii. Este arestat şi supus la umilinţe şi torturi inimaginabile, dar el suportă cu bărbăţie chinurile în ciuda vârstei înaintate.

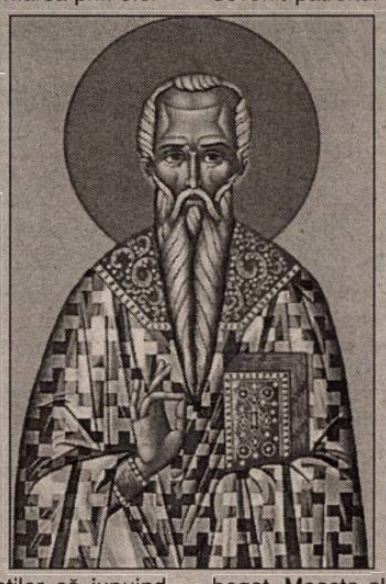

În timp ce i se smulgeau bucăţi întregi de piele Sfântul a spus: „Vă mulţumesc fraţilor că jupuind trupul meu cel vechi şi bătrân mi-aţi înnoit haina suferinţei pentru Mântuitorul şi biserica Sa." Curajul şi credinţa sa au atras o mulţime de bărbaţi şi femei care au primit botezul întru Hristos. Se pare că printre aceştia s-a numărat chiar Galina, fiica împăratului. De altfel în timpul vieţii sale Sfântul a săvârşit o serie de minuni printre care învierea unui mort şi vindecarea unui posedat de diavol.

În timpul torturilor sale, călăii persecutori devin din ce în ce mai inventivi. Dezbrăcat de hainele preoţeşti, Sfântul este legat de un cal şi târât printru bolovani, este bătut cu pietre şi i se arde barba cu făclii. În cele din urmă este condamnat la moarte prin decapitare dar se stinge din viaţă în închisoare, înainte de executarea sentinţei.

În tradiţia populară Sfântul a devenit patronul căruţaşilor, ocrotitorul animalelor şi al livezilor, dar i se apreciază în egală măsură harul său de a vindeca bolnavii sau de a le îndulci suferinţele. Se spune astfel că ţine ferecate toate bolile şi le dezleagă îndreptându-le asupra celor ce i-au nesocotit sărbătoarea. Există obiceiul, împământenit la noi de multă vreme, ca în această zi să se facă o colivă specială cu care, după sfinţirea la biserică, se ating pomii pentru a da rod bogat. Moaşte ale Sfântului se găsesc şi în ţara noastră la biserica Oţelari din Bucureşti, în Paraclisul Patriarhal, la mănăstirile Ciolanu, Neamţ şi Ţigăneşti.

Exemplu de credinţă şi virtute, Sfântul Haralambie este una dintre cele mai luminoase figuri ale bogatului Panteon Creştin, pilda sa aducând oamenilor încă un plus de credinţă în rugăciune şi putere dumnezeiască.

IRINA STOICA

Ce le trece unora prin minte?

◆ *Ce nu face omul de dragul artei, atunci când aceasta devine un mod de viaţă? Pictorul Dean Craig şi violoncelistul Michael Carr îşi câştigă existenţa de mulţi ani profesând pe străzi ziua şi noaptea, în Londra. Însă atunci când le-a venit ideea să nu plece acasă pe timp de ploaie, banii pe care i-au adunat au fost mai numeroşi, chiar dacă trecătorii lipseau. Căci din case şi de prin maşini şi autobuze, oamenii le-au înregistrat uimiţi tenacitatea şi atunci când au avut drum pe lângă „scena" lor, le-au oferit generoşi „atenţia pentru artist". Instantaneul memorabil îi surprinde în timpul unei ploi care n-a încetat timp de două zile.*

◆ *Imaginea nu are nici o legătură cu realitatea bucureşteană. Este vorba de aleea unui parc din Greenville, Australia, unde într-o groapă permanentizată îndrăgostiţii aruncă monede pentru a-şi forţa norocul – aşa cum se face în unele fântâni din Roma şi cum se făcea şi în Cişmigiu. Pescarul din imagine are la capătul firului un magnet pentru capturarea fiselor şi el însuşi se declară a fi un ocrotitor al amorezilor. Cu sumele strânse, întreprinzătorul spune că va ridica o statuie a lui Cupidon chiar în faţa gropii cu pricina.*

◆ *Câţi oameni pot trage un tren? Asta ar putea sugera imaginea alăturată, dar realitatea este uşor diferită. Şeriful din orăşelul american Whitehorn şi-a propus să-i pedepsească pe cei luaţi în custodie pentru o noapte sau două – după ce au fost găsiţi făcând scandal pe străzi în stare de ebrietate –, obligându-i să... urnească un tren. Cei nouă (plus un puşti amuzat de întâmplare) s-au supus şi au tras din răsputeri. Astfel, spunea şeriful, aburii alcoolului părăsesc mai lesne creierul petrecăreţilor.* (P.I.)

IUBIREA, CA O CURSĂ DE MARATON

Chiar dacă ideile preconcepute şi numeroase întâmplări cotidiene caută să ne convingă că dragostea s-a cam demonetizat în ultimii ani, mai există şi semeni care ne prezintă, deloc ostentativ, contraargumente ce fac să afirmăm, fără echivoc, că acest sentiment izvorât de dincolo de fiinţa umană reprezintă energia supremă din Univers. Şi nu e vorba despre o figură de stil ori despre vreo sintagmă gratuită...

Un soldat marocan – om simplu, fără titluri de noblеţe, fără averi – identificat de agenţiile de presă doar după prenumele său, Abderrahim, a oferit recent lumii o veritabilă lecţie de fidelitate în iubire, împreună cu logodnica sa, Bahia. Cei doi s-au logodit în anul 1979, dar nu le-a fost dat să se bucure prea mult de acest eveniment, întrucât bărbatul a trebuit să plece în sudul regatului marocan, acolo unde Frontul Polisario luptă de decenii pentru independenţa Saharei Occidentale. La scurt timp, Abderrahim a fost capturat, împreună cu alţi camarazi, de către combatanţii separatişti şi transportat într-o tabără de prizonieri din Algeria. Şase ani au trecut astfel, fără ca vreunul dintre cei doi logodnici să afle veşti despre celălalt. Primul pas spre regăsire a fost făcut datorită Crucii Roşii, care a facilitat trimiterea unei scrisori a militarului către iubita sa şi, tocmai pentru a putea coresponda, atât cât li se permitea, Bahia a învăţat să scrie şi să citească. Dar clipa cea fericită rămânea încă foarte departe şi nici măcar schimbul de scrisori nu putea decurge aşa cum şi-ar fi dorit cei doi. Totuşi, flacăra iubirii nu a pălit nici o clipă. „Nu m-am gândit niciodată că mi-am pierdut soţul, ştiam că el va reveni într-o zi. De aceea, nici nu mi-am arătat vreodată amărăciunea, ci am ascuns-o în sufletul meu." – declara recent Bahia. „Am fost mereu convins că soţia mea mă va aştepta, oricât, am o încredere oarbă în ea, din prima zi când ne-am întâlnit" – se destăinuia şi Abderrahim. Miracolul s-a petrecut însă după nu mai puţin de 24 de ani petrecuţi de bărbat în captivitate, în tabăra de la Tindouf. La sfârşitul anului trecut, el s-a numărat printre cei 300 de prizonieri de război marocani eliberaţi de Frontul Polisario (din totalul de circa 1.000, deţinuţi de gherilă). Şi, desigur, primul său gând a fost la iubita sa, Bahia, alături de care a desăvârşit mariajul la care visaseră vreme de un sfert de secol, separaţi unul de celălalt. Ce-i drept, este vorba despre un caz singular, dar cu atât mai puternică rămâne dovada că iubirea este capabilă să învingă războaiele şi chiar moartea; adică timpul! *(A.N.P.)*

ELEFANTUL cu proteză dentară

Un medic veterinar thailandez şi-a făcut publică o realizare pe care o consideră premieră mondială, dotând un elefant cu o proteză dentară din oţel inoxidabil, silicon şi plastic. Elefantul, o femelă de 60 de ani, şi-a pierdut dantura superioară şi era pe punctul de a muri de foame, o problemă care afectează peste 10% din cei 2.500 de elefanţi domestici ai regatului. Pacienta a fost pusă imediat sub observaţie, constatându-se că proteza îi e de real folos şi că o poate utiliza corect. În urma acestei izbânzi, Asociaţia thailandeză pentru protecţia elefanţilor e hotărâtă să-i sprijine financiar pe proprietarii elefanţilor care au nevoie de proteză dentară. Preţul unui dinte a fost deocamdată stabilit la 14 euro. O sumă nu prea piperată care va prelungi viaţa elefanţilor. În Thailanda există aproximativ 5.000 de elefanţi. Cei aflaţi într-un pericol, mai ales datorită braconajului, sunt cei sălbatici care, ţinând cont de previziunile specialiştilor, ar putea dispărea în următorii 15 ani. *(D.M.)*

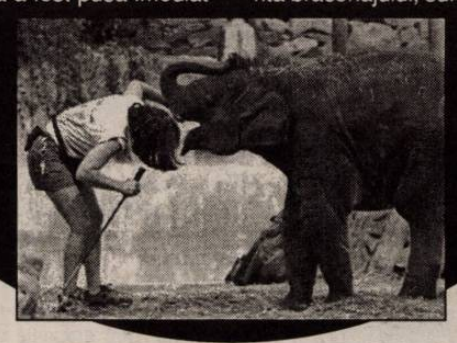

DIN UMBRĂ, DIRECT PE NET!

Poliţia secretă de pe timpul Preşedintelui Slobodan Miloşevici a ales să iasă la lumina! Adică şi-a deschis o pagină Web pe Internet. Sigur, mai toată lumea are acum alături de adresa care indică o ţară, un oraş, o stradă şi un număr de casă, şi o adresă de e-mail. Mulţi au un site întreg, unde se pot afla informaţii mai mult sau mai puţin interesante şi uneori picante despre respectiva persoană. Dar o poliţie secretă...

În vremea când era foarte activă, poliţia lui Miloşevici era temută pentru că stătea în umbră. Nimeni nu-ţi prezenta nici o legitimaţie, „se simţea" pur şi simplu prezenţa unui agent şi până să te dezmeticeşti, erai arestat. Aşa se spune că au dispărut, unii dintre ei fără urmă, mulţi dintre indezirabilii momentului.

Ei bine, se pare că a venit momentul... dezgheţului. Pe pagina Web se pot găsi adresa „Agenţiei de Securitate şi Informaţii", bugetul ei şi mai ales o... istorie a spionajului în Serbia, din evul mediu până în zilele noastre. Ba chiar cei interesaţi sunt invitaţi la un tur virtual prin cartierul general. Aşa că cel care cochetează cu ideea de a fi un viitor spion calificat, nu are decât să-şi trimită opţiunea, evident tot prin Internet.

Sigur, nici reversul medaliei nu este neglijat: „corespondenţii" sunt invitaţi să semnaleze oricând orice crimă de orice natură despre care au auzit sau au informaţii. Intră în „profilul" instituţiei, nu-i aşa! Şi pe urmă, are cine să selecteze informaţiile iar ce poate fi mai plăcut pentru omul care şi-a terminat lucrul şi s-a instalat comod în faţa computerului, gata să pornească navigarea pe Internet? Şi dacă ceea ce îşi doreşte este „şocul de adrenalină", nu-i mai rămâne de aşteptat decât... să sune cineva la uşă. „Cine sunteţi?" – „De la Agenţie! Vă arăt şi legitimaţia!" Asta, aşa, ca să fie lucrurile clare. Că doar modelul legitimaţiei tot pe Internet poate fi găsit... (M.D.)

VÂNĂTOR NEOBIŞNUIT

Într-un sat din apropiere de Hong Kong există o mică rezervaţie de crocodili. De aici se pare că a evadat un animal, nu foarte mic, şi s-a refugiat în oraşul cunoscut mai bine pentru zgârie-norii săi decât pentru lacuri sau mlaştini. Cu toate astea el a găsit apa mult dorită spre deliciul celor din oraş care erau obişnuiţi să vadă crocodilii numai sub formă de pantofi şi poşete. Autorităţile au decis însă că animalul trebuie prins şi vreme de două săptămâni au încercat s-o facă însă fără nici un succes. În cele din urmă au apelat la un vânător australian, John Lever, proprietarul unei ferme de crocodili din Queensland. Acesta a prins animalul cu mâinile goale, servindu-se doar de câteva capete de pui şi de o prăjină de bambus, cu care l-a condus spre barca special amenajată, care îi aştepta în apropiere. Acţiunea sa a constituit o veritabilă încântare pentru spectatorii ad-hoc, oameni de toate vârstele, în special copii, care au privit scena cu răsuflarea tăiată şi au izbucnit apoi în urale. *(I.S.)*

O lume nebună

Un georgian de 23 de ani a reuşit performanţa să tragă pe o distanţă de 43 m un minibus de o tonă şi jumătate, ancorat... de urechile acestui superman. Pentru a realiza această performanţă, un record mondial de altfel, tânărul s-a folosit de nişte sisteme de prindere create special. În faţa mulţimii de oameni adunaţi la Tbilissi să vadă isprava, tânărul a mai înregistrat un record mondial: a ridicat, tot cu urechile, o greutate de 52 kg. Foarte încrezător în forţa pavilioanelor urechilor, el plănuieşte ca următoarea încercare să fie tractarea unui camion, apoi a unui tren.

Un american de 48 de ani a acţionat în justiţie patronul unui restaurant californian după ce a avut dezagreabila surpriză de a găsi, în supa pe care o comandase, bucăţi dintr-un prezervativ. Constatând că mestecă ceva ce seamănă cu cauciucul, a descoperit îngrozit despre ce era vorba. Bucătarul, care susţine că nu îşi poate imagina cum a ajuns „ingredientul" cu pricina în supa pe care el o pregătise ca de obicei cu multă grijă, a declarat totodată că de la nefericita întâmplare încoace, şocat fiind, şi-a pierdut probabil pentru totdeauna atât apetitul culinar, cât şi cel sexual.

O turcoaică de 35 de ani, căsătorită de 15 ani şi mamă a doi copii, şi-a ţinut soţul sechestrat, timp de trei ani, într-una din băile apartamentului. Gol puşcă, bărbatul a fost supus acestui tratament deoarece, potrivit spuselor soţiei lui, „avea probleme cu psihicul". Adică, pe vremea când era liber, făcea câte trei duşuri pe zi, ceea ce femeii i-a dat de gândit. Nefericitul prizonier a fost descoperit din întâmplare de unul dintre iubiţii femeii, căreia îi plăcea să petreacă în stil mare, pe banii soţului ei, suficient de bogat. Bărbatul a declarat că nevasta lui spera probabil ca el să moară iar ea să-l moştenească. (A.P.)

VINERI - 6 februarie

România 1
7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.00 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 10.00 Jocul planetelor (r) 11.00 Ochiul magic (r) 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Tenis: Cupa Davis - România - Elveţia 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Văduvele" (partea a II-a) 21.35 Gafe, bâlbe 22.10 Serial: „CSI – Investigaţii" 23.30 Taverna 1.00 Serial: „Şapte zile".

PRO TV
7.00 Ştirile ProTV 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" 12.00 Profeţii despre trecut (r) 13.30 Doc.: „Jacques Cousteau - Incursiune în adâncuri" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Noaptea campionilor - Local Kombat 22.00 Film: „Şoimi de noapte" (SUA, 1981). Cu: Sylvester Stallone 0.00 Serial: „Alias" 2.00Doc.: „Jacques Cousteau - Incursiune în adâncuri" (r).

Antena 1
7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Tineri şi rebeli" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.10 Serial: „Salvamontiştii" 16.10 Serial: „Păcatul" 17.45 Din dragoste 19.00 Observator 20.00 Film: „În luptă cu timpul" (SUA, 1997) 22.00 Film: „Vânătorul de rechini" (SUA, 2001). Cu: Antonio Sabato Jr. 23.45 Reality show: Cool Hunting 0.30 Film: „Legături sentimentale" (SUA, 1990).

Prima TV
7.00 Focus 07 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „În familie" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „Sunset Beach" 17.00 Serial: „Roseanne" 17.30 Serial: „Trăsniţi în NATO" 18.00 Focus 19.00 Film: „Vânătorii de comori" (SUA, 1999) 21.00 Film: „Un nou început" (SUA, 1997) 23.00 Focus Plus 23.45 Serial: „Mutant X" 0.45 Câştigul nopţii.

Acasă
5.00-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Îndoiala" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe" 23.50 Serial: „Profu'".

2
8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Aventurile lui Jules Verne" 10.30 Tonomatul DP2 12.30 Insolit (r) 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Împreună, în Europa 16.00 Autostrada Banilor 16.30 Doc.: „Centre istorice" 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Via Sacra 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Semne 21.00 Patinaj artistic - CM 2004 23.00 Serial: „Niciodată nu e prea târziu!" 0.20 Circ.

Tele 7
8.30 Agua Viva 9.00 Videoclipuri 12.30 Documentar 15.00 Videoclipuri 17.30 Documentar 18.15 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Prin lume călător - Danemarca 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.00 Videoclipuri.

SÂMBĂTĂ - 7 februarie

România 1
7.00 Ceasul deşteptător 8.10 Desene animate 9.00 Întâlnire de basm 10.15 Debut 50 Plus 11.30 O vedetă populară 13.00 Spectacolul lumii... 13.30 Caravana premierelor 14.55 Tenis: Cupa Davis - România - Elveţia 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Rockerii atacă radioul" (SUA, 1994) 21.40 România 1... şi filmul 22.15 Film: „Abisul" (SUA, 1989) 0.45 Serial: „Şapte zile" (ultimul ep.).

PRO TV
8.30 Desene animate 9.00 Serial: „Beyblade" 9.30 Serial: „Batman în viitor" (ep.1) 10.00 Ski Magazin 11.30 Promotor 12.00 Doc.: „Urşii Grizzly - Pro şi contra" 13.00 Serial: „Prietenii tăi" 14.00 Serial: „Jack şi Jill" 15.00 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones – Pe urmele lui Al Capone" 17.00 Film: „Unchiul Buck" (SUA, 1989 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Măsuri disperate" (SUA, 1998). Cu: Michael Keaton 22.00 Film: „Vremea războinicilor" (SUA, 1996). Cu: Samuel L. Jackson, Sandra Bullock.

Antena 1
9.00 Tonul câştigător 10.30 Desene animate 12.00 Film: Culoarea dragostei" (SUA, 2000) 13.30 Gillete World Sport Special 14.00 Serial: „Aventuri extreme" 15.00 Serial: „Îngerul păzitor" 16.00 Serial: „MacGyver" 17.00 Film: „Mărime naturală" (SUA, 2000) 19.00 Observator 20.00 Film: „Delta Force II: Filiera columbiană" (SUA, 1990). Cu: Chuck Norris 22.15 Film: „La apusul soarelui" (SUA, 1995, partea I) 0.00 Film: „Averea lui Cookie" (SUA, 1999). Cu: Glenn Close, Julianne Moore.

Prima TV
7.00 Ajutor la lucru bun 8.00 Minute de milioane 9.00 Ora nouă a României 11.00 Sport Magazin 13.00 Viteză maximă 13.30 Motor 15.00 Poliţia în acţiune 15.30 Doc.: „Animale miraculoase" 18.00 Focus 19.00 Film: „Dragă, am micşorat copiii!" (SUA, 1999) 21.00 Film: „Dragoste şi moarte" (SUA, 1991, partea I) 23.00 Film: „Drumul către Graceland" (SUA, 2001). Cu: Kevin Costner.

Acasă
9.15 Serial: „Juana" 12.15 Căsătorie de probă (r) 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Clona" 15.30 Serial: „Hoţul de inimi" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Inimă sălbatică" 20.00 Serial: „Sărmana Maria" 22.00 Serial: „Fetele Gilmore" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe" 23.50 Serial: „Profu'" 2.00 Chat Acasă.

2
7.00 Via Sacra (r) 9.00 Conjugând verbul „A şti" 10.30 Top sport 11.00 Ora fără catalog 12.00 Casa mea 12.30 Spune-mi ce te doare 13.30 Atenţie, se cântă! 15.00 Film Puzzle 15.45 Patinaj artistic - C.M. 2004 18.00 Ruleta rusească 18.30 Serial: „Jocurile vieţii" 19.00 Serial: „Farmece" 20.00 Telejurnal 20.15 Fotbal în sală: MGA Bucureşti - CIP Deva 22.15 Serial: „Identitate greşită" 23.15 Film: „Proces de conştiinţă" (partea a IV-a).

Tele 7
9.00 Aventurile ştiinţei 12.30 Auto Run 13.30 Folclorul la români 15.00 Femei cu idealuri 18.00 Abecedarul părinţilor 19.20 Şapte ştiri 20.00 Paradisul vacanţelor - Jersey 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.00 Film: „Caruso? Legenda unei vieţi" (Italia, 1951) 0.00 Videoclipuri.

DUMINICĂ - 8 februarie

România 1
7.00 Universul credinţei 8.30 Desene animate 9.30 Jocul planetelor 10.00 Dincolo de hartă 10.30 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Tenis: Cupa Davis - România - Elveţia 19.00 Jurnal 20.00 Gala decernării Premiilor Globul de Aur, 2004 23.25 Film: „Haos" (Franţa, 2001) 1.20 Serial: „Unitatea specială 2" 3.10 Profesioniştii (r).

PRO TV
8.30 Desene animate 9.00 Serial: „Beyblade" 9.30 Serial: „Lassie" 10.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood" 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Prietenii tăi" 13.30 Seria: „Tupeiştii" 14.30 Bucătăria lui Radu 15.00 Film: „Arabesc" (coprod., 1966). Cu: Gregory Peck, Sophia Loren 17.15 Film: „Oscar" (Franţa, 1967) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Tequilla Sunrise" (SUA, 1988). Cu: Mel Gibson, Kurt Russell, Michelle Pfeiffer 22.15 Film: „Războiul stelelor - Imperiul contraatacă" (SUA, 1980). Cu: Harrison Ford 0.30 Doc.: „Războiul stelelor - Povestea magiei" (SUA, 1999).

Antena 1
8.00 Serial: „Pe cont propriu" 9.00 Tonul câştigător 10.00 Desene animate 11.30 Serial: „Dinozaurii" 12.00 Serial: „Seaquest" 13.30 Serial: „Aventuri extreme" 14.30 Serial: „Împotriva destinului" 15.30 Film: „Fraţii corsicani" (SUA, 1941) 17.40 Cutia neagră 19.00 Observator 20.00 Serial: „Expertul" (ultimul ep.) 21.00 Film: „Ticăloşii" (SUA, 1988). Cu: Steve Martin 23.15 Film: „La apusul soarelui" (ultima parte).

Prima TV
7.00 Agromania 8.00 Minute de milioane 10.00 Oglinda poveştilor 11.30 Evenimentul săptămânii 13.00 Academia mămicilor 13.30 Pet Show 15.00 Levintza prezintă 16.00 Film: „În căutarea lui Richard" (SUA, 1996). Cu: Al Pacino 18.00 Focus 19.00 Film: „Turner şi Hooch" (SUA, 1989). Cu: Tom Hanks 21.00 Film: „Dragoste şi moarte" (ultima parte) 23.00 Film: „Fără speranţă" (SUA, 1995) 1.30 Chat Tv.

Acasă
9.15 Serial: „Juana" 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Clona" 15.30 Serial: „Hoţul de inimi" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Inimă sălbatică" 20.00 Film: „Dependenţi de dragoste" (SUA, 1997). Cu: Meg Ryan 22.00 Serial: „Fetele Gilmore" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe" 23.50 Serial: „Profu'".

2
8.00 Ferma 9.00 Doc.: „Natură şi Aventură" 10.35 Desene animate 11.30 Serial: „Steaua oceanului" 12.30 Serial: „Viaţă de câine" 13.00 Serial: „Sabrina" 13.30 Doc.: „Viaţă în sălbăticie" 14.30 Atlas 15.30 Patinaj artistic - C.M. 2004 18.00 Ruleta rusească 18.30 Serial: „Jocurile vieţii" 19.00 Serial: „Aventurile lui Sindbad" 20.00 Telejurnal 20.15 Vacanţă la Roma 21.15 Dincolo de lume 22.15 Serial: „Cracker - psihologia creimei" 23.15 Film: „Proces de conştiinţă" (partea a V-a).

Tele 7
9.00 Mapamond creştin 12.30 Folclorul la români (r) 13.30 Jurnal european 14.00 Pastorul cel bun 15.30 Auto Motor Sport 17.30 Caleidoscopul artelor 19.20 Şapte ştiri 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.15 Film: „Totul despre dragoste" (Italia, 1960).

LUNI - 9 februarie

România 1
7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.00 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.00 Nocturne (r) 13.30 Sănătate pentru toţi (r) 15.30 Pro Patria 16.00 Kronika 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Ochiul magic 22.00 Serial: „Districtul" (ep.1) 22.50 România 1... şi strada 23.30 Profesioniştii 0.30 Film: „Un om fără importanţă" (coprod., 1994).

PRO TV
7.00 Ştirile ProTV 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 12.15 Serial: „Prietenii tăi" (r) 13.30 Film: „Oscar" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Sentimentele vechi" (SUA, 1997). Cu: Bette Midler 22.00 La Bloc 22.30 Chestiunea zilei 23.45 Serial: „Seinfeld" 0.45 Icstrim tivi 2.15 Film: „Sentimentele vechi" (r) 4.15 La Bloc 5.00 Icstrim tivi (r) .

Antena 1
7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Tineri şi rebeli" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.10 Serial: „Salvamontiştii" 16.10 Serial: „Păcatul" 17.45 Din dragoste 19.00 Observator 20.00 Film: „Teroare în serie" (SUA, 1988). Cu: Chuck Norris 22.35 Marius Tucă Show 23.35 Gheorghe.

Prima TV
7.00 Focus 07 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „În familie" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 15.30 Serial: „În familie" 16.00 Serial: „Sunset Beach" 17.00 Uite cine râde acum 18.00 Focus 19.00 Film: „Evadare din Atena" (UK, 1979). Cu: Roger Moore 21.00 Film: „O noapte la Roxbury" (SUA, 1998) Focus Plus 23.45 Serial: „Mutant X".

Acasă
5.00-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Îndoiala" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe".

2
8.45 Film Puzzle (r) 9.40 Serial: „Aventurile lui Jules Verne" 12.30 Doc.: „În vizită la noi acasă" 13.15 Piersic show (r) 15.00 Primul pas 16.30 Eco-Magazin 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Doc.: „Istorie şi fizică în secolul XX" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 21.00 Serial: „Rauzan" 21.50 Teatru: „Ultima oră" de Mihail Sebastian 23.50 Serial: „Mafia din Sankt Petersburg".

Tele 7
8.30 Agua Viva 9.00 Videoclipuri 11.30 Auto Motor Sport (r) 12.30 Jurnal european 15.00 Mapamond creştin (r) 16.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Comorile zăpezii" 22.00 Vacanţe de pomină.

MARŢI - 10 februarie

România 1
7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.00 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 13.00 Serial: „Destine secrete" 15.30 Kronika 18.05 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Atât de aproape de nori" (SUA, 1995). Cu: Keanu Reeves 22.00 Foc încrucişat 23.30 Poveste fără de sfârşit 0.30 Film: „Zandalee" (SUA, 1991). Cu: Nicolas Cage.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTV 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 11.00 Film: „Pentru patrie" (ultima parte) 13.30 Doc.: „Jacques Cousteau - Incursiune în adâncuri" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.10 Film: „Paulie" (SUA, 1998) 22.00 La Bloc 22.30 Chestiunea zilei 23.45 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Mission Hill - Cartierul trăsniţilor".

Antena 1
7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Tineri şi rebeli" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.10 Serial: „Salvamontiştii" 16.10 Serial: „Păcatul" 17.45 Din dragoste 19.00 Observator 20.00 Film: „În spatele aparenţelor" (SUA, 2002). Cu: Billy Bob Thornton, 22.35 Marius Tucă Show 23.35 Gheorghe.

Prima TV
7.00 Focus 07 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „În familie" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 15.30 Serial: „În familie" 16.00 Serial: „Sunset Beach" 17.00 Uite cine râde acum 18.00 Focus 19.00 Film: „Ultimul amant fierbinte" (SUA, 1972) 21.00 Film: „Piraţii aerului" (SUA, 1994) 23.00 Focus Plus 23.45 Serial: „Mutant X" 0.45 Câştigul nopţii.

Acasă
5.00-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Îndoiala" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe".

2
8.00 Serial (r) 10.30 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Emisiune în limba germană 16.30 Răscruci 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Doc.: „Aniversare la Grădina Zoologică" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Puls 2004 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Film: „În căutarea iubirii" (SUA) 23.45 Serial: „Familia şi legea".

Tele 7
8.30 Agua Viva 9.30 Videoclipuri 11.30 Viitorul azi (r) 14.35 Videoclipuri 17.30 Documentar (r) 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Crucea şi pumnalul" 22.00 Euro Maxx.

MIERCURI - 11 februarie

România 1
7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.00 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 13.00 Serial: „Destine secrete" 15.00 Convieţuiri 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Băieţi şi fete" (SUA, 2000) 22.00 Foc încrucişat 23.30 Nocturne 0.30 Film: „Numai Rio e de vină" (SUA, 1984). Cu: Michael Caine.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTV 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 11.00 Film: „Paulie" (r) 13.30 Doc.: „Jacques Cousteau - Incursiune în adâncuri" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „La bine şi la rău" (SUA, 1997). Cu: Kristie Alley 22.00 La Bloc 22.30 Chestiunea zilei 23.45 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Mission Hill - Cartierul trăsniţilor".

Antena 1
7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Tineri şi rebeli" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.10 Serial: „Salvamontiştii" 16.10 Serial: „Păcatul" 17.45 Din dragoste 19.00 Observator 20.00 Film: „Forţe dezlănţuite" (SUA, 2000) 22.35 Marius Tucă Show 23.35 Gheorghe.

Prima TV
7.00 Focus 07 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „În familie" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 15.30 Serial: „În familie" 16.00 Serial: „Sunset Beach" 17.00 Uite cine râde acum 18.00 Focus 19.00 Film: „La limită" (SUA, 1987) 21.00 Film: „O altă şansă (SUA, 1991) 23.00 Focus Plus 23.45 Serial: „Mutant X" 0.45 Câştigul nopţii.

Acasă
5.00-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Îndoiala" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe".

2
8.00 Serial (r) 10.30 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Parnasul 16.00 Conferinţa de presă 17.10 Volei: Detacons Tulcea - Petrom Ploieşti 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Acces la succes 21.00 Serial: „Rauzan 22.00 Film: „Râul speranţei" (Franţa, 1995, partea I) 23.45 Eurofotbal 0.45 Auto Club (r).

Tele 7
8.30 Agua Viva 9.00 Videoclipuri 12.30 Dosarele Terrei 13.00 Film (r) 14.40 Videoclipuri 17.30 Dosarele Terrei (r) 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Chiar dacă pleci" 22.00 Euro Maxx 23.45 Videoclipuri.

JOI - 12 februarie

România 1
7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.00 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 13.00 Serial: „Destine secrete" 14.30 Aventura sunetelor 15.00 Akzente 16.55 TVR în direct 18.05 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Lili Marleen" (RFG, 1981) 22.00 Foc încrucişat 23.30 Garantat 100% 0.45 Film: „E prea înaltă" (SUA, 1998). Cu: Brigitte Nielsen.

PRO TV
7.00 Ştirile ProTV 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" 11.45 Parte de carte (r) 13.30 Doc.: „Jacques Cousteau - Incursiune în adâncuri" 14.00 Serial: „Seinfeld" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Rezervele" (SUA, 2000). Cu: Keanu Reeves, Gene Hackman 22.00 La Bloc 22.30 Chestiunea zilei 23.45 Serial: „Seinfeld" 0.45 Marcă înregistrată.

Antena 1
7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Tineri şi rebeli" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.10 Serial: „Salvamontiştii" 16.10 Serial: „Păcatul" 17.45 Din dragoste 19.00 Observator 20.00 Film: „Sub acoperire" (SUA, 1996) 22.35 Marius Tucă Show 23.35 Gheorghe.

Prima TV
7.00 Focus 07 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „În familie" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 15.30 Serial: „În familie" 16.00 Serial: „Sunset Beach" 17.00 Uite cine râde acum 18.00 Focus 19.00 Film: „Contesă pentru o zi" (SUA, 1994). Cu: Tea Leoni 21.00 Al şaselea simţ 22.00 Poliţia în acţiune 22.30 Reporter incognito 23.00 Focus Plus 23.45 Serial: „Mutant X" 0.45 Câştigul nopţii.

Acasă
5.00-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.40 Serial: „Între iubire şi ură" 15.00 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Îndoiala" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe".

2
8.00 Serial (r) 9.45 Serial: „Aventurile lui Jules Verne" 10.30 Tonomatul DP2 12.30 Acces la succes (r) 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Siesta 16.30 Doc.: „Istorie şi arheologie" 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Doc.: „O lume a misterelor" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Insolit 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Film: „Alb şi negru" (Italia, 2000, partea I) 23.45 Serial: „Nemuritorul".

Tele 7
8.30 Agua Viva 9.00 Videoclipuri 12.30 Cocktail japonez 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 18.50 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Joni" 22.15 Euro Maxx 22.45 Vacanţe de pomină.

BRIGITTE NIELSEN
– joi 0.45 –

ROGER MOORE
– luni, 19.00 –

MEG RYAN
– duminică, 20.00 –

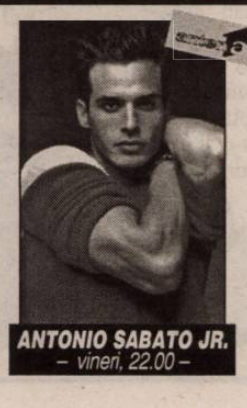
ANTONIO SABATO JR.
– vineri, 22.00 –

MICHELLE PFEIFFER
– duminică, 20.00 –

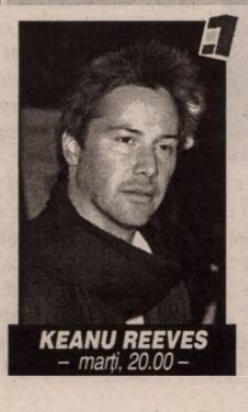
KEANU REEVES
– marţi, 20.00 –

JULIANNE MOORE
– sâmbătă, 0.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

TRILOGIA ÎN CIFRE

Iată câteva date despre trilogia lui Peter Jackson care are principalele şanse de a fi încoronat la gala premiilor Oscar de anul acesta.

◆ Cele trei părţi ale filmului reprezintă o adaptare a trilogiei lui J.R.R. Tolkien,

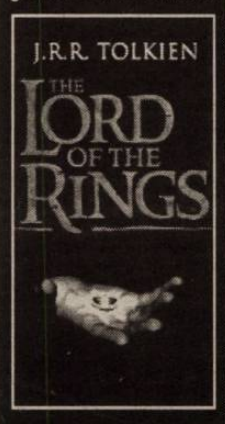

care, de la apariţia în 1954 şi până în prezent, a fost citită de peste 100 de milioane de persoane din întreaga lume. Cartea a fost tradusă în 40 de limbi.

◆ Şapte ani i-au fost necesari regizorului, scenaristului şi producătorului neo-zeelandez Peter Jackson pentru a pregăti transpunerea pe ecran a trilogiei.

◆ Pentru prima dată în istoria cinematografului, cele trei filme au fost realizate simultan, fiind necesari doi ani de pre-producţie şi alţi doi de post-producţie.

◆ Pentru punerea în operă a trilogiei lui Tolkien au fost scrise 400 de pagini de scenariu.

◆ 274 de zile au fost destinate turnării secvenţelor principale şi alte 550 de ore de „making of" au fost filmate pe platou.

◆ S-au realizat nu mai puţin de 90.000 de imagini de turnare.

◆ Anvergura maselor cuprinse în scenele de luptă a necesitat 20.602 prestaţii de figuraţie.

◆ Cele trei filme cuprind 114 roluri „vorbitoare", pentru care 30 de actori au fost antrenaţi de specialişti în dialectele şi limbile inventate.

◆ S-au folosit peste 100 de locuri de turnare.

AMESTEC DE RASE ŞI CULTURI

Hobiţi, pitici, fiinţe umane, elfi, magicieni, orci, spirite..., toate adunate în epopeea lui J.R.R. Tolkien, transpusă pe ecran de Peter Jackson. Fiecare populaţie are propriul său stil de viaţă şi propria-i cultură. Miturile, lexicul, vestimentaţia, maniera de a lupta sunt diferite de la un personaj la altul, în funcţie de comunitatea căreia îi aparţine. Cine sunt aceste creaturi?

MAGICIENII

Înzestraţi cu puteri fizice şi spirituale deosebite, dar mai ales cu câte un baston magic care le permite să se concentreze şi să-şi dirijeze propriile puteri, cei cinci magicieni au rolul de consilieri în lupta împotriva răului.

ELFII

nefiind supuşi nici bolilor, nici îmbătrânirii. Pot fi însă răpuşi de tristeţea din suflet. Cu o constituţie fragilă, delicată, mai mici de statură decât fiinţele umane, dar de o frumuseţe remarcabilă, elfii sunt totuşi nişte creaturi puternice şi în special foarte rapide. În general, sunt înţelepţi şi corecţi, chiar dacă uneori par nedrepţi.

OAMENII

Sunt puternici în aparenţă, dar adesea slabi ca spirit, de vreme ce sucombă destul de uşor la presiunile psihice şi mentale. Trăiesc 80-100 de ani şi au o mare capacitate de a se amesteca cu alte rase.

Elfii, fiinţe magice, înzestrate cu noblеţe şi eleganţă, al căror timp e limitat şi care par să accepte cu un gust dulce-amar că existenţa lor e mai curând un mit. Sunt însă nemuritori,

PITICII

Sunt îndesaţi şi corpolenţi, cu o mare rezistenţă fizică. Taciturni, au un simţ justiţiar ancestral şi o iubire infinită faţă de frumuseţea formelor. Măsoară 120-135 cm şi trăiesc între 200 şi 400 de ani. Războinici neînfricaţi, se tem doar de magie. Sunt fascinaţi de metalele preţioase, lucrează în mine şi dispun de o îndemânare ieşită din comun.

HOBIŢII

Făpturi caline şi foarte apropiate de natură, alcătuiesc un popor cu gândire şi atitudine aproape copilăroasă. De talie mică, între 60 cm şi 120 cm, urechi ascuţite şi păr buclat, trăiesc 100 de ani. Aparţin unui popor discret şi conservator, care iubeşte tihna, hrana bună şi berea şi căruia îi place să fumeze ierburi sau pipă.

Spirite terifiante şi malefice, aceşti cavaleri negri, invizibili sub capele pe care le poartă, au fost cândva regi şi vrăjitori printre oameni, până când au încercat să ia puterea Inelului şi au fost condamnaţi să-l servească pe Soron.

ORCII

Au un aspect fizic de-a dreptul hidos: ten cadaveric, picioare dizgraţios arcuite, adesea dinţi stricaţi, sânge negru şi, mai presus de orice, sunt canibali. Aprige când acţionează în întuneric, sunt total neputincioase la lumina zilei. În urma melanjului cu rasa umană, a apărut şi o nouă generaţie de orci, aşa-numitele Uruk-hai, care au pielea şi sângele negre, sunt mai masive, mai puternice şi mult mai feroce, rezistând chiar şi la lumină.

ENŢII

Este poporul cel mai vechi, cu aspect de creaturi preistorice, imense ca talie, de peste opt metri înălţime, acoperiţi cu frunze de copaci. Sunt gardieni ai pădurii şi trăiesc cu sentimentul că au datoria să-şi apere fraţii, adică arborii.

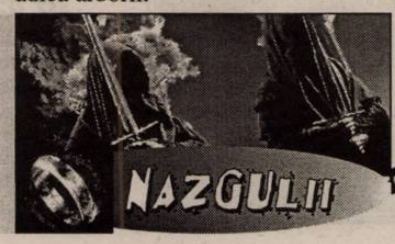

NAZGULII

TRILOGIA ÎN CIFRE

◆ S-a lucrat cu cinci echipe principale de filmare, cu precizarea că pentru scenele de anvergură echipa tehnică a fost formată din 2.400 de persoane.

◆ 95% din echipa tehnică este de origine neo-zeelandeză.

◆ Efectele grafice realizate pe WETA Digital au fost opera a 180 de specialişti.

◆ În *Cele două turnuri* au fost incluse 800 planuri cu efecte numerice.

◆ Compartimentul „costume" a fost format din 40 de designeri, croitori, marochineri, bijutieri şi brodeuze.

◆ Timp de un an s-a lucrat manual la realizarea a 300 de peruci.

◆ 350 de decoruri au fost construite special pentru cele trei filme.

◆ WETA Workshop a creat 200 de măşti de orci, cu fizionomie distinctă.

◆ În timpul filmărilor, Ian McKellen (interpretul magicianului Gandalf) a purtat 159 de proteze de nas.

◆ Înainte cu un an de începerea filmărilor, în Hobbitburg au fost plantaţi 5.000 metri cubi de legume şi flori.

◆ La o singură scenă de luptă s-au folosit cel puţin 250 de cai, 70 dintre ei fiind antrenaţi în acest scop.

◆ 100 de arme turnate manual şi ornate cu accesorii fabricate în mod special pentru film.

LA ÎNCHIDEREA EDIŢIEI

Săptămâna trecută, filmul a fost nominalizat la 11 categorii ale premiului Oscar.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Un exerciţiu de Qigong

Corespondentul nostru din Craiova, d-l Constantin CHIORALIA, ne-a trimis un articol foarte interesant având drept subiect practicile QIGONG (despre care am scris în mai multe rânduri), material încheiat cu descrierea unui exerciţiu simplu şi eficace. Îl prezentăm mai jos, precizând că îl poate practica oricine (indiferent de vârstă ori de starea sănătăţii), în orice loc – de preferat, totuşi, pe o pajişte, în parc, în pădure, că ar fi bine să fie repetat zilnic şi că mentalul, imaginaţia au un rol deosebit în practicarea lui cu efecte pozitive ridicate.

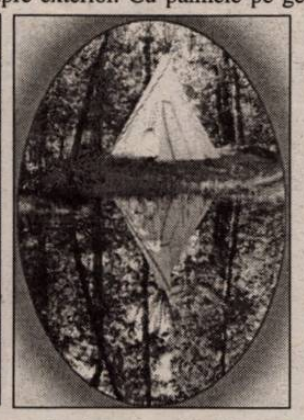

➡ *Poziţia* – stând în picioare, cu tălpile uşor depărtate, la nivelul umerilor. Ne imaginăm că din tălpi se ramifică rădăcini în pământ, până la adâncimea de 3 metri. Se îndoaie genunchii, astfel ca vârfurile degetelor picioarelor şi rotulele să se afle pe aceeaşi verticală. Se ridică încet braţele întinse, în faţă, paralele, la nivelul umerilor; degetul mare, cel mic şi inelarul sunt alăturate la vârfuri iar arătătorul şi mijlociul, lipite, se orientează înainte, palmele stând faţă în faţă. Ochii rămân deschişi, cu privirea la 30 metri în faţă. Se rosteşte în gând: „Cerul, pământul şi omul se contopesc. Eu sunt de neclintit."

➡ Se face *respiraţia inversă:* pe inspiraţie, retragerea muşchilor abdominali; pe expiraţie, relaxarea lor. Ne imaginăm, la inspiraţie, că prin toţi porii luăm din Univers energie pozitivă, iar la expiraţie, că trimitem prin vârfurile degetelor întinse energia viciată din organism, la marginile Universului. Gândul nu trebuie „să plece" după energie iar poziţia se păstrează atât cât nu e forţată. Se coboară apoi, lent, mâinile pe lângă corp, cu palmele desfăcute, îndreptând genunchii şi respirând normal.

➡ Frecăm palmele în dreptul plexului, ca să se încălzească uşor. *Masăm de mai multe ori faţa* cu palmele, în sus şi în jos, începând de lângă nas, apoi spre urechi. Cu vârfurile degetelor ambelor mâini, masăm pielea capului acoperită de păr, doar în sensul dinspre frunte spre ceafă, de 9 ori. Cu palmele uşor flexate, lovim aceeaşi porţiune, în acelaşi sens, de 3 ori. Partea dinapoia capului se loveşte uşor. Masăm între degete lobii urechilor, fără duritate, apoi prindem între degetul mare şi arătător partea inferioară a fiecărui lob şi tragem în jos energic, de 9 ori, „scăpându-i" de fiecare dată.

➡ Cu câte o palmă lovim alternativ umărul opus (o ducem prin faţă, circular) şi cu dosul celeilalte palme lovim celălalt umăr (o ducem la fel, prin spate). Mişcarea se repetă de 9 ori. Strângem pumnii şi, în acelaşi mod, lovim concomitent un sân şi partea din spate opusă celuilalt, de 9 ori. La fiecare lovitură, icnim, expirând brusc aerul din plămâni. Persoanele de sex femeiesc lovesc mai uşor (pot folosi palma). Se deschid pumnii şi se lovesc, alternând – palmele, respectiv dosul lor – abdomenul şi partea din spate, de 9 ori.

➡ Cu palma dreaptă uşor flexată, lovim braţul stâng, de la umăr până la degete, de câte 3 ori: partea din faţă, exterioară, şi cea din spate. La fel se procedează cu celălalt braţ, se lovesc concomitent, cu palmele, părţile laterale ale corpului, începând de la subsuori, până la articulaţiile coxale, de câte trei ori. Apoi, ne aplecăm uşor în faţă şi, cu palmele flexate lovim încet, de câteva ori, zona ambilor rinichi. În trei reprize, se lovesc cu palmele (ca „săritura unei vrăbii") părţile din faţă ale picioarelor, de la brâu până la glezne, apoi părţile exterioare, din spate şi dinspre interiorul lor, tot de sus în jos. Mişcarea se efectuează concomitent, cu ambele mâini, fiecare lucrând pe piciorul de pe aceeaşi parte.

➡ Aşezăm palmele pe genunchi şi rotim de 9 ori spre exterior. Cu palmele pe genunchi, lipim piciorul stâng de cel drept, talpă lângă talpă, rotim genunchii cu palmele, de 9 ori spre dreapta, apoi de 9 ori spre stânga. Depărtăm piciorul stâng ca la începutul exerciţiului, apoi rotim doar gleznele, de mai multe ori, spre exterior şi spre interior. Respirăm profund de 3 ori, ducând mental energia în zona situată la trei degete sub ombilic. În încheiere, se recomandă o plimbare de 5-10 minute, în aer liber.

➡ Acesta este unul dintre cele mai complexe exerciţii Qigong, favorabil atât păstrării sănătăţii, cât şi prelungirii vieţii. Practicarea lui cât mai des, în grup sau individual, ne transmite (chiar şi în apartament, unde însă e bine să ne imaginăm că ne aflăm tot în natură) o stare de relaxare fizică şi psihică generală, care – dublată de un comportament moral cât mai curat – ajută nebănuit de mult şi la ameliorarea sau vindecarea bolilor ştiute şi neştiute, din fiinţa noastră.

ZAHĂRUL

un aliat în curele de slăbire

Periodic, şi în problematica vastă a sănătăţii se prăbuşesc mituri şi se răstoarnă valori prestabilite, cu 180 de grade. Un exemplu foarte recent: dacă mai tot omul „ştia" până acum că trebuie să renunţe la a consuma zahăr, în caz că vrea să scadă în greutatea corporală (ajunsă peste limita admisă), nutriţioniştii francezi vin astăzi cu teza contrară. În urma unui studiu, ei au stabilit că iubitorii de glucide şi de zaharuri sunt cele mai suple persoane. Explicaţia se regăseşte în faptul că zahărul are o putere calorică redusă: 4 kcal/gram, faţă de 7 kcal la alcool şi 9 kcal la grăsimi. Pe de altă parte, glucidele au şi capacitatea de a regla senzaţiile de foame şi de saţietate. Prin urmare, mesele bogate în glucide satură repede, fără a introduce în corp un surplus caloric. În plus, dispare şi binecunoscutul efect de frustrare manifestat în cazul tuturor candidaţilor la slăbire.

Rezumând, să spunem că nu e cazul să căutaţi preparatele „miraculoase" care vă garantează slăbitul peste noapte, fără să schimbaţi nimic în viaţa dumneavoastră. Sfatul nutriţioniştilor este să renunţaţi la grăsimi şi la alcool, acordând în schimb atenţie sporită meniului de mic-dejun, în special, unde e bine să aveţi mai multe glucide. Ele vă vor ajuta şi să eliminaţi obiceiul nesănătos al „ronţăitului" de orice, între mesele principale, să apreciaţi totodată ceea ce mâncaţi şi să vă puneţi în valoare aspectul fizic. În plus, nu uitaţi că, fără activităţi fizice cotidiene, toate eforturile de diminuare a greutăţii corporale vor fi sortite eşecului.

ASTROLOGIE medicală

Perioada 05-11 februarie

05.02. – Se recomandă efort fizic moderat, plimbări în aer liber, proceduri pe bază de apă, pentru tonifierea organismului şi curăţarea de toxine şi reziduuri. Dietă fără sare, pentru normalizarea funcţiei intestinului; Taurii şi Capricornii să evite alimentele cu condimente iuţi şi curmalele. De evitat conflictele, suprasolicitările inimii, mai ales pe fond emoţional. Este eficient masajul calmant.

06.02. – Este foarte important să vă consumaţi surplusul de energie – ideal, prin jocuri sportive. Se recomandă tratamentul intesiv în ulcerul gastroduodenal şi în gastrite, ca şi masajul calmant. Alimentaţia-vă cu mâncare fiartă, consistentă, însă evitaţi cafeaua şi ceaiul tare, condimentele iuţi (la Tauri şi Capricorni, se exclud şi curmalele). Nu este o zi favorabilă tratamentelor extrasenzoriale; pericol de traume, evitaţi conflictele de orice fel.

07.02. – Solicitaţi-vă organismul treptat, fără a forţa nota şi urmărind cu atenţie starea generală. Se recomandă alergarea, înotul şi exerciţiile cu greutăţi, procedurile de călire, hrănirea pielii cu microelemente (băi în cadă, cu extracte de plante), compresele locale, masajele. În alimentaţie, folosiţi hrana bogată în proteine şi albumine – carne, peşte, brânză, smântână, soia, nuci etc. Nu se recomandă transfuziile.

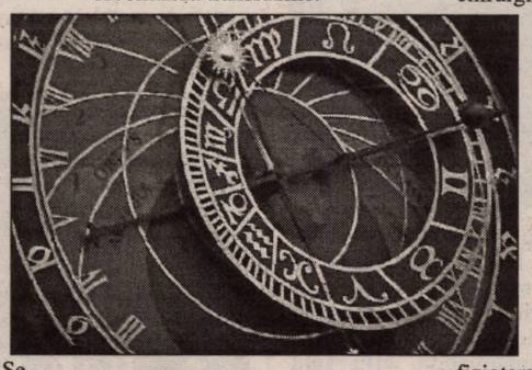

08.02. – Mişcarea, activitatea fizică intensă se recomandă astăzi, ca şi dietele pentru creştere în greutate (produse bogate în proteine, zarzavaturi proaspete). Un efect tonic deosebit au duşurile reci ori alternative, mai ales în călirea picioarelor. O zi favorabilă pentru folosirea măştilor şi a cremelor cu efect de întinerire, ca şi pentru practicarea sexului. De asemenea, se recomandă procedurile privitoare la sănătatea danturii.

09-02. – Moment optim pentru exerciţiile fizice cu solicitare ridicată, artele marţiale şi tot ce priveşte flexibilitatea corpului. Este eficientă dieta de creştere în greutate şi, de asemenea, se recomandă duşurile reci, activitatea sexuală şi tratmentele stomatologice. Sunt contraindicate intervenţiile chirurgicale pe organele din zona abdominală şi suprasolicitarea ochilor.

10.02. – Recomandări prioritare: înotul, alergările, masajul tonifiant şi toate procedurile de călire a organismului. Pentru dietele de creştere în albumine şi proteine, zarzavat proaspăt, legume de sezon. Se mai recomandă procedurile fizioterapeutice pentru regiunea lombar-sacrală, dar sunt contraindicate operaţiile pe orice cavităţi.

11.02. – Sunt eficiente suprasolicitările sportive dinamice, masajul tonifiant, duşurile reci şi procedurile de călire cu apă rece, ca şi cele de întinerire a organismului. Alimentaţia e bine să fie bogată în albumine, proteine şi hrană biologic activă. Zi favorabilă pentru tunderea părului. Este contraindicată folosirea somniferelor. (Sugestii furnizate de terapeutul Dumitru Botezat.)

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Consultaţii parapsihologice

LUPTA CU TINE ÎNSUŢI

Stările depresive şi răutatea, nerăbdarea şi invidia, lipsa încrederii în noi înşine şi pesimismul patologic – iată doar câteva aspecte ale mentalităţii şi ale comportamentului nostru cotidian care au drept origine frica. Sau, mai exact, fricile, pentru că acest sentiment – omenesc, zicem noi, deşi omul nu a făcut decât să-l amplifice şi să-l diversifice, în totalul său dezavantaj – cunoaşte nenumărate forme de manifestare. În numărul precedent al „Magazinului", am prezentat câteva aspecte ale acestui fenomen, cu trimiteri şi către problematica complexă a sănătăţii. Continuăm demersul respectiv, sub îndrumarea colaboratoarei noastre Emilia VLĂDESCU – psiholog şi bioterapeut.

Dependenţa de frică

este un lucru cât se poate de real. Gândiţi-vă la aspecte aparent banale din viaţa fiecăruia dintre noi. Bunăoară, examenele. Sunt inevitabile, fac parte din „traseul" devenirii noastre, dar ne creează probleme: emoţiile, *teama* de eşec sau, după depăşirea lor cu bine, un alt fel de teamă, cauzată de incertitudinea că vom face faţă cerinţelor implicate de noul nostru statut. Deseori, această teamă se manifestă aparent bizar, însă nu întâmplător. Să zicem că am învăţat şi că stăpânim noţiunile cerute de examen, totuşi ne gândim: dacă o să-mi pice întrebări din procentul infim, de materie, la care nu stau foarte bine? Repetată mental, ideea devine obsesie şi, spre dezolarea noastră, pe biletul cu subiecte apare exact ceea ce nu trebuia. Sau, dimpotrivă: o colegă care abia dacă a răsfoit câteva pagini în ajunul examenului, dar care nu-şi face deloc griji, fiind sigură că va trece, are norocul (?) să tragă exact biletul cu subiectele pe care le stăpânea cel mai bine. Să fie pur şi simplu hazardul la mijloc? Deloc!

Fărâma de divinitate

cu care am fost înzestraţi cândva este fie contestată de acei sceptici dependenţi sută la sută de ştiinţele exacte, fie folosită greşit. Cum anume? Cel mai frecvent înţelegând-o ca pe expresia unei autorităţi supreme, deci a unei puteri incontestabile ce trebuie – după mintea omului muritor – să se manifeste întocmai ca putere faţă de cei mai puţin înzestraţi. Iată, de pildă, raportarea atributelor părinteşti faţă de copil. Aproape în exclusivitate, îi impunem copilului, fără echivoc, elementele esenţiale în viaţă: ce şi cum să mănânce şi să îmbrace, cum să vorbească şi să se comporte, către ce profesii să se îndrepte şi aşa mai departe. Dacă ne întreabă de ce (rareori, pentru că îi obişnuim şi cu ideea că „au voie" să pună întrebări abia când se fac mari), de obicei răspunsul este absolut stupid – aşa trebuie, aşa se face sau, şi mai rău, „pentru că aşa am spus eu". În principiu, mulţi dintre noi – teoretizând – condamnăm asemenea tipuri comportamentale. Dar, în realitate, oare şi acţionăm în concordanţă cu vorbele? În orice caz, dacă experienţa de viaţă, anturajul şi alte contexte sociale mai repară ceva din ceea ce adulţii strică în mod sistematic, de obicei, din ignoranţă şi orgoliu, un alt aspect devine extrem de îngrijorător. Potrivit afirmaţiilor colaboratoarelor noastre Emilia şi Elena Vlădescu, mai devreme sau mai târziu, toate acestea se repercutează în mod nefast asupra sănătăţii individului: la nivel afectiv şi spiritual, pe psihic şi în cele din urmă pe corpul fizic. Iar acolo unde nu există un factor extern cauzator de boli, acestea fiind declanşate din interiorul nostru, şi remedierea problemelor respective se face mai greu şi pe durată mai lungă, întrucât trebuie să se meargă la originea suferinţei, şi nu la efectele ei.

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri, lansându-vă în acelaşi timp o provocare; şi anume, să vă adresaţi colaboratoarelor noastre în condiţiile precizate mai jos, dar şi făcând în aşa fel încât experienţa dumneavoastră s-o putem face cunoscută şi celorlalţi cititori ai revistei „Magazin". Aceasta, numai cu acordul dumneavoastră scris, care va însemna, firesc, şi o lecţie de viaţă în plus pentru oricine ne va citi. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă *(Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701)* trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

Sporturi de iarnă

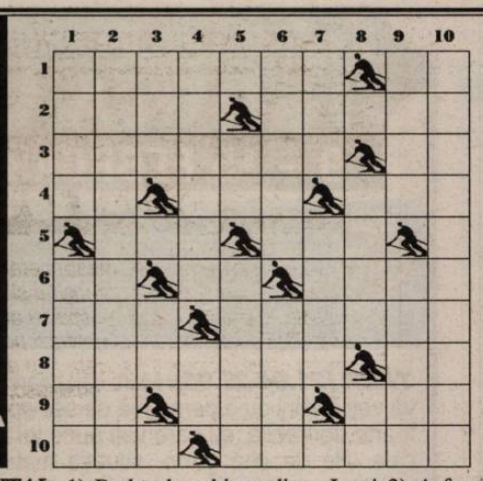

ORIZONTAL: 1) Probă de schi nordic – Iepe! 2) A face pârtie prin zăpadă (fig.) – Sezonul schiorilor. 3) Îmbrăcăminte la schi – Şmecher (fam.). 4) Date la timp! – Întâlnite ici şi colo – A schia bine. 5) Prefix vital – Îngheaţă! 6) Cară sania! – Cuşme! – La „cea verde" se stabilesc uneori rezulatele. 7) Încurajare în arenă – Mustrat de antrenor. 8) Sport cu două probe (schi şi tir) – Canoe! 9) Finale la biatlon! – Sport de iarnă pe o pârtie specială – Probă la biatlon. 10) Geanta sportivului – Joc pe gheaţă la patinoar.

VERTICAL: 1) Sport de iarnă pe pârtie – Ne încâtă cu melodia „Trec pe schiuri un băiat şi-o fată" (Viorel). 2) Probă de sărituri cu schiurile. 3) Fiul lui Poseidon – Îngheaţă! 4) Te face să tremuri (şi s-o iei la fugă) – Tub gol! 5) O schioară... la urmă! – Culmea lăcomiei. 6) Coroane papale – Naturalist portughez. 7) Anno ante Christum (abr. lat.) – A pictat tabloul „Peisaj de iarnă cu scene de patinaj" (Theodor). 8) Vedetă, steaua întrecerilor – Toader Hrincu. 9) Sport „printre troiene" (fig.) – Vehicul într-o probă olimpică de sezon. 10) Sportivii artişti ai gheţii.

DICŢIONAR: AON, COBO.

GHEORGHE NISTOROAIA

SOLUŢIA CAREULUI ("Sporturi de iarnă"): STAFETA - IP - CROI - IARNA - HANORAC - OT - IM - RAR - STI - BIO - EAT - N - DU - SM - MASA - OLE - OCARAT - BIATLON - NO - ON - BOB - TIR - SAC - HOCHEI.

Fotografii de la cititori

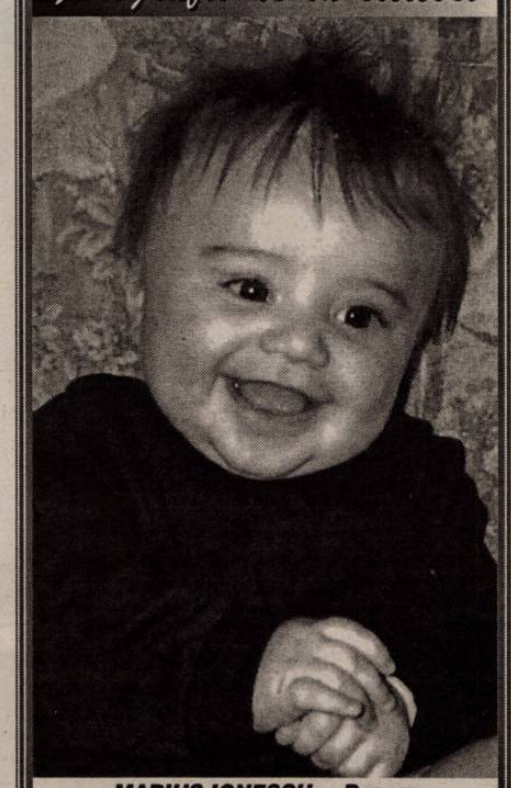

MARIUS IONESCU – Braşov

«Doar o şotie mai pun la cale!»

Verificaţi-vă cunoştinţele

PUŢINĂ MEDICINĂ

1. Cine era zeul grec al medicinii?
2. Ce mare filozof, naturalist şi medic arab de origine persană, este autorul unor lucrări care au stat la baza studiului acestei ştiinţe.
3. Cine a pus bazele învăţământului medical românesc?
4. Ce mare pictor şi gravor olandez a pictat, în 1632, tabloul „Lecţia de anatomie a doctorului Tulp"?
5. În ce operă de Gaetano Donizetti (1797-1848) îl întâlnim pe Doctorul Malatesta?
6. Cine este autorul romanului „Doctor Jivago"?
7. Cine este interpretul rolului principal din filmul „Doctorul Poenaru", realizat în 1977 de regizorul Dinu Tănase?

Răspunsurile din numărul 51/2003

1) Muzica este arta ale cărei mijloace de exprimare sunt sunetele. 2) Primele ştiri privitoare la muzica românească au apărut în secolul al XV-lea. 3) Suită pentru orchestră „Muzica apelor" aparţine compozitorului german Georg Friedrich Händel (1685-1759). 4) În mitologia greacă Euterpe, muza muzicii era reprezentată de obicei cu un flaut dublu, specific Helladei. 5) Poeziile purtând – fiecare – titlul „Romanţă fără muzică" aparţin lui Ion Minulescu (1881-1944). 6) Tabloul „Cei trei muzicanţi" este opera lui Pablo Picasso (1881-1973). 7) Filmul „Muzica destinului" a fost realizat, în 1993, de regizorul american Philip Hass.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 2 al revistei noastre cu tema „Mihai Eminescu" toţi prietenii revistei care ne-au scris au dat răspunsuri ample, cu detalii interesante. Am primit: ◆ 7 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Topliţa; Ing. Radu Fetcu – Suceava; Ing. Ion Ciocşan – Pucioasa; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei, Mihai Waspusch – Bucureşti şi membrii cercului şcolar Evrika din Mărieţei, Comuna Dărmăneşti, judeţul Suceava.* ◆ 6 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova – Constanţa şi Elena Ispas – Piatra Neamţ.* ◆ 5 răspunsuri corecte: *Monica Vlad – Timişoara, Ion Petrescu – Bucureşti.*

Cercul şcolar Evrika: Sperăm că scrisoarea dv. este doar începutul unei colaborări de mai lungă durată, chiar dacă întrebările vi se par uneori mai dificile.

Ing. Radu Fetcu – Suceava. Ne bucură că ne-aţi trimis şi bibliografia care, întâmplător, coincidea cu a noastră. Sperăm să deveniţi unul dintre colaboratorii permanenţi ai rubricii.

Vă dorim tuturor mult succes în continuare.

(Irina Stoica)

ŞAH

Tolush - Antoshin, 1956

PROBLEMA DE AZI:
Negrul mută şi câştigă

DEZLEGARE:
1... Td3 2. Td3 Te1
3. Rf2 Ce4 4. Re1 Dg6
cu câştig uşor.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

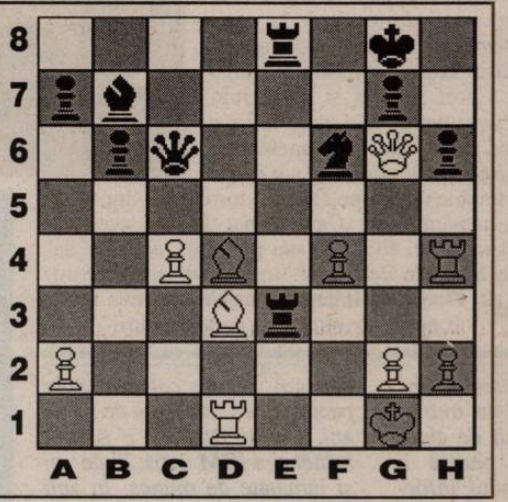

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Florile şi camerele de locuit

Pentru a crea o ambianţă plăcută, deconectantă, amplasarea florilor trebuie să ţină seamă şi de destinaţia pe care o au camerele din locuinţa noastră. De exemplu:

◆ În hol, de obicei slab luminat, pata de culoare pe care o aduce un buchet simplu, monocrom, armonizat cu celelalte culori (tapet, mochetă, cuier etc.), este de preferat unei plante în ghiveci care are toate şansele să se usuce din cauza lipsei de lumină.

◆ În sufragerie, aranjamentele florale trebuie să ţină seama (când e vorba de o masă festivă) de culoarea feţei de masă sau a seturilor pe care se aşază vesela, de tipul de veselă şi de mobilier. Într-o cameră modernă, sunt preferabile aranjamentele scunde, compacte, contând mai ales pe culoarea lor. Într-o cameră stil, acestea pot fi înalte, dar aşezate într-un buchet aerisit.

◆ Camera de zi şi de primire se decorează cu buchete mai bogate. La alegerea culorilor se ţine seama de culoarea perdelelor, a covoarelor, a mobilierului, a pereţilor şi chiar a tablourilor. De exemplu, într-un buchet aşezat pe o măsuţă care se află în faţa unui tablou, se va regăsi culoarea dominantă a tabloului. Buchetul aşezat pe măsuţa scundă din faţa grupului de canapea-fotolii dă o notă deosebit de plăcută dacă nuanţa florilor şi a tapiţeriei sunt complementare.

◆ În birou, aranjamentele vor fi sobre, dominând eleganţa liniei, atât a florilor (se pot folosi şi ramuri), cât şi a vaselor utilizate.

◆ În dormitor, trebuie evitate florile parfumate; de fapt, este recomandabil ca seara să fie scos din cameră orice fel de buchet. Aranjamentele delicat colorate şi graţioase dau un aer de mare intimitate.

◆ În camera copiilor, sunt indicate buchete vesele, viu colorate, aşezate în vase cu stabilitate mare sau fixate în suporţi pe perete.

(A. Popescu)

Integramă de GHEORGHE POPESCU

CORESPONDENŢE

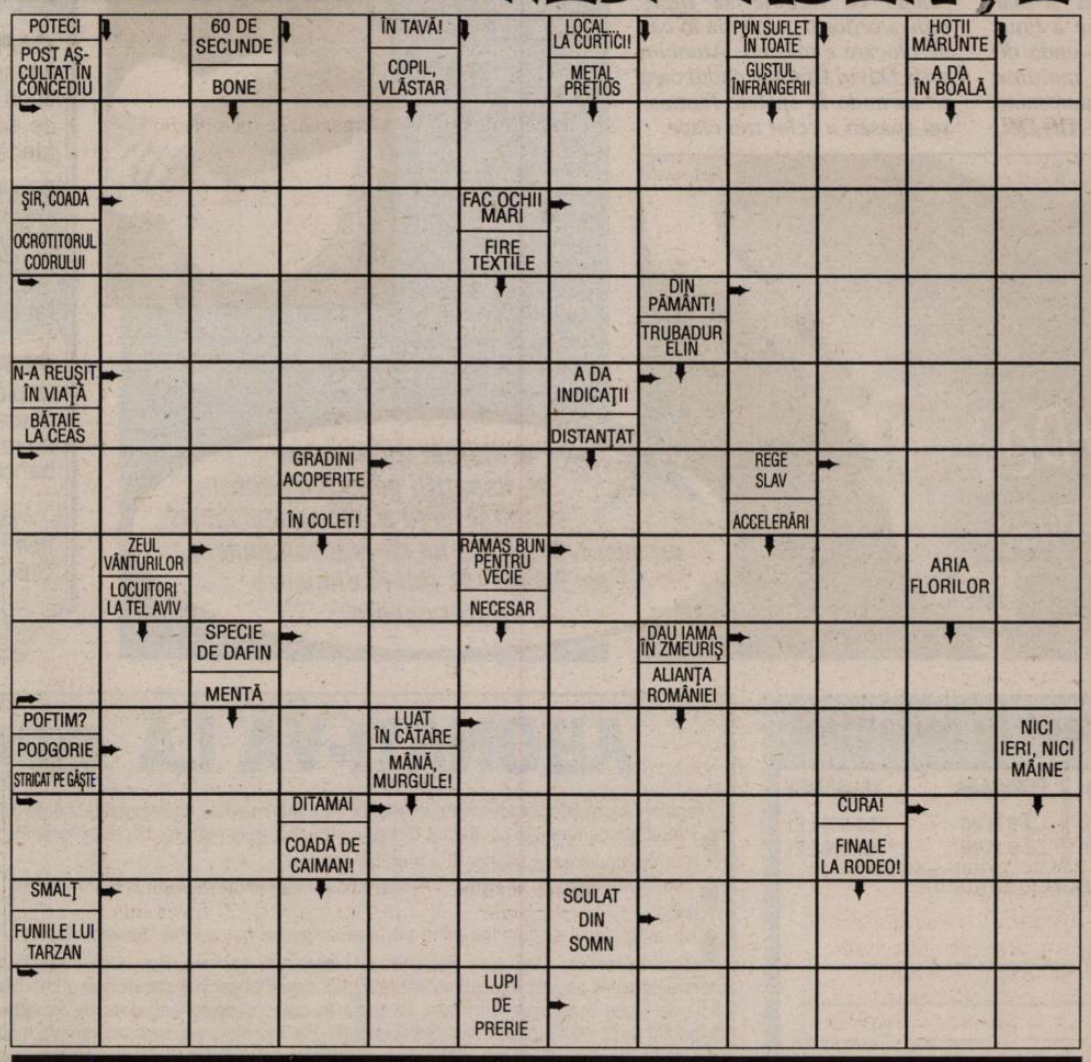

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „POANTE"

Orizontal: F - U - L - U - S - T - NEINCREZATOR - TRIA - CARATA - MIERLA - TAPET - TAIATI - BATA - CAL - RARA - NIT - A - ERA - IESIT - RA - OSUT - PRII - ITI - RACAI - N - LUA - RATII - AD - RIDAT - UMERI - SANII - GRATIA.

SPORT FLASH

Open-ul Australiei s-a închis. Sâmbătă şi duminică s-a tras cortina peste primul turneu de grand slem al anului. În competiţia feminină, jucătoarea belgiană de tenis Justine Henin-Hardenne, numărul unu mondial, a câştigat finala, învingând-o pe compatrioata sa Kim Clijsters, aflată pe locul al doilea în clasamentul mondial, cu scorul de 6-3, 4-6, 6-3. Justine Henin-Hardenne este prima belgiancă din istorie care câştigă Australian Open. Elveţianul Roger Federer, numărul 2 pe lista favoriţilor, s-a impus în finala turneului destul de lejer, învingându-l în trei seturi pe rusul Marat Safin, numărul 86 mondial, care s-a dovedit a fi o adevărată revelaţie. Finala, care promitea un adevărat spectacol, n-a fost până la urmă decât o finală şi atât din cauza stării de oboseală a lui Marat Safin, care în ultimele partide a cîştigat numai după cinci seturi, el petrecând, de la debutul turneului australian, cu opt ore mai mult pe teren decât adversarul său. Victoria lui Federer, este şi ea prima a unui jucător elveţian la Melbourne. Roger Federer, liderul echipei de Cupa Davis a Elveţiei, care va întâlni săptămâna viitoare, la Bucureşti, România în primul tur al Grupei Mondiale, a primit în urma victoriei la Openul australian un cec în valoare de 1.200.000 dolari australieni /722.000 euro/. La rândul său, Safin a încasat jumătate din această sumă.

Ce va face România în Cupa Davis? Căpitanul echipei de Cupa Davis a Elveţiei, Marc Rosset, a declarat, sâmbătă, la sosirea pe Aeroportul Internaţional Otopeni, că suprafaţa de joc pe care se va disputa întâlnirea cu România, din primul tur al Grupei Mondiale, va pune probleme ambelor formaţii. „Suprafaţa de joc este ciudată, pentru că în această perioadă a anului se joacă pe suprafeţe rapide. Adaptarea la zgură va fi dificilă nu numai pentru echipa noastră, ci şi pentru cea a României", a declarat Rosset. Ciudată sau neciudată, această suprafaţă a fost aleasă de echipa noastră pentru a-şi crea un avantaj, deşi am vrea să-l sesizăm şi noi în final. Şi mai e o problemă pe care o invocă elveţienii: „Avem şanse bune de calificare, dar faptul că nu jucăm pe teren propriu ne dezavantajează", a adăugat Rosset. Elveţienii au sosit la Bucureşti cu Michel Kratochvil (numărul 132 în clasamentul ATP), Stanislas Wawrinka (nr. 166) şi Yves Allegro (nr. 346) starul Federer sosind mai târziu din pricina Open-ului australian. Acum cum ne-o fi norocul. Dacă între 6 şi 8 februarie, Federer câştigă două puncte, iar cel mai bun jucător al nostru, Andrei Pavel, celelalte două jocuri şi partida de dublu e bine, dacă nu, asta e, zgura e de vină.

Ne-au dat la fund. În semifinalele turneului de polo pe apă de la Rio de Janeiro (Brazilia), pentru calificarea la Olimpiada de la Atena, selecţionata Croaţiei a spulberat cu scorul de 12-0 (3-0, 4-0, 3-0, 2-0) formaţia României şi a obţinut biletul pentru Jocurile Olimpice. Mai aveam o şansă, cât un vârf de ac, ca, în meciul pentru locurile 3-4, care asigură şi el un loc pentru Olimpiadă, să învingem echipa Rusiei, câştigătoarea Grupei B, care a pierdut în semifinale în faţa Germaniei. Era greu de crezut că vor învinge Rusia după ce, în partida cu Croaţia, poloiştii noştri au tras de 21 de ori la poartă şi n-au înscris niciodată. Nici n-au reuşit. Poloiştii ruşi au câştigat partida cu ai noştri ca brazii sub apă cu 8-4.

GEORGE CUŞNARENCU

Internetul, loc de întâlnire nesperat pentru canibali

CAUT BĂRBAT ZVELT CA SĂ-L MĂNÂNC

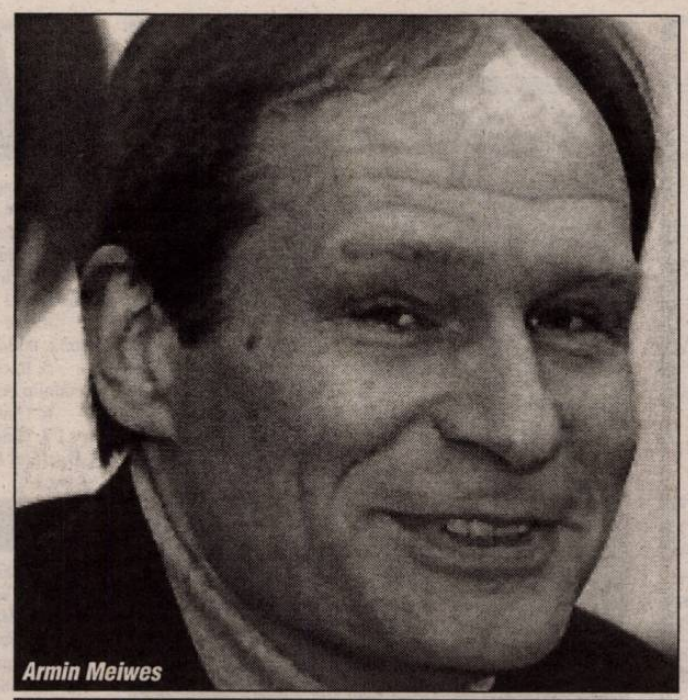
Armin Meiwes

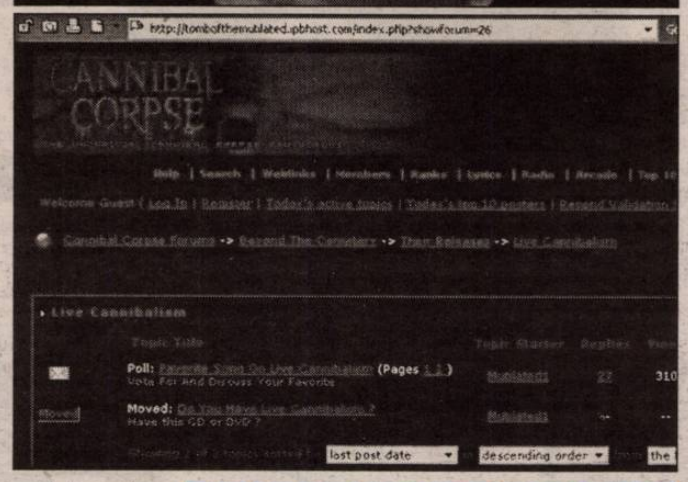

S-au dus vremurile când îndrăgostiții se întâlneau la ceasul de la Universitate. Nu e mai puțin adevărat că nimeni n-a crezut că Internetul va deveni loc de întâlnire pentru canibali. O scurtă comandă pe un motor de căutare și în câteva secunde ajungi acolo unde poți întâlni o mulțime de bolnavi mintali, gata să mănânce sau să fie mâncați de alți comilitoni. Exact aceste argumente au fost aduse în fața judecătorilor de apărătorul canibalului german Armin Meiwes, condamnat vinerea trecută la doar opt ani și jumătate de închisoare, deși se ceruse pedeapsa pe viață, pentru vina de a fi omorât, tăiat în bucăți și mâncat un alt bărbat (vezi MAGAZIN nr. 50/11 decembrie 2003). „Internetul ajută astfel de persoane" a recunoscut pentru AFP Jacques Buval, imediat după anunțarea verdictului în cazul „canibalului din Rotenbourg". „Un criminal nu merge pe stradă cu o pancartă deasupra capului pe care scrie *Cine vrea să fie hăcuit.* Internetul însă oferă această posibilitate", a mai spus Buval, co-autor al „Marii Enciclopedii a criminalilor în serie". Armin Meiwes a recunoscut că a omorât și a tăiat în bucăți un inginer berlinez care a consimțit să vină la canibal acasă, în martie 2001, după ce aranjamentul s-a făcut pe un forum de canibali de pe Internet. Pe aceste situri „persoane bolnave psihic își pot trăi fantasmele" a precizat judecătorul Volker Meutze. Cum se vede și din imaginea alăturată, capturată de pe un sit de canibali de cadavre, siturile sunt bine garnisite pentru toți doritorii, de la canibalism pe viu până la copii măcelăriți la naștere! Un asemenea sit a fost utilizat și de Armin Meiwes pentru a-și găsi victima. Aici anunțurile sunt unele mai sinistre decât altele: „Caut carne de femeie tânără pe care s-o torturez și după aia s-o mănânc" sau „Caut bărbat tânăr și zvelt ca să-l mănânc. În joacă sau pe bune, depinde de tine. Sunt din Berlin și homosexual" apare pe un alt sit. Noroc că Internetul înseamnă ceva mult mai mult decât aceste situri „contra naturii".

S-a pensionat inventatorul unei comenzi celebre

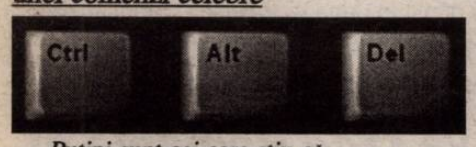

Puțini sunt cei care știu că David Bradley este inventatorul singurei comenzi pe care cineva o mai poate da atunci când computerul s-a înțepenit: Ctrl-Alt-Delete. Săptămâna trecută David Bradley s-a pensionat, un bun motiv pentru a fi întrebat cum a ajuns la „invenția" sa. „Nu mi-au trebuit mai mult de cinci minute pentru a scrie codul informatic miraculos" își amintește Bradley. „Am fost sigur atunci când a fost gata că o să devină o comandă de bază în cultura informatică" a mai spus inventatorul care a ținut să adauge, nu fără o undă de regret: „Am făcut o mulțime de alte lucruri mai interesante decât comanda Ctrl+Alt+Del, dar am rămas celebru doar pentru asta". În vârstă de 55 de ani, David Bradley a părăsit societatea IBM după 28 de ani și jumătate de muncă. În anii 1980, Bradley a făcut parte din micul grup de 12 persoane care a conceput primul computer personal (PC) la IBM. Inginerii de atunci și-au dat seama că trebuie să ofere utilizatorilor o comandă în caz de blocare a mașinii. Atunci a scris David Bradley codul care se ascunde în spatele faimoasei apăsări a celor trei clape.

IMITATORII LUI ELVIS SE ȚIN TARE

Un brutar german a reușit, la Mechernich, sâmbăta trecută, performanța de a cânta timp de 42 de ore, 16 minute și 8 secunde cântece din repertoriul „regelui rock-and-roll-ului", Elvis Presley, ocazie cu care a stabilit și un nou record mondial. Imitatorul, în vârstă de 36 de ani, îmbrăcat ca idolul său, a interpretat de 13 ori o succesiune de 60 de melodii de-ale lui Elvis, ceea ce-i va asigura un loc în Cartea Guinness a Recordurilor. Vechiul record nu era foarte vechi, fusese stabilit pe 8 ianuarie de un imitator din Hamburg care reușise să cânte timp de doar... 40 de ore.

ÎN NUMĂRUL VIITOR: ■ *Cercetătorul-robot* ■ *Repetiții generale pentru sfârșitul lumii* ■ *Doi bătrâni roboți cosmici...* ■ *„Dacă nu ne-mpușcă nimeni, am învins!"* ■ *Oul în diagnoză și tratamente*

HOROSCOP 9 – 15 FEBRUARIE

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai semnificativ aspect al acestei săptămâni este scăderea curbei financiare până sub normal. În consecință, fiți foarte atent la cea mai mică cheltuială!

TAUR (21.04-21.05): Marți sau miercuri vă veți întâlni cu o persoană de sex opus foarte agreabilă, cu care veți pune țara la cale. Pe de altă parte, situația materială stagnează.

GEMENI (22.05-21.06): Totul și toate vă merg din plin până spre joi sau vineri, când vă pândește un ghinion financiar sau sentimental destul de accentuat. Atenție la un Capricorn din anturaj!

RAC (22.06-22.07): Luni sau marți veți primi o veste foarte bună de departe, probabil de la o foarte dragă cunoștință. Pe de altă parte, bugetul dv. tinde să se înzdrăvenească.

LEU (23.07-22.08): Mercur și Soarele formează acum un cuplu de nădejde, astfel încât inventiile dv. se vor bucura de succes. Ar fi bine ca, mai întâi, să vă onorați datoriile.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Sunteți mai ursuz decât de obicei și excesele temperamentale se vor ține lanț. Se pare că cineva din anturaj v-a supărat foarte tare, din păcate.

BALANȚĂ (22.09-22.10): Curba financiară face fițe periculoase, adică ba urcă, ba scade și aceeași fluctuație va fi și în portofelul dv. În dragoste, lucrurile merg unse.

SCORPION (23.10-21.11): Una caldă, una rece. Așa s-ar putea caracteriza această perioadă cam agitată din toate punctele de vedere. Important este că veți ieși zâmbind din toate împrejurările.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Curba psihicului este oscilantă, probabil din cauza unor probleme în viața de cuplu. Luna și Soarele nu vă avantajează și sunt posibile scântei tandre...

CAPRICORN (21.12-19.01): Curba financiară și cea a dragostei sunt în continuă scădere, așa că luați toate măsurile ce se impun pentru a nu intra într-o criză profundă.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Marți sau miercuri veți avea o întâlnire de afaceri foarte importantă și este posibil să luați o decizie pe termen lung. Sfătuiți-vă neapărat cu prietenii!

PEȘTI (19.02-20.03): O surpriză foarte plăcută vă așteaptă miercuri sau joi, poate de natură financiară. Dacă astrele nu mint, veți primi o sumă consistentă de bani, în bancnote mari.

Personalitățile săptămânii: *Titu Maiorescu, Spiru Haret, Anton Holban, I. Peltz, Otilia Cazimir, Gheorghe Cucu, Alexandru Davila, Dimitrie Gusti; Galileo Galilei, George Washington, Bertolt Brecht, Feodor Șaliapin, Mia Farrow.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

ABONAȚI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Prețul abonamentului contractat direct la redacție, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a prețului revistei.
- Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.
- Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimițând, pe adresa redacției (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe șase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Județeană MUREȘ TARGU-MUREȘ

SERIE NOUĂ - 664 • ANUL XLVII • 19 FEBRUARIE 2004 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 7 (2414)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Nu trebuie să te sperii că înaintezi încet. Teme-te de oprire!*
(Bisanne de Soleil)

■ *Se numeşte maşină de ocazie o maşină la care toate piesele fac zgomot, în afară de claxon.*
(Pierre Dac)

■ *Chiar şi nopţile de coşmar se termină dimineaţa.*
(Nisâm)

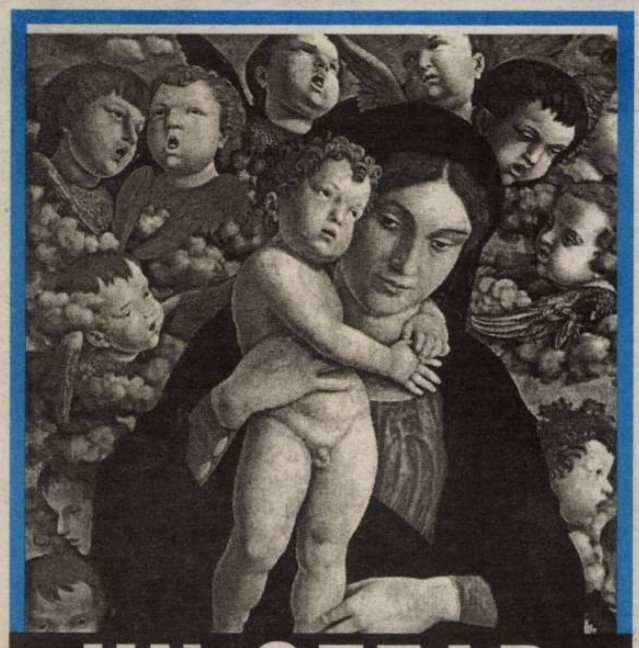

UN CEZAR AL ARTELOR

Europenii vor să ştie ce s-a întâmplat cu robotul lor de pe Marte

MISTERUL DISPARIŢIEI LUI BEAGLE-2

Cel mai mare vulcan cunoscut în Sistemul nostru solar, Olympus Mont, înalt de 23 kilometri, fotografiat de la bordul staţiei spaţiale europene Mars Express

Cercetătorii europeni au anunţat recent deschiderea unei anchete asupra dispariţiei destul de misterioase a robotului marţian Beagle-2, care a atins Planeta Roşie anul trecut, pe 25 decembrie. Colin Pillinger, responsabil al programului Beagle-2, a precizat că ancheta se va concentra asupra aspectelor tehnice. Mai exact se doreşte evaluarea motivelor pentru care n-a mai existat o comunicare între robotul de concepţie britanică şi sonda spaţială europeană Mars Express. Sonda se află şi acum pe orbita planetei Marte de unde transmite spre Pământ fotografii mai mult decât spectaculoase, dar nu a mai reuşit, în ciuda tuturor eforturilor, captarea nici unui semnal de la Beagle-2. Ancheta care va fi întreprinsă concomitent de specialişti britanici şi ai Agenţiei europene spaţiale (ESA) este o procedură normală după pierderea unui aparat spaţial. Ancheta ar putea fi facilitată într-o foarte mare măsură dacă unele indicii, cum ar fi parașuta robotului, ar fi descoperite de camerele de observaţie ale sondei orbitale îndreptate spre locul presupus de aterizare, a subliniat prof. Pillinger. Ancheta ar urma să treacă în revistă toate datele primite în timpul experimentării lui Beagle-2 pe Pământ şi din timpul zborului spre Marte, precum şi alte aspecte, cum ar fi procesul de decizie, nivelurile de finanţare, resursele şi gestionarea proiectului. Există şanse de a se descoperi influenţa concurenţei de peste Ocean, care dorea să fie singură pe Marte cu doi roboţi? Nu se ştie, deocamdată, nimic. Oricum, pe orbita lui Marte se află, încă, sonda europeană Mars Express care funcţionează normal. ESA a anunţat luna trecută că sonda orbitală a descoperit proba cea mai directă de până acum a prezenţei apei pe Marte, sub formă de gheaţă.

În timp ce roboţii americani se află pe Marte, glumele fotografice n-au întârziat să apară pe internet

Roca Adirondack pe care a forat-o Spirit

O descoperire uitată 80 de ani în sertare

INSECTE ACUM 400.000.000 DE ANI?

Nu toate descoperirile epocale sunt rodul unor cercetări de ultim moment. Un asemenea caz este şi cel al unei minuscule fosile, vechi de 400 milioane de ani, descoperită în anii 20 şi ignorată de atunci până de curând, când a fost identificată ca fiind cea mai veche insectă de pe Pământ. Asta susţine revista ştiinţifică *Nature* în ediţia sa de săptămâna trecută.

Despre „musculiţa" *Rhyniognatha hirsti*, cercetătorii cred că e posibil să fi avut aripi şi că ar fi putut zbura, dar chiar şi aşa, cu aripi sau fără aripi, după autorii noului studiu din *Nature*, insectele în general se crede că au apărut pe Pământ mult mai devreme decât credeau cercetătorii. Încastrată într-o rocă translucidă, fosila lasă să i se vadă o pereche de mandibule triunghiulare care sunt uimitor de asemănătoare cu cele găsite la insectele cu aripi, a subliniat David Grimaldi de la Muzeul american de istorie naturală, coautor al studiului, împreună cu Michael Engel de la Universitatea din Kansas. Prof. Grimaldi precizează că fosila, din care nu există decât porţiuni ale capului şi corpului, măsura cam 60 milimetri lungime şi semăna cu o libelulă mică. Cele mai vechi fosile de insecte cunoscute, despre care s-a stabilit că aveau aripi, au o vârstă în jur de 320 milioane de ani. Nu se ştie deocamdată dacă insectele au apărut pe Pământ cu aripi sau aripile le-au apărut în cursul evoluţiei. Studiile ADN lasă să se creadă că insectele au apărut pe Pământ acum aproximativ 434 milioane de ani şi cea mai veche fosilă de insectă de până acum fusese cea descoperită de prof. Bill Shear în urmă cu 20 de ani în statul New York şi care avea o vârstă, de necontestat se spune, de 379 milioane de ani. Şi pentru că jocul sutelor de milioane de ani nu se opreşte aici, să mai amintim şi despre fosila insectei primitive descoperite în Canada, în 1988, despre care s-a spus că avea 390 milioane ani, dar care s-a constatat ulterior că era mult mai tânără. Cât despre fosila *Rhyniognatha hirsti*, prof. Grimaldi este sigur că vârsta ei este între 396 şi 407 milioane de ani. Ea a fost descoperită în Scoţia în anii 20 şi a fost descrisă de un cercetător australian într-un articol din 1928, care afirma că probabil este vorba despre o insectă, fără să tragă vreo concluzie definitivă. A trecut el pe lângă gloria de a fi fost primul care descria o insectă de acum 400 milioane de ani, sau fosila nu i-a spus efectiv nimic interesant?

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

BINE AŢI VENIT LA CLINICA MAYO!

Puţini dintre cititorii noştri ştiu ce este Clinica Mayo. Şi pentru că scriu în această săptămână despre cartea „Clinica Mayo sau cum să îmbătrânim sănătos" o să citez câteva fragmente chiar din această lucrare: *„Clinica Mayo a evoluat de la practica de frontieră a dr. William Worrall Mayo, şi parteneriatul celor doi fii ai săi, William J. şi Charles H. Mayo, la începutul anilor 1900. Datorită cererii mari de servicii medicale în Rochester şi Minnesota, fraţii Mayo au invitat şi alţi medici să li se alăture, punând astfel bazele practicii medicale private în grup. În prezent, cu peste 2.000 de medici şi cercetători, în cele trei sedii principale în Rochester, Jacksonville şi Scottsdale, Clinica Mayo se dedică elaborării de diagnostice amănunţite, informaţii corecte şi tratamente eficiente, reprezentând o sursă de informaţii legate de sănătate. Începând cu anul 1983, Clinica Mayo a publicat informaţii de încredere despre sănătate, de care au beneficiat milioane de oameni, prin intermediul buletinelor informative, cărţilor şi serviciilor online, premiate în nenumărate rânduri"*. Aşadar, încercarea de a prezenta cititorilor români informaţii despre sănătate, puse la dispoziţie de această adevărată instituţie care e Clinica Mayo, nu poate fi decât salutată. În *Introducere*, dr. Edward T. Creagan, editorul şef al cărţii, pune degetul pe rană: *„Acum aproape 100 de ani, durata medie de viaţă a unei persoane era de mai puţin de 50 de ani. Dacă v-aţi născut în anii 1940, vă puteţi aştepta să vă bucuraţi de o viaţă productivă şi creativă chiar la vârsta de 70-80 de ani. Grupul celor de peste 85 de ani este segmentul care se măreşte cel mai mult în Statele Unite ale Americii. După cum a spus marele pianist de jazz Eubie Blake, la împlinirea vârstei de 100 de ani: „Dacă ştiam că voi trăi aşa de mult, aş fi avut mai multă grijă de mine". Cartea de faţă vă oferă sfaturi practice despre cum să aveţi mai bine grijă de dumneavoastră din punct de vedere fizic, emoţional, social, spiritual şi financiar. Oportunităţile pe care le aveţi pentru a vă reconsidera viaţa în anii pensionării ar putea fi pierdute în absenţa planificării şi pregătirii eficace"*. Cartea încearcă să fie, aşadar, un ghid despre cea mai interesantă aventură a vieţii unui om, ultimele decenii de viaţă. Informaţiile din această carte pun în faţa cititorului alegerile cele mai documentate despre probleme legate de îmbătrânirea sănătoasă, importante atât pentru destinul individual cât şi pentru cei dragi din anturaj, oferind busola atât de necesară în labirintul năucitor al informaţiei şi dezinformării. Veţi găsi aici şi relatări despre persoane care au făcut nişte calcule eronate de-a lungul vieţii, dar şi sfaturi folositoare despre cum putem învăţa din experienţa lor. Îmbătrânirea este un proces ireversibil, dar îmbătrânirea sănătoasă, spune Clinica Mayo, este la îndemâna noastră: *„Îmbătrânirea sănătoasă nu este întâmplătoare. Nu este un eveniment aleatoriu, determinat de genele dumneavoastră şi de circumstanţe. O îmbătrânire sănătoasă necesită o planificare riguroasă, atentă şi asumarea unui stil de viaţă bazat pe nutriţie corespunzătoare, controale medicale regulate, activităţi spirituale şi sociale, şi resurse financiare adecvate. Persoanele care îmbătrânesc cel mai bine sunt cele care gândesc pozitiv, îndrăznesc să ia decizii şi sunt bine informate. Ele sunt realiste. Ştiu că ceea ce câştigă în înţelepciune poate fi asociat cu pierderea unor abilităţi fizice. În paginile acestei cărţi veţi găsi sfaturi pe care le puteţi folosi pentru a putea conduce cu succes procesul îmbătrânirii şi pentru a vă menţine sau îmbunătăţi calitatea vieţii"*.

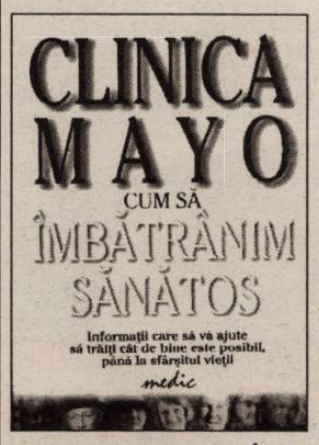

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

NECULAI M., Bucureşti: *„...Nu am probleme sentimentale, pentru că m-am vindecat în urmă cu câţiva ani, când m-am despărţit de o femeie din Leu care-şi merita zodia (era atât de dominatoare şi de orgolioasă, încât am ajuns chiar şi la violenţe de limbaj imposibil de redat în scris). Eu v-am scris pentru că sunt din zodia Taurului şi am auzit la un post de radio că Taurii au succes în politică (...) Urmăresc fenomenul politic de la noi de aproape cinci ani şi cred că aş face faţă în Parlament sau cu o funcţie într-un partid – încă nu ştiu care (...) Mi-am zis că, dacă am terminat-o cu viaţa sentimentală şi nu mai vreau să aud de căsătorie, activitatea politică m-ar scoate din monotonie şi chiar mi-ar da o pasiune nouă. Aş dori să vă întreb dacă este adevărat că Taurii au noroc în politică, dacă sunt abili şi dacă se pot baza pe asta toată viaţa..."*

TAURII NU SUNT MISOGINI

– Stimate domn, m-aţi pus în faţa unei probleme foarte complicate, care de fapt este o analiză astrologică a carierei. Şi asta pentru că activitatea politică, indiferent de pregătirea profesională, te poate acapara total, deci te poate obliga să renunţi la meseria de bază. Pentru astfel de predicţii sunt necesare toate datele naşterii (astrograma natală), dar noi nu ne ocupăm cu aşa ceva. Dar, pentru a reflecta la această posibilitate în calitate de Taur, vă prezint câteva exemple din care se pot sau nu trage concluzii aplicabile pentru dumneavoastră.

Astfel, renumiţi „Tauri politici" au fost (sunt), într-o ordine aleatorie: Oliver Cromwell, Robespierre, Golda Meir, Sadam Hussein şi Elisabeta II etc. Simt nevoia, totuşi, să revin la problema dumneavoastră sentimentală şi la decizia de a vă „vindeca". Faptul mi se pare surprinzător pentru un Taur, care este un pasional şi, în general, un om tenace. Este adevărat că el are afinitate maximă numai faţă de Tăuroaice, dar de regulă nu se transformă niciodată într-un misogin. Cine ştie ce aşteaptă la următoarea staţie a trenului dumneavoastră...

FEMEIA DIN PEŞTI ESTE PREA SENSIBILĂ

– Stimată doamnă, femeile din zodia Peştilor sunt, teoretic, exclusiviste, în sensul că se adaptează foarte bine la viaţa alături de un bărbat născut tot într-o zodie de Apă, adică Raci sau Scorpioni. Ele au afinitate minimă faţă de Lei şi Vărsători şi, într-adevăr, fac parte din categoria celor mai sensibile persoane ale zodiacului (alături de bărbaţii din Peşti). Despre problema naşterii lui Iisus, probabil că aţi citit despre mesajele celebrului personaj Edgar Cayce, ale cărui hipnoze regresive au fost zgomotos aduse la cunoştinţa publicului american şi nu numai. Mă abţin să fac vreun comentariu, nu este aici locul pentru astfel de speculaţii.

ZODII INDIENE DIN BERBEC

– Dragă Liviu, zodiacul indian are 36 de zodii, fiecare ocupând aproximativ un decan. În aceasta ar consta, în primul rând, complexitatea lui. Cu promisiunea că într-un număr viitor voi spune mai multe despre acest „calendar", îţi precizez acum doar zodiile indiene care se suprapun cu Berbecul „nostru": Toporişca (21-31.03; afectivitate, dinamism), Calul (1-10.04; spiritual, ezitant) şi Căruţaşul (11-20.04; prietenos dar foarte orgolios). Dintre aceşti nativi, se spune că succesul cel mai mare în dragoste îl au cei (cele) din Toporişcă dacă ei (ele) au iniţiativă, căci nu le place să fie dominaţi de partener(ă). Dar subliniez că, la fel ca în cazul zodiacului chinezesc, cel indian nu poate fi deplin înţeles fără câteva cunoştinţe de bază ale spiritualităţii acestei ţări.

RADU IANIERI

ILEANA C. DAN, Galaţi: *„...Rubrica asta m-a făcut să fiu foarte interesată de anumite probleme astrologice, mai ales că se vede clar că nu sunteţi un «fanatic» ca mulţi alţii care se dau «doctori» în materie. V-am scris pentru că vreau să vă întreb despre relaţiile unei femei din zodia Peştilor cu bărbaţii din Balanţă şi Scorpion. Este vorba de cei doi foşti soţi ai mei, cu care am fost căsătorită câte trei ani, aproximativ (...) Eu am găsit într-o carte un lucru extraordinar, şi anume că Iisus Christos s-ar fi născut la începutul primăverii, deci ar fi în zodia Peştilor. De aceea această zodie este considerată a fi una a oamenilor care se sacrifică de dragul altora, uitând de sine, de interesele personale. Nu ştiu cât adevăr este în această informaţie extraordinară, aşa că poate mă lămuriţi dumneavoastră. Vă mulţumesc!"*

LIVIU D., Călăraşi: *„...Sunt născut în zodia Berbecului şi, pe lângă astrologia clasică, mă pasionează şi legăturile sentimentale «stabilite» de zodiile asiatice. Cunosc foarte bine zodiacul chinezesc, dar am citit câte ceva şi despre cel indian. India este o veche pasiune de-a mea (în special budismul) şi ştiu că zodiacul indian este mult mai complex (...) Aş dori să ştiu ce fete i se potrivesc unui Berbec în stil indian şi care sunt zodiile indiene din perioada Berbecului."*

ANCHETA săptămânii

Care e cea mai nobilă (frumoasă) profesie?

Există multe profesii fără de care viaţa noastră ar deveni uneori un calvar. Cum ar fi cea de medic. Sau unele de care ne putem dispensa. Cum ar fi, de pildă, cea de constructor de viori. Sau cea de pictor. Sau de muzician. Care e cea mai nobilă dintre meserii? În care se pune mult suflet şi care se adresează cu generozitate celor mai acute nevoi ale omului.

◆ Cea pe care o faci cu pasiune şi nu pentru bani. *(Dana Sterpu, 18 ani)*

◆ Cea care schimbă în bine mintea şi viaţa oamenilor. Mama, de exemplu, are o profesie excepţională. Este kinetoterapeut şi le dă copiilor şansa să meargă, să ducă o viaţă normală. Am asistat de multe ori la aceste şedinţe şi am observat cu ochii mei progresele pe care le făceau copiii şi mi s-a părut o minune. *(Georgiana M., 18 ani)*

◆ Doctor, evident, judecător şi poliţist. Ultimele două, dacă s-ar face cu corectitudine, în ţara asta ar domni liniştea noastră sufletească. *(Laurenţia Dinescu, 19 ani)*

◆ Nu există o profesie mai nobilă decât alta ci profesii mai prost plătite decât altele. *(Ştefan E., 17 ani)*

◆ Cea de scriitor. Pentru că doar scriitorii construiesc lumi ideale. *(Dan Potra, 17 ani)*

◆ Evident, cea de preot de vocaţie. Pentru că ne îndrumă pe calea cea bună spre Dumnezeu. *(Irina Stancu, 18 ani)*

◆ Cea mai nobilă profesie e cea care te apropie de oameni. Sunt foarte multe, aşa că n-o să le mai înşir pe toate. *(Corin Mocanu, 18 ani)*

◆ Cea mai frumoasă profesie e cea a îngerilor. *(Flori Iancu, 18 ani)*

◆ Profesia de om. *(Anonim, 18 ani)*

◆ Cea de şef de stat. Pe lângă multe altele, e o mare onoare să reprezinţi o naţiune. *(Sergiu Irimescu, 18 ani)*

◆ Niciuna, pentru că azi tot ce faci, faci pentru bani. *(Iulian, 18 ani)*

◆ În nici un caz cea de director de bancă ce falimentează sau de jocuri tip Caritas. *(Alex Drăgan, 18 ani)*

◆ Oricare, atâta timp cât nu leneveşti şi nu trăieşti pe spinarea altora. *(Bogdan P., 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Tot mai mulţi bani de buzunar pentru băieţi

În urma unor studii efectuate de diferite organizaţii pentru copii şi adolescenţi din Londra, s-a ajuns la concluzia că băieţii primesc mai mulţi bani de buzunar decât fetele şi că cererea, mai ales din partea băieţilor, de a-şi rotunji „averea" de buzunar e în continuă creştere. Media sumelor primite săptămânal de adolescenţii londonezi e de aproximativ 8 lire sterline, fetele primind cu 1-2 lire mai puţin. Părinţii lor au, firesc, grija să le cumpere cam tot ce au nevoie, atât cât îşi pot permite, dar fără bani de buzunar viaţa adolescenţilor ar fi insuportabilă. S-a constatat că băieţii îşi cumpără din mica lor avere dulciuri, reviste, DVD-uri, jocuri pe calculator şi dacă reuşesc să facă economii, îşi pot invita prietenele la o Cola. Banii de buzunar ai fetelor au ca ţintă cam aceleaşi produse la care se adaugă cărţile, pe care băieţii le ignoră, şi cosmeticele. S-a mai constatat că fetele sunt mult mai calculate decât băieţii şi că deseori reuşesc să facă economii din puţinii bani pe care îi primesc de la părinţi.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 224.39.96

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Uzinele vii ale celor nenăscuți

Poate că este doar la o terapie la care încă visăm. Dar rezultatele echipei Universității din Nevada, condusă de dr. Esmail Zanjani sunt impresionante. Himerele animal-om vor exista cu adevărat într-o zi și ne vor furniza celule identice genetic cu cele ale pacientului și chiar organe întregi, gata de transplant. De „xenotransplant", de la grecescul *„xeno"*, care înseamnă „străin". Va mai exista desigur problema rejectării celulelor sau organelor de către sistemul imunitar, dar nu este o dificultate insurmontabilă, putând fi depășită în următorii 10-15 ani.

Cercetările lui Zanjani au început de fapt de la intenția sa (pe care și-o păstrează și acum) de a vindeca defecte genetice la copiii încă nenăscuți prin injectarea direct în foetus a celulelor primordiale. Doar mai târziu a descoperit că aceeași tehnică poate fi folosită pentru a crește organe „umanizate" în animale. Așa a reușit să realizeze himere oaie-om în care se întâlnesc surprinzător de multe celule umane în organele oii! (De exemplu, se ajunge ca până la 15% din ficatul unei astfel de oi să conțină numai celule umane.) Injectarea celulelor umane trebuie făcută aproximativ la jumătatea gestației, înainte ca sistemul imunitar al foetusului să fi „învățat" diferența între propriile celule și cele străine, pentru ca acestea să nu fie rejectate. Așa se obține un animal care arată ca o oaie, dar... este plin de celule de om!

Atenție, mutanți!

Va veni o zi când în organisme animale se vor cultiva insule celulare producătoare de insulină pentru tratarea diabetului. Și când proporția de celule umane într-un țesut animal va crește. Vor mai trece însă ani mulți, dacă nu decenii! Totuși, un termen se impune din ce în ce mai mult: xenotransplanturile, în care „destinatarul" și „furnizorul" nu fac parte din aceeași specie animală. Sunt țări, ca Marea Britanie sau Canada, unde opoziția față de aceste transplanturi „străine", de la animal la om, este foarte puternică. Un motiv este posibilitatea ca virușii specifici animalelor să genereze mutanți care să-i infecteze pe oameni. Și nici fondurile nu sunt suficiente, mai ales că marii investitori se codesc atâta timp cât dr. Zanjani, de pildă, nu-și brevetează tehnica. Și cum să o facă, de vreme ce Oficiul de Patente al SUA a anunțat încă din 1998 că nu va mai acorda nici un patent invențiilor parțial-umane! De aspectele etice ce să

mai vorbim! Religiile resping himerele animal-om și este de presupus că vor câștiga și alți adepți dacă va exista cea mai mică șansă ca de exemplu o oaie cu celule umane în creierul său să fie mai mult decât o simplă oaie. Dr. Zanjani însuși afirmă că nu avem cum să știm. El se grăbește să adauge că „la nivelul la care se lucrează, o oaie este totuși o oaie oarecare." Deși...

MIHAELA DOROBANȚU

ROBOȚI fără „carte"

Se numesc Cog, Kismet sau Asimo. Mașini pe care oamenii de știință le dotează cu organe senzoriale pentru a le dezvolta inteligența.

Un celebru cercetător american, Douglas Lenat, a lansat, în urmă cu 30 de ani, ultimul mare proiect al arhitecturii creierului informatic al cărui obiectiv era acela de a dialoga în limbă naturală cu oamenii. Un proiect eșuat. Cyc – numele creierului – trebuia să organizeze mii de cunoștințe pe care zeci de persoane de diferite profesii i le-au furnizat, asociind și logica organizării lor. Azi Cyc e un remarcabil sistem de căutare de date pe Internet. Așadar, creierul umanoid visat, capabil să răspundă unor seturi de întrebări, a eșuat. Unul din motive: era lipsit de un corp care să-l ajute să progreseze. Noile creiere artificiale sunt acum integrate într-un corp, într-o arhitectură de control, reușind să-și multiplice interacțiunile cu mediul înconjurător, să găsească singure soluții la problemele cu care se confruntă. Pentru asta a fost nevoie de dotarea sa cu organe „senzoriale": camere de luat vederi, captatori termici, chimici, etc. capabile să interogheze mediul exterior în permanență. Au fost realizate sisteme vizuale care să ajute roboții să ocolească obstacolele, sisteme de polarizare a luminii pentru orientare așa cum fac furnicile din deșert, detectori de feromoni... Cercetătorii de la MIT au creat mușchi artificiali care să imprime corpului mișcări de reptilă sau de pește. Roboți care zboară cu aripi inspirate din cele ale insectelor și care ar putea evolua în „atmosfera" de pe Marte. Și asta nu e tot. Un corp funcțional reacționează la stimulii mediului transmiși de captatorii săi: se mișcă într-un anumit fel, caută, prinde anumite obiecte, învățând să evolueze logic în mediu îndeplinind diferite sarcini, fără a fi însă programat în acest sens, fără a i se furniza, așadar, indicațiile înainte. Acest lucru e posibil prin încercări repetate. Robotul învață să distingă mărimea obiectelor, să aprecieze sarea lor – lichidă, solidă – să-și constituie o reprezentare proprie a obiectelor datorită echipamentului său senzorimotor. Robotul Cog a învățat singur, de pildă, să-și miște capul, imitând gestul unui cercetător, să urmărească cu privirea un obiect în mișcare și chiar să-l prindă. Un robot constituit dintr-un cap articulat și din brațe. Nu e programat pentru o acțiune precisă. Folosește însă programe de învățare care imită comportamente din evoluția ființei umane. De câte ori se înșală, își ameliorează programul, încearcă din nou, punând în practică soluții folosite și în alte situații. Curând capul său va fi acoperit cu piele artificială sensibilă la presiune. Cog se va putea manifesta prin expresii faciale. Un alt robot, Kismet, un frățior al lui Cog, reușește să afișeze diferite expresii faciale în funcție de interacțiunile cu oamenii. Pronunță câteva cuvinte, trece de la o stare emoțională la alta în funcție de unii stimuli exteriori. Ceea ce e senzațional e faptul că ei vor să evolueze. Și probabil că vor reuși să-și inventeze un fel de conștiință care să dea naștere unei noi specii: Robosapiens.

DORIN MĂRAN

Ipoteze

MIRACOLUL FECIOARELOR CARE NASC

Pe baza aceleiași argumentații științifice prezentate în numărul trecut, corespondentul nostru din Brăila, ing. Gheorghe Jalbă, elaborează mai multe teorii provocatoare, între care și explicația fenomenului „miraculos" al nașterilor din fecioare, așa cum s-a înregistrat în mai multe cazuri, de-a lungul istoriei omenirii.

Prima fază a vieții pe Pământ a fost una strict informațională (virtuală, pentru noi) și doar potențial energetică și materială. Faza a doua, energetico-informațională, coincide cu apariția Soarelui, când, datorită scăderii vitezei absolute a Pământului în Cosmos, s-au inițiat și schimburi energetice între diversele structuri vii de pe planetă și implicit cu Soarele – susține ing. Gh. Jalbă. „Structurile vii energetico-informaționale posedă însă o superioritate netă, în raport cu lumea noastră, deoarece potențialul lor energetic este mult mai mare și prin urmare durata existenței lor se dilată. Ele au o greutate nesemnificativă, se pot deplasa rapid pe orice direcții, pot penetra structuri din substanță, pe care le percep ca pe energii joase..."

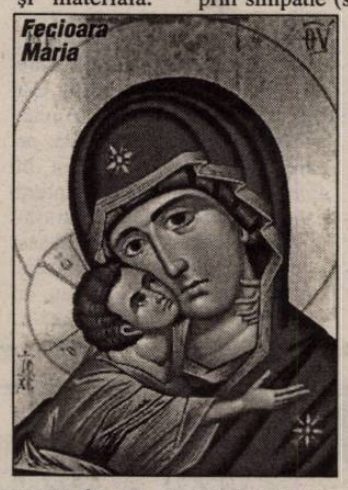
Fecioara Maria

Noi și entitățile invizibile

Antichitatea a înregistrat mai numeroase asemenea intervenții, decât lumea contemporană, uneori ele fiind marcate de revelații. Astfel au apărut miturile și legendele, unele dintre ele primind în timp – surprinzător, pentru mulți raționaliști – explicații științifice. Întrebarea este dacă aceste structuri invizibile au supraviețuit atâtea milioane de ani și, dacă da, cum au reușit. Fără îndoială, ele dispun (ca toate ființele vii) de un mecanism de multiplicare-regenerare. Cel mai probabil, aceasta se realizează prin simpatie (sau rezonanță energetico-informațională), când două structuri de asemenea tip se agreează. Fenomenul poate declanșa anumite procese materiale, de la distanță, fără transfer de substanță, lucru destul de bine cunoscut, de altfel. Efectul îl reprezintă generarea de embrioni energetico-informaționali, care pot ecloza în structuri posesoare de substanță vie; deci, implicit, în corpul uman. Și iată că a mai rămas un pas, până la „miracolele" ce au făcut să se nască Buddha (din fecioara Maya), Attis (din fecioara Nama), Adonis (din fecioara Ishtar) sau Iisus Christos (din Fecioara Maria), potrivit ing. Jalbă.

Inseminare prin biosimpatie

Se cunoaște că informația despre individul uman este codificată electrochimic în patrimoniul său genetic, la rândul lui, stocat în ceea ce am putea numi „fișiere cromozomiale"; 46 la număr, pentru entitatea biologică substanțial-energetico-informațională numită OM. Bărbatul și femeia contribuie cu câte 23 de cromozomi, pentru definirea

Fecioara Maya

informațională a viitorului individ. Dar oamenii sunt făcuți „după chipul și asemănarea lui Dumnezeu". Reiese că ovulul fecioarei *alese* s-a transformat într-o celulă-ou prin contopirea cu alți 23 de cromozomi energetico-informaționali, implantați prin simpatie (în acest caz, biosimpatie) și a început apoi diviziunea spontană. Astfel, extazul erotic a fost înlocuit cu extazul revelației. Dovada concretă va fi potențialul energetic extraordinar al celui ce se va naște, persoană capabilă să înfăptuiască minuni, vindecări miraculoase (procese de regenerare a substanței vii, prin acțiune energetică), transmutații ale substanței, mers pe ape etc.

Substituirea substanței cu energie nu este un fenomen singular, în fizică. De pildă, fenomenul supraconductibilității electrice, produs în mod normal numai la temperaturi foarte scăzute, în conductorii electrici, poate fi „mimat" (substituit energetic), deci substanța este „păcălită", fenomenul producându-se și la temperaturi relativ înalte. Mai mult decât atât, așa-numitul efect citopatic (infectarea de la distanță a unor celule vii, sănătoase, izolate complet de exterior), demonstrat experimental, aduce încă o dovadă că nașterile din fecioare nu sunt fabulații, ci realitate pură. *Să recunoaștem că ipotezele corespondentului nostru sunt deosebit de incitante, prin urmare așteptăm să reacționați, scriindu-ne la redacție.*

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Pentru sănătatea planetei

RECICLAREA PLASTICULUI

În marea lor majoritate, produsele de plastic se obțin din petrol – o resursă naturală limitată și utilizată masiv și drept combustibil. Iată un motiv suficient de serios, pentru reciclarea masivă a acestui material, în special a ambalajelor: pahare, caserole, borcane, sticle PET, pungi etc. Sticla de plastic a fost inventată în 1973, în SUA, iar reciclarea a început în 1977. Din 10 asemenea obiecte reciclate se poate fabrica un tricou sau o jachetă de ski, din 50 – un pulover, din 70 – un sac de dormit. Din păcate, ambalajele de plastic ocupă circa o treime din volumul gropilor de gunoi. Reciclate, ele ar ajuta la conservarea resurselor de petrol, la reducerea emisiilor nocive din aer, la protecția mediului (sunt deșeuri nebiodegradabile), ca și la reducerea unor cheltuieli „colaterale". (A.N.P.)

DIAVOLII ABISURILOR

Adâncurile oceanelor ascund o lume fascinantă și terifiantă, în același timp. Adaptarea la condițiile naturale din abisurile acvatice (presiune ridicată, lumină aproape inexistentă, hrană puțină etc.) a dat naștere unor creaturi ce par de-a dreptul apocaliptice, dar care-i încântă pe naturaliști. Astfel este femela speciei numite „demonul negru", cea care face rost de hrană – întrucât masculii nu vânează – folosindu-se de un fel de undiță; de fapt, o excrescență filiformă situată în fața nărilor, în vârful căreia se află „momeala": o particulă cărnoasă, acoperită de bacterii luminiscente. Peștișorii astfel păcăliți dispar rapid în gura uriașă, dotată cu dinți ca niște ace. Totuși, se pare că drăcușorul din adâncuri e mai mult impresionant, decât periculos, lungimea sa nedepășind 20 centimetri.

LILIECII ȘI NEVĂZĂTORII

Atrofierea sistemului vizual la lilieci și hiper-dezvoltarea, în compensație, a auzului au inspirat o echipă de cercetători britanici, în realizarea unui accesoriu de mare utilitate pentru persoanele nevăzătoare. Se știe că aceste mamifere noctambule emit sunete foarte ascuțite, care sunt reflectate de obstacolele din jur, fiind percepute printr-un gen captator situat în zona capului animalului. Astfel, el apreciază foarte bine distanța față de obiectul respectiv, în funcție de radarul său natural. Pe același principiu se bazează bastonul inventat de cercetătorii menționați: un emițător de infrasunete (imperceptibile de urechea omului) trimite unde sonore în jur, „ricoșeul" acestora fiind preluat de un captator și, în funcție de distanța persoanei față de obiectul-obstacol, declanșează în mânerul bastonului vibrații mai mult sau mai puțin puternice. O realizare, s-ar putea spune, parțial umană și parțial... animală. *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

De la omuleți cenușii la „ființele superconștiente”

La conferințele OZN de la Laughlin, de care am amintit în episoadele precedente, a fost prezentă și Deborah Lindemann hipnoterapeut clinic certificat, fondatoarea Centrului pentru Explorări Extraordinare din Fort Collins (Colorado).

Un punct de vedere avizat

Părerea hipnoterapeutei este că fenomenul răpirilor, cu toată varietatea sa, de la omuleții cenușii la „ființe superconștiente” și chiar la „ființe de lumină”, este real și are o mare vechime. El nu ține cont de barierele de rasă, sex, religie, nivel de educație sau sistem de credințe, păstrând o incredibilă similitudine a descrierii celor întâmplate, chiar între persoane care nu au auzit niciodată unii de alții. Desigur, nimeni nu poate spune că ar fi implicați „extratereștrii”. Lindemann suspectează că varietatea inteligențelor care se află în spatele fenomenului este „vastă și bogată”. „Probabil suntem abia la începutul unui lung proces de contactare a diversității formelor de viață și conștiință care a întesat Universul de la începuturile timpului” – spune ea. Din păcate suntem de cele mai multe ori condamnați doar la speculații. Dar, așa cum a zis odată faimosul psihanalist Carl G. Jung, „asupra lucrurilor despre care nu știm nimic, oricine este liber să creadă în orice pare să se potrivească”.

Cazuri pe scurt

Deborah Lindemann a prezentat la Laughlin cazul unui bărbat din Los Angeles, căruia un coleg de școală îi povestise că a fost răpit de extratereștri. L-a luat în râs până ce noaptea următoare a fost răpit el însuși. O ființă nepământeană i-a spus atunci: „Voi doborâți navele noastre dar noi nu vom trece la represalii”. O altă persoană a fost învățată că nu există nici o contradicție între evoluționismul darwinist și creaționismul biblic, fiecare avându-și locul său în istoria omenirii. Unei femei, pe când avea numai șapte ani, i s-a arătat Pământul distrus de un cataclism atomic, în timp ce i se spunea „Schimbați-vă modul de viață dacă vreți să evitați aceasta”. Unui cercetător i s-a transmis că „este imposibil să călătorești de la un sistem stelar la altul dacă rămâi în aceleași dimensiuni” dar „călătorind cu viteza gândului, poți trece prin atâtea dimensiuni câte sunt necesare” și să ajungi unde dorești. O femeie s-a trezit într-o noapte, în camera ei de hotel, auzind o voce care i-a spus că dacă va privi spre stânga va vedea un OZN. S-a gândit imediat să-l înregistreze cu camera video. Deși cu ochiul liber nu a zărit nimic deosebit, prin vizorul camerei obiectul s-a văzut clar și s-a putut filma.

Cum devine un artist interesat de fenomenul OZN

În iulie 1998 Deborah Lindemann i-a luat un interesant interviu artistului plastic *Budd Hopkins*, omul care a explorat până în prezent cele mai multe cazuri de răpiri OZN. Hopkins a reconfirmat că în 1964, fiind împreună cu prima sa soție și cu încă o persoană, au văzut la Cape Cod, în plină zi, zburând deasupra lor un obiect aparent metalic. Înainte

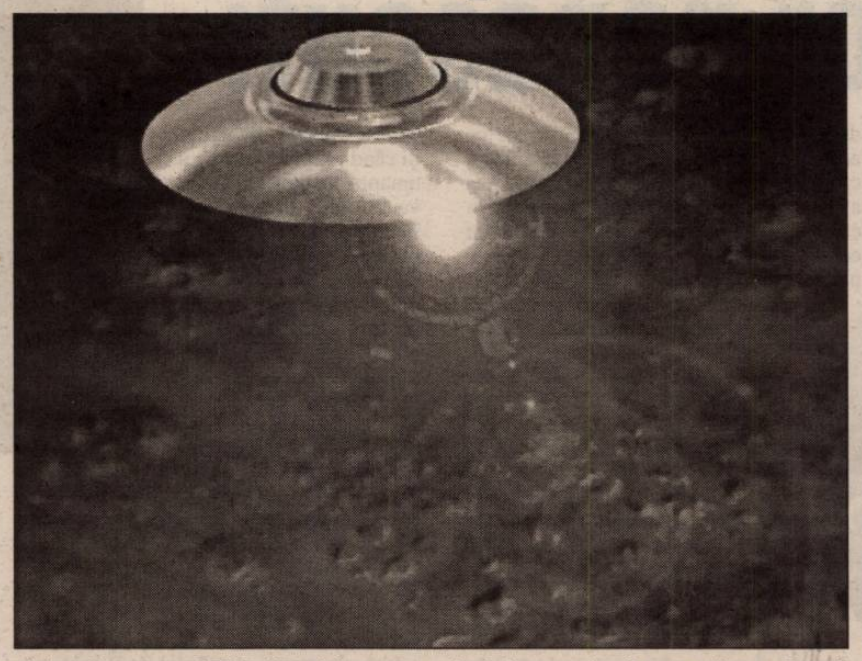

nici nu-l interesau OZN-urile, nici nu cunoștea pe cineva interesat de acest subiect. Când, peste câteva luni, a povestit tatălui său incidentul, acesta l-a sfătuit să facă imediat un raport către *Air Force*. Din anumite motive, Budd s-a conformat abia peste un an. În răspunsul primit scria „Air Force se ocupă de aceste probleme, dar din păcate, deoarece raportul a venit cu mare întârziere, nu mai putem face mare lucru în investigarea cazului”. În încheierea scrisorii se menționa: „Totuși, *Air Force* vă solicită – dacă veți mai avea o altă observație similară, să o raportați imediat la cea mai apropiată unitate *Air Force*”. Această ultimă observație l-a făcut atent pe Budd. Deci cineva era interesat nu atât să limpezească lucrurile, cât să adune cât mai multe cazuri. De ce oare? Asta i-a stârnit interesul pentru studierea fenomenului în continuare.

DAN D. FARCAȘ

DOSARUL VIITORULUI POSIBIL

Flăcările care nu iartă

Când, speriați că Amalthaea, Sibila sau profetesa din Cumae, va arunca în foc și cele trei cărți care mai rămâseseră, conducătorii Romei, în frunte cu regele etrusc al Cetății Eterne, au hotărât să plătească prețul cerut, primul lucru pe care l-au făcut a fost să caute în cenușă dacă mai pot recupera ceva din cărțile arse. A fost imposibil. Textele rămase, scrise în hexametri, indicau un viitor glorios al Romei și faptul că va deveni conducătoarea lumii, impunându-i acesteia o ordine gândită și practicată de ea. Dar... nu cumva ceea ce căzuse pradă flăcărilor mai prevestea și altceva? Mai mult, un alt împărat al Romei avea să distrugă aproape 2000 de versuri pentru simplul motiv că... i se păruseră că prezic lucruri imposibil de întâmplat.

Cărțile sibiline sunt păstrate sub pază într-o criptă aflată sub Templul Capitolin al lui Jupiter. Cei care aveau acces la ele erau preoții și o făceau în caz de mari dezastre, cum erau cutremurele, pentru a afla cum să îmblânzească mânia zeilor. Au rămas acolo până când un incendiu devastator le-a distrus în anul 83 î.Ch. Flăcările, într-adevăr nu iartă – soarta a vrut ca și ultimele trei cărți ale Amaltheei să aibă același sfârșit ca și celelalte șase.

Dezastrul a determinat însă Senatul Romei să trimită reprezentanți la diferite oracole care să adune de pe unde se putea profeții similare și în felul acesta să refacă textele sibiline. Așa au și făcut și încă pentru câteva secole preoții au avut la ce scrieri să se refere pentru a găsi soluții în situații dramatice sau în care nu se întrevedea altă ieșire. Cât despre Sibila de la Cumae, avem o descriere autorizată, pe care ne-a lăsat-o Virgiliu în *Eneida* sa. Ea apare ca o făptură care își poate schimba trăsăturile și culoarea feței. Părul său i se ridică dintr-o dată pe cap. Corpul i se înclină ca și cum ar fi apăsat de o mare greutate. Inima începe să-i bată nebunește, pe buze îi apare o spumă abundentă iar când începe să vorbească sunetul vocii sale este teribil.

Când intră în transă, când este „posedată”, cum spune Virgiliu, „merge înainte și înapoi și dă mereu din mâini ca și cum ar vrea să-i scoată afară pe zei din corpul ei”. Ca și Pythia, își scrie răspunsurile, profețiile. Dar nu există cineva care să le ducă celor care așteaptă. Ea le scrie pe frunze de stejar pe care le duce la intrarea peșterii în care oficiază și le lasă acolo. Când vântul începe să bată, le poartă și le duce unde vrea el. Așa ajung la cei cărora preoteasa le oferă viziunea sa asupra viitorului. De multe ori însă vântul le amestecă și de aceea cei care le primesc au mari dificultăți să interpreteze corect ceea ce cumplitul har al Sibilei le transmite. După ce, așezată pe trepiedul său și înghițindu-și cele câteva picături de suc de laur, Sibila s-a scufundat într-o lume a viitorului la care muritorii de rând nu au niciodată acces direct...

EUGEN CELAN

Invazia lumilor paralele

MAGIE CU OCHII ÎNCHIȘI

În fiecare noapte, peste șase miliarde de oameni visează pe Terra. Timp de cel puțin o oră, se generează câteva zeci de miliarde de vise. Dintotdeauna a existat însă întrebarea: de ce visăm atât de mult? Și ce semnificație au visele? Răspunsuri clare și finale nu există, așa că domeniul viselor este încă unul în care se pot avansa cele mai îndrăznețe ipoteze.

Un caz cu totul aparte și una din primele ipoteze datează din anul 1861, când Alfred Maury a avut un vis îngrozitor. Era în plină Revoluție Franceză, fusese arestat și condamnat la moarte. S-a văzut foarte clar așezat sub ghilotină și călăul a pus în mișcare lama ucigașă. S-a trezit în momentul când în vis capul i se rostogolea pe eșafod. Primul lucru pe care l-a văzut atunci când și-a revenit din teroarea cumplită în care îl aruncase visul a fost tăblia patului care se desprinsese și îi atinsese gâtul. Și atunci i-a venit ideea că de fapt visele nu sunt decât „prelucrările” imaginației noastre, dezlănțuite în urma unor stimuli externi pe care îi înregistrăm fără să ne dăm seama în timp ce dormim. Șocul lui Maury a fost că într-o fracțiune de secundă a trăit scene complete ale detenției sale, drumului spre eșafod și execuției. În realitate, visul durează de cele mai multe ori exact cât timp trece între apariția stimulului și încetarea sa – în cazul lui Maury, între desprinderea tablei de la capul patului și căderea ei pe gâtul său.

Au trecut câțiva ani și, la începutul secolului 20, un alt șoc a fost produs de ipotezele revoluționare ale părintelui psihanalizei, Sigmund Freud. El a lansat ideea că visul este de fapt „calea regală spre inconștient”. Conform teoriei sale, în timpul somnului mintea noastră conștientă nu este activă, așa că toate senzațiile, gândurile, ideile cele mai stranii care ne tulbură, ca să nu mai vorbim de tot ce încercăm să evităm în timp ce suntem treji, „țâșnesc” din fântâna fără fund a inconștientului nostru.

În timpul somnului nici măcar nu încercăm să ne apărăm de gânduri. Dobândindu-și o libertate care nu le este dată în timpul zilei, când nu visăm, acestea își construiesc și își trăiesc o viață proprie. Generând toate imaginile și scenele fantastice care ne bântuie, cum se spune, somnul. De aici se nasc visele. Și de aceea ele nu pot fi înțelese decât în urma analizei unui psihanalist. Care se vede confruntat cu o problemă extrem de dificilă: găsirea unui sens în imaginile cele mai insolite, cele mai fantastice – și cine poate garanta că interpretarea psihanalistului este una corectă?! Nici măcar el!

Iar teoria freudiană nu este acceptată în unanimitate. Departe de a considera că visul ar „masca” o anumită realitate, neurofiziologul american Robert McCarley este de părere că dimpotrivă, visul exacerbează, exaltă unele senzații, altminteri absolut normale, pe care le înregistrăm chiar și în timp ce dormim...

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise” în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și cu arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin” o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 225.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

M/7

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___,

sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____,

cod _____, județul _____.

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare”. Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*

Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Halucinații sau legende?

Casa bântuită de mii de... lire sterline

Cine spune că paranormalul nu este o afacere pentru mulți impostori și savanți evlavioși născuți peste noapte (inclusiv pentru unele emisiuni tv „distractive”), se înșală amarnic. Dar există unele cazuri în care o realitate parapsihologică consumată în trecut este exploatată pe față pentru câștiguri materiale deloc neglijabile.

Într-un limbaj concis, specific anglo-saxonilor, *para-show*-ul există și chiar este gustat de un public numeros. Un exemplu elocvent ni-l oferă Thomas Denisson, un englez care, în copilărie, a avut mult de suferit din cauză că reședința părinților săi (decedați într-un accident de mașină), era bântuită de entități insomniace, arțăgoase și care se împotriveau liniștii de peste noapte. Cu sprijinul rudelor, Thomas s-a mutat de acolo, iar comunitatea localității a decis să ardă respectiva casă din temelii... Pe la 28 de ani, Thomas s-a întors pe plaiurile natale și a trecut la lucru. A reconstruit casa părintească și a amenajat interiorul astfel încât să reproducă aidoma coșmarurile prin care trecuse. Efectele vizuale și acustice au fost realizate cu aparatură electronică performantă și discretă și astfel a pus bazele unui „muzeu”.

Contra unei taxe de vizitare de câteva lire sterline, curioșii străbat în beznă încăperile casei și se cutremură de-a binelea atunci când aud foșnete, șoapte, văicăreli și văd cum întunericul este străpuns de siluete fantomatice de o clipă, amenințătoare și născătoare de fluvii de adrenalină care să justifice banii cheltuiți. O astfel de inițiativă, bazată, se spune, pe un caz real, nu poate fi singulară, căci asigură întreprinzătorului venituri interesante. Încă din secolul XIX existau locuri unde se făcea pelerinaj contra cost (în mod benevol) pentru inhalarea paranormalităților la ele acasă.

PAUL IOAN

CONTROVERSE ÎNCRÂNCENĂRI SUSPICIUNI

STONEHENGE... societate comercială?

Bătălia pentru dreptul de folosinţă a celebrului complex megalitic Stonehenge continuă cu o îndârjire demnă de o cauză mai bună. Cine sunt îndârjiţii care doresc ca an de an, cu prilejul solstiţiului de vară (dar şi în alte puncte „nodale" ale poziţiei Pământului faţă de Soare), să se manifeste acolo, în mijlocul ruinelor vechi de 4.300 de ani, prin ritualuri păgâne nu tocmai demne de civilizaţia de astăzi? Grupări de păgâni, de druizi şi aparţinători ai altor culte obscure vor să celebreze la Stonehenge, cu metode „specifice", străvechiul şi încă nedesluşitul cult al Soarelui şi al unei zeităţi feminine supreme adorate în vremurile neolitice. Numai că autorităţile britanice au constatat – în decursul mai multor decenii – că în urma manifestărilor păgâne (unii comentatori le spun „sărbători post-hipiote") rămân multe deşeuri menajere şi multimilenarii megaliţi riscă să fie compromişi de ritualurile nu tocmai paşnice. Dilema autorităţilor constă fie în interzicerea acestor „festivaluri", fie în adoptarea unei atitudini manageriale pentru a fructifica acest complex megalitic, care este de fapt o moştenire a umanităţii (Stonehenge este unul din numeroasele cromlech-uri europene, adică o suită de menhire (megaliţi) aşezate circular, după o anumită orientare).

Controversele continuă şi după ce, în urma avertismentelor, manifestările ritualice păgâne – la care participă mii şi chiar zeci de mii de adepţi – au lăsat în urma lor mai puţine deşeuri şi alte urme ale dezlănţuirii „credinţelor străvechi". Va deveni Stonehenge un fel de societate comericală, sau vor fi interzise „festivalurile"?

BĂRBATUL, SPERANŢA FEMEII sau invers?

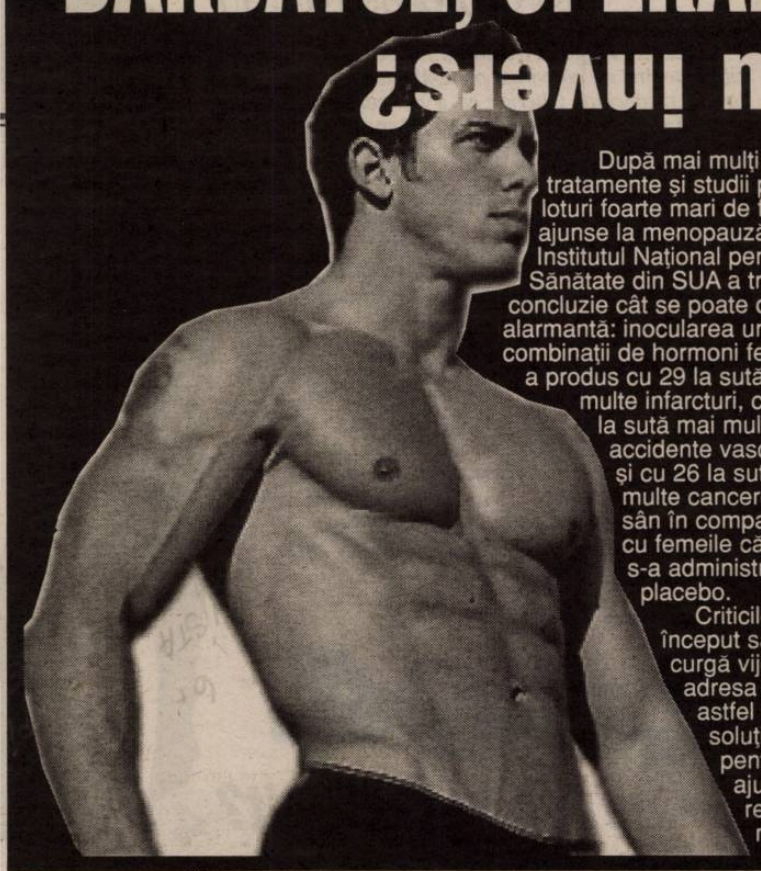

După mai mulţi ani de tratamente şi studii pe loturi foarte mari de femei ajunse la menopauză, Institutul Naţional pentru Sănătate din SUA a tras o concluzie cât se poate de alarmantă: inocularea unei combinaţii de hormoni feminini a produs cu 29 la sută mai multe infarcturi, cu 41 la sută mai multe accidente vasculare şi cu 26 la sută mai multe cancere la sân în comparaţie cu femeile cărora li s-a administrat placebo.

Criticile au început să curgă vijelios la adresa unei astfel de soluţii pentru ajutorarea femeilor menopauzate. Cele mai puternice valuri de contestări au provenit din partea acelor grupări de cercetători care foloseau în acelaşi scop un amestec hormonal în care predominant era hormonul masculin testosteron. Inocularea la femeile care au depăşit o anumită vârstă a unei anumite doze de „masculinitate" a demonstrat că păstrează la un nivel normal (al femeilor nemenopauzate) incidenţa infarcturilor, a accidentelor vasculare şi a cancerelor la sân. Cu alte cuvinte, anul 2003 a fost cel care a întors aproape la 180 de grade concepţia despre tratarea afecţiunilor femeilor trecute de 60 de ani... Cercetările sunt în curs de consolidare, dar se pare că „masculinitatea" ameliorează feminitatea. Fie şi numai pentru această speranţă, doamnele ar trebui să ne fie recunoscătoare!

SPECIILE ÎN PERICOL!

Primul Raport pe 2004 privind biodiversitatea – prezentat de prestigiosa revistă „Nature" (de limbă engleză, contrar pronunţiei unor crainici TV) – arată că în anul 2050 am putea „scăpa de grija" a peste un milion de specii de plante şi animale. Ritmul actual al încălzirii globului va conduce la temperaturi medii anuale cu 0,8-2 grade Celsius mai mari decât în prezent. Extincţia a fost studiată de un grup complex de biologi şi a cuprins toate continentele – prima cooperare de asemenea proporţii. Numai că există alte voci care afirmă că micşorarea găurii de ozon – urmare a degajării diminuate a anumitor noxe industriale – nu permite tragerea unor astfel de concluzii catastrofice. Căci, spun optimiştii, descoperirea de noi specii şi adaptarea celor existente la noile condiţii vor avea drept consecinţă salvgardarea biodiversităţii.

Grupaj realizat de
PAUL IOAN

Întrebări pline de candoare

Chiar este LUNA o bucată de... PĂMÂNT?

Problema aceasta a dat mari bătăi de cap comunităţii ştiinţifice, ori de câte ori s-a pus problema stabilirii felului cum a luat naştere satelitul natural al Terrei. Astăzi, aproape toţi cercetătorii au căzut de acord asupra circumstanţelor respective, ei susţinând că, în vremea când Sistemul Solar încă era un gigantic „joc de bowling", un planetoid de talia planetei Marte a lovit Pământul şi bucăţi rezultate în urma coliziunii s-au unit şi au rămas plasate pe o orbită circumterestră, formând Luna. Două întrebări au rămas totuşi neelucidate. Prima se referă la proporţia materiei cu care au contribuit Pământul şi planetoidul agresor la alcătuirea satelitului nostru. A doua – care ar fi momentul exact al coliziunii.

În Universitatea Münster (Germania), s-au efectuat analize riguroase ale proporţiilor diverselor elemente ce compun Terra, Luna, Marte şi diverşi asteroizi. Concluzia este că aproape două treimi din corpul selenar sunt din planetoidul-kamikaze, ceea ce înseamnă că numai în proporţie de o treime Luna este... Pământ. În plus, mineralogii germani au evaluat la 4,53 miliarde de ani timpul scurs de la impactul germinator, vârstă care i s-ar putea atribui, în consecinţă, Selenei.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ar putea exista un spionaj interstelar?

Întrebarea e simplă: au trimis extratereştrii probe robotizate care să spioneze Terra? Un scenariu imposibil? Nicidecum, într-o eră în care ne-am obişnuit cu existenţa sateliţilor-spion! Şi deşi până acum ideea a fost prezentată doar într-un roman SF, Allen Tough, de la Universitatea din Toronto, consideră că trebuie luată în serios. Însă: doar în Galaxia noastră există câteva sute de miliarde de sisteme stelare răspândite pe o suprafaţă cu un diametru de 100.000 de ani lumină. Ce ar trebui să facă o civilizaţie suficient de avansată pentru a-şi pune problema sondelor interplanetare? Cum ar trebui motivat proiectul pentru ca un „Parlament ET" să aprobe bugetul necesar? Are sens, pentru noi, să pornim la căutarea mini-spionilor cosmici, ai unor „bug"-uri?

De ce ar face-o?

S-a spus de multe ori că o civilizaţie extraterestră n-ar avea nici un motiv „să ne caute". Dar ideea nu poate fi dată chiar aşa uşor la o parte. O societate doar cu puţin mai avansată ca a noastră dispune cu siguranţă de un catalog al lumilor pe care au fost localizaţi „biomarkeri" – indicatorii existenţei vieţii. Unele din aceste lumi, în mod necesar, trebuie să fie la distanţe rezonabile de această civilizaţie. Nu ar fi deci nici o mirare ca o sondă să fie trimisă pentru a le explora. Dar chiar dacă distanţele nu ar fi atât de mici, deci dacă bio-lumile ar fi chiar mai rare decât ne aşteptăm, interesul totuşi ar fi justificat. Şi nu numărul probelor care ar trebui trimise este problema. Allen Tough este de părere că sondele ET ar putea în acelaşi timp să fie „mai inteligente decât orice fiinţă terestră actuală" şi... mai mici decât o minge de fotbal! Ce ar însemna aceasta? În primul rând un avantaj energetic, iar în al doilea rând şanse mai mari de a nu putea fi identificate de locuitorii sau sistemele de supraveghere ale planetei „spionate".

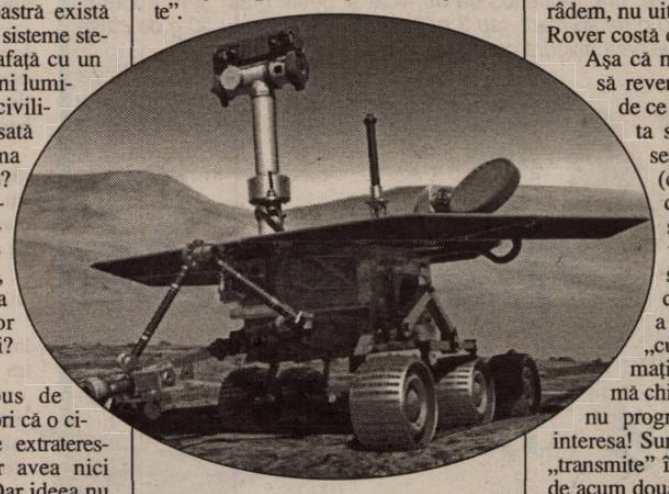

De exemplu, undeva în mijlocul centurii de asteroizi, unde ar putea prelucra datele şi să le transmită apoi pe planeta „de reşedinţă". O altă posibilitate ar fi recurgerea DOAR la sonda de mici dimensiuni, aceasta având propria sa antenă de transmisie, plasată însă pe o orbită eliptică (la fel cu o cometă cu perioade scurte de reapariţie) care să-i permită să „stea ascunsă" mai tot timpul, apropiindu-se de Terra doar când este nevoie de detalii mai precise, la distanţe în timp de aproximativ 10 ani. Sigur că mai este şi această problemă! Costurile de construcţie nu pot fi o problemă pentru o societate avansată, dar cele energetice, da. Pentru a plasa pe orbită o sondă de 5 kg şi apoi a o exploata, ar fi nevoie de aproximativ 5.000 trilioane de jouli – adică o „notă de plată" la Compania de Electricitate de... 120 milioane de dolari! Şi, atenţie, dacă pentru un apartament ca al nostru aceasta ne face să râdem, nu uitaţi că Mars Exploration Rover costă de trei ori mai mult!

Aşa că nu ne mai rămâne decât să revenim la marea întrebare: de ce ar face-o? Nu pot aştepta să ajungă la ei primele semnale TV de pe Terra (care se propagă în spaţiu cu viteza luminii)? Se va spune că vor avea nevoie de o antenă cam de suprafaţa României. Dacă civilizaţia respectivă a ajuns la stadiul de a „culege" asemenea informaţii, nici nu ar fi o problemă chiar insolubilă! Evident că nu programele noastre TV i-ar interesa! Suntem însă o planetă care „transmite" în spaţiu semne de viaţă de acum două miliarde de ani şi semne de viaţă inteligentă de mult mai puţin – câteva sute, dacă nu zeci de mii de ani. Ceea ce i-ar interesa pe extratereştri este modul în care evoluează această viaţă. Uriaşa grădină botanico-zoologică, spaţio-temporală care este Terra. Şi pentru aceasta merită să lansezi o sondă sau mai multe! Unde ar putea fi? Nu ne rămâne decât să căutăm prin posibilele „parcări cosmice" din jurul nostru. Poate că până la urmă le vom găsi. Poate că am şi trecut pe lângă ele şi nici nu ne-am dat seama...

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

BIOGRAFIA UNUI TIP DE PERSPECTIVĂ

După ultimele date ale ştiinţei, eu, Homo sapiens descind direct din Australopitecul care bântuia savanele lumii de acum 3,5 milioane de ani. Cu 2,6 milioane de ani în urmă, în craniul strămoşului meu s-a petrecut un fenomen de complexitate cosmică: a apărut primul gând, fantastică şi misterioasă înlănţuire de sinapse. Din acel moment se poate spune că „mintea l-a dus" către prima sa acţiune inginerească: a început să-şi construiască unelte. Dintr-un grup iniţial de 5.000-30.000 de persoane, aflat în Africa, între lacurile Oma şi Rodolpho, Eve primordiale şi Adami primordiali ai celor 6,2 miliarde de oameni de astăzi s-a născut veriga intermediară către Sapiens sapiens. Alungaţi din Edenul său iniţial de cine ştie ce cataclism, s-au risipit aiurea, în doar 40.000 de ani, indivizii diferenţiindu-se până la apariţia raselor – dovadă uimitoare a unei capacităţi de adaptare pe care nici o altă specie nu o avea (sărmanii coelacanţi! stau neschimbaţi de peste 410.000.000 de ani). Făptura a învăţat, în drum, să stăpânească focul, acum circa 1,5 milioane de ani se pare că a prins gust să-şi amenajeze locuinţa (grota, coliba) şi habitatul şi cam tot atunci – amănunt de uriaşă importanţă – învaţă, cumva, să-şi transmită comportamentele culturale, profitând şi de faptul că este specia la care părinţii îşi ţin cel mai mult urmaşii pe lângă ei, mult mai mult decât orice altă specie din lumea animală.

Acum circa 160.000 de ani, în sfârşit, noi, Homo sapiens, viitorii proprietari ai planetei. Vânători şi culegători vagabonzi – dar şi artişti: vezi Altamira, Glozel, Lascaux – la începuturi, ne stabilim, cam prin 8.000 î.Ch., transformându-ne în agricultori, crescători de animale, dar şi în utilizatori de ierburi de leac (deci, cunoaştere!) şi constructori de locuinţe, oraşe, zigurat-uri şi piramide. Pentru specia mea selecţia naturală se încheie.

Apoi: Epoca Bronzului, Epoca Fierului, Renaşterea – cu o extraordinară ascensiune a unei componente puţin utilizate până atunci, cultura – Era Industrială, Era Cunoaşterii.

Ce mai urmează? Doar **evoluţie culturală**, spun savanţii. În care doar cunoaşterea şi dezvoltarea intelectuală contează. Doar privind o operaţie copilul şi tânărul învaţă, acţionând cortextul premotor, motor, parietal şi creierul mic, spune prof. Jean Decety, de la Laboratorul de ştiinţe Neurocognitive din Washington. Este evidentă o propensiune a creierului uman de a adapta idei, spune biologul Richard Dawkins, inventator al conceptului de memetică (memes-ii fiind un fel de „cărămizi culturale", echivalente cu genele ADN-ului, din care ar fi constituite cultura, culturile şi subculturile de tot felul).

Dar fizic, antropomorfic, cum se spune? În ultima jumătate de veac europenii au crescut, în medie, cu 7 cm, spun statisticile. Pe de altă parte, la nord americani se observă că, după o perioadă de creştere spectaculoasă în înălţime, indivizii din generaţia celor de 20-30 de ani au cu 3-10 cm mai puţin în înălţime decât cei din generaţia de 30-39 de ani, urmare a degradării nivelului de viaţă (spun cercetătorii John Komlos şi Mareluisse Baur, de la Universitatea din München). Iar biofizicienii demonstrează că dincolo de 2,20 m înălţime scheletul nu se mai poate susţine – deci există o limită, peste care nu se va trece în creştere (chiar dacă francezii, de pildă, vor mai câştiga, în medie, 2-3 cm, până în 2010; dar cel mai tare cresc olandezii...).

Epidemia de obezitate (41% creştere între 1950 şi 2000!) poate fi un alt factor de schimbare a lui Homo sapiens? Doar pentru o vreme, spun specialiştii, până când cultura hranei va pune capăt dezordinei alimentare de acum.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

TUSEA CONVULSIVĂ

Este o afecţiune infecţioasă a aparatului respirator, cauzată de bacterii specifice. În lunile de sugar, maladia este extrem de gravă şi nu are imunitate congenitală prin anticorpii materni.

Contaminarea se face prin picături Pflüger, la strănut şi la tuse, răspândite de către copilul bolnav. Aşadar, pericolul de contaminare se declară din stadiul pregripal, fostul bolnav rămânând însă după vindecare alte 4-6 săptămâni foarte contagios.

Când se face tratament cu antibiotice, infecţia se retrage după opt zile şi dă o imunitate de lungă durată dar care scade în decursul anilor, pentru care adulţii se pot recontamina.

O dată contaminarea realizată, urmează o fază de 7-14 zile cu: rinită, febră (38-38,5ºC), tuse nespecifică şi sensibilă la tratament. Aceasta însă se agravează şi ia forme de criză, mai ales pe timpul nopţii.

După 21 de zile se declanşează tusea spastică, caracteristică, vreme când apar accese puternice cu inspiraţii şuierătoare şi dispnee. La acest efort faţa copilului devine roşie-violacee, se elimină un mucus vâscos, sticlos, bolnavul vomită, cel mai adesea. În accesele violente de tuse se produc sângerări nazale ca şi hemoragii oculare. Tusea este deci asfixiantă şi persistă 2-3 săptămâni după care în următoarele 3-6 săptămâni dispare şi treptat boala încetează.

În caz de tuse convulsivă o complicaţie de temut este bronhopneumonia, dar sugarii mici pot face în paralel diaree şi/sau otită.

În toate cazurile un bolnav de tuse convulsivă va fi izolat de fraţi, de alţi copii, de colectivitate în general. Cea mai eficientă formulă este internarea în spital, unde i se face tratamentul supravegheat şi se reduce şi pericolul de contaminare. Medicul prescrie antibiotice, calmante, mucolitice şi inhalaţii.

Oricum încă 4-6 săptămâni, bolnavul trebuie izolat de colecivitate!

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

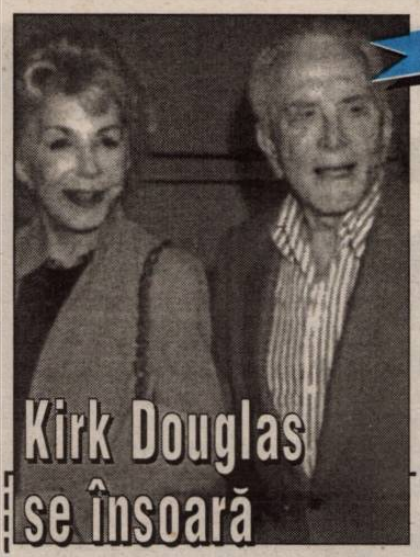

Kirk Douglas se însoară cu... soţia sa

„Vă promit, căsnicia mea va fi mai frumoasă decât cea a fiului meu Michael". Pentru a 50-a aniversare a căsătoriei, la 29 mai, Kirk şi Anne Douglas au hotărât să se... recăsătorească. „Prima oară ne-am căsătorit la Las Vegas, în grabă, în timp ce eram ocupat cu turnarea unui film, în faţa unui oficial în cizme şi pălărie de cow-boy. Ne-am gândit adesea să ne recăsătorim, dar niciodată n-am avut timp", mărturiseşte Kirk Douglas. Ceremonia din luna mai va avea loc în Beverly Hills, în prezenţa completă a familiei Douglas şi a o sută de invitaţi.

Culorile succesului

Elizabeth Jagger a trebuit să folosească argumente solide pentru a-l convinge pe tatăl său să îi dea voie să devină manechin. Ulterior ea a dovedit calităţi pentru a reuşi. Azi, la doar 19 ani, fiica rockerului Mick este deja un star. După un contract mirobolant cu Lancôme, ce i-a adus 720.000 euro, Elizabeth, una dintre cele mai tinere manechine din Anglia, este cea mai „en vogue". A pozat şi pentru Vivienne Westwood, una dintre creatoarele apreciate de mama sa, Jerry Hall. Afişând un sex-appeal provocator, în această ţinută de arlechin, Elizabeth mărturiseşte că succesul i-a fost asigurat de frumuseţea... culorilor.

Pentru dumneavoastră, doamnă

2004 un an nu tocmai liniştit? 4

Să conturăm de această dată anticipările numerologilor pentru persoanele din anii 5 şi 6. (Pentru a afla cărui an aparţineţi, adunaţi cifrele zilei, lunii şi anului naşterii cu 6, cifră ce corespunde acestui an).

◆ ***Cifra 5*** este muzicală, precum cheia sol. Simbolizează mişcarea, călătoriile. Este cifra răzvrătirii, a libertăţii şi a arbitru. Indică un spirit curios şi combativ atunci când trebuie apărate propriile opinii. De-a lungul ultimilor patru ani v-aţi îndeplinit îndatoririle şi acum vă cereţi dreptul la fericire. În acest an va adia un vând de libertate. Scandând dreptul la independenţă veţi încerca să gustaţi din toate „sortimentele" de plăceri. Personalitata voastră se va trezi, dar această renaştere nu este prea plăcută pentru persoanele din anturaj. Va trebi să explicaţi cauzele acestei schimbări. În viaţa profesională se profilează proiecte noi. Aveţi ocazia să vă schimbaţi activitatea, dar refuzaţi compromisurile. Graţie marii disponibilităţi, veţi fi cu un pas înaintea colegilor sau adversarilor. Deplasări, contacte, schimburi comerciale, toate vă vor apărea în momentul cel mai bun. Şansa vă va surâde din punct de vedere financiar. În privinţa iubirii, veţi trăi aventuri pasionante, dar fără viitor. Vă veţi arăta reticent la dialogul despre viitor. În cuplu sunteţi duşman al rutinei. Veţi regăsi ardoarea primelor întâlniri. Anul 5 se arată a fi excelent pentru mutări. În ciuda faptului că vă afişaţi rezistent la toate încercările.

Lunile norocoase vor fi *aprilie, august* şi *septembrie.*

Dacă aveţi de pus pe picioare proiecte importante, în *aprilie* veţi avea rezultate pozitive. Este o lună excelentă pentru a obţine recunoaşterea dorită şi pentru o eventuală avansare.

August va fi o lună benefică pentru sporirea resurselor financiare.

Veţi fi într-o formă de invidiat în *septembrie;* în cuplu veţi discuta mult despre viitor. Aceasta va duce la proiecte concrete, solide. Dacă sunteţi încă celibatar un „coup de foudre" v-ar putea duce spre o lungă şi frumoasă poveste de iubire.

◆ În mod tradiţional ***cifra 6*** este asociată cu sentimentele şi frumuseţea, cu Venus în particular. Corelată, în egală măsură, cu arta şi talentul, 6 simbolizează şi senzualitatea.

În 2004 vă veţi lua în serios responsabilităţile şi îi veţi pune la adăpost de orice nevoi pe cei apropiaţi. Veţi evita conflictele, veţi elimina toate asperităţile şi, în ciuda tuturor acestor evenimente, vă veţi pune multe întrebări.

În privinţa activităţii, veţi oscila între dorinţa de a găsi un loc mai potrivit competenţelor dv. şi frica de a pierde un anumit confort. Dacă anul dv. 6 demarează, din punct de vedere profesional, într-o atmosferă apăsătoare, rămâneţi în gardă. 6 se asociază cu pierderi, proiecte neîmplinite, examene pierdute. Din fericire intuiţia vă va ajuta să anticipaţi aceste situaţii defavorabile. Astfel, în cursul primelor trei luni se conturează posibilitatea de a ocupa funcţii înalte, stârnind admiraţie, dar şi invidii. Veţi câştiga mulţi bani, dar, atenţie la gestionarea lor.

În privinţa iubirii, voi căutaţi fiinţa ideală care să merite ataşamentul vostru. Vă plac romantismul şi marile declaraţii de iubire. În cuplu aveţi nevoie de a vă simţi în siguranţă.

Lunile norocoase vor fi *iunie, iulie* şi *septembrie.*

Iunie va fi o lună de vis. Veţi intra într-o perioadă surprinzătoare, atât pentru dv. cât şi pentru partener.

Iulie va reprezenta cadrul idilic ideal o perioadă la fel de idilică, mai ales pe plan sentimental. Dacă amândoi visaţi să aveţi un copil, este momentul ideal. Dacă aveţi deja copii, veţi petrece momente de neuitat. Familia vă va aduce mari satisfacţii.

În *septembrie* veţi avea de făcut un lucru dificil. Chiar dacă vă este teamă, veţi sfârşi prin a face cea mai bună alegere.

Săptămâna viitoare, amănunte despre anii reprezentaţi de ultimele trei cifre, 7, 8 şi 9.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

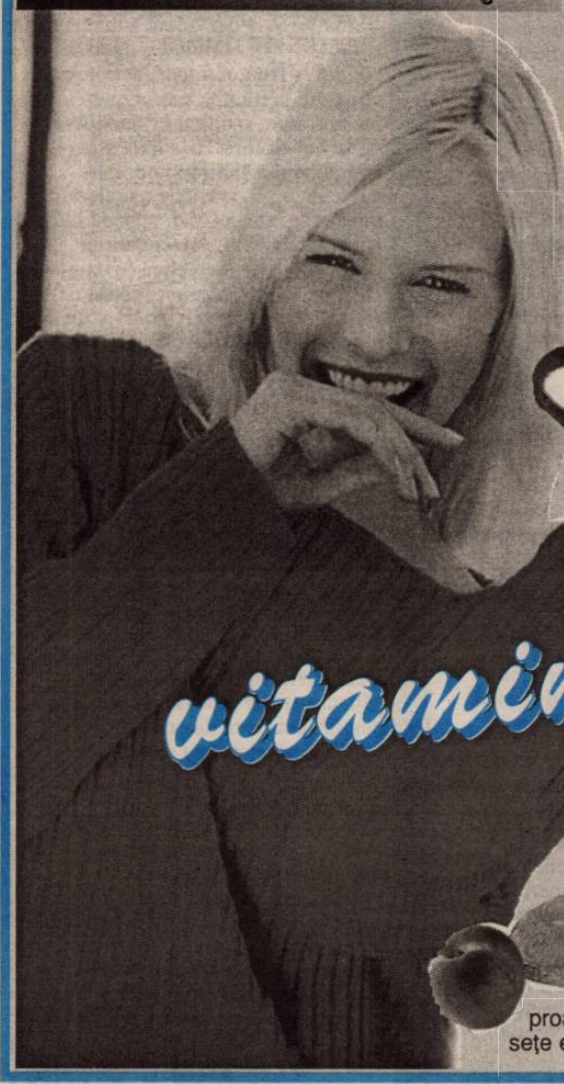

Vârsta şi vitaminele necesare

Este un adevăr ce nu mai trebuie demonstrat acela că obrazul fiecărei femei este o „oglindă"fidelă a meniurilor preferate. Altfel spus, dacă un ten cenuşiu, tern, ridat abundent ne arată cu certitudine că suntem în faţa unei fumătoare, există şi indicii referitoare la insuficienţa vitaminelor şi mineralelor necesare organismului.

Mai trebuie spus că aceste elemente joacă un rol esenţial de-a lungul întregii vieţi, dar de-a lungul timpului nevoile se schimbă. Fiecărei vârste îi sunt necesare cantităţi diferite. Astfel, între 20 şi 40 de ani pentru frumuseţea pielii, dar şi pentru stimularea sistemului imunitar este foarte importantă vitamina A care este prezentă în produsele de origine animală (lapte, unt, gălbenuş de ou, ficat şi peşte gras) şi în fructe şi legume. *200 g de spanac, sau 3 gălbenuşuri de ou, sau 50 g de caise proaspete asigură cantitatea zilnică recomandată.*

Vitamina B9 sau acidul folic asigură creşterea şi reînnoirea celulelor. *200 g de pepene, sau 50 g de brocoli crud, sau 35 g ficat de pasăre asigură necesarul zilnic.* Fierul asigură oxigenarea celulelor organismului, iar 14 mg reprezintă raţia zilnică necesară. Organismul îl extrage din produse de origine animală, legume uscate şi din cereale.

După 40 de ani creşte necesarul de vitamine (în special C şi D) şi seleniu. Vitamina C stimulează sistemul imunitar şi previne maladiile cardiovasculare, în vreme ce vitamina D fixează calciul şi permite evitarea problemelor de decalcifiere. Seleniul întreţine tinereţea membranelor celulare şi productivitatea glandei tiroide.

Toate aceste elemente se găsesc în fructe şi în legume proaspete, peşte gras, gălbenuş de ou şi ficat, în cereale. Grija pentru frumuseţe este asigurată aşadar de grija pentru o alimentaţie completă.

Gastronomice

De această dată cititoarea noastră fidelă, doamna Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca, ne dă câteva reţete de preparate din vânat.

FAZAN CU SMÂNTÂNĂ

1 fazan, 100-200 g smântână, 100 g unt, 50 g făină, 1 linguriţă de muştar, 1 foaie de dafin, 2-3 boabe de ienibahar, sare, 1 linguriţă suc de lămâie.

Se taie fazanul în porţii, se sărează şi se pune la prăjit pe ambele părţi în unt fierbinte, iar când bucăţile s-au rumenit, se presară cu făină şi împreună se mai călesc 5-6 minute. Se stinge cu apă caldă, se adaugă dafinul, boabele de ienibahar şi se lasă să fiarbă până se înmoaie carnea. După aceea se adaugă smântâna amestecată cu muştarul, se potriveşte la gust de sare şi suc de lămâie.

FAZAN CU MUJDEI DE USTUROI

1 fazan, 1 căpăţână de usturoi, 2-3 linguri cu ulei, piper pisat, sare.

Garnitură: ***cartofi, unt şi pătrunjel verde.***

Fazanul se taie în porţii, se sărează şi se prăjeşte în ulei încins sau se frige la grătar. În timpul frigerii se unge cu ulei, dacă se frige la tigaie se acoperă cu capac, iar după ce carnea s-a rumenit, se adaugă puţină apă caldă sau supă de oase şi se înăbuşă pe foc mai slab, până ce carnea devine fragedă. Se adaugă usturoiul tocat mărunt, piperul pisat şi, după gust, sare. Se serveşte cu cartofi fierţi natur, se stropeşte cu unt şi se presară cu pătrunjelul tăiat mărunt.

SUPĂ DE FAZAN

Din fazan bătrân nu iese friptură fragedă, se va face supă, care este mai gustoasă decât supa de oricare pasăre. Fazanul pentru supă nu se marinează. Se ţine într-un loc răcoros câteva zile atârnat cu capul în jos. După ce s-a curăţat, se pârleşte, se freacă bine cu mălai, se spală şi se scot intestinele. Se spală din nou şi se pune la fiert cu apă rece. După primul clocot se spumează, se adaugă sare, zazavatul de supă tăiat în patru la capete şi câteva boabe de piper. Când carnea fazanului este aproape fiartă se pune zarzavatul tânăr. Se potriveşte de sare şi se strecoară. Se serveşte cu găluşte de griş sau tăiţei de casă. Carnea se serveşte cu legumele fierte.

RAŢĂ SĂLBATICĂ CU PORTOCALE

1 raţă, 3 portocale, 100 ml vin, 50 ml coniac, 60 g zahăr, 50 g unt, 50 ml ulei, 50 g făină, câteva felii de ceapă, morcovi şi ţelină, 30 g bulion.

Raţa, curăţată şi spălată, se taie în bucăţi şi se prăjeşte în untură. După ce carnea s-a prăjit puţin se scoate şi se pune în alt vas, în untura rămasă se prăjesc ceapa, morcovii, ţelina, toate date pe răzătoarea cu găuri mari şi se rumenesc puţin, apoi se presară făină şi se mai călesc 5-6 minute. Se stinge cu bulion şi cu apă caldă, se lasă să fiarbă 20-30 minute. Se pasează legumele peste carne şi se fierbe totul până ce carnea este gata. Se curăţă portocalele de coajă. Cojile se taie foarte subţiri, ca fideaua, şi se fierb în apă. Se aruncă apa şi se fierb din nou cu apă curată, până devin moi. Miezul se desface în felii, se aşază într-o tavă unsă cu unt care se introduce în cuptorul încins. Se ţine 10 minute, se scoate şi se sting cu vin. Cojile scurse se răstoarnă peste carnea fiartă, se adaugă zahărul ars stins cu zeamă de carne sau de oase şi coniac. Se serveşte fierbinte, fără altă garnitură, numai cu felii de portocale.

Remedii naturale...

MORCOVII, MEDICAMENT GASTRIC

Pe lângă valoarea lui nutritivă, morcovul are şi numeroase valenţe terapeutice, asemănătoare medicamentelor de sinteză. De exemplu, constituie un *pansament eficace* al mucoasei gastro-intestinale, având un *rol protector* şi chiar *cicatrizant al pereţilor stomacali.* Altfel spus, are *proprietăţi antihemoragice,* ceea ce îl recomandă în unele afecţiuni gastrointestinale. Totodată, morcovul are *valenţe antiseptice* (distruge microbii), dar şi *stimulatoare a sucurilor gastrice şi intestinale,* fapt ce îl recomandă ca aliment care *sporeşte pofta de mâncare* şi care *ajută la digestie.*

Morcovul contribuie şi la menţinerea *sănătăţii dinţilor* şi la *întărirea gingiilor.* Nu întâmplător stomatologii recomandă

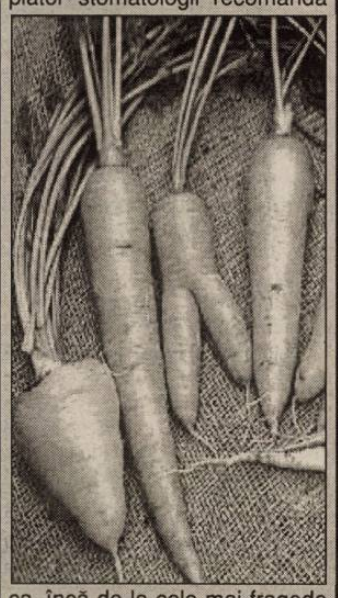

ca, încă de la cele mai fragede vârste, să se formeze obiceiul de „a ronţăi" cel puţin câte un morcov crud pe zi. Efectele benefice ale acestei „indicaţii medicale" sunt deja dovedite de cercetările ştiinţifice. Consumul de morcovi, în special cruzi, mai are meritul de a ajuta organismul să se apere de infecţii, ca să nu mai vorbim de faptul că are o *acţiune favorabilă asupra vederii* şi că este un element preţios în *combaterea unor boli de piele.*

Combinaţia dintre sucul de morcovi, cel de sfeclă şi de castravete reprezintă un remediu deosebit de eficace în *tratarea unor alergii şi forme gripale.*

Sucul de morcovi poate fi consumat cu uşurinţă în doze de jumătate de litru pe zi, fiind uşor asimilabil de către organism. O cură de câteva săptămâni este egală cu o cură de sănătate.

ÎNAINTE ŞI DUPĂ OPERAŢIA DE VARICE

◆Reţeaua de vene situată la nivelul membrelor inferioare are rolul de a drena sângele dezoxigenat şi de a-l dirija către inimă pentru a fi repurificat.

◆În mod normal, sângele urcă spre inimă datorită existenţei unor valve a căror deschidere şi închidere împiedică sângele să curgă înapoi, către laba piciorului. Sistemul de valve este ajutat şi de activitatea musculară care acţionează ca o pompă asupra venelor profunde.

◆Venele superficiale, aflându-se imediat sub piele, nu beneficiază însă de pomparea realizată prin contracţiile musculare, ci doar pe mecanismul valvelor.

◆În cazul apariţiei varicelor, tocmai aceste valve sunt deteriorate, funcţionarea lor este defectuoasă, ceea ce face ca o parte din sânge să se acumuleze, să stagneze.

◆Apariţia varicelor se poate datora şi structurii peretelui venos, mai puţin rezistent decât este normal.

◆Consecinţa apariţiei varicelor nu este legată doar de criteriul estetic (venele se umflă, devin vineţii şi vizibile), ci şi de cel funcţional: iniţial, apare senzaţia de greutate în piciorul afectat de varice, apoi umflarea acestuia şi durere; în timp, boala se cronicizează şi, netratată, poate duce la ulceraţii ale pielii dar şi la complicaţii mult mai grave, cum ar fi hemoragia sau tromboflebita.

◆Medicamentele, sub formă de tablete sau unguente, care vizează repararea peretelui venos nu şi-au dovedit eficacitatea.

◆Intervenţia chirurgicală de corectare a circuitului normal al sângelui este metoda de tratament cea mai eficientă la ora actuală. Se suprimă porţiunea venoasă afectată de boală şi se modifică configuraţia locală a reţelei de vene astfel încât returul sângelui să se realizeze pe un traseu sănătos.

◆Nu rămân cicatrice, iar echimozele de după operaţie dispar în câteva zile, maximum două săptămâni în intervenţiile de mai mare amploare.

CE SE RECOMANDĂ ÎN PERIOADA DE DUPĂ INTERVENŢIE? ■ Mersul din primele zile. ■ În funcţie de caz, purtarea unui bandaj elastic, timp de câteva săptămâni. ■ Plimbarea cu bicicleta, înot, gimnastică.

CE TREBUIE EVITAT IMEDIAT DUPĂ OPERAŢIE? ■ Purtarea de ciorapi sau şosete cu margine elastică, pantaloni, portajartiere foarte strâmte etc. care acţionează în unele zone ca un garou, împiedicând circulaţia lejeră a sângelui. ■ Purtarea de încălţăminte incomodă. ■ Poziţia şezând cu picioarele încrucişate. ■ Practicarea de sporturi care presupun alergări şi opriri bruşte (tenis, baschet, volei). ■ Îmbăierea în cadă, cu apă prea fierbinte. ■ Epilarea cu ceară fierbinte. ■ Saună.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

DIACONESCU VIRGIL din Vulcăneşti, jud, Prahova. Coxartroza este o boală artrozică, de uzură a articulaţiei şoldului (articulaţia coxo-femurală). O dată cu înaintarea în vârstă, această articulaţie se degradează treptat şi ireversibil, primele simptome putând apărea în jurul vârstei de 40 de ani. La 90 de ani, orice om este afectat de coxartroză, pentru că, în timp, cartilagiile sau oasele articulare se degradează. E aproape un proces firesc, articulaţiile şoldurilor fiind solicitate pe parcursul întregii vieţi, încă

COXARTROZA, O BOALĂ INVALIDANTĂ

până de la primii paşi ai copilului. Mersul, statul în picioare, presiunea suplimentară exercitată eventual de kilogramele suplimentare acumulate de organism îşi spun cuvântul. E de la sine înţeles că, atunci când ne sprijinim pe ambele picioare, fiecare şold suportă câte o jumătate din greutatea corpului, minus cea a membrelor inferioare. Când mergem, fiecare şold susţine întreaga greutate a corpului, minus cea a membrului inferior „încărcat". Or, forţele ce acţionează asupra articulaţiei şoldului supun ţesuturile articulare la presiuni permanente şi destul de importante. În coxartrozele incipiente, simptomele se manifestă, în general, prin durere şi oboseală la mers, suferinţe care, de altfel, apar şi în cazul sciaticii, herniilor de disc, afecţiunilor genunchiului etc. De aceea, diagnosticul corect de coxartroză incipientă se poate pune numai după un consult medical de specialitate, care, de obicei presupune, printre altele, efectuarea unei radiografii a articulaţiei şoldului. În coxartroza avansată, examenul clinic şi cel radiologic pun în evidenţă degradări articulare foarte clare, care pot fi de mai multe tipuri, în funcţie de acestea stabilindu-se şi conduita terapeutică. Tratamentele practicate în prezent vizează două ţinte precise: 1. înlăturarea factorilor patogenici care au generat coxartroza şi 2. crearea condiţiilor de regenerare a ţesuturilor articulare. Evident, aceste lucruri presupun îndeosebi suprimarea durerilor, a contracţiilor musculare, scăderea presiunii mecanice, menţinerea mobilităţii articulare. *Din nefericire, coxartroza nu se poate vindeca, această boală se poate doar ameliora.* În funcţie de fiecare caz în parte şi de stadiul de evoluţie a bolii, se adoptă o anumită strategie de tratament nechirurgical sau chirurgical).

RADIAŢIILE SOLARE, PERICULOASE ŞI IARNA

Când vă aflaţi la munte, pe pârtiile de schi, este important ca ochii să fie protejaţi de radiaţiile solare, deosebit de puternice şi de nocive, în special în zonele situate la mare altitudine. Cercetările au demonstrat că zăpada reflectă 85% din razele ultraviolete, spre deosebire de nisip care reflectă doar 20% şi apă – între 5 şi 10%. Iar cantitatea de ultraviolete creşte cu aproximativ 10% la fiecare 1000 de metri altitudine. Spre deosebire de reacţia pielii la impactul razelor soarelui, efectul expunerii prelungite a ochilor la soare nu se manifestă imediat sau cel mult după 3-4 ore. Cel mai adesea, consecinţele „arsurilor" provocate de... iradierea zăpezii se manifestă după 12-24 de ore, iniţial prin senzaţia de „nisip în ochi" şi nevoia de a clipi des, apoi prin înroşirea marginilor pleoapelor şi a globilor oculari, durere, lăcrimare şi imposibilitatea de a suporta lumina. După expunerea îndelungată şi repetată a ochilor, fără protecţie, la strălucirea zăpezii, leziunile care se manifestă în acest fel se pot croniciza, fără mari şanse de vindecare. Chiar şi atunci când ochii nu dau semne de sensibilitate la lumina puternică reflectată de zăpadă, „rezistând" foarte bine fără ochelari de soare cu lentilă filtrantă, pericolul există, în sensul scăderii în timp a acuităţii vizuale.

Mai mult decât adulţii, copiii sunt sensibili la radiaţiile zăpezii, cu atât mai mult cu cât până în jurul vârstei de 13 ani, cristalinul nu-şi execută pe deplin rolul de barieră naturală contra razelor nocive ale soarelui, care afectează retina.

6 FAPTE BUNE ALE ASPIRINEI

◆Ca o măsură salvatoare atunci când este luată în primele ore ale unei dureri de piept sau ale altor simptome rezultate din dezvoltarea unui infarct. Doza: o tabletă de 325 mg de aspirină simplă, mestecată şi apoi înghiţită.

◆Angina instabilă (dureri de piept severe care apar repetat): pentru prevenirea infarctului posibil cauzator al decesului. Doza: 325 mg de aspirină tamponată zilnic.

◆După un infarct, pentru a preveni alte infarcte cu prognostic sumbru. Doza: între 160 şi 325 mg de aspirină tamponată zilnic.

◆După o intervenţie chirurgicală by-pass coronarian, pentru a preveni blocarea grefei. O doză de 325 mg zilnic este utilă pentru primii câţiva ani.

◆Bărbaţii peste 45 de ani sau femeile trecute de 60 de ani, cu factori de risc (antecedente familiale de infarct înainte de 60 de ani, nivele înalte ale colesterolului, LDl-colesterol peste 160 mg sau 4 mmol, hipertensiune uşoară sau diabet). Doza: 80 mg zilnic. Bayer produce o aspirină tamponată de 81 mg care este ideală, deoarece o doză mai mare prezintă riscul de apariţie a sângerărilor la nivelul stomacului prin folosirea îndelungată.

UNII CAUTĂ TOATĂ VIAŢA JUMĂTATEA POTRIVITĂ...

Am lansat la sfârşitul anului trecut o „dezbatere publică" pe baza unei scrisori primite de la domnişoara MP din Iaşi, care dorea să ştie cum poate atrage bărbaţii „potriviţi". Am primit mai multe scrisori, până acum, numai de la bărbaţi, care şi-au exprimat punctul de vedere vis-a-vis de întrebarea domnişoarei MP. Ne vom opri, în continuare, la câteva asemenea opinii.

Florin, din Iaşi, are următoarea părere: ***„În primul rând, tânăra MP trebuie să fie conştientă de un lucru foarte important. Dacă bărbatul nu se simte atras de ea şi din punct de vedere erotic, orice ar face femeia, e greu de presupus că vor avea o relaţie de dragoste. Atracţia erotică, a simţurilor fizice nu este declanşată neapărat de picioarele dezgolite sau de decolteul foarte... larg. Nu, bărbaţii intuiesc anumite... contururi, chiar dacă peste ele s-au aşezat „barierele" vestimentare. E ca un mesaj aproape inconştient pe care bărbaţii îl percep. (...) Dacă e vorba de îndrăgostirea bărbaţilor de o femeie, eu atunci pot să spun că o femeie nu trebuie să facă nimic pentru aceasta. Nu de femeie depinde acest lucru. (...) El o poate respecta pe femeie (aceasta DA, depinde de femeie, de acţiunile ei conştientizate), el se poate simţi bine în compania ei (şi aceasta DA, depinde de comportamentul femeii), dar în lipsa atracţiei erotice e foarte greu de presupus că el o va IUBI!!! Dar pentru ca bărbatul să se simtă atras de o femeie din punct de vedere erotic, aceasta nu mai depinde de femeie. Şi nu depinde nici de bărbat. Aici se potriveşte de minune însuşi titlul articolului apărut – IUBIREA VINE CÂND VREA EA!"***

Un mai vechi corespondent al nostru, Iustin, de data aceasta student în Iaşi, consideră că cel mai important lucru e să fii tu însuţi. ***„Sunt adeptul sincerităţii. În definitiv, suntem ceea ce suntem, cu defecte sau calităţi; important e cine ne analizează. Cred că pentru a atrage atenţia «persoanelor potrivite» e suficient să ne comportăm firesc pentru a fi văzuţi aşa cum suntem, şi atunci, normal că vom fi analizaţi ca atare de persoanele care dorim să fie, şi sunt potrivite. (...) Nu cred că trebuie să te îngrijoreze faptul că «încă» nu ţi-ai găsit jumătatea potrivită. În definitiv, unii o caută toată viaţa, alţii au impresia că au găsit-o şi în timp îşi dau seama că s-au înşelat, iar unii, mai norocoşi, se găsesc pur şi simplu. Important cred că e să ştii ce aştepţi de la viaţă şi ce cauţi de fapt; şi chiar să accepţi unele «deviaţii» mai mult sau mai puţin de la un «standard» pe care ţi l-ai stabilit. Asta e (din păcate), nu e nici un om perfect. Pentru ca cineva să te cunoască aşa cum eşti, ar fi necesar să te dezvălui aşa cum simţi şi eşti, de fapt. Ştiu, e dificil, şi de multe ori riscant în societatea actuală. E nevoie de înţelepciune şi să zic aşa, curaj de a-ţi asuma riscul de a te dezvălui faţă de persoanele care ar merita atenţia. Ca să primeşti atenţie, trebuie să oferi atenţie..."***

Vom continua în numerele următoare această „dezbatere". Sperăm să mai primim scrisori şi de la femei, şi poate chiar părerea corespondentei noastre MP despre cele citite...

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

MOZART ŞI PORŢELAN

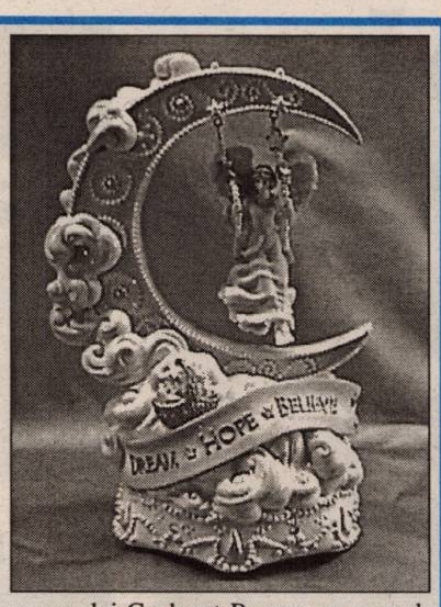

Foarte rar se desfăşoară concursuri în materie de cutii muzicale şi poate de aceea fiecare manifestare de acest gen reprezintă un spectacol desăvârşit al fineţii meşteşugarilor. Cel mai recent concurs-expoziţie s-a petrecut la Dresda (Germania) şi a reunit făurari de unicate din Europa, SUA şi din câteva state latino-americane. Cele mai apreciate au fost porţelanurile care au imitat stilul victorian (secolul XIX) în ceea ce priveşte culorile, muzica şi scenariile. Printre premiante s-au numărat două piese ale germanului Genhurst Boeme: un corn de Lună cu heruvim şi un glob de cristal cu un căluţ rotitor în interior, totul încadrat de un fel de baldachin Lodovic XIV.

Deşi, evident, meşteşugarii nu s-au înţeles între ei, fragmentele din muzica lui Mozart au fost predominante. Specialiştii în materie afirmă că, în privinţa cutiilor muzicale de colecţie, Mozart se potriveşte cu porţelanul, lemnul cu Brahms sau Ceaikosvki, iar metalul cu Bach. De remarcat că, datorită microelectronicii, durata unei melodii atinge acum şi zece minute.

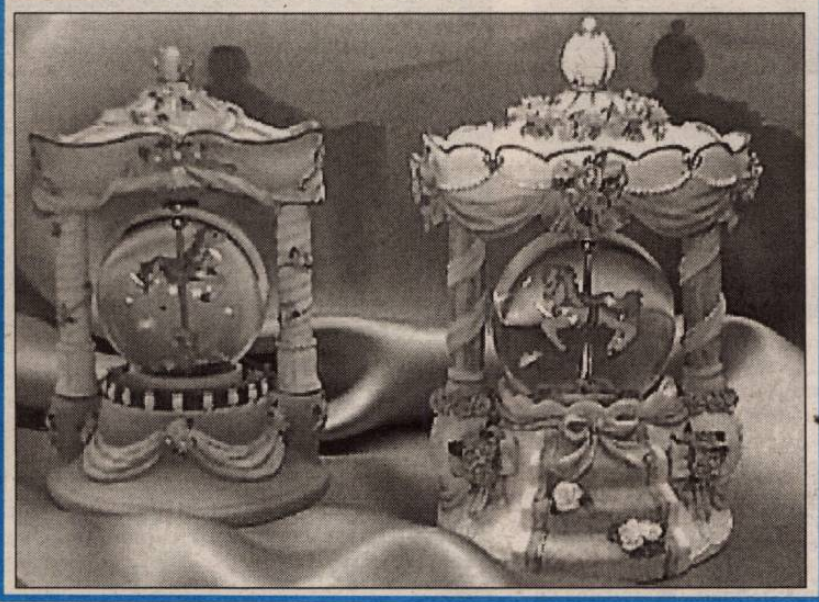

ISTORII CRIMINALE CU PETE ALBE

BONNIE ŞI CLYDE
– inocenta şi odiosul?

- *Au fost împreună doar patru ani, dar în acest interval viaţa lor a fost mai tumultuoasă şi mai tenebroasă decât a cuplului Butch Cassidy & Sundays Kidd*
- *Criminaliştii revistei engleze „True Crime" nu au nici o dovadă concretă că Bonnie ar fi ucis vreun om, pe când neîndurătorul Clyde avea pe conştiinţă nouă poliţişti*
- *Bonnie scria poeme tragice şi scrisori languroase, în timp ce „creierul" Clyde plănuia şi executa jaf după jaf. Ce a făcut-o pe tânăra femeie să rămână, totuşi, lângă un veşnic fugar?*

Unde duce disperarea în dragoste?

Abia după ce zeci de gloanţe au străpuns trupurile celor doi şi caroseria maşinii furate (un Ford V8, ultra performant pentru anii 30), anchetatorii s-au întrebat dacă Bonnie merita această soartă? Fusese ea complice activ sau pasiv la toate infracţiunile grave ale lui Clyde? De ce părinţii lui Bonnie au dorit să fie îngropaţi separat, deşi fiica lor scrisese într-un poem-testament că vor fi „eternizaţi" unul lângă celălalt?

Psihologii, mai degrabă decât criminaliştii, pot da răspunsul cel mai plauzibil pentru necunoscutele dramaticei vieţi a lui Bonnie Parker, o texană născută în 1910. De ce? Se pare că pârghia sufletească care a făcut-o să pară complice la crimele lui Clyde trebuie căutată în adolescenţa ei. Avea numai 15 ani (măsura 1,44 m şi 43 de kilograme) când s-a îndrăgostit nebuneşte de o haimana pe nume Roy Thorton. Îl adora şi pentru a-i demonstra patima şi-a tatuat pe pulpe câte o jumătate de inimă cu numele lor... După ce a profitat de ea, Roy s-a dus după ţigări şi nu s-a mai întors... A urmat o disperare crâncenă pentru femeia ce părăsise şcoala şi devenise chelneriţă într-un local deocheat. Nu mai puţin de 14 ani a durat această criză sufletească şi se părea că nu se mai putea apropia de

nici un bărbat. Şi atunci, în 1930, a apărut „gentleman-ul" Clyde Campion Barrow zis Pieptosul, cu un an mai în vârstă decât ea şi doar cu 12 centimetri mai înalt. A fost o mistuitoare dragoste la prima vedere, dar pentru ea furtuna abia începea, căci...

Cine fură un curcan, mâine sparge o bancă!

La 21 de ani, când a întâlnit-o pe Bonnie, Clyde era multirecidivist. Începuse de pe la 15 ani cu furturi de curcani de la ferme şi apoi spargeri de maşini. Fugit vremelnic de acasă, el avea o faţă de copilandru şi cânta la saxofon. Ajunsese să fure şi din hoteluri şi staţii de benzină când a debutat „romanţa". Prins şi închis în 1930 şi 1931, el primea scrisori languroase cu poeme de dragoste de la Bonnie. Cercetătorii susţin că *ea ştia totul despre trecutul lui şi nu credea în „vindecare"*. Dar o pasiona viaţa lui trepidantă şi îi trecea toate păcatele cu vederea. E o doar ipoteză. Interesant este că după prima lui arestare, ea compune un poem premonitoriu intitulat „Sinuciderea lui Sal". Probabil se resemnase cu soarta, căci după ce Clyde a evadat (îşi tăiase două degete de la picior pentru a nu munci la câmp) a urmat un şir cutremurător de jafuri cu arma în mână... La 23 mai 1934, un profesionist pensionar reangajat special de poliţie îi prinde într-o ambuscadă. S-au tras 167 de gloanţe asupra lor şi, la numai 34 de ani, Bonnie Parker confirma presimţirile din poemele ei.

Andrea Mantegna,
UN CEZAR AL ARTELOR

Orfan adoptat de un mare ocrotitor al picturii din Padova, Andrea Mantegna (1431? – 1506) face o figură aparte în galeria marilor maeştri ai secolului XVI. Ambiţios, răzbătător, iubit de femei şi beneficiind de o precocitate artistică nemaiîntâlnită în breasla sa – la numai 13 ani i se comandă decorarea unei biserici! Mantegna ajunsese ca pe la vârsta de 30-35 de ani să se considere un urmaş al marilor artişti ai antichităţii (pe care i-a studiat cu asiduitate) şi să-şi acorde statutul de Cezar al artelor italiene. Dovada cea mai elocventă pentru această atitudine grandilocventă este gravura în bronz pe care a realizat-o pentru propria-i capelă şi unde figura sa este înconjurată de lauri, aidoma împăraţilor Romei.

Excepţional realizator de fresce pentru biserici din Padova, Vicenza, Veneţia şi Vatican (la

Judith şi Hollofern

Iisus mort

dispoziţia papei Inocenţiu VIII), Mantegna face doi paşi decisivi pentru viaţa şi cariera sa: în 1454 se căsătoreşte cu Nicolosia, fiica întemeietorului dinastiei de artişti a lui Jacopo Bellini, iar în 1457 intră în serviciul Casei marchizilor de Gonzaga din Mantova. Eliberat de orice griji materiale şi apreciat drept cel mai mare autor de fresce bisericeşti, Mantegna îşi creează în linişte capodoperele şi devine preferatul multor familii nobiliare, care-l sufocă prin prea numeroasele lor comenzi. Ajuns în graţiile ducesei de Ferrara, artistul primeşte titlul de Cavaler de Onoare în 1484, fapt extrem de rar printre marii maeştri ai Renaşterii. Criticii îl consideră pe Andrea Mantegna un „dur şi un uscat" al picturii, în comparaţie cu „fluidul" Rafael Sanzio. Însă maturitatea gândirii artistice a „orfanului din Padova", dovedită încă din adolescenţă, îl singularizează într-un mod fericit. Scenariile operelor sale – religioase sau de inspiraţie mitologică – sunt mai expresive şi îl obligă pe privitor să-şi imagineze o întreagă poveste pornind de la un „instantaneu". De exemplu, atunci când a conceput „Parnasul" (muntele unde se refugiau cele nouă muze ale antichităţii greceşti), opt dintre „protagoniste" par să fie inferioarele celei de-a noua; care este identitatea suveranei? Aproape imposibil de răspuns cu certitudine, muza preferată a lui Mantegna rămâne o enigmă.

Madona cu pruncul printre îngeri

Ilustru realizator al „reliefului în două dimensiuni" (sau sculpturalitatea picturii), influenţă a antichităţii şi în acelaşi timp omagiu adus sculptorilor greci, Andrea Mantegna a sensibilizat concepţiile artistice ale pictorilor italieni, deşi el însuşi nu a fost un creator de şcoală de arte. Gravurile sale (a fost printre primii care a folosit cuprul în loc de bronz) se situează la acelaşi nivel excepţional al frescelor şi pânzelor care l-au făcut celebru.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

...safirul este o varietate albastră de corindon? Este utilizat ca piatră prețioasă și cele mai

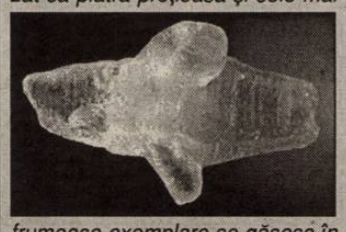

frumoase exemplare se găsesc în Sri Lanka și în Birmania.

...voluta este un detaliu arhitectonic cu caracter decorativ, în formă de spirală, intrând în componența capitelurilor în stil ionic, sau corintic, sau compozit? În arhitectura Renașterii a fost întrebuințată în încadrarea ușilor, portalurilor și ferestrelor.

...dolmenul este un monument preistoric megalitic, alcătuit dintr-o lespede de piatră orizontală, așezată pe alte două pie-

tre verticale? Răspândit în Europa, nordul Africii, Japonia, India, i se atribuie un caracter funerar.

...Cyrano de Bergerac, eroul piesei cu același nume de Edmond Rostand (1868-1918), a fost un personaj real din lumea literară? A trăit între 1619-1655 și a descris, printre altele, un zbor spre Lună.

...elicea de vapor a fost inventată de Frederic Sauvage (1786-1857) în 1832? Se spune

că pe când la Le Havre se sărbătorea invenția, el era în închisoare, neputând să-și plătească datoriile pe care le făcuse pentru construirea elicei. (I.S.)

PIAȚA SENIORIEI

un simbol al Florenței

Leagăn al Renașterii, supranumită „Atena Italiei" pentru multitudinea de minți strălucite care pare să-și fi dat întâlnire aici, Florența, cu adevărat oraș muzeu, își etalează solemnă palate, parcuri, catedrale. Unul dintre locurile încărcate de semnificații rămâne Piața Senioriei, îngrădind zidurile Vechiului Palat (Palazzo Vecchio), simbol al autorității oficiale.

Piața a fost concepută o dată cu Palatul, edificiile sale înălțându-se în zorii anilor 1300. Martoră a numeroase evenimente a asistat tăcută la intrigi și drame. Aici a fost ars pe rug, în 1498, Girolamo Savonarola, și acesta este doar un exemplu dintr-un lung șir de jertfe. Una dintre laturile Pieței este închisă cu cele trei arcuri largi ale Logiei Senioriei. Aceasta a fost cunoscută și sub numele de Logia dei Lanzi de la gărzile elvețiene ale familiei Medici. Aceștia erau numiți Lanzichenechi și în secolul al XVI-lea obișnuiau să se oprească și să stea la taclale aici. Alături se găsește Logia Orcagna, purtând numele celui căruia, pe nedrept, i-a fost atribuită o vreme construcția ei. Înălțată în 1380, operă a lui Benci di Cione și Simone Talenti ca un loc pentru ceremoniile publice. În scurtă vreme însă ea a devenit un adevărat muzeu de sculptură în aer liber. Aici au fost expuse „Perseu" de Benvenuto Cellini, „Răpirea Sabinelor" de Giambologna și „Hercule ucigându-l pe centaurul Nesus" al aceluiași artist, operă expusă abia din 1842, după ce a rătăcit prin mai multe locuri. Tot aici se află o copie romană după originalul grec reprezentându-l pe „Menelaus ducând trupul mort al lui Patrocle", lucrare restaurată de Tacca în secolul al XVI-lea.

Fântâna, aflată în stânga Vechiului Palat, este creația lui Ammannati și îl reprezintă pe Neptun înconjurat de nereide, tritoni și cai de mare. Plasată aici în 1575 este numită familiar de localnici „Uriașul alb" datorită culorii marmurei în care este dăltuit personajul central. În stânga fântânii a fost plasată statuia ecvestră a lui Cosimo I de Medici, operă a lui Giambologna din 1594.

Intrarea în Palatul Vechi este străjuită de o copie după David al lui Michelangelo (originalul se află în Galeria Academiei) și o statuie a lui Baccio Baudinelli reprezentându-l pe Hercule. La numărul 5 în Piață se mai află un mic muzeu, Racolta, conținând o interesantă colecție de artă modernă. Piața Senioriei devine astfel un loc de interferență în timp a solemnității, a frumosului, a artei.

IRINA STOICA

Bastionul croitorilor

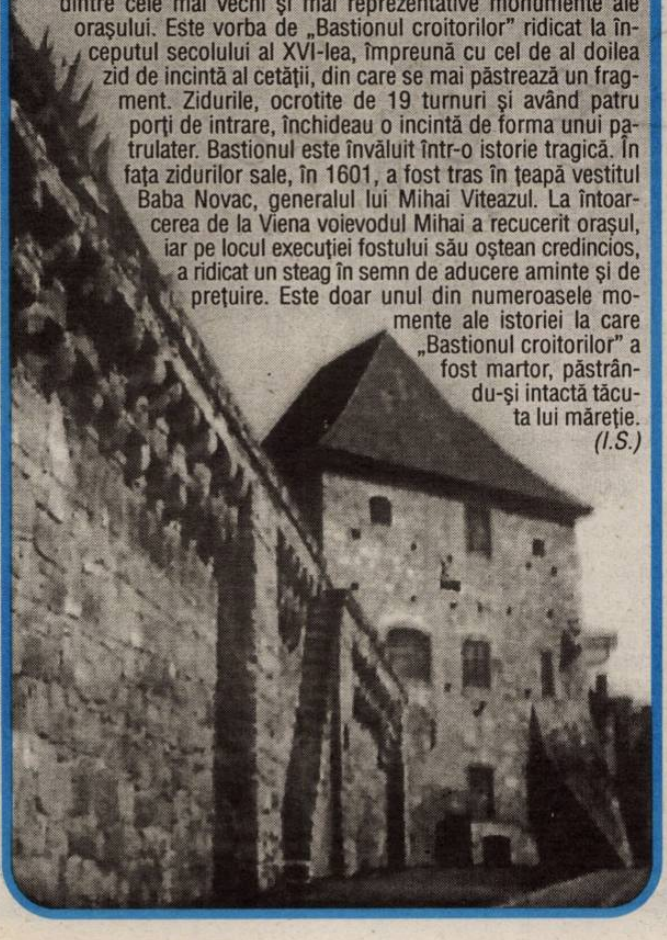

În spatele Bisericii Reformate din Cluj-Napoca se află unul dintre cele mai vechi și mai reprezentative monumente ale orașului. Este vorba de „Bastionul croitorilor" ridicat la începutul secolului al XVI-lea, împreună cu cel de al doilea zid de incintă al cetății, din care se mai păstrează un fragment. Zidurile, ocrotite de 19 turnuri și având patru porți de intrare, închideau o incintă de forma unui patrulater. Bastionul este învăluit într-o istorie tragică. În fața zidurilor sale, în 1601, a fost tras în țeapă vestitul Baba Novac, generalul lui Mihai Viteazul. La întoarcerea de la Viena voievodul Mihai a recucerit orașul, iar pe locul execuției fostului său oștean credincios, a ridicat un steag în semn de aducere aminte și de prețuire. Este doar unul din numeroasele momente ale istoriei la care „Bastionul croitorilor" a fost martor, păstrându-și intactă tăcuta lui măreție. *(I.S.)*

Viitorul aparține spațiului

EUROPENII CAUTĂ APĂ PE MARTE!...

Agenția Spațială Europeană (ESA) se implică tot mai mult în investigarea planetei Marte: astfel, recent, ESA a acordat două contracte firmei aerospațiale germane OHB-System AG din Bremen pentru a colabora la programul AURORA, destinat să cerceteze eventuale urme de viață pe „Planeta Roșie".

În cadrul programului AURORA este prevăzută misiunea marțiană EXOMARS, în a cărei componență intră o sondă interplanetară automata (vezi imaginea alăturată) care va fi lansată în anul 2011 spre a deveni satelit artificial al lui Marte, un modul de aterizare lină pe solul marțian și un robot explorator mobil al scoarței marțiene, aceste componente având funcționarea coordonată în vederea descoperirii eventualelor urme de viață și potențiale rezerve subcrustale de apă.

În baza unui contract cu firma aerospațială italiană Alenia Spazio din Torino, OHB răspunde de livrarea specificațiilor tehnice pentru proiectul modulului de aterizare pe suprafața marțiană.

ESA a conceput derularea programului pregătitor al misiunii EXOMARS astfel încât, în anul 2007, să fie testat în spațiu un vehicul, Demonstrator, destinat să verifice tehnologiile aferente modulului de revenire pe Pământ, la finele misiunii care urmează să se desfășoare pe Marte; în acest scop, Demonstrator-ul va fi plasat pe o orbită eliptică circumterestră joasă, iar din acesta va fi ejectată o capsulă etanșeizată, similară celei care va readuce pe Terra mostre de sol marțian la sfârșitul misiunii EXOMARS. Intrarea corectă în atmosfera terestră, prin „coridorul zborului aerodinamic stabil" și protejarea eficientă la efectele încălzirii aerodinamice, reprezintă principalele destinații ale capsulei recuperabile a Demonstrator-ului. De menționat că tot firma OHB răspunde și de vehiculul lansator, pentru care are deja o colaborare cu divizia Spance Transportation din Bordeaux a consorțiului european EADS.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

ARMELE NECONVENȚIONALE

ale războaielor antice

Mitridate VI din Pont, un mare dusman al Romei, expert în toxicologie. Otrăvurile sale erau întotdeauna testate pe prizonieri.

S-ar crede că unele dintre ele au fost realizate în laboratoare moderne. În realitate, armele chimice și biologice sunt vechi de 3.000 de ani.

Otrăvuri, nori toxici, bombe incendiare, gaze asfixiante, un incredibil arsenal de război care exista în antichitate, în urmă cu 3.000 de ani, afirmă o cercetătoare americană, Adrienne Mayor care a „devorat" sute de documente istorice încercând să demonstreze capacitatea uluitoare a strămoșilor noștri de a-și anihila dușmanii cu arme chimice sau biologice. Una din surse o constituie mitologia. De pildă, lupta dintre Hercule și Hidra din Lerna, din care derivă, probabil, prima utilizare a unei arme biologice consemnată în istoria literaturii oocidentale. După ce a tăiat cele 100 de capete ale Hidrei, eroul grec a înfipt vârful săgeților în veninul monstrului. Folosirea otrăvii constituia un act infamant, o crimă odioasă în epocă. Acest lucru nu a împiedicat militarii să folosească arme neconvenționale „odioase". Primele civilizații care au transformat o serie de substanțe naturale în armament chimic s-au situat în urmă cu 3.000 de ani. În Europa, Mesopotamia, Asia Mică, stepele asiatice, India și China. În primul rând otrăvurile. Miticul război din Troia, de pildă, ar fi fost câștigat cu ajutorul săgeților otrăvite. Otrăvurile extrase din plante erau folosite deopotrivă pentru infestarea apelor din puțuri. Primul conflict atestat în care s-a procedat la această tehnică „odioasă" a fost războiul sacru din 590 î.Ch. în care cetăți grecești își disputa controlul asupra sanctuarului lui Apollo din Delphi, puturile otrăvite ucigând cea mai mare parte a populației din cetatea Crisa. Strămoșii noștri dețineau și secrete ale armelor bacteriologice. Tablete cuneiforme din Mesopotamia (1770 î.Ch.) atestă faptul că în urmă cu 3.000 de ani se cunoșteau mecanisme ale declanșării unei epidemii. Într-un text cuneiform se evocă interdicția locuitorilor dintr-un oraș contaminat deliberat de a se refugia în alte orașe pentru a se evita răspândirea microbilor. În secolul IV î.Ch., în India, un ministru al suveranului Chandragupta descrie strategiile folosite pentru a contamina armatele străine, într-o listă ce cuprinde flageluri transportabile: otrăvuri sub formă de pudră, alifii, pe bază de plante, animale, insecte, minerale, care provoacă boli, orbire, moarte lentă sau rapidă. Vecinii romani nu erau străini de miasmele otrăvitoare – arme biologice de care trebuiau să se ferească. Marcus T. Varron (116-27 î.Ch) notează în scrierile sale că e nevoie de măsuri de protecție în preajma unor bălți ce conțin minuscule creaturi invizibile cu ochiul liber, care plutesc în aer și intră în corp prin nări și gură, provocând boli grave. Existau în vechime și rețete pentru a paraliza dușmanul. Nori toxici, ceață orbitoare, având o compoziție pe bază de amestecuri de sulf și arsenic folosite de chinezi în secolul VII î.Ch. Existau și arme nocive pentru psihicul uman. Pur și simplu, urlete sinistre care îi înnebuneau pe dușmani. O tehnică, într-o versiune edulcorată, folosită de SUA în Panama, în 1989, pentru a-l scoate din ambasada Vaticanului pe dictatorul Noriega care, după câteva zile și nopți de insomnie, se predă. Cu ajutorul catapultelor, apărute în secolul IV î.Ch., erau aruncate în rândurile dușmanului bombe incendiare sau vii. Torțe aprinse, grenade incendiare (vezi foto) sau saci cu șerpi veninoși, cuiburi cu viespi sau scorpioni. Cutii ale Pandorei care în general erau condamnate de scriitori și chiar de autorități dar pe care militarii nu se sfiau să le folosească.

DORIN MĂRAN

Scenă dintr-o tabără dusmană invadată de bombe cu viespi (amforă din sec. V î.Ch.)

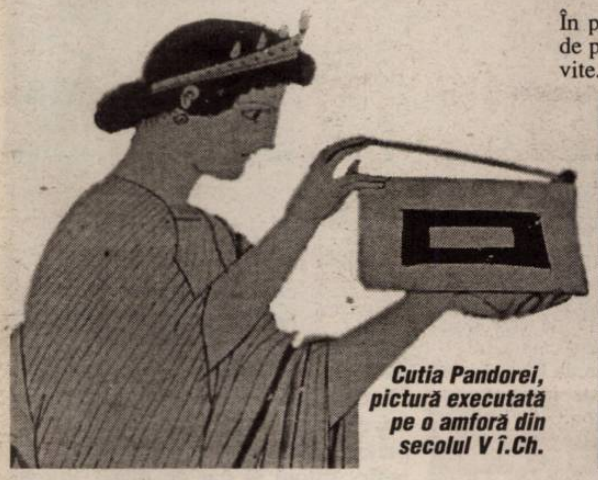

Cutia Pandorei, pictură executată pe o amforă din secolul V î.Ch.

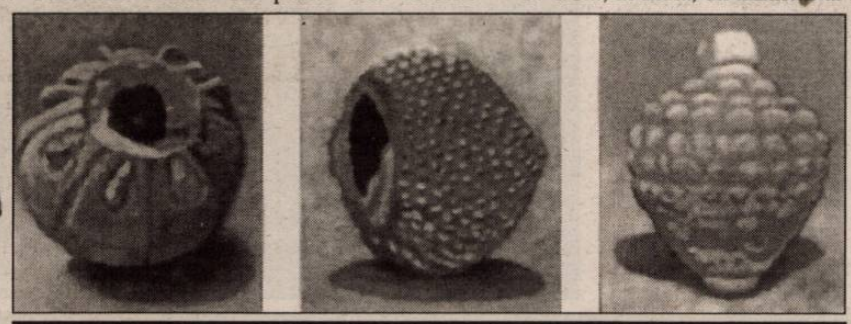

Grenade incendiare realizate din lut, umplute cu păcură. Erau aprinse și aruncate asupra dușmanului.

Pagini secrete ale omenirii

O MECCA A COMORILOR

Părăsind frigurile polare și coborând spre sud, ne putem opri în vecinătatea coastei Cornwall-ului, unde în adâncuri se află și astăzi vasul de poștă Berkley Cosile, scufundat în anul 1694, în timp ce încerca să fugă pentru a scăpa de corsarii francezi care îl urmăreau. Ținta erau cele 500 de mii de lire sterline aflate la bord.

Dar pentru că vorbeam de francezi, coasta atlantică a Franței este ea însăși o zonă a comorilor. Aici se află de exemplu nava Blanche Nef, care s-a scufundat în anul 1120, având-u-i la bord pe fii Regelui Henric I al Angliei. Iar prinții nu erau singuri – cu ei se afla o întreagă suită de 200 de nobili, fiecare cu bagajele sale, iar în bagaje comori de nedescris. La o distanță de opt secole în timp, dar foarte aproape în spațiu, se află epava piroscafului Elisabethville, scufundat în 1917. La 75 de metri adâncime, în patru casete, se află închise 14 mii de carate în diamante de o frumusețe fără egal, producția din acel an a fostului Congo Belgian, precum și 10 tone de fildeș.

Călătoria noastră în căutarea comorilor scufundate ne va duce în curând la ceea ce a fost considerată o adevărată Mecca a comorilor. Până atunci însă, părăsim câteva momente marea pentru a parcurge de la nord la sud Italia, în speranța că măcar vom trece prin apropierea a trei comori fabuloase din care nu s-a găsit până astăzi nici o urmă.

În nord, undeva pe malul lacului Como, se spune că s-ar afla îngropată o parte din comoara cu care fugea în 1945 Mussolini, *Il Duce*. Fugea ducând cu el bogății inestimabile: aur, bijuterii, valută străină și un miliard de lire italiene luate cu forța de la *Banca d'Italia*. O parte din această comoară a reușit să o scoată din țară. O alta a fost îngropată undeva în munții care înconjoară lacul...

Coborând spre sud, ne trezim urmând într-un fel același drum ca și trupele devastatoare ale lui Alaric, retragere pe parcursul căreia însuși regele barbar avea să-și piardă viața. Dar vizigoții nu se retrăgeau pur și simplu: ei duceau cu ei o comoară de-a dreptul incredibilă. Fără nici o exagerare, pentru că era vorba nici mai mult nici mai puțin decât de obiectele rituale și pietrele prețioase luate din Templul de la Ierusalim pe care romanii îl distruseseră în anul 70, o dată cu întregul oraș sfânt. Legenda spune că soldații lui Alaric au deviat cursul unui râu, Busento, au îngropat comoara, apoi au readus râul în albia sa obișnuită, naturală. Nici o șansă, se pare, pentru a mai găsi astăzi locul unde s-ar afla comoara.

Și ajungem în fine în ținutul atât de plin de mistere al Siciliei. Aici, lângă localitatea Chiusi, se caută încă și astăzi mormântul regelui Porsenna. Care se spune că ar fi fost înmormântat, conform dorinței sale, într-un sarcofag în formă de car roman tras de 12 cai, având deasupra o cloșcă și cinci mii de pui, totul turnat în aur.

Într-adevăr, cel puțin avem la ce visa...

MIHAELA DOROBANȚU

Obiceiuri străvechi

Cucul - pasăre misterioasă

Nu știu dacă există în ornitologia românească o altă pasăre care să ocupe un loc privilegiat în tradițiile populare, așa cum este *cucul*. Deși nu este o pasăre cântătoare sau cu un penaj frumos colorat, *cucul* – simbol al primăverii, al dragostei pătimașe și al iubirilor neîmplinite – a „țesut" în jurul lui povestiri populare de-o frumusețe rară. Astfel, cucul apare transformat în părinte, soț, amant, iubit sau chiar haiduc.

În unele din aceste povestiri, *cucul* este o pasăre cu pene de aur ce simbolizează *Soarele*. Se spune că aflând de infidelitatea soției, acesta pleacă spre altă lume, spunându-i să-l caute și să-l strige între Blagoveștenie și Sânziene. Recunoscându-și vina, soția îl caută între 25 martie și 24 iunie, zburând din creangă în creangă și strigându-i numele: „Cucu, Cucu!" În folclorul românesc, această pasăre reprezintă două momente astronomice fixe: echinocțiul de primăvară (când pasărea cântă pentru prima dată în an) și solstițiul de vară (când încetează a mai cânta): „și cucul, cum a sosit și i s-a dezlegat limba, îndată începe a cânta și cântă necontenit de la Bunavestire și până la Sânzâiene sau până la Sânpetru (Maria, 1901).

În alte părți de țară, se crede că încetatul cântatului de cuc anunță vremea cositului sau prevestește vremea: „Dacă cucu încetează a mai cânta cu mult înainte de Sânzâiene, e semn că vara se purcede întâi cu căldură și apoi va fi secetoasă (Pamfile, 1910).

Sentimentul de înstrăinare și singurătate precum și cântecele de dor și de jale au adus în prim planul legendelor populare această pasăre pe cât de nestatornică pe atât de îndrăgită.

Primul cântec auzit în zilele însorite de primăvară îi făcea pe țărani mai veseli, mai plini de viață și le dădea speranțe pentru un an bun. Ei spuneau vorbe frumoase, întâmpinând cucul: „Mulți ani buni cu sănătate/ și noroc să am în toate,/ Să fiu orișicând voios/ Fericit și bucuros!" (Marian, 1883).

Uneori, țăranul interpreta cântecul cucului ca fiind semn bun sau rău, în funcție de repetabilitatea lui.

Cucul, pasăre misterioasă, a născut nu numai povestiri dar a devenit și pasăre de suflet a omului atunci când, îngânându-l, focul dragostei își găsește alinare doar în natură.

IOANA PROCA FLORIA

Panteon creștin

SFÂNTUL SFINȚIT MUCENIC POLICARP

Ucenic al Sfântului Apostol Ioan, Sfântul Policarp este prăznuit de biserică la data de 23 februarie.

Așa cum ne relatează istoricul Tertulian, s-a născut în preajma anului 70 și a fost hirotonit episcop al Smirnei de marele său învățător.

Pentru acești adevărați păstori de suflete, perioada respectivă era deosebit de dificilă, fiind măcinată de erezii și secte gnostice, cum erau cele ale lui Marcion sau cele ale lui Valentin. Sfântul Policarp a reușit să aducă la dreapta credință pe mulți dintre adepții acestor erezii, drept care, în anul 107, Sfântul Ignatie Teoforul, în drumul său spre martiriu, îi adresează o epistolă plină de îndemnuri în ceea ce privește acțiunea începută cu atâta dăruire. În anul 155, Sfântul Policarp întreprinde o călătorie la Roma, pentru a se întâlni cu episcopul Anicet (154-166) urmând a stabili împreună data sărbătoririi Paștelui. Fiecare dintre cei doi era însă credincios tradiției bisericii sale și, între ei, se iscă tot felul de controverse pe această temă, fără să poată ajunge la o concluzie. Cu toate acestea ei oficiază împreună Sfânta Liturghie și se despart în modul cel mai amiabil, fiecare dintre ei fiind convins de meritele celuilalt.

Reîntors la Smirna, Sfântul Policarp are de înfruntat prigoana dezlănțuită împotriva creștinilor. Sfătuit de credincioși, el se retrage într-o căsuță de țară dar este denunțat autorităților de unul dintre servitori. Adus în fața consulului Sergius Quadratus, este somat să-și lepede credința dar Sfântul – în vârstă de 86 de ani – își exprimă, plin de înțelepciune și demnitate, hotărârea de a-l sluji pe Hristos până la ultima suflare.

Judecătorii săi hotărăsc să-l arunce fiarelor în arenă, dar sunt obligați să renunțe pentru că circul încheiase deja acest gen de spectacol. De aceea este condamnat la ardere pe rug, dar, cum focul părea să nu-l atingă este ucis cu sabia. Biserica din Smirna adresează imediat după aceea o epistolă către Biserica din Philomelion în care este prezentată jertfa Sfântului Policarp. Deosebit de prețioasă, aceasta constituie primul act al unui martiriu.

Sfântul a lăsat în urmă o prețioasă „Epistolă către Filipeni" prin care îi îndemna pe credincioșii cetății Filippi să aibă „credință, nădejde și dragoste", respectând valorile creștine. În aceeași zi, 23 februarie, este prăznuită Sfânta Gorgonia. Soră a Sfântului Grigorie din Nazians, ea a trăit în secolul al IV-lea și deși a dus o viață obișnuită de femeie măritată, înconjurată de fii și fiice, a fost vestită prin evlavie creștină, dragoste de oameni și milostenie față de cei aflați în suferință.

Cinstiți de noi pentru harurile lor, aceștia, ca mulți alți Sfinți ai Bisericii, constituie exemple impresionante de dăruire și putere de sacrificiu.

IRINA STOICA

Ce le trece unora prin minte?

Urmărindu-l la lucru pe americanul Jay Crochane, ţi se taie respiraţia şi gândurile ţi se îndreaptă, pe bună dreptate, către o catastrofă iminentă. Dar acest echilibrist de excepţie – încă neegalat în performanţele sale – face promenade la 400-600 de metri înălţime, pe un cablu mai subţire decât lăţimea pantofilor săi, ca o pisică plimbătoare pe crengile unui copac. Pentru Crochane nu există bariere; în natură sau în mijlocul marilor oraşe, „iresponsabilul" fără plasă de siguranţă pare susţinut de nori cu frânghii invizibile. Oare ce fel de psihic are un astfel de om?

Fotografiile alăturate îl prezintă pe acest fantastic echilibrist la 380 de metri înălţime, între doi versanţi ai unui canion din Munţii Stâncoşi (1), la 485 de metri, „defilând între două clădiri din Sant Louis (2) şi trecând peste un arc de beton de 610 metri (3), din acelaşi oraş. (P.I.)

EVADARE din insula tăcerii

Audrey avea doar 15 luni, când părinţii ei – Daniel şi Ghislaine Simonet – şi-au dat seama că fetiţa nu mai reacţiona la nici un semnal sonor. Examenul medical imediat nu a putut stabili cauzele surdităţii subite, totul încheindu-se cu echiparea micuţei cu un aparat auditiv. Au urmat cursuri de pregătire a părinţilor, pentru învăţarea comunicării prin gesturi, concomitent cu iniţierea copilei în vorbirea fără cuvinte. Dincolo de aceste iniţiative firesti, şocul familiei a căpătat dimensiuni incontrolabile. Era de ajuns ca Audrey să iasă în grădină, că părinţii intrau în panică, ştiind că, dacă ar fi strigat-o, ea nu le putea răspunde, deci i se putea întâmpla ceva rău, fără ca ei s-o poată ajuta.

Familia Simonet, care însemna şi doi copii mai mari, şi-a stabilit un limbaj codificat, prin care să se înţeleagă cu Audrey, dar pe stradă li se strângea inima, când observau oamenii privind cu milă la dialogurile lor mute şi înţelegând că aceştia o considerau pe fetiţă o retardată. Sare pe rană le-a pus şi un prieten, care le-a explicat fără menajamente reţinerea lui de a se apropia de copilă: „Din moment ce nu mă aude, la ce bun să-i vorbesc?" Însă surpriza a venit din partea vecinilor, care cunoşteau bine problemele familiei Simonet şi erau foarte atenţi cu Audrey...

Frecventând intensiv specialiştii în boli auditive, părinţii acesteia au primit o veste ce le-a dat foarte mari speranţe: exista posibilitatea fixării unui implant auditiv modern, pe urechea internă, sistem fabricat în Australia şi importat în Franţa la un preţ uriaş. Singura variantă de a plăti, adoptată imediat de soţii Simonet, era să-şi vândă casa. Numai că vecinii le-au sugerat să mai aştepte câteva zile. I-au îndrumat apoi să vorbească şi cu primarul oraşelului lor, Valras. Când a avut loc întâlnirea cu acesta, cazul era foarte bine cunoscut şi urmarea a fost că în zilele următoare au fost prezentaţi unor oameni de afaceri, apoi au fost invitaţi la o tombolă organizată după cea mai bună reţetă a festivalurilor de succes: spectacole, concursuri, un bal, ziarişti din presa scrisă şi audio-vizuală. Efectul mediatizării a depăşit cu mult aşteptările: peste 2.000 de scrisori

primite din Bruxelles şi Monte Carlo, din Corsica, Luxemburg şi Spania, din Congo şi Indonezia, dar mai ales o sumă de patru ori mai mare decât cea necesară implantului.

S-a creat astfel un extraordinar lanţ de solidaritate umană, girat de asociaţia „Cochlea", prin intermediul căreia alţi trei copii au primit sprijin, la fel ca Audrey. Cât despre aceasta, imediat după operaţie s-a arătat foarte fericită să audă zgomote, cântece şi să stabilească legături între imagine şi sunet. Pentru părinţi, ea s-a născut a doua oară, după evadarea insolită din lumea tăcerii. Iar dincolo de aceasta, drumul destinului întregii familii Simonet şi al micii comunităţi din jurul lor a rămas luminat mereu de flacăra, apărută atât de neşteptat şi de frumos, a solidarităţii umane, aşa cum ar trebui ea să se manifeste în orice loc de pe această planetă. *(A.N.P.)*

O lume nebună

Un german a petrecut ore bune de groază după ce a rămas captiv în propriul său pat pliant. Nefericitul bărbat a avut ideea să se răsucească pe saltea şi să se întindă către noptieră pentru a-şi lua ceasul, când mecanismul patului pliant s-a declanşat şi a prins victima ca într-un cleşte. Ţipetele de durere, strigătele de ajutor au fost auzite de vecini cu mare întârziere, când omul era aproape leşinat. A fost în cele din urmă... descarcerat şi dus la spital cu o fractură la oasele labei piciorului şi ale unei mâini.

În Italia, doi îndrăgostiţi, de 85 şi 74 de ani, au fost condamnaţi pentru „atac la pudoare", după ce au fost surprinşi pe bancheta din spate a unei maşini, într-o ipostază de mare intimitate fizică. Maşina staţiona pe o stradă din Lanciano, o mică localitate din Abruzzes, la foarte mică distanţă de o şcoală. Elevii au fost cei care au observat scena erotică dintre cei doi îndrăgostiţi şi tot ei au anunţat poliţia. Amanţii s-au ales cu câte o condamnare cu suspendare de 50 de zile.

Don Hoover, un celebru pastor de la „Lincoln Bible Church" (Illinois), a oficiat o căsătorie în timp ce se afla pe patul de spital, internat fiind de urgenţă din cauza unei crampe musculare la picior. Fără pastorul lor preferat, mirii s-au văzut în aer şi n-au conceput să-şi unească destinele în faţa altei feţe bisericeşti. Aşa că s-au gândit că rezerva de spital e un loc la fel de bun ca oricare altul pentru oficierea căsătoriei. Au venit însoţiti de 12 persoane, toţi îmbrăcaţi obişnuit (în blugi şi tricouri) şi au spus DA. Mireasa, Janel Hoover, este fiica vărului reverendului iar mirele, Ed Tibbits, un prieten al familiei acesteia, de şapte ani. După două ore de la ceremonia din spital, cuplul a rostit din nou DA, în faţa familiei şi a prietenilor, de data aceasta oficierea fiind făcută de un alt pastor al parohiei. Tinerii însuraţei nu s-au grăbit însă să plece în luna de miere până când Don Hoover nu a ieşit din spital, adică după câteva zile de la întâmplarea cu pricina.

Tinker este numele unui motan londonez care anul trecut a moştenit o casă în valoare de 497.000 de euro, după ce stăpâna sa, lipsită de rude, a decis prin testament ca după moartea sa averea să-i rămână „fidelului ei prieten". A mai făcut o precizare, vecinii să fie cei care vor avea grijă

de Tinker, motiv pentru care le-a lăsat acestora o sumă substanţială de bani de întreţinere a motanului, vreo 142.000 de euro. A estimat că, bine îngrijit, Tinker ar putea trăi 21 de ani. Oricum, numai după acest termen vecinii vor moşteni la rândul lor casa. (A.P.)

ATAC asupra lui Hawking?

Oricât poate să pară de incredibil, oricât de „criptică" este declaraţia purtătoarei de cuvânt a poliţiei din Cambridge despre „investigaţii în curs privind un posibil atac asupra unei persoane în vârstă de 62 de ani", este vorba de fizicianul şi cosmologul Stephen Hawking. Suferind de aproape 40 de ani de o boală necruţătoare care nu doar îl ţintuieşte în scaunul cu rotile, ci îl face să şi nu poată vorbi decât cu ajutorul unui sintetizator de voce, celebrul succesor al lui Newton la aşa numita Catedră Lucasiană de la Cambridge şi autor al unei cărţi de senzaţie, „Scurtă istorie a timpului", se afla în grădina locuinţei sale, dar cei trei fii ai săi, veniţi în vizită, l-au găsit purtând urmele unei posibile tentative de crimă. Zvonurile au fost alimentate şi de faptul că în luna ianuarie a.c. Hawking s-a aflat într-un spital din renumitul oraş universitar, unde a fost însă tratat de pneumonie, fără nici o legătură cu presupusul atac. Interesant este că, după cum relatează cotidianul *Daily Mirror*, şi în anul 2000 familia şi personalul medical au sesizat poliţia privind o serie de răni descoperite pe corpul său, dar ancheta a fost oprită pentru că Hawking a refuzat să depună oficial o plângere. Marele savant are trei băieţi din prima căsătorie. El s-a despărţit de mama lor, Jane, recăsătorindu-se însă în 1995 cu Elaine Mason, cea care l-a îngrijit cu devotament cea mai mare parte a teribilei sale boli.

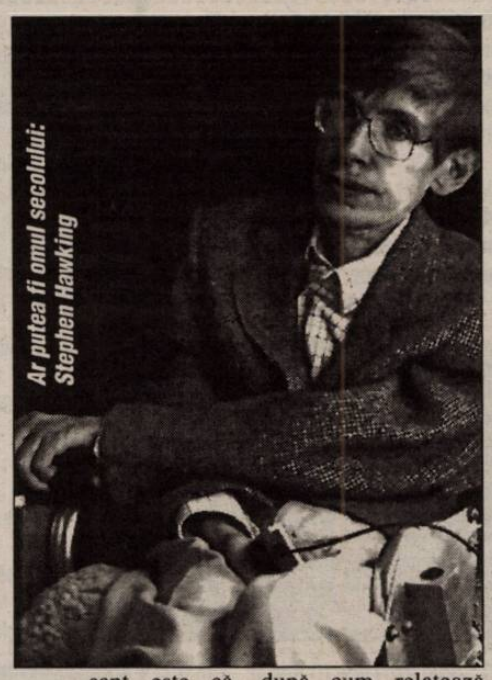

Ar putea fi omul secolului: Stephen Hawking

Cazuri rămase neelucidate până în ziua de astăzi au mai existat în lumea marii culturi, dacă ar fi doar să ne amintim numai de speculaţiile care au înconjurat moartea lui Mozart (de care a fost făcut vinovat Salieri). Cine să fi dorit însă dispariţia lui Hawking şi mai ales pentru ce motiv? Gelozie profesională? Altceva? Să existe vreo legătură cu faptul că nu cu mulţi ani în urmă el a fost cel care a avut curajul să-şi afirme public convingerea că trăim în mai multe dimensiuni decât cele cu care ne-am obişnuit şi în mai multe universuri cu existenţe paralele? *(M.D.)*

Drumul lung al unei EPISTOLE

Aruncată în plină iarnă a anului 1988 într-o cutie poştală de către un ceh care îşi făcea vacanţa în Bulgaria, pe malul Mării Negre, o carte poştală şi-a găsit în final destinatarul în plină iarnă a anului 2004. Destinaţia: oraşul Tanvald aflat în nord-estul Boemiei. Nici unul din experimentaţii poştaşi din Tanvald nu a putut afla care a fost traseul urmat de această misivă între Bulgaria în Cehoslovacia care în timpul expedierii îşi trăiau ultimele luni de eră comunistă. „Am uitat numele casei unde locuia sora mea şi din pricina asta am adăugat câteva precizări care să indice locul în care se afla casa. Presupun că întârzierea de 15 ani s-a datorat dezordinii generale care domnea în epocă, la asta adăugându-se un bizar concurs de împrejurări, a relatat presei expeditorul misivei care a organizat o petrecere cu peste 100 de invitaţi pentru a srbători acest eveniment neobişnuit. *(D.M.)*

Pasiune fierbinte

David Harrison din Chicago era tare amărât. Nu doar pentru că rămăsese fără slujbă! Era mecanic auto şi ştia că va găsi repede ceva de lucru. Nu pentru că îl părăsise nevasta! Îşi dorea de multă vreme despărţirea şi nu avusese curajul să facă primul pas. Marea lui supărare era că i se stricase televizorul şi nu avea bani să-şi cumpere altul. Tocmai când, peste numai două zile, se transmitea cel mai important meci de baschet al sezonului, meci care, evident, urma să aibă loc în alt oraş. Neavând prieteni la care să se ducă şi nici încrederea că într-un bar ar putea urmări fără ca cineva să vrea să schimbe programul recurse la o soluţie disperată. Se hotărî să facă vreo câteva zile de închisoare, ştiind că instituţiile respective aveau televizoare iar „pensionarii" nu şi-ar fi dorit alt program.

Nu avea cazier, nu fusese certat cu legea până atunci şi nu ştia prea bine cum să procedeze. De aceea optă pentru o soluţie mai „calmă". Îmbrăcat frumos, intră într-un restaurant bun, luă o masă copioasă şi refuză să plătească. Evident patronul anunţă poliţia şi, în urma primei anchete fu reţinut pentru trei zile.

Stupoare însă! Închisoarea nu avea televizor! Uzând de dreptul de a da un telefon îşi sună un vechi client, un avocat şi-i povesti întreaga istorie. Mişcându-se rapid, avocatul reuşi să-l mute într-o închisoare cu televizor, făcând mare caz de drepturile omului. După cele trei zile petrecute în închisoarea unde a putut viziona meciul, David a vândut povestea lui unui ziar din oraş şi, cu bani destui în buzunar, s-a întors liniştit acasă. (I.S.)

	România 1	PRO TV	antena 1	prima	acasă	2	Tele 7
VINERI - 20 februarie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.00 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Ochiul magic (r) 12.00 Tezaur folcloric (r) 13.00 Serial: „Destine secrete" 16.00 Sănătate pentru toţi 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Săgeata neagră" (M. Britanie, 1984) 21.40 Gafe, bâlbe 22.10 Serial: „CSI – Investigaţii" 23.30 Taverna 1.00 Serial: „Unitatea specială 2".	7.00 Ştirile ProTV 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" 12.00 Profeţii despre trecut (r) 13.20 Doc.: „Jacques Cousteau - Incursiune în adâncuri" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.10 Film: „Inamicul statului" (SUA, 1998). Cu: Will Smith 23.00 Film: „Freddy - încurcă lume" (SUA, 2001) 0.45 Serial: „Alias" 2.45 Doc.: „Jacques Cousteau - Incursiune în adâncuri" (r) 3.30 Film: „Freddy - încurcă lume" (r).	7.00 Observator 8.00 România mea 10.00 Serial: „Soledad" 11.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Tineri şi rebeli" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.40 Medicul de gardă 16.10 Serial: „Păcatul" 17.45 Din dragoste 19.00 Observator 20.00 Film: „Chemarea străbunilor" (SUA, 1992). Cu: Val Kilmer 22.15 Film: „Pitonul" (SUA, 2000) 0.15 Film: „Picnic" (SUA, 2000).	7.00 Focus 07 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „În familie" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 15.30 Serial: „În familie" 16.00 Serial: „Sunset Beach" 17.00 Uite cine râde acum 17.30 Poliţia în acţiune 18.00 Focus 19.00 Film: „Bătăuşul" (SUA, 1996) 21.00 Film: „Diabolique" (SUA, 1996). Cu: Sharon Stone, Isabelle Adjani 23.00 Focus Plus 23.45 Serial: „Mutant X" 0.45 Câştigul nopţii.	6.30-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 14.15 Serial: „Între iubire şi ură" 15.15 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Îndoiala" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Amazoana" (ultimul ep.) 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 Cristina Show 21.00 Serial: „Legături de familie" 23.10 Serial: „Iubire cu două feţe" 0.00 Serial: „Profu'".	8.00 Serial (r) 9.00 Serial (r) 10.40 Tonomatul DP2 12.30 Insolit (r) 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Împreună, în Europa 16.00 Documentar istorie 16.30 Doc.: „Centre istorice" 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Via Sacra 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Semne 21.00 Doc.: „Marile cărţi ale omenirii" 22.00 D'ale Lu' Mitică 23.00 Film: „Soacra mea iubită!" (Franţa, 1999). Cu: Catherine Deneuve.	8.30 Agua Viva 9.00 Videoclipuri 12.30 Documentar 15.00 Videoclipuri 17.30 Documentar 18.15 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Prin lume călător - Quebec 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.00 Videoclipuri.
SÂMBĂTĂ - 21 februarie	7.00 Ceasul deşteptător 8.10 Desene animate 9.00 Întâlnire de basm 10.15 Debut 50 Plus 11.30 O vedetă populară 13.00 Spectacolul lumii... 14.15 Drumul spre glorie 14.30 Euro Police - R.R. 15.00 Fotbal: Meci amical, în Cipru 17.00 Drmul spre glorie 17.30 Lumi ascunse 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Film: „K-19: Submarinul ucigaş" (SUA, 2002). Cu: Liam Neeson, Harrison Ford 22.35 Film: „Jack Cuceritorul" (SUA, 2000) 0.10 Serial: „Unitatea specială 2".	8.30 Desene animate 9.00 Serial: „Beyblade" 9.30 Serial: „Batman în viitor" 10.00 Ski Magazin 11.30 Promotor 12.00 Doc.: „Albinele - începutul sfârşitului?" 13.00 Serial: „Prietenii tăi" 14.00 Zâmbete într-o pastilă 15.00 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones" 17.00 Handbal: Dinamo - Nordhorn 19.00 Ştirile PRO TV 20.10 Film: „Armă mortală 2" (SUA, 1989). Cu: Mel Gibson 22.45 Film: „Formula mortală" (coprod., 1996).	9.00 Tonul câştigător 11.00 Desene animate 12.30 Serial: „Seaquest" 13.30 Gillete World Sport Special 14.00 Serial: „Aventuri extreme" 15.00 Serial: „Îngerul păzitor" 15.50 Serial: „MacGyver" 16.50 Film: „Miracolul vieţii" (SUA, 1995) 19.00 Observator 20.00 Film: „Teroare nevăzută" (SUA, 1997). Steve Seagal 22.00 Film: „Singurul supravieţuitor" (Canada, 2000, partea I) 23.30 Film: „Secrete obscure" (SUA, 1998). Cu: Paul Newman, Susan Sarandon.	7.00 Ajutor la lucru bun 8.00 Minute de milioane 9.00 Ora nouă a României 11.00 Sport Magazin 13.00 Viteză maximă 13.30 Motor 15.30 Serial: „Tilică steluţă de cinema" 16.00 Doc.: „Animale miraculoase" 18.00 Focus 19.00 Film: „Plump Fiction" (SUA, 1997) 21.00 Film: „Echipa de intervenţie" (SUA, 1985) 23.00 Film: „Gemenele" (SUA, 1992).	9.00 Desene animate 11.15 Cristina Show (r) 12.30 Muzică latono 13.00 Serial: „Singură şi disponibilă" 14.00 Serial: „Hoţul de inimi" 15.30 Serial: „Ola, tati!" 16.30 Serial: „Al şaptelea cer" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Inimă sălbatică" 20.00 Serial: „Sărmana Maria" 22.00 Serial: „Fetele Gilmore" 23.00 Serial: „Iubire cu două feţe" 0.00 Serial: „Profu'" 0.45 Muzică latino 1.45 Chat Acasă.	7.00 Via Sacra (r) 9.00 Conjugând verbul „A şti" 9.45 Serial: „Rebelii" 10.40 Top sport 11.10 Ora fără catalog 12.00 Casa mea 12.30 Spune-mi ce te doare 13.30 Atenţie, se cântă! 15.00 Film Puzzle 16.00 Călător prin lume 17.00 Aleea cu ghimpi 18.00 Ruleta rusească 18.30 Serial: „Jocurile vieţii" 19.25 Rugby: Scoţia - Anglia 21.15 Fotbal în sală: Odorheiul Secuiesc - Futsal Venus 22.45 Serial: „Identitate greşită" 23.45 Film: „Proces de conştiinţă" (ultima parte).	9.00 Aventurile ştiinţei 12.30 Auto Run 13.30 Folclorul la români 15.00 Femei cu idealuri 18.00 Abecedarul părinţilor 19.20 Şapte ştiri 20.00 Paradisul vacanţelor - Scoţia 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.00 Film: „Poftim?" (coprod., 1972) 0.00 Videoclipuri.
DUMINICĂ - 22 februarie	7.00 Universul credinţei 8.30 Desene animate 9.30 Jocul planetelor 10.00 Dincolo de hartă 10.30 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Lumea-n care trăim 14.30 Fotbal în sală: Pandurii Tg. Jiu - CIP Deva 16.00 Drumul spre glorie 17.00 Bravissimo! 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Nu prea greu de ucis" (Franţa, 2001) 22.15 Film: „Fecioara şi moartea" (coprod., 1994). Cu: Sigourney Weaver 0.15 Serial: „Unitatea specială 2".	8.30 Desene animate 9.00 Serial: „Beyblade" 9.30 Serial: „Lassie" 10.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood" 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Prietenii tăi" 13.30 Bucătăria lui Radu 14.00 Serial: „Jack şi Jill" 15.00 Film: „Poliţist şi detectiv" 17.00 Film: „Banii altor oameni" (SUA, 1991). Cu: Danny De Vito 19.00 Ştirile PRO TV 20.10 Film: „Analiză finală" (SUA, 1992). Cu: Richard Gere, Kim Basinger 22.45 Film: „Războiul stelelor - Ameninţarea fantomei" (SUA, 1999) 1.15 Doc.: „Totul despre «Războiul stelelor»" (SUA, 1999).	8.00 Desene animate 9.00 Tonul câştigător 10.00 Desene animate 11.40 Serial: „Dinozaurii" 12.10 Serial: „Seaquest" 13.40 Serial: „Aventuri extreme" 14.40 Serial: „Împotriva destinului" 15.40 Film: „Fiul lui Faţă-Palidă" (SUA, 1952) 17.40 Cutia neagră 19.00 Observator 20.00 Film: „Trenul cu bani" (SUA, 1995). Cu: Wesley Snipes 22.15 Film: „Singurul supravieţuitor" (ultima parte) 0.00 Film: „Avalon" (SUA, 1990).	7.00 Agromania 8.00 Minute de milioane 10.00 Oglinda poveştilor 10.30 Desene animate 11.30 Evenimentul săptămânii 13.00 Academia mămicilor 13.30 Pet Show 15.00 Levintza prezintă 16.00 Cronica cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.00 Film: „Alice în ţara minunilor" 21.00 Film: „Regele popicelor" (SUA, 1996) 23.00 Film: „Destinaţie mortală" (SUA, 1997) 1.30 Chat Tv.	9.00 Desene animate 9.30 Serial: „Juana" 13.00 Bucătăria pentru toţi 14.00 Serial: „Hoţul de inimi" 15.30 Serial: „Ola, tati" 16,30 Serial: „Al şaptele cer" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Inimă sălbatică" 20.00 Film: „Morocănoşii" (SUA, 1993). Cu: Jack Lemmon, Walter Matthau 22.00 Serial: „Fetele Gilmore" 23.00 Serial: „Totul despre sex" 23.45 Serial: „Profu'" 0.45 Muzica latino.	8.00 Ferma 9.00 Doc.: „Natură şi Aventură" 10.40 Egipt - comoara lumii 11.00 Handbal: HC Municipiu Constanţa - Minaur Baia Mare 12.30 De dragoste de Dragobete 17.00 Rugby: Irlanda - Ţara Galilor 18.45 Ruleta rusească 19.15 Serial: „Jocurile vieţii" 20.00 Telejurnal 20.15 Vacanţă la Roma 21.15 Televiziunea, dragostea mea 22.15 Serial: „Cracker - psihologia creimei" 23.15 Film: „Aventuri în Ontario" (coprod., 1972) 1.00 Remix.	9.00 Mapamond creştin 12.00 Puterea credinţei 13.30 Jurnal european 14.00 Pastorul cel bun 15.30 Auto Motor Sport 17.30 Caleidoscopul artelor 19.20 Şapte ştiri 20.00 Hollywood - reversul medaliei 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.15 Film „Aida".
LUNI - 23 februarie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.00 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.00 Nocturne (r) 13.30 Sănătate pentru toţi (r) 15.30 Pro Patria 16.00 Kronika 16.55 TVR în direct 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 21.10 Ochiul magic 22.15 Serial: „Districtul" 23.30 Profesioniştii 0.30 Film: „Visând imposibilul" (SUA, 1998) 5.55 Serial: „Agenţia".	7.00 Ştirile ProTV 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Prietenii tăi" (r) 13.30 Film: „Banii altor oameni" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.10 Film: „Un prieten deosebit" (SUA, 1994). Cu: Harvey Keitel 22.00 La Bloc 22.30 Chestiunea zilei 23.45 Serial: „Seinfeld" 0.45 Icstrim tivi 2.15 Doc.: „Revoluţia islamică" 3.15 Film: „Heidi Fleiss - Regina nevăzută a Hollywood-ului" (SUA, 1996).	7.00 Observator 9.00 Serial: „Pe cont propriu" 10.00 Serial: „Soledad" 12.00 Serial: „Tineri şi rebeli" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.10 Serial: „MacGyver" 16.10 Serial: „Păcatul" 17.00 Brigada mobilă 17.45 Din dragoste 19.00 Observator 20.00 Film: „Alianţă cu duşmanul" (SUA, 1997) 22.35 Marius Tucă Show 23.35 Gheorghe.	7.00 Focus 07 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „În familie" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 15.30 Serial: „În familie" 16.00 Serial: „Sunset Beach" 17.00 Uite cine râde acum 18.00 Focus 19.00 Film: „Vânătoarea lui octombrie roşu" (SUA, 1990). Cu: Sean Connery 21.00 Film: „O viaţă mai bună" (SUA, 1998) 23.00 Focus Plus 23.45 Serial: „Mutant X".	5.30-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 14.15 Serial: „Între iubire şi ură" 15.15 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Îndoiala" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Jurământul" (ep.1) 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Legături de familie" 23.10 Serial: „Iubire cu două feţe" 0.00 Să vorbim despre sex 2.15 Chat Acasă.	8.45 Film Puzzle (r) 9.50 De dragoste de Dragobete (r) 12.30 Doc.: „În vizită la noi acasă" 13.10 Piersic show (r) 15.00 Primul pas 16.30 Eco-Magazin 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Doc.: „Comorile Toscanei" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Teatru: „Priveşte înapoi cu mânie" de John Osborne 0.00 Serial: „Mafia din Sankt Petersburg".	8.30 Agua Viva 9.00 Videoclipuri 11.30 Auto Motor Sport (r) 12.30 Jurnal european 15.00 Mapamond creştin (r) 16.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Martin Luther" 22.00 Vacanţe de pomină.
MARŢI - 24 februarie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.00 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 13.00 Serial: „Destine secrete" 15.30 Kronika 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.10 Film: „Nu-i aşa că e grozavă?" (SUA, 2000) 22.00 Foc încrucişat 23.30 Poveste fără de sfârşit 0.30 Film: „Amerika" (SUA, 1987, partea I) 5.50 Serial: „Agenţia".	7.00 Ştirile ProTV 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 11.15 Film: „Un prieten deosebit" (r) 13.20 Doc.: „Jacques Cousteau - Incursiune în adâncuri" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Sister Act 2" (SUA, 1993). Cu: Whoopi Goldberg 21.45 UEFA Champion League: Bayern München - Real Madrid 0.15 Rezumat Champions League 1.15 Serial: „Mission Hill - Cartierul trăsniţilor" (ultimul ep.).	7.00 Observator 9.00 Serial: „Pe cont propriu" 10.00 Serial: „Soledad" 12.00 Serial: „Tineri şi rebeli" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.10 Serial: „MacGyver" 16.10 Serial: „Păcatul" 17.45 Din dragoste 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.35 Marius Tucă Show 23.35 Gheorghe.	7.00 Focus 07 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „În familie" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 15.30 Serial: „În familie" 16.00 Serial: „Sunset Beach" 17.00 Uite cine râde acum 18.00 Focus 19.00 Film: „Frankie şi Johnny" (SUA, 1991). Cu: Al Pacino, Michelle Pfeiffer 21.00 Film: „Star Treck: Insurecţia" (SUA, 1998) 23.00 Focus Plus 23.45 Serial: „Mutant X" 0.45 Câştigul nopţii.	6.30-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 14.15 Serial: „Între iubire şi ură" 15.15 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Îndoiala" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Jurământul" 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Legături de familie" 23.10 Serial: „Iubire cu două feţe" 0.00 Să vorbim despre sex 2.15 Chat Acasă.	8.00 Serial (r) 10.40 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Emisiune în limba germană 16.30 Răscruci 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Doc.: „Aniversare la Grădina Zoologică" 19.00 Spune „DA" de Dragobete 20.00 Telejurnal 21.00 Serial: „Rauzan" 22.30 Film: „Lacrimi în ploaie" (Anglia, 1988). Cu: Sharon Stone 0.15 Box - Campionatele Europene - Croaţia 2004 - rezumat.	8.30 Agua Viva 9.30 Videoclipuri 11.30 Viitorul azi (r) 14.35 Videoclipuri 17.30 Documentar (r) 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „O zi de mai" 22.00 Euro Maxx.
MIERCURI - 25 februarie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.00 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 13.00 Serial: „Destine secrete" 15.00 Convieţuiri 16.55 TVR în direct 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.10 Film: „Hitler, ascensiunea răului" (ultima parte) 22.00 Foc încrucişat 23.30 Nocturne 0.30 Film: „Amerika" (partea a II-a) 5.50 Serial: „Agenţia".	7.00 Ştirile ProTV 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 11.30 Film: „Cucerirea Angliei" (partea a II-a) 13.30 UEFA Champions League: Bayern München - Real Madrid (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Avionul sub teroare" (SUA, 2001) 21.45 UEFA Champions League: Stuttgat - Chelsea 0.15 Rezumat Champions League 1.15 Film: „Cucerirea Angliei" (r) 3.30 Film: „Avionul sub teroare" (r).	7.00 Observator 9.00 Serial: „Pe cont propriu" 10.00 Serial: „Soledad" 12.00 Serial: „Tineri şi rebeli" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.10 Serial: „MacGyver" 16.10 Serial: „Păcatul" 17.45 Din dragoste 19.00 Observator 20.00 Film: „Bombă umană" (SUA, 2002) 22.35 Marius Tucă Show 23.35 Gheorghe.	7.00 Focus 07 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „În familie" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 15.30 Serial: „În familie" 16.00 Serial: „Sunset Beach" 17.00 Uite cine râde acum 18.00 Focus 19.00 Film: „Indiscreţiile unei soţii" (SUA, 1998) 21.00 Cronica cârcotaşilor 23.00 Focus Plus 23.45 Serial: „Mutant X" 0.45 Câştigul nopţii.	6.30-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 14.15 Serial: „Între iubire şi ură" 15.15 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Îndoiala" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Jurământul" 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Legături de familie" 23.10 Serial: „Iubire cu două feţe" 0.00 Să vorbim despre sex 2.15 Chat Acasă.	9.45 Serial (r) 10.30 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Parnasul 16.00 Conferinţa de presă 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Acces la succes 21.00 Serial: „Rauzan 22.00 Film: „Râul speranţei" (partea a III-a) 23.40 Eurofotbal 0.40 Box - Campionatele Europene - Croaţia 2004 - rezumat.	8.30 Agua Viva 9.00 Videoclipuri 12.30 Dosarele Terrei 13.00 Film (r) 14.40 Videoclipuri 17.30 Dosarele Terrei (r) 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Concurs de rodeo" 22.00 Euro Maxx 23.45 Videoclipuri.
JOI - 26 februarie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.00 Bună dimineaţa, România! 9.15 Desene animate 11.00 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 13.00 Serial: „Destine secrete" 14.30 Aventura sunetelor 15.00 Akzente 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Efectul razelor gama asupra crăiţelor" (SUA, 1972) 23.30 Garantat 100% 0.45 Film: „Amerika" (partea a III-a) 5.50 Serial: „Agenţia".	7.00 Ştirile ProTV 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" 12.00 Parte de carte (r) 13.30 UEFA Champions League: Stuttgart - Chelsea (r) 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.10 Film: „Baseketball" (SUA, 1998) 22.00 La Bloc 22.30 Chestiunea zilei 23.45 Serial: „Seinfeld" 0.45 Marcă înregistrată 2.15 Film: „Baseketball" (r).	7.00 Observator 9.00 Serial: „Pe cont propriu" 10.00 Serial: „Soledad" 12.00 Serial: „Tineri şi rebeli" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Serial: „Îngerii lui Charlie" 15.10 Serial: „MacGyver" 16.10 Serial: „Păcatul" 17.45 Din dragoste 19.00 Observator 20.00 Ciao Darwin 22.35 Marius Tucă Show 23.35 Gheorghe.	7.00 Focus 07 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „În familie" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 15.30 Serial: „În familie" 16.00 Serial: „Sunset Beach" 17.00 Uite cine râde acum 18.00 Focus 19.00 Film: „Atitudine negativă" (SUA, 1991) 21.00 Al şaselea simţ 22.00 Poliţia în acţiune 22.30 Reporter incognito 23.00 Focus Plus 23.45 Serial: „Mutant X" 0.45 Câştigul nopţii.	6.30-12.30 Reluări 12.45 Serial: „Iubire fără de păcat" 14.15 Serial: „Între iubire şi ură" 15.15 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Îndoiala" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Jurământul" 19.00 Serial: „Îngerul nopţii" 20.00 Serial: „Şapte femei" (primele ep.) 22.00 Serial: „Legături de familie" 23.10 Serial: „Iubire cu două feţe" 0.00 Să vorbim despre sex.	8.00 Serial (r) 9.45 Serial (r) 10.30 Tonomatul DP2 12.30 Acces la succes (r) 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Siesta 16.30 Doc.: „Istorie şi arheologie" 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Doc.: „Şapte minuni ale lumii" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Insolit 21.00 Serial: „Rauzan" 21.55 Box - Campionatele Europene - Croaţia 2004 - rezumat 22.25 Fotbal: F.C. Valencia - Besiktaş Istanbul 0.30 Box - Campionatele Europene - Croaţia 2004 - rezumat	8.30 Agua Viva 9.00 Videoclipuri 12.30 Cocktail japonez 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 18.50 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Refugiul" 22.15 Euro Maxx 22.45 Vacanţe de pomină.

SIGOURNEY WEAVER
– duminică, 22.15 –

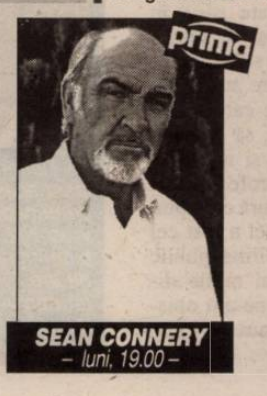

SEAN CONNERY
– luni, 19.00 –

SUSAN SARANDON
– sâmbătă, 23.30 –

WALTER MATTHAU
– duminică, 20.00 –

CATHERINE DENEUVE
– vineri, 23.00 –

STEVE SEAGAL
– sâmbătă, 20.00 –

KIM BASINGER
– duminică, 20.10 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

PORȚI DESCHISE CĂTRE LUME

Gala premiilor Oscar de anul acesta va avea o notă distinctă, Academia americană de film dovedind o inedită deschidere către creațiile și cineaștii internaționali: așa se face că printre nominalizați se află numeroși străini, ce-i drept mai mult anglo-saxoni, dar nu numai. De exemplu, la categoria cea mai bună actriță, una singură este americancă – Diane Keaton, celelalte patru fiind sud-africanca Charlize Theron, australianca Naomi Watts, neo-zeelandeza, în vârstă de 13 ani, Keisha Castle-Hughes, și englezoaica Samantha Morton.

De asemenea, doi din cinci candidați la Oscar pentru trofeul de cel mai bun actor sunt englezi: Jude Low și Ben Kingsley, care se vor înfrunta cu americanii Sean Penn, Johnny Depp și Bill Murray.

În anii anteriori, non-americanii erau cantonați la categoria cel mai bun film străin, doar la ediția din 2003 apărând un fenomen neobișnuit:

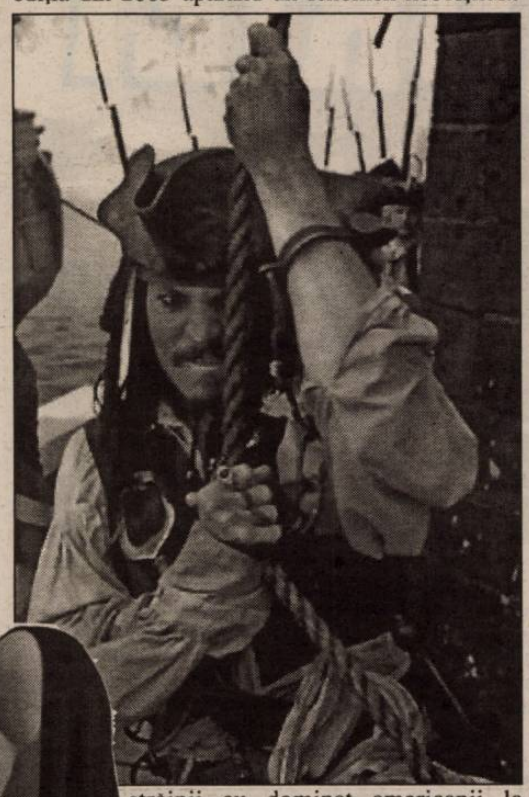

străinii au dominat americanii la categoria cel mai bun regizor; Pedro Almodovar, de exemplu, a fost nominalizat pentru *Vorbește cu ea*, nu a obținut însă și Oscarul. Acum, neo-zeelandezul Peter Jackson *(Stăpânul Inelelor)* rivalizează cu australianul Peter Weir *(Master and Commander)* și cu brazilianul Fernando Meirelles *(Orașul lui Dumnezeu)*. Doar doi americani – Clint Eastwood și Sofia Coppola – trebuie să li se opună.

O nouă viziune

S-ar putea spune că această invazie străină în universul până mai ieri strict

hollywoodian al Oscarurilor este aproape frapantă, cu atât mai mult cu cât își face simțită prezența în aproape toate cele 10 categorii principale ale competiției. „Hollywoodul s-a mondializat în mod evident anul acesta", a declarat un expert (Tom O'Neil) în industria americană de film, încercând să risipească mirarea celor care imediat după nominalizări au sesizat acest lucru neobișnuit când era vorba de Oscaruri. „Și asta nu se reduce la unu-două filme, e un fenomen... hobit" – a ținut să mai precizeze O'Neil, referindu-se, evident, la *Stăpânul Inelelor,* care a promovat ideea universului multinațional. „Este o recunoaștere a evoluției cinemaului, care își lărgește orizonturile, dincolo de talentul american. Iancheii au fost dintotdeauna sensibili la accentul britanic, dar iată că de la un timp își întoarce privirile și către noua lume australiană." În ciuda acestei noi iubiri, nici Russell Crowe, nici Nicole Kidman – fiecare încununat la edițiile precedente cu câte un Oscar – nu mai figurează anul acesta printre nominalizați. Iar în ceea ce-l privește pe Tom Cruise care, în ciuda faptului că apare în locurile de frunte ale topului celor mai puternici cineaști de la Hollywood, nu a obținut până în prezent nici un Oscar, anul acesta a înregistrat doar 5800 de voturi din partea Academiei americane de film și, ca atare nu a fost nominalizat pentru rolul din *Ultimul samurai*. Care să fie explicația? „Hollywoodul devine foarte cosmopolit și e gata să recunoască talentele venite din altă parte – a precizat Tom O'Neil. Și e puțin obosit de eternii Tom (Hanks), Jack (Nicholson) sau Russell (Crowe)..."

◆ După 14 ani de absență din fața camerelor de filmat, actrița Jane Fonda a decis să revină pe marele ecran. Ultimul său rol a fost cel din *Stanley & Iris*. Ea va juca alături de Jennifer Lopez în comedia *Monster-in-Law*, o producție a studiourilor New Line, care povestește viața unei tinere (Lopez), îndrăgostite fără prea mult noroc de un bărbat ce părea a fi omul perfect. Fata

MARILE ÎNTOARCERI

intenționează să se căsătorească, dar se întâmplă ca ea să-și reîntâlnească mama care face tot ce-i stă în puteri pentru a opri... acest dezastru al fiicei ei. Ușor de presupus, Jane Fonda va întruchipa necruțătoarea mamă... Filmul e prevăzut să apară în 2005. În ceea ce o privește pe Jane Fonda, ea este una dintre marile vedete ale anilor '70, deținătoare a două premii Oscar, al cărei nume se leagă de filme celebre precum: *Și caii se împușcă, nu-i așa?, Klute, Pasărea albastră, Julia, Întoarcerea acasă* etc.

◆ Ben Stiller pare să fi făcut un ambițios pariu cu el însuși, de vreme ce și-a propus să o convingă pe Barbra Streisand să revină la cinema pentru a-i fi parteneră lui Dustin Hoffman în filmul *Meet the Fockers*, o continuare a mai vechiului *Eu și tatăl vitreg*. Ben Stiller a declarat că a zăbovit mult asupra castingului și că a considerat că alegerea făcută în privința celor doi actori, care ar urma să intre în rolurile părinților lui Greg Focker, i se pare ideală.

AU FOST CÂNDVA UN CUPLU

Deși anul trecut, Tom Cruise a lăsat impresia că intenționează să se căsătorească cu Penelope Cruz,

mult așteptatul eveniment nu a avut loc iar acum actorul vine cu o precizare: nu are de gând să-și schimbe statutul de celibatar cu două divorțuri la activ. „O iubesc pe Penelope – a declarat el recent – și mă simt bine în compania ei. E superbă, în special ca suflet, dar deocamdată nu avem în plan căsătoria".

Adevărul este că actorul, în vârstă de 41 de ani, a mărturisit nu de mult presei că încă este îndrăgostit de fosta lui soție, Nicole Kidman, alături de care a stat timp de zece ani. Misterul asupra divorțului lor încă nu a fost descifrat și, ca de obicei, Tom Cruise s-a rezumat la a spune: „Ceea ce s-a petrecut între mine și Nic ne privește numai pe noi doi".

Nicole Kidman este una dintre vedetele obișnuite să fie prezente la Oscar, mai ales că în ultimii ani a figurat de mai multe ori pe listele nominalizaților pentru cea mai bună actriță, ba chiar a obținut un Oscar la această categorie (*Orele*, 2003). Anul acesta, pentru a treia oară se află printre candidații la premiile Oscar, cu rolul din Cold Mountain (regizor Anthony Minghella). S-ar putea spune că după despărțirea de Tom Cruise, preocuparea ei nr.1 a fost propria-i carieră; contractele s-au înșiruit ca mărgele pe ață, așa că Nicole Kidman, pe lângă memorabilele producții din ultimii doi ani, care deja s-au ales cu diferite trofee, urmează să apară pe ecrane în *Birth*, *The Stepford Wives*, *Alexandru cel Mare* (alături de Leonardo DiCaprio, în regia lui Baz Luhrmann), *Emma's War* (regizor Tony Scott) și *The Interpreter* (realizat de Sydney Pollack).

BON VOYAGE la César

Cea de-a 29-a ceremonie a premiilor César (Franța), care va avea loc pe 21 februarie, își cunoaște nominalizații și, bineînțeles, și marii favoriți. Sunt doi: *Bon voyage* de Jean-Paul Rappeneau și *Pas sur la bouche* de Alain Resnais.

Bon Voyage, filmul care va reprezenta cinematograful francez și la Oscaruri (fiind nominalizat la categoria cel mai bun film străin) a obținut pentru César nu mai puțin de 11 nominalizări, iar creația *Pas sur la bouche* a totalizat nouă nominalizări.

Un fapt mai puțin obișnuit pentru César, anul acesta a intrat în competiție și un desen animat, *Les triplettes de Belleville*, fiind nominat la trei categorii – cel mai bun film franțuzesc, cea mai bună operă de ficțiune, cea mai bună muzică. Prezentat în afara concursului la ultimul Festival de la Cannes, acest prim lung metraj al cineastului Sylvain Chomet a obținut deja titlul de cel mai bun film de animație, pe 2003, din partea Asociației criticilor de film din New York.

O altă originalitate în privința nominalizărilor: Julie Depardieu (fiica lui Gerard Depardieu) ar putea obține două premii César pentru rolul din *La petite Lili* de Claude Miller: pentru cea mai bună actriță în rol secundar și pentru cea mai tânără speranță feminină a cinemaului francez, la această categorie având-o drept contracandidată pe Laura Smet, o altă fiică de celebrități, Johnny Hallyday și Nathalie Baye. Laura Smet interpretează în *Les corps impatients* rolul unei tinere femei care află că e victima unui cancer de plămâni, fapt care face ca relația cu iubitul ei să se degradeze.

Aventura unei călătorii

Având în distribuție nume prestigioase – Isabelle Adjani, Virginie Ledoyen, Gerard Depardieu – *Bon voyage* plasează acțiunea în iunie 1940, în hotelul Splendid din Bordeaux, unde se reunesc miniștri, jurnaliști, mari burghezi, demi-mondene și... spioni de fapte senzaționale. În acest cadru, un tânăr bărbat va trebui să aleagă între o celebră actriță și o studentă, între politică și lichelism, între insolența adolescentină și vârsta adultă... Se naște o comedie, plină de aventură dinamică.

Scriitorul Patrick Modiano este cel care, de peste 30 de ani cochetează cu cinemaul în sensul că din când în când scrie scenarii originale. În 1974, de exemplu, era co-autor al filmului *Lacombe Lucien* regizat de Louis Malle. Nu-i de mirare că Jean-Paul Rappeneau își dorea de mult să lucreze cu Modiano. Într-o seară, la o cină unde l-a întâlnit, cineastul s-a apucat să-i vorbească despre un proiect al lui. „Cu siguranță ceva anume i-a plăcut mult, l-a interesat, căci la plecare mi-a spus: «Ne vedem mâine»". Și s-a angajat să scrie scenariul pentru *Bon voyage*...

Castingul inițial avea în vedere cu totul alte nume: Sophie Marceau și Audrey Tatou, pentru rolurile interpretate în cele din urmă de Isabelle Adjani și Virginie Ledoyen.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

PREMIILE BRITANICE

Stăpânul Inelelor: Întoarcerea regelui... la BAFTA

Până la marea competiție a Oscarurilor, regizorul neo-zeelandez Peter Jackson – autorul trilogiei *Stăpânul Inelelor,* adaptarea cinematografică a romanului lui J.R.R. Tolkien – și-a mai netezit într-o mare măsură „pista întrecerii", câștigând nu mai puțin de cinci trofee la Festivalul filmului BAFTA (British Academy Film Awards) din Anglia – cel mai bun film, cea mai bună imagine, cea mai bună adaptare cinematografică, cele mai bune efecte speciale, filmul anului desemnat de marele public. Premiul pentru cel mai bun regizor a fost, în schimb, atribuit regizorului australian Peter Weir, autorul epopeei navale *Master and Commander*. Bill Murray și Scarlett Johansson (actori americani) din *Pierdut în tranziție* (regizor Sofia Coppola) n-au rămas nici ei în umbră, pentru că britanicii i-au apreciat ca fiind cel mai bun actor și cea mai bună actriță (în cuplu) ai creațiilor anului 2003. În ceea ce privește trofeul pentru cel mai bun actor într-un rol secundar masculin, englezii au fost fascinați de prestația britanicului în rol de star-rock, Bill Nighy din *Love Actually*. Fresca lui Anthony Minghella, *Master and Comander*, intrată în competiție cu 13 nominalizări, s-a ales în schimb doar cu două premii, unul pentru cea mai bună muzică, altul pentru cel mai bun rol secundar feminin, susținut de Renée Zellweger.

Meandrele şi aluviunile MEMORIEI

O teorie tulburătoare, care circulă doar într-un mediu cvasiştiinţific, foarte restrâns, face o trimitere insolită către originile speciei umane, într-un mod ce ne dă cel puţin de gândit profund, asupra a ceea ce însemnăm noi, în realitate. Succint formulată, ideea ar fi că organismul nostru (celula, în ultimă instanţă) a fost astfel creat, încât să deţină informaţia necesară regenerării, ceea ce în domeniul sănătăţii se traduce sub un singur aspect: în cazul în care un ţesut se îmbolnăveşte – şi putem lua aici în calcul diversele forme de cancer – organismul însuşi reacţionează prompt, izolând şi eliminând celulele bolnave, pe care le înlocuieşte cu altele, sănătoase, fabricate ad-hoc. De ce astăzi nu se întâmplă aşa? Pentru că – se mai spune – informaţia (programul celular?) respectivă a fost uitată, pierdută. Noi am nuanţa puţin problema, afirmând că este vorba, de fapt, despre o amnezie multimilenară, dar că informaţia primordială nu a dispărut, ci a fost îngropată undeva, sub „aluviunile" memoriei. Ceea ce înseamnă, implicit, că ea poate fi readusă la suprafaţă.

În era informaticii, revine tot mai des în prim-plan comparaţia dintre fiinţa umană şi computer. Cu sau fără explicitarea acestei legături, oamenii de ştiinţă studiază asiduu capacităţile ascunse ale omului, care nu mai apare drept entitate materială, influenţabilă exclusiv din exterior, ci ca o structură extrem de complexă, deţinătoare a unor resorturi proprii, interioare, extraordinare. Iar pentru domeniul terapeutic, ele constituie un tezaur inestimabil.

Am amintit uitarea, privită ca imens handicap pentru sănătatea celulei. Dar s-a pus problema şi invers: ce s-ar întâmpla cu organismul nostru, dacă memoria ar stoca absolut toate informaţiile cu care suntem bombardaţi zilnic? Răspunsul e tranşant: am claca rapid, deoarece mintea noastră ar deveni sediul unui microcosmos cufundat în haos, asaltată fiind de mii şi milioane de informaţii, fireşte, neselectate. Prin urmare, uitarea este absolut necesată pentru echilibrul nostru mental mai întâi, chiar dacă ea nu e deloc privită ca virtute.

Aceasta este calea naturală, de fapt, după opinia noastră, în abordarea terapeutică a oricărei afecţiuni: dinspre mental, către material. Altfel spus, trebuie mai întâi analizat, diagnosticat şi tratat corpul spiritual, energetic şi abia în final corpul fizic, dacă boala va fi ajuns la el. Din fericire, creierul mai ştie să realizeze o anume selecţie a datelor ce-l bombardează fără încetare. Se poate considera că uitarea sau amnezia creează „găuri negre" în existenţa noastră: am trăit diverse evenimente, întâmplări, au venit spre noi avalanşele de informaţii

vizuale, auditive, tactile etc., dar numai o mică parte s-a păstrat. Restul ar reprezenta pur şi simplu timp din viaţă pierdut. Dar nu este deloc aşa.

Se spune frecvent că timpul vindecă suferinţe ale sufletului, mai ales, dar şi ale trupului (aspect verificat în mod curent). De fapt, efectul terapeutic îl are selectarea, de către celulele noastre, a acelor informaţii benefice – un fel de „medicamente mentale", dacă vreţi – şi, simultan, trimiterea în inconştient a detaliilor nesemnificative sau chiar nocive. Atenţie: ele nu sunt distruse, ci ascunse. Astfel se explică de ce, în urma excitării anumitor zone cerebrale, revin brusc amintiri considerate definitiv pierdute.

Un anumit tip de terapie are, de altfel, drept fundament, exact ideea de mai sus. Bine cunoscutul sindrom post-traumatic readuce obsesiv în memorie contextul în care subiectul a suferit o agresiune puternică: accident, cataclism, război, viol, atentat terorist ş.a.m.d. Sindromul de repetiţie este declanşat de amănunte banale, existente în scena iniţială (un zgomot, un fragment de imagine, un miros etc.), generând o patologie ce se poate agrava, apar fobiile, coşmarurile şi alte asemenea dezechilibre.

Tehnica terapeutică se numeşte debriefing („interogare", „chestionare") şi presupune ca subiectul să povestească amănunţit evenimentul traumatizant, în ideea că el s-ar elibera astfel de suprasarcina ce-i apasă memoria. Şi nu e vorba doar despre o „curăţenie" în zona psihicului. Se ştie că asemenea probleme („de viaţă", le numim noi) declanşează patologii ce pot degenera în boli mortale. Starea de tensiune aproape permanentă duce automat la stres, iar aici se regăsesc toate bolile corpului fizic. Am mai vorbit despre mentalul capabil să vindece cancerul, de exemplu, după cum poate stimula şi dezvolta rapid aceeaşi maladie gravă, situaţie ce se identifică şi în contextul despre care vorbim.

Uitarea este un mecanism de apărare a organismului. În aceeaşi măsură, anamneza poate contribui la remedierea unor probleme de sănătate. Este ca o chirurgie mentală: prin conlucrarea dintre raţiune şi intuiţie, imaginaţie, sunt „extirpate" acele informaţii nocive, maligne, aducându-se în loc grefe sănătoase. Operaţiunea trebuie însă abordată cu luciditate şi cu acel echilibru ce ne determină mai întâi să cercetăm, să cunoaştem şi să înţelegem fenomenele şi abia apoi să le acceptăm ori să le respigem. Iar în cazul de faţă, miza este vitală: memoria noastră are capacitatea de a ne ajuta să ne vindecăm sau, dimpotrivă, să ne agravăm afecţiunile.

ASTROLOGIE MEDICALĂ

19.02. – Se recomandă eforturi fizice moderate, plimbări pe jos, pentru reglarea circulaţiei în zona picioarelor, duşurile reci şi de scurtă durată, tratamentele prin acupunctură şi postul negru. Alimentaţia trebuie să fie consistentă, bogată în proteine – carne, peşte, dar şi condimente. Sunt contraindicate intervenţiile (mai ales cele chirurgicale) asupra tălpilor, tendoanelor şi ligamentelor.

20.02. – Faceţi eforturi fizice minime, băi calde (nu fierbinţi), exerciţii de relaxare, terapii pe întreaga zonă a trunchiului! Este eficient consumul de ceaiuri medicinale iar în alimentaţie, produsele uşor digerabile, care nu suprasolicită stomacul. Atenţie mărită la conducerea automobilului, mai ales că este o zi cu pericol de traume şi de conflicte.

21.02. – O zi favorabilă pentru călirea organismului, gimnastica de corectare a posturii spatelui, apoi măştile de tratare a tenului şi produsele dermatologice. Nu consumaţi alimente care suprastimulează stomacul (carne, prăjeli, condimente etc.), ci mai mult peşte şi produse separate, potrivit celor trei grupe indicate de celebra Djuna. Orice procedură de însănătoşire începută astăzi va avea efect maxim. În schimb, evitaţi conflictele şi lucrul îndelungat, care poate suprasolicita inima.

22.02. – Se poate amplifica solicitarea fizică a organismului, în legătură cu starea sănătăţii. Sunt indicate toate procedurile de călire şi, de asemenea au eficienţă tratamentele stomatologice şi cele ale bolilor de piele. Nu se recomandă postul negru, iar în alimentaţie sunt interzise grătarele, frigăruile, mâncărurile condimentate şi carnea, în general. Consumaţi în schimb peşte, soia, nuci, hrană bogată în proteine!

23.02. – Faceţi multă mişcare – alergări, înot, exerciţii la bară fixă (dacă se poate), apoi duşuri reci şi călirea picioarelor. Sunt indicate băile de aburi pentru zona capului (în special în cazul proceselor inflamatorii ale nasului şi urechilor), compresele de încălzire, tratamentul cu infraroşii, precum şi tratamentele stomatologice. Acolo unde este cazul, se pot aborda cu eficienţă dietele de adăugire în greutate, însă fără alimentele interzise şi în ziua anterioară. Sunt contraindicate intervenţiile chirurgicale în zona gâtului, pe faringe şi pe laringe.

24.02. – Moment favorabil pentru tratarea rinitei şi a sinuzitei, folosirea tincturilor şi a remediilor vasodilatatoare. E bine să întrerupeţi activităţile fizice susţinute, recomandate pentru zilele precedente (mai ales pentru a nu solicita în exces muşchiul inimii), în schimb vă puteţi odihni şi relaxa psihic, eventual în compania unor prieteni. Se recomandă o dietă uşoară, fără grăsimi, sare, carne, băuturi tonifiante etc. Pericol de traume şi de conflicte. Nu e o zi potrivită pentru operaţii pe zona bronho-pulmonară.

25.02. – Efortul fizic poate fi unul mediu, normal. Ziua e favorabilă procedurilor de călire a organismului, tratamentelor căilor respiratorii superioare, masajului, în schimb contraindicată pentru operaţiile pe zona cavităţii bucale ori pe cea abdominală. De evitat alimentele condimentate,

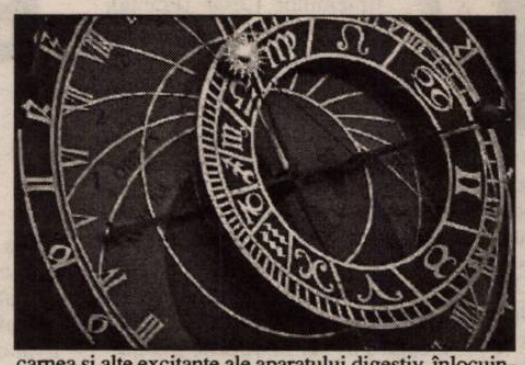

carnea şi alte excitante ale aparatului digestiv, înlocuindu-le cu cât mai multe produse cu potenţial bioenergetic avansat: sucuri proaspete de fructe, salate de sezon etc.

(Sugestii formulate de terapeuţii Ludmila şi Dumitru Botezat)

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

DERATIZAREA alungă... alergiile

Se ştia, până nu demult, că printre alergiile cu forme dintre cele mai grave se numără şi alergia la părul de pisică, relativ uşor de declanşat în mediul urban, unde se cresc numeroase asemenea animale de apartament. Dar s-a descoperit că, în acelaşi mediu, există şi alergii la şoareci şi şobolani. Conform unor cercetări realizate în SUA, având drept subiecţi 500 locuitori citadini, riscul apariţiei unei sensibilităţi la alergenii specifici rozătoarelor se ridică la 30%, printre copiii suferind de astm. La acestă categorie, s-a constatat de altfel că apare şi un număr mare de consultaţii medicale şi spitalizări, cu consecinţa implicită a accentuării absenteismului şcolar. Concluzia este simplu de dedus: deratizarea ţine departe Salvarea!

Consultaţii parapsihologice

PĂRINŢI RATAŢI, COPII FĂRĂ ORIZONT

Fiecare dintre noi constată, din când în când, că lumea din care facem parte se caracterizează tot mai mult prin diverse forme de nevroze, mai mult sau mai puţin agresive. Oricum, este vorba despre patologii. Afecţiuni care nu ţin seama de nivelul de instruire, de vârstă, de statutul social sau profesional. Ele pătrund în mental şi, dacă sunt „hrănite", ajung să genereze boli grave ale trupului, ca şi ale psihicului şi ale sufletului. Colaboratoarea noastră Emilia VLĂDESCU – psiholog şi bioterapeut – întâlneşte frecvent asemenea cazuri. Nu de puţine ori, suferinţa reală stă ascunsă sub aparenţa unor cauze cu totul diferite de ceea ce constată ulterior terapeutul. Sunt situaţii şocante pentru omul comun, obişnuit cu un mod de viaţă orientat pe un făgaş de unde a fost învăţat că nu trebuie să iasă.

Lavinia are 17 ani, este o fată extrem de activă, tenace, cu iniţiativă. Într-un anume fel, o domină şi nonconformismul, şi lipsa de experienţă specifică vârstei, dar foarte important este că doreşte permanent să se implice în diverse acţiuni, să înveţe, să se afirme. S-ar zice că poate fi încadrată în acea categorie de tineri (nu foarte numeroşi, din nefericire) pentru care nu există *nu pot*, ci *nu ştiu, încă, dar învăţ şi voi putea*. Totuşi, o problemă majoră o face să devină „un caz": relaţia dezastruoasă cu mama sa, însă extinsă mult dincolo de acest aspect. De doi ani, contactul cu părinţii a fost redus la minimum posibil, ea mutându-se la fratele mai mare, unde are camera proprie. Aici însă a apărut o altă neînţelegere, cu cumnata sa, astfel că Lavinia rămânea deseori la o colegă de clasă, bună prietenă. Deşi dezorientată sub aspectul relaţiilor familiale, ea şi-a păstrat întotdeauna curăţenia sufletească, o coloană vertebrală dreaptă, nelăsându-se furată de ispitele ce strică astăzi caracterul multor adolescenţi.

O răbufnire socantă a tensiunii menţionate mai sus s-a înregistrat vara trecută, atunci când tatăl fetei, bolnav de cancer, a murit. Pe moment, nu a părut afectată aproape deloc. Ulterior, i-a mărturisit Emiliei Vlădescu: „Eu nici n-am vrut să mă duc să-l văd, dar m-a convins fratele meu să merg la înmormântare. Ce să fi căutat eu, acolo? Să văd oameni plângând, să aud compătimiri de la toţi, tristeţe... Mi se pare ceva fals în toate astea. Acuma, nu pot să zic că nu m-a surprins felul cum arăta, aşa, fără să se mişte, cu o culoare a pielii nefirească..." Lavinia a participat doar la înmormântare şi, începând de a doua zi, viaţa ei şi-a reluat ritmul normal; adică ritmul de dinaintea morţii tatălui, inclusiv în ce priveşte relaţia cu mama sa. E greu chiar şi de spus, dar fondul problemei îl constituie ura dintre cele două, o ură neascunsă de faţă şi necosmetizată.

Întâlnirea cu psihoterapia nu a fost premeditată, dar şedinţele cu Emilia Vlădescu îşi arată tot mai mult efectele pozitive. A ajuns la cabinet pe fondul unei instabilităţi emoţionale puternice. Uneori, hiperactivitatea sa devenea aproape agresivă, nevoia fetei de a avea o preocupare permanentă nemaiţinând seamă de condiţionările sociale fireşti. Faţă de mama sa, poziţia este aceeaşi, aici agresivitatea manifestându-se verbal, fără echivoc. Ea acuză o lipsă de comunicare acută şi, mai mult, distrugerea sistematică a personalităţii sale, prin transmiterea frecventă a unor idei de genul „nu eşti în stare să faci nimic bun", „o să ajungi o ratată" şi aşa mai departe. Pe această direcţie, nu s-a schimbat aşadar nimic. O cauză poate fi şi înverşunarea cu care respinge sugestia terapeutei de a încerca să se apropie şi de biserică, de a-şi realiza, măcar pentru început, o rugăciune proprie, pentru iniţierea unui dialog cu Divinitatea. Oricum, calea pe care păşeşte încă timid este cea bună şi Lavinia are toate şansele să nu mai fie un caz. Totuşi, dincolo de aceasta, situaţia descrisă relevă încă o dată ce urmări cumplite poate avea lipsa de dialog dintre părinţi şi copii, cultivarea în familie a animozităţilor, a lipsei de iubire, ceea ce duce – mai devreme sau mai târziu – la dezechilibre şi la boli deosebit de grave.

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri, lansându-vă în acelaşi timp o provocare; şi anume, să vă adresaţi colaboratoarelor noastre în condiţiile precizate mai jos, dar şi făcând în aşa fel încât experienţa dumneavoastră s-o putem face cunoscută şi celorlalţi cititori ai revistei „Magazin". Aceasta, numai cu acordul dumneavoastră scris, care va însemna, firesc, şi o lecţie de viaţă în plus pentru oricine ne va citi. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă *(Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701)* trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

HIBERNALĂ

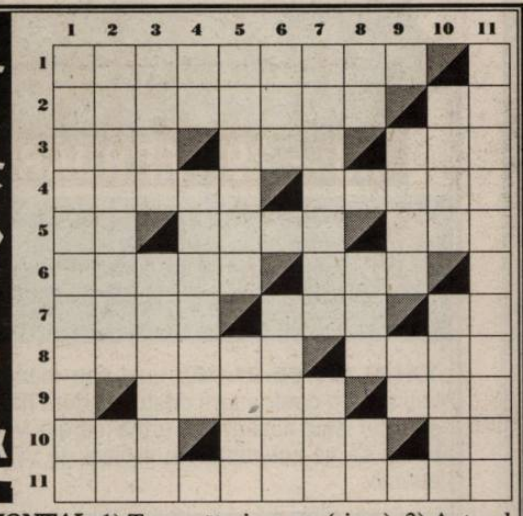

ORIZONTAL: 1) Tremurături pe ger (sing.). 2) Autorul poeiziei „Când crivățul cu iarna" (Mihai) – Petre Luscalov. 3) Cules toamna – Haină care ține de cald – An schimbat în toiul iernii. 4) Piesa „Veac de iarnă" a lui Ion Omescu de exemplu – Nemuritor și rece. 5) Cuprins de sete! – Tremură pe malul apei (fig.) – Cristale de gheață. 6) Combustibil pentru iarnă – Tumefiat la cap! 7) „Găinar" pe cerul iernii – Acoperit cu nori de zăpadă – Esență de agud! 8) Tabiet – Deosebit. 9) Sentimental – În căruț! 10) A scris volumul de versuri „Omul de zăpadă" (Aurel) – Sloiuri de gheață care plutesc pe apă – Sfârșitul lui Gerar! 11) Înzăpeziți.

VERTICAL: 1) Loc pentru săniuș (pl.). 2) Hibernări – Se schimbă în fiecare iarnă. 3) A face riduri –Își au și ei zăpada lor (dim., sing.). 4) Dan Nasta – Apără mâinile de frig. 5) Răcoreală – Terțet. 6) Trup de pisoi! – Trag la săniile nordicilor. 7) Puncte de întărire – Companie (abr.). 8) În plus! – A umbla cu ursul, capra, sorcova etc. – Înauntru. 9) Rudă – Început de lapoviță! 10) Sacrificat de Ignat – Numele popular al lunii ianuarie. 11) Patinoare ad-hoc.

GHEORGHE NISTOROAIA

SOLUȚIA CAREULUI („Hibernală"): DARDAIALA - A - EMINESCU - PL - ROD - RUC - NOU - DRAMA - ETERN - ET - ARIN - ACE - LEMNE - TUM - C - ULIU - CER - GU - SIESTA - ALES - U - LIRIC - ARU - RAU - INII - AR - INTROINERI.

Fotografii de la cititori

LORELEI GILL – Bistrița

«Frumoasa din Pădurea Adormită»

Verificați-vă cunoștințele

PARADIS

1. Ce se înțelege în mod obișnuit prin „Paradis"?
2. Cum se numește Paradisul lui Buddha, așa cum apare el în Mahayana?
3. Cine a scris poemul alegoric „Paradisul pierdut"?
4. Cine a compus muzica oratoriului „Paradis și Peri", după un poem de Thomas Moore?
5. Ce poet român a scris poezia „Paradis în destrămare"?
6. Ce sculptor italian a sculptat, în prima jumătate a secolului al XV-lea, poarta de răsărit a Baptiserului din Florența, numită de Michelangelo „Poarta Paradisului"?
7. Ce regizor francez a realizat în 1945 filmul „Copiii Paradisului"?

Răspunsurile din numărul 51/2003

1) În biologie prin inimă se înțelege organul central cavitar al aparatului cardiovascular, care asigură circulația sângelui, limfei și a lichidului interstițial. 2) Cea mai simplă formă de inimă o au viermii anelizi, aceasta fiind doar un tub pulsator, situat dorsal. 3) Primele transplanturi de inimă la om au fost realizate de doctorul Christian Barnard, chirurg din Republica Africa de Sud la 3 decembrie 1967 și 2 ianuarie 1968. 4) Romanul „Tainele inimii", prima lucrare de acest fel din literatura română, rămasă neterminată, aparține lui Mihail Kogălniceanu (1817-1891). 5) Rolul principal în filmul „Inimă neînfricată" (Braveheart) a fost interpretat de Mel Gibson, care a realizat și regia filmului. 6) Autorul poeziei „Romanța inimii" este Ion Minulescu (1881-1944). 7) Muzica vechiului șlagăr „Inima-i un telefon" aparține compozitorului Elly Roman.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 4 al revistei cu tema „Puțină muzică" am primit: ◆ 7 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Toplița; Prof. Marin Ștefan – Șimleul Silvaniei* și *Mihai Waspusch – București.* ◆ 6 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova – Constanța; Elena Ispas – Piatra Neamț* și *Ion Ciocșan – Pucioasa.* ◆ 5 răspunsuri corecte: *Monica Vlad – Timișoara* și *Ion Petrescu – București. (Irina Stoica)*

ȘAH

Bălănel-Troianescu, 1949

PROBLEMA DE AZI: Negrul mută și câștigă

DEZLEGARE:

1.... Cf2 2. Nf2 [2. Tf2 Te1 3. Rg2 (3. Tf1 Tf1 4. Df1 Ng3 -+) 3... Dg6 -+] 2... Nf2! 3. Dh5 Te1 4. Tg1 Tg1 mat.

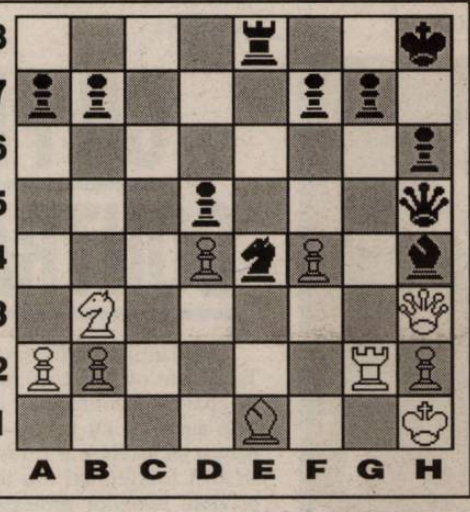

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

GRĂDINA

micul nostru Paradis

◆ În timpul iernii, plantele de interior pot suferi din cauza aerului stătut și uscat. Dacă spațiul este aerisit prea rar, plantele sunt atacate de dăunători. Ideal este să stropiți zilnic cu apă în special plantele care sunt mari iubitoare de aer umed. De asemenea, puteți să așezați între plantele de acest gen vase umplute cu apă.

◆ Plantele care pot ierna afară (în jardinierele sau ghivecele din balcon sau de pe terasă) trebuie și ele îngrijite din când în când. Dacă temperatura e foarte scăzută, e bine să fie acoperite cu hârtie mai groasă sau cu folie cu bule de aer. Iar când nivelul temperaturii o permite, plantele pot primi puțină apă.

◆ Dacă vreți să vă bucurați de florile primăverii încă de la sfârșitul lui februarie – începutul lui martie, puteți să cumpărați de pe acum bulbi tratați de narcise, zambile sau lalele, destinați culturilor de interior. Aceștia se pun în vase cu pământ și se așază într-un loc răcoros și întunecat. Pentru această etapă sunt bune „ghivecele" improvizate, obținute prin tăierea sticlelor de plastic. În felul acesta se poate observa mai ușor momentul când apar rădăcinile. În acea fază, plantele se mută cu mare grijă în ghivece definitive și se așază într-un loc luminos și cald. Cresc cu mare repeziciune, se dezvoltă frunzele, apoi apar ca prin farmec și florile.

Să ne amintim că...

◆ Palmierii nu suportă iarna căldura prea mare din cameră. În aceste condiții frunzele lor se usucă. Le merge bine însă într-un spațiu răcoros și foarte luminos.

◆ Dacă observați că unele frunze ale plantelor de cameră sunt mâncate pe margine, ca și cum o ființă misterioasă a mușcat din ele, e posibil ca „vampirul" să fie întruchipat de gândacul cu trompă (negru) care atacă noaptea. Ca să scăpați de întreaga lor armată invizibilă, apelați la un truc: așezați lângă plantele preferate de aceste insecte un ghiveci de lut, umplut cu rumeguș. Ziua, verificați dacă inamicii și-au făcut culcuș în capcana pe care le-ați întins-o. Treptat veți scăpa de ei. *(A. Popescu)*

COMBINĂRI

Integramă de GHEORGHE POPESCU

DRAGA TĂTICULUI / JIVINĂ		ROȘEȘTE DE RUȘINE / RAȚIONALĂ		DIPLOMAT... MILITAR / ÎN RAMĂ!		DIN COCĂ! / ÎNCEPUT DE INCURSIUNE!		CĂRUNT / BĂTUȚI ÎN CAP		A LUA O HOTĂRÂRE / ȘEF MAFIOT
FĂCUT GRĂMADĂ / ASOCIAȚIE							FUGE DE TĂMÂIE / TOT ALEA			
				IMITAȚIE DE PIELE / CRESCUT					DIN ASIA! / ACOPERIT DE NEA	
CIUBOTĂ / BĂTAIE LA CEAS						ATÂRNĂ ÎN BRAD / FRICOȘI				DATE ÎN URMĂRIRE
			BINE FĂCUTE / ȚIGANI DRESORI							
	METAL NOBIL / ZARZĂR ALTOITE				A ADUCE MÂNGÂIERE / ȘI ALB, ȘI NEGRU					CASA ÎN CARE CÂNTĂ GĂINA
		TRĂSURELE / BUN DE MULS						SIROP / HÂRTIE DE DESEN		
BICE! / LOCUITOR DIN VIENA / CRATIȚĂ									IN STOC! / IARBĂ REA	
						MUNCA LA PRĂȘIT / A EXISTA				
LICHID SANGVIN / VIN LA RÂND (adj.)				VEȘTEJITE						
							BUCLAT LA PĂR			

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „RAPSODII"

Orizontal: V - P - S - U - J - T - FIERBINTEALA - EROARE - PRII - OSOS - ETUI - FT - PITIT - ETATE - SI - INUNDAT - I - O - AIURA - FAR - LOZ - TIMP - TEL - TIUI - OLEACA - LE - SLALOM - RN - TOCIT - UITUC - MIRA - AMARATI.

SPORT FLASH

„Piratul" n-a mai rezistat. O știre teribilă a îndoliat, la sfârșitul săptămânii trecute, lumea ciclismului mondial, dar și pe cea a iubitorilor sportului: Marco Pantani a murit! Celebrul ciclist italian, zis și „Piratul", a fost descoperit, sâmbătă, zăcând fără viață în camera sa de hotel din orașul italian Rimini. Cadavrul lui Pantani (34 ani) a fost descoperit la picioarele patului, cu gura deschisă. Nu existau semne de violență, iar lângă el se afla o cutie de medicamente, deschisă. Pantani nu coborâse la cină, iar portarul hotelului, știind că sportivul urcase mai devreme în cameră, s-a dus să îl cheme. Cum acesta nu a răspuns, portarul a forțat ușa, descoperind astfel oribila scenă. S-a vorbit, surprinzător de repede, de depresia de care suferea ciclistul, iar medicamentele de lângă pat au condus prea rapid logica spre o sinucidere. Sinucidere care a fost infimată luni de medicii care au făcut autopsia ciclistului. Ei au stabilit că a fost vorba despre un stop cardiac și un edem cerebral, deci se poate vorbi despre o moarte naturală. Pantani era încă activ în lumea performanței, dar cu rezultate mai puțin strălucitoare în comparație cu anii de glorie care l-au făcut cunoscut în întreaga lume. În 2003 reușise să ocupe doar poziția a 14-a în *Giro* Italia. Anul 1998 este anul de vârf al carierei sale, atunci el reușind performanța extraordinară de a câștiga atât Turul Italiei, cât și Turul Franței. Palmaresul său mai cuprindea victorii în 8 etape de *Giro* și 6 victorii de etape în *Le Tour.* Drumul spre succes nu a fost ușor. Câteva accidente au avut darul să îl călească, nicidecum să-l compromită, cel mai teribil fiind în 1995, când a suferit o dublă fractură a gambei. Anii 1999 și 2001 au însemnat pentru Pantani acuzații de doping. Prima dată pentru valori ridicate ale hematocritului, apoi pentru că s-ar fi găsit câteva seringi pentru diabet în camera sa de hotel (deși el nu avea diabet...). Acuzațiile și suspendările temporare l-au afectat teribil și acestea au devenit cauzele unei depresii nervoase, care în câteva rânduri au fost tratate în spital. De aici până la sinucidere este însă un drum mai lung. Cert este că „il pirato" Pantani a fost părăsit de toată lumea, un ciclist uitat și ignorat în propria lui țară. Nu e mai puțin adevărat că în ciclism se moare din cauza dopajului. Se cunosc și câteva cazuri: Salanson, Jimenez, Zanoli, Sermon... Acum Pantani. Simple coincidențe?

Monument ridicat în 2002 în onoarea lui Pantani în Deux Alpes

Tragedie la Dinamo. Nenorocire la Bușteni: Constantin Popescu, antrenor al centrului de copii și juniori al FC Dinamo, și asistentul medical Liviu Retezeanu au murit asfixiați în noaptea de vineri spre sâmbătă în timp ce dormeau într-o vilă în care era cazat și un lot de fotbaliști juniori ai clubului din Ștefan cel Mare. Mai norocoși, câțiva juniori de la clubul Dinamo, cazați în aceeași vilă, au scăpat, ei fiind transportați la Spitalul clinic de urgență Floreasca. Duminică ei fuseseră deja externați, cu o stare bună, dar cu recomandarea de a se prezenta la control peste două săptămâni pentru efectuarea unor electroencefalograme, întrucât, în cazul unor intoxicații cu o cantitate mai mare de monoxid de carbon, există posibilitatea ca funcțiile creierului să fie afectate.

GEORGE CUȘNARENCU

Cosmonauţii nu ştiu ce au văzut pe hublou

EXTRATERESTRI PE ORBITĂ SAU O ŞURUBELNIŢĂ?

N-ar fi pentru prima oară când cosmonauţii aflaţi pe orbită terestră observă obiecte neidentificate trecând pe lângă ei. Cel mai nou caz este al echipajului ruso-american de pe Staţia Spaţială Internaţională (SSI) care a observat săptămâna trecută un OZN, un obiect zburător neidentificat, în exteriorul staţiei. Cin' să fie, cin' să fie? Să fie vorba despre extratereştri, spre bucuria „ufologilor"? Alexandr Kaleri şi Michael Foale au văzut „un obiect suplu cam de 20 cm lungime" care plutea prin spaţiu, a declarat responsabilul rus al NASA în Rusia, Serghei Puzanov. „Deocamdată nu este foarte clar despre ce obiect e vorba. Specialiştii americani şi ruşi examinează fotografiile transmise de echipaj pe Pământ pentru a încerca să se stabilească originea acestui obiect", a mai spus responsabilul rus, adăugând că „obiectul nu reprezintă un pericol pentru staţie". S-ar putea să fie, totuşi, vorba despre o bucată de izolaţie termică sau despre o bucată de bandă adezivă din aceea cu care sunt fixate în exteriorul staţiei diverse echipamente tehnice, estimează specialiştii ruşi. „E posibil să nu aflăm niciodată ce a fost" a declarat agenţiei Interfax un purtător de cuvânt. Asemenea „apariţii" au mai fost observate şi de cosmonauţii de pe staţia orbitală Mir care au filmat la un moment dat un „obiect strălucitor", despre care specialiştii care au analizat imaginile nu ştiu nici până azi ce a fost. Între timp, staţia Mir s-a dezintegrat, controlat, în atmosferă.

Dramă în valea păpuşilor de plastic

BARBIE A RUPT LOGODNA!

Exact aşa cum Jennifer Lopez a rupt logodna cu Ben Affleck, lăsând femeile însărcinate cu inimile zdrobite, celebra păpuşă îmbrăcată în toate felurile numai cu gust nu, Barbie, a rupt şi ea logodna cu păpuşelul Ken, după 43 de ani de viaţă în comun. Şi asta chiar în ajun de Ziua Îndrăgostiţilor! Cel mai celebru cuplu de plastic „avea sentimentul că a venit vremea să-şi permită o perioadă de reflexie şi să se separe o vreme", exact aşa s-a exprimat un responsabil al firmei Matell care produce păpuşile şi le vinde în 150 de ţări (în fiecare secundă se vând trei Barbie în lume). Şi ca să nu agreseze prea rău sufletul fanilor, responsabilul i-a asigurat că logodnicii despărţiţi „vor rămâne prieteni", chiar dacă povestea lor de dragoste de tip Hollywood a luat sfârşit". Născută în 1959, Barbie Millicent Roberts l-a întâlnit pe Ken pe un platou de televiziune în 1961, şi de atunci au fost nedespărţiţi. Cuvintele siropoase ale responsabililor au totuşi un substrat prozaic, pur comercial. Ieşirea din scenă a ofilitei Barbie coincide cu lansarea pe piaţă, de către aceeaşi firmă, a unei păpuşi proaspete şi emancipate pe nume „Cali Girl Barbie" („Cali" vine de la California). Ken va fi şi el prin preajmă, dar n-o să mai aibă trecere la puştoaică.

CU PIEPTUL GOL, CONTRA BLĂNURILOR

Militanţii americani care fac parte din PETA (People for the Ethical Treatment of Animals), una dintre cele mai puternice asociaţii americane de apărare a animalelor, au ales Parisul pentru ca mesajul lor să se poată face auzit. Şi nu pentru că mesajul ar fi avut un text prea complicat, ci pentru că în SUA ar fi fost luaţi pe sus, în vreme ce pe Champs Elysées ei au fost fotografiaţi din toate unghiurile pentru că a meritat, mai ales în privinţa femeilor protestatare. În ciuda celor doar 7 grade Celsius, doi bărbaţi şi două femei, membri ai asociaţiei, s-au dezbrăcat în văzul trecătorilor chiar în faţa magazinului comerciantului Louis Vuitton şi au ridicat pe piept câteva pancarte pe care scria „nu blănurilor" şi „da, iubirii", timp de câteva zeci de minute fără ca poliţia să intervină. „PETA a ales cel mai romantic oraş din lume pentru a aminti parizienilor şi turiştilor suferinţele intolerabile la care sunt supuse animalele sacrificate pentru blana lor". Mesajul lor de Sf. Valentin a fost „Iubirea ne oferă căldură, blănurile ne îngheaţă" ceea ce până la urmă nu e rău spus.

HOROSCOP
23 – 29 FEBRUARIE

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai interesant aspect al acestei perioade este dat de alura curbei financiare, care prezintă o creştere lentă şi sigură. Probabil că veţi primi bani.

TAUR (21.04-21.05): Luni sau marţi veţi avea o confruntare destul de dură (la serviciu sau acasă), în urma căreia va trebui să vă schimbaţi un proiect de viitor foarte atractiv.

GEMENI (22.05-21.06): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv., semn că nici un strop de adrenalină nu va ţâşni... Curba financiară staţionează la un nivel satisfăcător, deocamdată.

RAC (22.06-22.07): Pe la mijlocul săptămânii veţi primi o veste excelentă de departe. Probabil că o rudă vă va face o vizită cât de curând. Viaţa de cuplu cunoaşte o perioadă înfloritoare.

LEU (23.07-22.08): O întâlnire foarte plăcută veţi avea miercuri şi, se pare, foarte profitabilă şi pentru afaceri. Atenţie! Tentaţia unei aventuri galante este foarte periculoasă.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Curba psihicului are oscilaţii alarmante şi ar trebui să încercaţi să vă relaxaţi cât mai mult cu putinţă. Situaţia financiară nu se înzdrăveneşte prea curând.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Vă obsedează de câtva timp un vis greu de descifrat şi vă faceţi gânduri cenuşii inutil. Atenţie la problemele urgente de la serviciu, care vă vor da mare bătaie de cap.

SCORPION (23.10-21.11): Joi şi vineri vor fi zile infernale atât acasă, cât şi-n mediul profesional. Uranus şi Soarele au o poziţie reciprocă nefavorabilă, fapt care induce imprevizibilitate.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Toate curbele astrale principale se situează la cote înalte, semn că nu veţi avea nici o problemă deosebită. În weekend se pot ivi divergenţe în cuplu.

CAPRICORN (21.12-19.01): Curba financiară face nazuri şi s-ar putea să daţi piept cu un ghinion financiar foarte supărător. Din fericire, primiţi o veste bună pentru perioada următoare.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): În mediul profesional se produc vânzoleli nefericite, care vă afectează psihic. În mod compensatoriu, viaţa sentimentală decurge fără hârtoape şi scântei.

PEŞTI (19.02-20.03): Curba financiară prezintă oscilaţii periculoase, astfel că va trebui să chibzuiţi de două ori atunci când duceţi mâna la portofel. În weekend faceţi un chef monstru.

Personalităţile săptămânii: *B.P. Haşdeu, Gheorghe Şincai, Ion Andreescu, V.A. Urechia, Mircea Eliade, Gheorghe Marinescu; Michel de Montagne, Enrico, Carusso, Wilhelm Grimm, Georg Friedrich Händel.* ***Notă:*** *la 25.02/9.03 1866 a debutat Mihai Eminescu în revista „Familia" a lui Iosif Vulcan, cu poezia „De-aş avea..."*

ÎN NUMĂRUL VIITOR: ■ *Glaucomul poate fi tratat* ■ *Umbra vrăjitoarelor* ■ *laurtul, un antibiotic uşor* ■ *Sevilla - eternă frumuseţe* ■ *Fiii Lotusului Alb* ■ *Un remediu de viitor: căscatul!*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, seçtor _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 665 • ANUL XLVII • 26 FEBRUARIE 2004 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 8 (2415)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Sfaturile bune seamănă cu fluturii, prinzi câteva, dar celelalte zboară.*
(W. Wander)

■ *O ţară săracă este întotdeauna un tărâm fertil: dacă plantezi funcţionari, răsar taxe şi impozite.*
(Georges Clemenceau)

■ *Banul este al şaselea simţ.*
(W.S. Maugham)

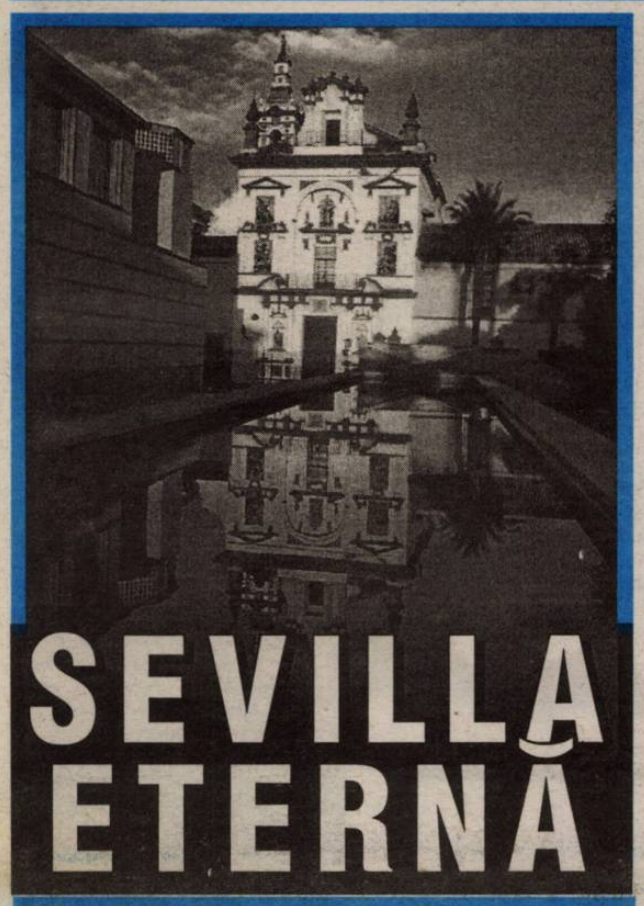

SEVILLA ETERNĂ

Sportivii pot de-acum răsufla uşuraţi

CURSA PENTRU DOPAJUL IDEAL

Toată lumea ştie că recordurile mondiale în lumea sportivă sunt „susţinute" deseori de metode sofisticate de dopaj. Sportivii prinşi în flagrant delict, în urma controalelor antidoping, nu sunt decât victimele unor metode neglijente de administrare a unuia sau altuia dintre medicamentele aflate pe lista oficială a substanţelor interzise. Regula principală nu este *să nu te dopezi*, nimeni nu mai visează la aşa ceva, ci *cum să te dopezi, fără să fii detectat!* Şi de fiecare dată se găsesc şi metodele cele mai eficiente; din acest punct de vedere, situaţia nu pare deloc a reveni la anticul şi adevăratul spirit olimpic. Dimpotrivă, acum sunt încercate metode de dopaj care nu se mai bazează pe o substanţă chimică anume, ci chiar pe intervenţia la nivelul zestrei genetice a sportivului. Recent, cercetătorii de la Universitatea din Pennsylvania au anunţat că în cursul unor cercetări pe şoareci, folosind terapia genetică, ei au reuşit să dubleze la cobai forţa musculară şi energia acesteia. Respectiva tehnică, spun ei, este nedetectabilă în sânge sau în urină şi poate pune capăt dopajului clasic. Totul este posibil prin injectarea unui virus modificat genetic. Un asemenea virus injectat în ţesutul muscular al unui şoarece a dus la o creştere celulară rapidă şi implicit la creşterea forţei, rezistenţei şi masei musculare ale rozătoarei. De aici până la tratamentul „uman" nu mai este decât un pas. „Ceea ce noi folosim acum pentru tratarea unor boli ar putea fi folosit mâine pentru ameliorarea performanţelor sportivilor", a avertizat Lee Sweeney, de la universitatea amintită, în cadrul unui congres de la Seattle. Deşi autorităţile sportive resping metoda, cel puţin oficial, nu e nici un dubiu că sportivii sunt perfect de acord cu perspectivele pomenite de Lee Sweeney. Pe de altă parte, această perspectivă îngrijorează o mare parte a comunităţii ştiinţifice. „Sportul trebuie să rămână un efort în raport cu propriile capacităţi", este de părere Richard Pound, de la Universitatea „Mac Gill" din Montreal şi membru al Agenţiei mondiale antidopaj. După el, reglementările internaţionale interzic deja terapiile genetice pentru uzul sportiv. De parcă ar fi prima reglementare existentă călcată în picioare. Dar, dacă acest dopaj genetic nu poate fi detectat cu metodele tradiţionale, cum ar putea fi totuşi descoperiţi sportivii care vor recurge la el sau care îl folosesc deja? După părerea specialiştilor, de-acum înainte va fi nevoie de o biopsie a muşchilor specifici, urmată de o analiză a AND practicată doar în laboratoare specializate. Complicaţii care măresc şansele de a nu fi prins. O undă de liniştire a spiritelor o aduce tot Lee Sweeney care, amintind că această terapie genetică poate învinge miopatia şi recupera forţa musculară care se diminuează cu vârsta, avertizează că riscurile cancerigene ale acestei terapii sunt importante şi că mai e nevoie de câţiva ani, pentru ca tratamentul să poată fi aplicat şi la om. Vor avea conducătorii sportivi, cei care împing atleţii spre medaliile de aur, atâta răbdare?

Femina club

Indiscreţii
Făcuţi unul pentru altul

Dosarele frumuseţii
Exerciţii de relaxare

Cine a ridicat ochii pe cer, acum 70 milioane de ani, a văzut

PORUMBELUL DIN HAŢEG

România devine, încet-încet, locul descoperirilor spectaculoase. După ce a fost descoperit cel mai vechi european, în zona Haţegului, a fost făcută recent o altă descoperire importantă, de data aceasta de echipa renumitului paleontolog Vlad Codrea, de la Universitatea „Babeş-Bolyai" din Cluj-Napoca. Cercetătorii români au descoperit mai multe fragmente osoase aparţinând unei păsări care a trăit acum 70 milioane de ani: tibii, vertebre, câteva gheare. Aceasta este a treia descoperire spectaculoasă a echipei de la Cluj-Napoca, după descoperirea crocodililor preistorici şi a fosilelor de dinozauri cu picioare de pasăre. După cum citează agenţia *Associated Press*, profesorul Vlad Codrea a declarat că în lume nu au fost găsite, până în prezent, astfel de fragmente osoase, fiind probabil vorba despre specii noi, necunoscute, care au trăit în timpul dinozaurilor. Pasărea din Haţeg, mai exact de pe valea Râului Mare, avea, după toate probabilităţile, mărimea unui porumbel, o pasăre modestă ca prezenţă şi nu foarte spectaculoasă, dar extrem de interesantă pentru paleontologi şi o noutate absolută pe plan mondial. „Specialiştii noştri lucrează la interpretarea acestor fragmente osoase, pentru a putea spune cu exactitate despre ce pasăre este vorba", a spus profesorul Vlad Codrea. Resturile osoase nu au fost testate cu Carbon14 pentru o datare corectă, dar se bănuieşte că ele au o vechime de aproximativ 70 milioane de ani din cauză că au fost descoperite lângă alte oase, de dinozaur care a trăit în acea perioadă. Situl în care a fost descoperită „pasărea din Haţeg" se află într-o zonă mlăştinoasă. Aici au mai fost descoperite de prof. Vlad Codrea, de-a lungul anilor, şi câteva oase de dinozaur vechi de 60 milioane ani. Rămâne să se stabilească din ce specie face parte pasărea recent descoperită şi, mai ales, vechimea ei exactă.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU-MUREŞ

divanul galben

PE TRECEREA DE PIETONI

Despre Ioan S. Pop se spune că a explodat în poezia noastră imediat după 1990, impactul său fiind comparat cu altul, de altă factură, totuşi, cel produs de poemele lui Cristian Popescu cândva, la marginea anilor încununaţi cu Revoluţia din 1989. Este acum pe piaţă cu o nouă carte, „Petrecere de pietoni", scoasă de Paralela 45 în colecţia intitulată Biblioteca Românească. Despre Ioan S. Pop nu ştii când scrie poezie şi când proză. Ce s-a întâmplat între timp? Cum bine observă criticul Dan C. Mihăilescu, Ioan S. Pop a rămas „printre sexualizări groteşti şi fracturisme de carton, printre vanităţi otrăvite, false insurgenţe, grafomanii aiuritoare, experimentalism fumat, patimi exsangue, dezabuzări de talcioc şi, abandonată fiind de critica literară, poezia adevărată, *poetica impasului existenţial*, este obligată să „intre în adormire", să amorţească pe termen indefinit, să se prefacă moartă, eviscerată". E drept, poetul moare de dragul „găselniţelor" amuzante (uneori doar atât!), cum ar fi chiar cea care dă titlul cărţii, dar şi altele pe măsură: „groapa cu alei", „şlagăre de concentrare", „sacrul şi peticul" sau „greaţă la mal", dar dincolo de aceste „puştisme" lingvistice se ascunde o lume grea şi întunecată, lumea zilelor noastre pe care Ioan S. Pop o descrie realist şi poetic totodată, cam aşa cum o făcea cu 20 de ani în urmă Iaru sau Cărtărescu. Nu e rău cum sună descrierea zilelor noastre „unde se desfată marile mirosuri/ şi unde cerul nu se vede niciodată", chiar dacă uneori e prea multă fermentaţie: „piftia zoaielor dulci şi lăcrimoase din pântece / peste mucigaiul diafan de pe falange şi gură/ eternitatea vuieşte chiar aici, în aceste/ delicatese care încă fermentează". „Acum, după zece ani," spune acelaşi Dan C. Mihăilescu, „scrâşnetul existenţial – fascinant atunci –, virilitatea pădurească, aerul ei de pădure maramureşană prăbuşită cu tărie, hohot şi semeţie peste alcoolurile şi cimitirele mizere ale oraşului, tot ce făcea frumuseţea sălbatică şi puritatea „barbară" a lumii lui Porcec, a Lumii ca un cămin de nefamilişti, totul s-a stins acum în imaginile unei ruralităţi maladive, s-a alterat irecuperabil (v. revenirea obsesivă a maţelor în putrezire, a măruntaielor scoase, a abatorului, a ferfeniţării etc.) ori s-a ascuns îndărătul paradoxurilor de genul: „când mi-e rău, îmi este foarte bine. 'S un om norocos. Câştig tot ce pierd". Ajuns în Bucureştii tuturor dezacordurilor otrăvitoare, Ioan S. Pop ajunge, la capătul unui deceniu de libertate mai mult sau mai puţin politică, să exclame că românii sunt „poate singurii care pot exporta nefericire pură ca heroina/ a occidentalilor e contrafăcută de mult". Dar dincolo de poezie în cartea „Petrecere cu pietoni" este şi multă proză şi când spun asta mă refer la constatarea că pentru a ajunge ceva mai plinuţă de cât este de subţirică, cartea ascunde între coperţi şi câteva proze mai vechi, din anii 1990-1993, ale autorului, publicate la vremea respectivă în revista „Nouăzeci". Descoperim aici chiar şi o „glosă" în proză, variantă contemporană a glosei eminesciene, în care Ioan S. Pop face, aproape firesc, trecerea de la exerciţiile de olimpianism ale lui Eminescu („tu rămâi la toate rece") la caverna supravieţuirii contemporane: *Când te fereşti, fereşte-te de tine. Nu bea băutura care-ţi face bine. Nu mânca nimic din ce îţi place. Iubeşte numai ce dispreţuieşti. Când e vară îmbracă paltonul. Nu visa. Du-te la bal ca la spital. Stinge ţigarea. N-avea grijă de ziua de mâine, e tot cea de ieri. Bate capul să-nţeleagă fundul. Deprinde-te cu nefiinţa, se naşte o dată cu tine, e tot a ta. Nu dormi. Nu te trezi. Când nu dormi, stinge-n tine setea de-a fi om. Stinge ţigarea când pleci. Deplânge doar uşorul, nu şi greul. Stinge ţigarea. Adu-ţi aminte că ai dispărut deja ieri. Stinge ţigarea mai iute. Iartă răul celui care-ţi face bine.* Şi aşa mai departe.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

LUDMILA KAVADOGLU, Constanţa: *„...De când eram copil, am fost învăţată să port la gât un talisman care să-mi poarte noroc în dragoste, căci mama mea nu prea avusese o astfel de şansă. Era un trifoi cu patru foi pus între două foiţe transparente, cumpărat din bazar (...) Dar am moştenit, se pare, norocul în dragoste al mamei, căci până la vârsta mijlocie la care am ajuns, nu mi-a ieşit în cale un bărbat care să mă convingă că este serios. Eu sunt din zodia Peştilor, despre care se spune că este a credincioşilor. Aş dori să aflu de la dumneavoastră dacă aceste talismane au vreo bază, au vreo importanţă pentru femei (am observat că bărbaţii nu prea poartă, dacă nu cumva cerceii din urechi au aceeaşi menire) sau sunt simple superstiţii? Ce bărbaţi pot avea respect şi iubire pentru femeile atât de impresionabile şi uşor de cucerit, precum cele din Peşti? Vă mulţumesc."*

Talismanele iubirii nezdruncinate

– Stimată doamnă, scrisoarea dumneavoastră (pe care am primit-o, din păcate, cu oarece întârziere) m-a determinat să ilustrez această rubrică cu câteva talismane foarte interesante, prezentate la o expoziţie de profil din Viena, în decembrie 2003. Tema expoziţiei a fost atragerea norocului în dragoste prin „stimulatoare cosmico-religioase". Moştenire a religiilor primitive, talismanele au în primul rând un rol apotropaic (te feresc de rele) şi apoi rol de magnet pentru iubire autentică sau şansă în profesie, în afaceri etc. Evident, în societatea modernă nu mai este vorba despre nici un fel despre religie, ci pur şi simplu despre o superstiţie.

1

2

3

Spre deosebire de amulete, talismanele au inscripţionate cuvinte şi desene care „declanşează" mecanisme magice. Alături, puteţi observa trei astfel de obiecte: 1) talisman de pe vremea înţeleptului rege Solomon (aşa se spune); 2) talisman care are înscrise numele celor patru evanghelişti, în limba latină; 3) talisman pe care scrie (în engleză) „Puterea lui Venus" şi „Aduce adevărata iubire". Originalele sunt foarte scumpe, dar se pot face imitaţii cu acelaşi efect... În ceea ce priveşte femeia din zodia Peştilor, aceasta are afinitate maximă pentru Raci şi Scorpioni şi ar trebui să se ferească de Lei şi Vărsători.

Antiderapant pentru femei-polei

– Stimate domn, damele din Fecioară nu se deosebesc de celelalte, nici prin metehne, nici prin drăgălăşenie. Dar, atenţie! Sunt singurele femei a căror planetă guvernatoare este Mercur, astrul şmecherilor, al hoţilor, al celor cu două sau mai multe feţe, al celor pricepuţi la afaceri. Se poate ca „banchiza" despre care vorbiţi să se încadreze în acest portret. Cum se procedează? Caloriferul de care au nevoie poate fi reprezentat de fermitatea de bărbat şi de bărbăţia însăşi manifestată plenar... Dar în fiecare caz sunt necesare şi mijloace particularizate. Dacă nu ţine, amintiţi-vă că n-a văzut nimeni eschimos cu evantai, aşa că...

RADU IANIERI

MARIAN T., Bucureşti: *„...Ceea ce nu-mi place la această rubrică e faptul că nu mergeţi până la capăt cu raţionamentul, lăsând impresia că astrologia ba e bună, ba nu e bună la ceva (...) Eu sunt Vărsător, am avut succes la femei, dar nu şi ele la mine. Care mi-a picat în plasă, n-a fost pe gustul inimii mele. Asta se cheamă că n-ai noroc în dragoste mare, ci la flecuşteţuri, dacă ştiţi despre ce e vorba (...) V-am scris pentru că un tânăr coleg de-al meu, tot Vărsător, a lăsat baltă casă şi masă şi s-a dus după una tocmai în Finlanda. Ea, de „profesie" Fecioară (şi la propriu, şi la figurat, cică!), s-a transformat, în Finlanda, într-o banchiză şi peste câteva luni s-au certat la cuţite (...) El s-a întors în ţară cu sufletul şifonat şi fără nici un rost. Munceşte pe ici, pe colo şi-i vai de capul lui. Aş vrea să faceţi, dacă se poate, un portret al damelor din Fecioară, să afle tot poporul de ce sunt în stare..."*

ANCHETA săptămânii

HAINA ÎL FACE PE OM?

Un adevăr? O prejudecată? O vorbă în vânt? Au existat epoci, în care vestimentaţia, specifică rangului, era considerată o emblemă a personalităţii. Îşi mai păstrează oare şi azi această zicală semnificaţia de altădată?

◆Nu ştiu. Uneori, da. Un om îmbrăcat bine are altă prestanţă. Dacă te duci la o cină într-un restaurant respectabil sau la o întrunire de afaceri şi apari într-un tricou sau în blugi decoloraţi, vei face o impresie cât se poate de proastă şi vei trezi suspiciuni. Întotdeauna trebuie să existe o concurenţă între haine, om şi locurile frecventate. Deşi e o chestiune de aparenţă, vestimentaţia e un lucru care te caracterizează la prima vedere. În vestimentaţie, oamenii îşi mai exprimă stările, prin modele, dar mai ales prin culoare. Dacă ar fi să ne luăm după acest aspect, al culorilor, pot spune că generaţia noastră care se îmbracă în culori vesele este o generaţie fericită. *(Georgiana, 18 ani)*

◆În SUA, un funcţionar trebuie să fie la patru ace. În Australia, din câte am auzit, femeile pot merge la serviciu desculţe şi în şort. Depinde de mentalitate. Eu, unul, nu cred că haina îl face pe om. Îi dă doar un aspect mai plăcut. *(Vasile Goncea, 18 ani)*

◆Depinde. Azi, escrocii se plimbă în costume elegante cu cravate de sute de dolari la gât. *(Sorin Alexandru, 17 ani)*

◆Nu cred că haina îl face pe om, dar în ziua de azi oamenii sunt foarte critici când e vorba de felul în care te îmbraci. Aceşti oameni nu sunt liberi, ei n-au reuşit să se elibereze din chingile psihologice ale trecutului. Dar sunt şi tineri care apreciază un om după felul în care se îmbracă. Mie nu-mi place să văd oameni cu haine în culori închise şi de prost gust. *(Alexandra Oprea, 19 ani)*

◆Hainele nu oferă informaţii corecte despre om. Poţi să te îmbraci la patru ace şi să te porţi cum te taie capul. Nu există o regulă în chestia cu „haina îl face pe om". Cred mai degrabă că hainele îl ajută uneori pe individ să joace teatru şi să-i păcălească pe cei din jur. *(Cristian S., 18 ani)*

◆Haina are şi ea rolul ei, pentru că anumite împrejurări impun o ţinută sobră şi elegantă. Imaginea contează pentru cel care poartă haina, dar şi impresia (confortabilă) a celor din jur. *(Alina Dana, 18 ani)*

◆Depinde. La noi în ţară, haina îl cam face pe om, pentru că omul e privit pe dinafară. Şi în străinătate contează prima impresie, după care totul depinde de tine. *(Alin Alexandru, 18 ani)*

◆Nu contează cum te îmbraci. Nu contează coarţa, ci miezul. *(Dumitru Vlad, 18 ani)*

BÂRFA, ÎNTRE PLĂCERE ŞI EXERCIŢIU

Este greu de presupus că există vreo persoană care să nu guste „deliciul" bârfei. Privit din afară, acest obicei e dezaprobat de cei care fac sau nu obiectul bârfei. Aceasta, dincolo de „răutăţile" de rigoare, constituie, mai ales pentru femeile tinere, una dintre micile şi constantele plăceri ale taifasului. O agreabilă manifestare a spiritului critic care, aşa cum se ştie, e o garanţie a progresului! Natura umană e imperfectă iar impulsul nostru de a revela şi a culpabiliza imperfecţiunile e uneori foarte puternic. Dacă bărbaţii sunt adesea dezagreabili când bârfesc, ei, bine, în cazul sexului frumos bârfa se transformă deseori într-un exerciţiu spiritual şi, pentru un ochi sensibil, chiar într-un mic, dar agreabil spectacol, datorită şarmului lor personal. Fetele, dincolo de subiectivitatea opiniilor, dau dovadă de un spirit critic foarte ascuţit, sesizând la persoana care face obiectul bârfei, detalii invizibile pentru bărbaţi. Specialiştii consideră că acest exerciţiu al minţii, relaxant şi amuzant, este recomandat şi persoanelor în vârstă, bârfa fiind compatibilă cu dezlegarea integramelor sau a cuvintelor încrucişate.

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 224.39.96

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

REVOLUŢIE în inginerie

MULTIPLICAREA FĂRĂ OPRIRE

Nu trebuie să mai avem nici un dubiu: există perfecţiune în ceea ce încă numim, simplu, natură! Dacă intrăm în joc înarmaţi doar cu capacităţile (mult limitate, se ştie) ale raţiunii umane dublate de prejudecăţi, putem fi siguri că deja am pierdut, în încercarea de a demonta o asemenea afirmaţie. Fie şi numai pentru că s-a găsit „cheia" formelor perfecte: *teoria constructală,* elaborată de românul american *Adrian Bejan,* a creat senzaţie în lumea ştiinţifică, promiţând o revoluţie în inginerie şi schimbarea modului nostru de a privi lumea.

Cine este Adrian Bejan?

Visul de aur al oricărui creator de obiecte, maşini, clădiri, reţele etc. etc. este acela de a găsi forma ideală a unui sistem care să ofere randamentul optim. Pentru aceasta, inginerul-inventator nu are la dispoziţie decât ideile anterioare, cu părţile pozitive şi cu erorile lor, intuiţia personală şi... foaia albă de hârtie; nici o metodă raţională, ca regulă universală de urmat! Dacă despre o asemenea ipostază – nu de puţine ori, neplăcută – putem vorbi astăzi la timpul trecut, aceasta se datorează lui Adrian Bejan, de la prestigiosul Massachusetts Institute of Technology, profesor de inginerie mecanică la Universitatea Duke, Carolina de Nord. Emigrat la 19 ani în SUA, cercetătorul român (devenit cetăţean american) este şi deţinătorul a numeroase medalii ştiinţifice şi doctor *honoris causa* a 11 universităţi din lume, considerat drept lider ştiinţific mondial în mecanica fluidelor şi în energia termică. Din păcate, tocmai pentru opinia publică din România el este trecut în categoria savanţilor prea puţin cunoscuţi, având doar 55 de ani. Se aşteaptă, probabil, să devină laureat Nobel, pentru a fi „descoperit", aşa cum s-a întâmplat – totuşi, în altă epocă – şi cu profesorul (tot american)

Structura optimă a unei pere de duş

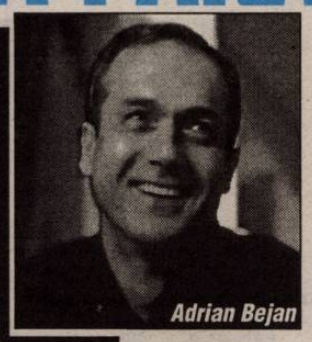

Adrian Bejan

George Emil Palade ori cu marele nedreptăţit, încă şi azi, doctorul Nicolae Paulescu.

Metoda este simplă, logică şi eficace, datorită ei realizându-se imaginea perfectă a maşinilor. Domeniile de aplicaţie acoperă tot ce ţine de căldură, apă sau orice alt flux care curge într-un circuit, acolo unde sistemul se confruntă cu forţe de rezistenţă, cu frecări, cu difuziuni ale energiei către zone unde devine neexploatabilă. Toate rezistenţele, barierele de acest gen au consolidat în timp ideea că ele nu pot fi eliminate sau ocolite. „De vreme ce suntem condamnaţi la imperfecţiune, tot ce-avem de făcut este să mergem pe alt drum, spre mai bine, trecând prin geometrie." – rezumă A. Bejan, fixându-şi drept ţintă finală găsirea acelei forme care reduce la minimum amploarea generală a fenomenului. Mai explicit – el a căutat mai întâi forma optimă a celui mai mic volum elementar disponibil, apoi a asamblat mai multe asemenea părţi într-un volum mai mare, până la obţinerea unei forme globale, trecând treptat prin toate nivelele de creştere. Foarte accesibilă, teoria constructală reprezintă exact instrumentul de care aveau nevoie inginerii, totodată neimplicând decât ecuaţii clasice şi calcule simple, după cum susţin mulţi specialişti, cu satisfacţie.

„Suntem condamnaţi la imperfecţiune"

Realizarea lui A. Bejan ne-ar putea sugera comparaţia cu ovulul fecundat, care conţine informaţia genetică reprezentând *un anume individ* şi se multiplică fără oprire, până în momentul când *acel individ* devine o entitate unică, de sine stătătoare. E un exemplu clasic şi (aproape) perfect, de punere în abis într-un mod cât se poate de practic. În Franţa, teoria a fost exploatată experimental în cazul reţelelor de distribuire a agentului termic urban, pentru a reduce la minimum frecările şi pierderile de căldură. Astfel, lungimea şi grosimea conductelor, numărul branşamentelor, raportul dintre diametrele diverselor ţevi, unghiurile de racordare şi toate celelalte caracteristici ale reţelei au fost deduse datorită intenţiei prestabilite, de a elimina cât mai multe pierderi. Prin aceleaşi principii s-a demonstrat cum se poate realiza filtrul optim pentru absorbirea gazelor poluante, ca bioxidul de carbon, toluenul sau benzenul. Dar domeniile de aplicare sunt, în fond, aproape infinite: în regândirea structurii avioanelor, în elaborarea de noi formule arhitecturale, capabile să repartizeze în mod ideal sarcinile mecanice, în distribuirea fluxurilor de energie sau de informaţie electronică, în studierea formei genelor sau în optimizarea reţelelor de circulaţie a banilor, în domeniul militar... Exemplele pot continua şi la nivel de specialişti se lucrează intens. Exact în acelaşi domeniu se desfăşoară însă un extraordinar şi aproape incredibil spectacol al naturii, pe care raţiunea, singură, încă nu e pregătită să şi-l explice. Îl vom admira totuşi într-un articol viitor.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Galaxie cântătoare

De fapt, este vorba despre o gaură neagră, situată la circa 250 milioane de ani-lumină de Terra, care emite un sunet identificat precis de specialişti, drept cea mai joasă notă muzicală detectată

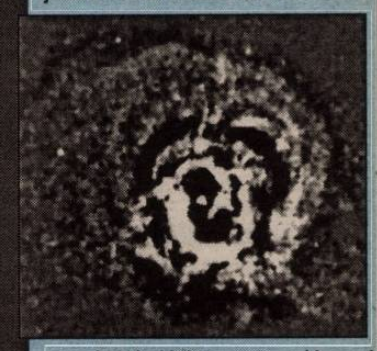

vreodată în Univers: un... *si bemol* situat cu nu mai puţin de 57 octave sub cel de la mijlocul claviaturii unui pian! Sunetul corespunde vibraţiei generate de uriaşele unde de presiune ce se propagă în gazul din galaxia respectivă, „partitura" finală semnând-o jeturile violente de plasmă resorbite de gaura neagră, care se eliberează astfel de o parte din energia înghiţită o dată cu materia. Potrivit specialiştilor, energia corespunzătoare melodiei cosmice este echivalentă cu explozia a 100 milioane de supernove!

Cerneala vorbitoare

Un radio gonflabil, un ziar care vorbeşte, un manual şcolar care îşi corectează greşelile – iată câteva aplicaţii deloc fictive (prima este operaţională) ale „cernelurilor conductoare" produse de societatea newyorkeză T-Ink. Marile sale avantaje menţionate de fabricant sunt preţurile mici ale substanţelor din compoziţie şi posibilitatea de a fi imprimată pe orice tip de material, în mai multe culori. Pornind de la această cerneală, pot fi „imprimate" mici circuite logice, captatori, baterii, amplificatoare de sunet etc. Unul dintre liderii mondiali în domeniu a lansat deja pe piaţă o filială specializată în realizarea de etichete inteligente, circuite imprimate şi ambalaje inteligente. *(A.N.P.)*

Premieră mondială

Persoanele care suferă de glaucom, o afecţiune a ochiului care poate provoca orbirea, au de acum o speranţă reală că se vor vindeca, a afirmat recent medicul elveţian André Mermoud de la Spitalul oftalmologic „Jules Gonin" din Lausanne, autorul unei premiere mondiale în tratarea acestei afecţiuni. Procedeul chirurgical inventat de medicul elveţian constă în implantarea unui microtub care evacuează lichidul în exces responsabil de această afecţiune. (Glaucomul apare în urma presiunii lichidului situat în globul ocular, între cornee şi cristalin). André Mermoud şi echipa sa de apecialişti au procedat la implantarea în ochii mai multor pacienţi a unui tub de 3 mm lungime şi 50 microni diametru, prin care a fost eliminată umoarea apoasă în exces, responsabilă de suprapresiunea intraoculară. Până acum, un număr de zece pacienţi au beneficiat de această procedură chirurgicală

GLAUCOMUL poate fi tratat

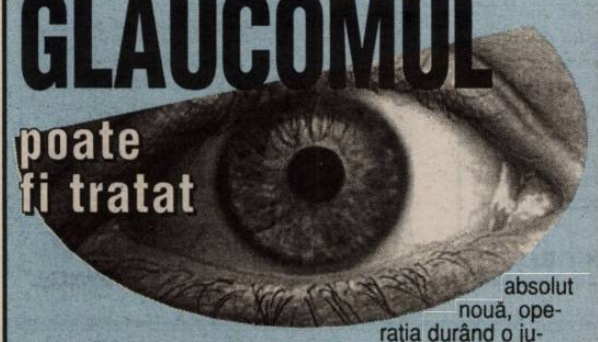

absolut nouă, operaţia durând o jumătate de oră, sub anestezie locală. Prin anii 1990, André Mermoud a pus la punct o metodă care permitea ameliorarea sensibilă a acestei afecţiuni prin aşa-numita sclerectomie profundă, practicată azi de cel puţin 100 de chirurgi din lume. O metodă ce constă în introducerea unei pungi folosite ca rezervor pentru umoarea aflată în exces. În acest caz, evacuarea lichidului nu se face cu ajutorul unui tub, ci în urma unei disecţii efectuate în aşa-numitul canal al lui Schlemm. În această etapă de intervenţie există un mare risc, şi anume de a perfora membrana ce delimitează canalul. Un procedeu chirurgical pe care André Mermoud, după ani de cercetare, a încercat să-l elimine prin noua sa tehnică, accesibilă oricărui chirurg oftalmolog care îşi însuseşte această procedură extrem, de delicată aflată încă în stadiu de experiment. Evoluţia normalizării presiunii intraoculare e atent monitorizată şi peste câteva luni se poate evalua fiabilitatea procedeului. Intervenţia nu lasă decât urme infime, cele ale microtubului, care apar în faţa irisului. „Dar pentru a observa acest detaliu trebuie să ai un ochi de şoim", a afirmat ironic chirurgul André Mermoud. Glaucomul afectează în zilele noastre în jur de 100.000 de persoane în Elveţia iar în întreaga lume peste 70 de milioane de persoane. Teoretic, cel puţin, o mare parte din cei afectaţi de această boală ar putea respira deja uşuraţi.

DORIN MĂRAN

Aplicaţii neaşteptate

FLORI CONTRA MINE!

Cercetătorii danezi oferă o realizare - surpriză: o plantă modificată genetic pentru a detecta minele de teren neexplodate. În momentul de faţă, în lume se găsesc peste 100 de milioane de asemenea mine.

Metode netradiţionale

Plantele dezvoltate de firma Aresa Biodetection din Copenhaga, o varietate a cresonului, (popular - năsturelul) devin din verzi, roşii, în momentul în care intră în contact cu explozivi îngropaţi în pământ. Rezultat al unor cercetări genetice extrem de ample, aceste plante ar urma să fie plantate în terenuri minate, aşteptând apoi schimbarea culorii lor, în aproximativ şase luni, până când rădăcinile lor vin în contact cu dioxidul de azot care se evaporă din explozivii aflaţi în sol. Importanţa reuşitei acestei încercări este remarcabilă, având în vedere că peste 26.000 de oameni sunt ucişi sau răniţi de asemenea mine în fiecare an.

Cercetătorii sunt însă de acord că invenţia lor nu poate înlătura complet celelalte metode. Printre ele se numără câinii, special antrenaţi în acest sens, sau oameni cu detectoare de metal etc. Iar în cazul de faţă este vorba doar despre detecţia minelor, nu de anihilarea lor, care revine tot specialiştilor în astfel de acţiuni. În ceea ce priveşte marea (şi reala!) problemă a însămânţării acestor plante, ea se poate rezolva de exemplu recurgând la un avion utilitar folosit de obicei la stropitul culturilor.

Un cunoscut specialist în deminări, Geir Bjoersvik, de la Ajutorul Norvegian Popular, a salutat noua realizare ca pe o binevenită contribuţie, dar numai după ce ea va trece cu succes toate testele. În orice caz, realizarea daneză este un exemplu important în două direcţii: atât în ceea ce priveşte modul remarcabil în care ştiinţa poate servi unor aplicaţii economice şi sociale, precum şi al colaborării posibile între instituţii civile şi militare; aceasta, pentru că specialiştii de la Aresa au lucrat în permanenţă împreună cu armata daneză.

Mine, dar nu de pix

Dar lucrurile sunt departe de a fi simple. Halo Trust, o asociaţie internaţională de caritate cu sediul în Scoţia, care îşi dedică fondurile şi munca celor 5.500 de experţi ai săi deminărilor în întreaga lume, şi-a exprimat un alt tip de îndoieli privind proiectul danez. În primul rând este vorba despre faptul că plantele verzi şi proaspete riscă să atragă imediat animalele la păscut. Mai apare şi aspectul costului seminţelor şi al semănatului, care este de acelaşi ordin de mărime cu cel al Halo Trust, folosind metode tradiţionale de detecţie. Aceiaşi specialişti mai sunt sceptici şi din alt punct de vedere. Ei spun că în ultimii ani s-a recurs la albine, apoi la şoareci, iar acum la o plantă pentru detectarea minelor. Marea problemă însă rămâne asigurarea că un anume teren nu mai are mine, şi nici una dintre aceste metode nu poate fi mai sigură decât, de exemplu, ceea ce detectează oamenii...

MIHAELA DOROBANŢU

Pentru sănătatea planetei

RECICLAREA STICLEI

Deşi obţinerea sticlei nu este chiar un lucru simplu, s-a stabilit cu certitudine că primele produse din acest material, cunoscute până în prezent, au fost fabricate în Egiptul antic, în urmă cu circa 6.000 de ani, ca obiecte de podoabă. Recipientele realizate din sticlă au o vârstă mult mai mică, ele apărând cam acum 3.500 de ani. Totuşi, abia în 1904 a fost inventat şi un aparat automat de îmbuteliat vase de sticlă. În ce priveşte reciclarea acesteia, este un proces foarte important, întrucât sunt necesari 1.000.000 de ani pentru ca ea să se descompună. Există argumente suficient de solide în sprijinul acestei activităţi. Prin reciclarea unei tone de sticlă, se economisesc 1,2 tone de materii prime (sodă, nisip, feldspat) şi energie în proporţie de 25%. De asemenea, e bine de ştiut şi că sticla reciclabilă (cioburile) constituie un material de înlocuire a materiilor prime, folosindu-se integral în fabricaţie, teoretic, la nesfârşit, fără ca produsul să-şi piardă din calităţi. *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Militari implicaţi sau doar o mascaradă?

Se cunosc rapoarte în care, aparent, omuleţii descrişi ca efectuând experienţe asupra celor răpiţi stau alături de personal purtând uniforme militare. Există oare o implicare a armatei în răpiri, aşa cum sugerează unii analişti care au studiat aceste cazuri?

Cooperarea militară nu pare plauzibilă

În interviul luat de Deborah Lindemann, reputatul investigator Budd Hopkins spune că a întâlnit şi el astfel de cazuri. De pildă, un bărbat care îşi amintea că a văzut, aparent, la bordul unei nave, pe lângă omuleţi nepământeni, şi un individ cu uniformă şi cu o banderolă de poliţie militară americană. Pe măsură ce se gândea că ceva nu e în regulă, a văzut că de fapt uniforma şi banderola erau de soldat nazist. Era ca şi cum cineva ascundea realitatea sub măşti interşanjabile, folosind imagini din mintea martorului.

Cooperarea nepământenilor, mai ales pe plan militar, cu pământenii, nu pare să aibă sens în opinia lui Hopkins. Care ar fi miza cooperării? Tehnologiile militare pe care le primim astfel? Nimic din ceea ce am văzut pe câmpurile de luptă nu dovedeşte că americanii ar dispune de alte tehnologii decât cele obişnuite, pământeşti, deşi ar fi fost suficiente ocazii să se recurgă la soluţii mai avansate. Unii au răspuns că miraculoasele tehnologii extraterestre sunt păstrate în rezervă pentru situaţii excepţionale. De zeci de ani tot în rezervă? Nu pare un argument de bun simţ.

Nepământenii cooptează asistenţi dintre cei răpiţi?

Există totuşi mai multe mărturii în care persoane răpite au fost folosite ca „asistenţi" ai răpitorilor. Un caz este cel (de care am amintit de mai multe ori aici) al Lindei Cortile (de fapt, Napolitano), din faimoasa răpire multiplă de la Brooklyn Bridge. Răpită fiind, ea s-a văzut – şi a fost văzută – purtând o uniformă albastră, similară celei în care erau îmbrăcaţi nepământenii din preajmă, ceea ce a creat impresia că ar fi şi ea extraterestră.

O altă femeie examinată de Budd Hopkins s-a trezit într-o dimineaţă cu vaga impresie că în timpul nopţii s-a petrecut ceva neobişnuit. Ajunsă la serviciu, un incident minor i-a deblocat memoria. Un coleg se tăiase la mână, fiind dus apoi la spital şi întins pe o masă. În timp ce el povestea acestea, femeia şi-a adus brusc aminte că în noaptea precedentă şi ea fusese dusă pe o navă, unde privea drept în ochii unui individ întins pe o masă. Ea purta o uniformă albastră şi trebuia să-l calmeze pe respectivul şi să-i spună mereu „totul e bine, nu ţi se va întâmpla nimic rău". La un moment dat, a străfulgerat-o un gând – „Acest om arată îngrozitor de speriat. Ce se întâmplă, de fapt? Ce fac eu aici şi de ce? Ochii i-au alunecat atunci involuntar spre trupul individului, zărind fugitiv o mână cenuşie, care venea de la o făptură aflată de partea cealaltă a mesei. În clipa următoare însă, ochii ei au fost din nou ţintuiţi de ochii celui culcat, iar cu urechile minţii a auzit o poruncă – „Trebuie să-l priveşti şi să-l faci să rămână calm". Aici se terminau amintirile ei conştiente. După Hopkins, era încă o dovadă că vizitatorii obişnuiesc să coopteze pământeni care să-i ajute în misiunile lor.

Mai multe explicaţii potenţiale

Pot fi deci mai multe explicaţii pentru oamenii în uniformă raportaţi în preajma nepământenilor.

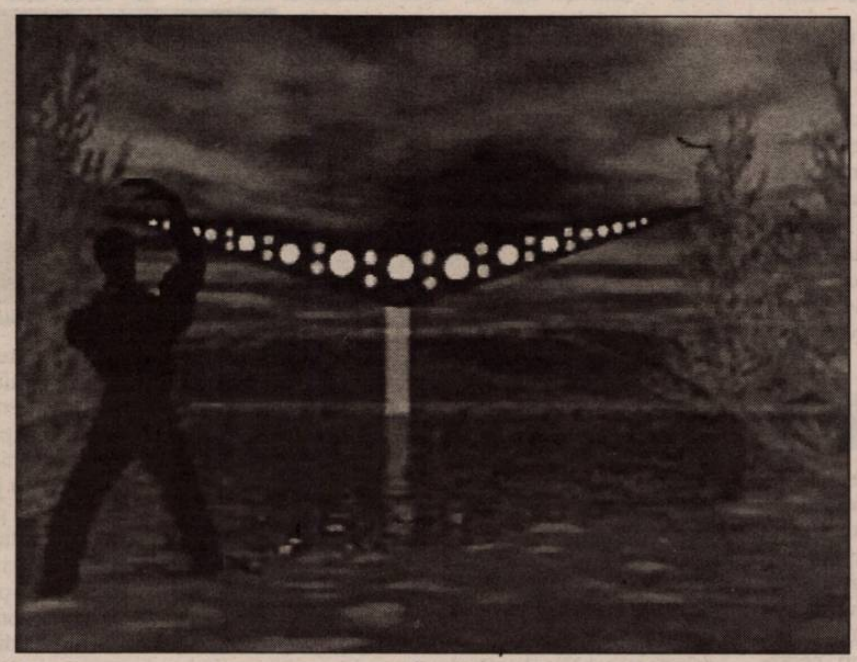

Ar putea fi „amintiri-paravan", prin care veneticii se deghizează în forme familiare minţii martorului; ar putea fi militari adevăraţi, răpiţi o dată cu martorul; ar putea fi hibrizi cu înfăţişare pământească, veniţi cu aceleaşi nave şi îmbrăcaţi într-un soi de uniformă; ar putea fi alte persoane răpite, cooptate pentru anumite sarcini. Tot aşa cum ar putea să fie şi altceva, ceva la care nici nu ne gândim la ora actuală. Oricum, cele relatate de martori nu par să fie o dovadă a colaborării dintre militarii americani şi vizitatorii nepământeni.

Desigur, armata ar putea fi interesată în a investiga ea însăşi anumite cazuri de răpire, pentru a înţelege mai bine ce anume se întâmplă. Dar o astfel de operaţie nu numai că nu dovedeşte o colaborare, ci pune militarii pe poziţii opuse vizitatorilor.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 225.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ____, bl. ____,
sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____
cod _____, judeţul _____.
M / 8

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

DOSARUL VIITORULUI POSIBIL

Vremuri tulburi – semne rele

Sigur că oricând sunt îndreptăţite îndoielile privind existenţa personajelor care populează credinţele şi miturile, din orice zonă ar veni ele. Dar cât ar fi de folositoare o carte care să conţină totul despre viitor! Dacă o asemenea carte ar exista şi dacă ar fi cine să ştie să o citească, să o interpreteze, atunci acela ar deţine puterea totală şi definitivă. Marii istorici, atunci când s-au întâlnit cu un asemenea subiect, l-au urmărit cât de mult şi cât de departe au putut. Este în particular cazul lui Titus Liviu. Acesta ne-a lăsat informaţii privind Cărţile Sibiline, începând din anul 461 î.Ch., când înregistrează prima consultare a acestora de către *Duumviri*, cei doi comisari însărcinaţi de către Împărat să consulte Cărţile în caz de nevoie. Motivul în acel an a fost un teribil cutremur de pământ. Nu trec nici 20 de ani şi se apelează din nou la Cărţi, în momentul când (443 î.Ch.) oameni şi animale sunt în egală măsură loviţi de o epidemie. 399 î.Ch. – pierderi incredibile de vieţi, din nou şi printre oameni, şi printre animale: Senatul cere consultarea Oracolului. 343 î.Ch.: din nou este nevoie! Din cauza unui semn rău – o ploaie de pietre se abate asupra Romei.

Lumea este tulburată – Sibila le spune că zeii lor sunt „importaţi" din Grecia şi când Roma este lovită de o epidemie de ciumă le recomandă să recurgă la ajutorul v i n d e c ă t o r u l u i

Esculap. Şi vine anul care probabil a fost cel mai îngrozitor: anul 218 î.Ch. Se naşte un copil care la şase luni se ridică în leagăn şi strigă: „Victorie!" Un bou urcă singur în podul unei case şi sare de acolo. Pe cer apare o navă-fantomă. Templul zeiţei speranţei este lovit de trăsnet. Un lup atacă o santinelă şi îi smulge sabia cu care se apăra... Un an mai târziu, Hannibal părăsea refugiul său de iarnă, pregătindu-se pentru atacul final asupra Romei. Este primăvara anului 217 şi semnele se adună pe cer: orbita Soarelui se micşorează; Soarele pare apoi că se ciocneşte cu Luna. Pe cerul de zi apar două Luni, apoi cerul se rupe în două şi în prăpastia creată se vede o lumină strălucitoare. Cerul pare să ia foc... În cetatea Capua, în timpul unei furtuni, una din cele două Luni cade pe Pământ. Un semn care mai avusese loc înainte de căderea Tebei se repetă şi aici: apa unui izvor sfânt se transformă în sânge.

Populaţia devine, evident, isterică. Şi atunci apare Sibila, care ordonă oamenilor să iasă din case, să iasă din oraşe, să meargă şi să se aşeze la răscruce de drumuri. Aici li se cere să se roage la Tripla Hecate şi în final să aducă din Asia Piatra cea Neagră a Mamei Cibela, şi chiar pe Cibela însăşi, ca protectoare a poporului în caz de atât de gravă alarmă...

Toate acestea sunt înregistrate de istorici. Şi totuşi, sibilele de la Cumae au fost considerate vreme îndelungată o simplă fantezie a momentului. Cei care au readus lucrurile pe făgaşul adevărului istoric au fost arheologii, care au descoperit exact beţele şi pietrele folosite conform descrierilor, tuneluri, precum şi peştera în care, rând pe rând, au locuit sibilele...

EUGEN CELAN

Invazia lumilor paralele

MINTEA NU DOARME

Un întreg arsenal tehnic permite în momentul de faţă examinarea completă a celui ce doarme. Concluzia: noi dormim, dar mintea noastră nu doarme niciodată.

Dar, dacă nu doarme, atunci ce face? Conform unor specialişti, mintea noastră „prelucrează" în timpul visului informaţii acumulate în timpul zilei în mod inconştient. Pentru că, treji, noi suntem „bombardaţi" de un număr foarte mare de evenimente, din care reţinem, conştientizăm doar o foarte mică parte. Dar aceasta nu înseamnă că celelalte dispar imediat. Informaţiile importante pentru organismul nostru sunt preluate şi stocate într-un „sistem de memorie". De aici, ele reapar în timp ce noi dormim. Visul nu mai este astfel „ceva" inexplicabil – el devine o necesitate în procesul prelucrării, clasificării şi rezolvării problemelor care apar în timpul zilei. Şi se pare că nu este vorba doar de atât!

Această interpretare a existenţei viselor se completează cu o altă teorie: ipoteza reţelelor neuronale. Înţelese ca grupuri de celule nervoase (neuroni) ele acţionează împreună, în scopul înregistrării tuturor evenimentelor pe care le trăim. O sarcină de o amploare formidabilă! „Lucrarea" în comun se desfăşoară însă cât de cât normal, până în momentul în care numărul lucrurilor pe care trebuie să ni le amintim depăşeşte un anumit prag critic, moment în care evenimentele tind să se „amestece" în memoria noastră şi se produce confuzie. Şi cum „accesarea" acestor amintiri are loc, cum spuneam, în somn, atunci când la rândul său confuzia depăşeşte anumite limite, au loc adevărate halucinaţii. Apare deci nevoia de... a face ordine în imaginile înregistrate! Teoria reţelelor neuronale susţine că acest lucru are loc în vis. Acesta transmite o serie de impulsuri nervoase în sistemul de neuroni, impulsuri care „şterg" amintirile „slabe", adică pe cele mai puţin importante, lăsându-le doar pe cele mai puternice. După ce s-a făcut „curăţenie", sistemul nervos poate continua să lucreze normal. Ceea ce „vedem" în visele noastre nu ar fi deci decât „balastul" inutil de care creierul se dispensează în timpul nopţii.

Acest model mai are şi calitatea de a explica un lucru teribil care ni se întâmplă în timp ce visăm: printre impulsurile despre care vorbeam, după cum explică psihiatrul american Ronald Siegel, sunt unele care creează adevărate scurtcircuite cerebrale.

MIHAELA DOROBANŢU

Halucinaţii sau legende?

Când Soarele se ţine de şotii...

A fost un vis, a fost o realitate astronomică? Cazuistica parapsihologică înregistrează la capitolul halucinaţii apariţia matinală a mai multor sori, mai mult sau mai puţin apropiaţi, la orizont. În cele mai multe situaţii este vorba despre oameni fără probleme psihice, care au văzut în acest semn celest un miracol astronomic menit să le aducă noroc sau ghinion.

Numeroşi autori de literatură SF au inclus în lumile lor imaginare astfel de planete care se bucură de asistenţa mai multor stele. Cine ştie, poate că există astfel de corpuri cereşti binecuvântate. Numai că în foarte multe cazuri, spun experţii, este vorba despre proiectarea (încă inexplicabilă) a unor imagini fictive ale inconştientului, pe fundalul unei realităţi cât se poate de banale. Astfel, aflat la bordul unei nave de croazieră între SUA şi Mexic, un numeros grup de persoane a „văzut" cum, la asfinţit, unicul Soare al Pământului se multiplică în 4-7 stele şi toate se mişcă sincronizate. Dar, o parte din membrii echipajului nu a observat acelaşi lucru, ci normalitatea, adică un singur Soare apunând. Cum se explică diferenţa? Se pare că toate persoanele care văzuseră „minunea" citiseră cândva o povestire din folclorul scandinav care amintea de o păţanie similară, petrecută cu secole în urmă... Dorinţa de a trăi un fenomen extraordinar, bine întipărit în inconştient, poate deveni sursa unui miracol.

PAUL IOAN